Český statistický úřad

ZÁKLADNÍ TENDENCE DEMOGRAFICKÉHO, SOCIÁLNÍHO A EKONOMICKÉHO VÝVOJE ÚSTECKÉHO KRAJE

2025

Regionální statistiky

Ústí nad Labem, 30. 10. 2026

Kód publikace: 330006-26

Zpracoval: Krajská správa Českého statistického úřadu v Ústí nad Labem

Ředitel odboru: Roman Bechtold

Kontaktní osoba: Monika Raušerová, e-mail: monika.rauserova@csu.gov.cz

© Český statistický úřad, Ústí nad Labem, 2026

Zajímají Vás nejnovější údaje o inflaci, HDP, obyvatelstvu, průměrných mzdách a mnohé další? Najdete je na stránkách ČSÚ na internetu: csu.gov.cz

KONTAKTY V ÚSTŘEDÍ

Český statistický úřad | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 051 111 | **csu.gov.cz**

Oddělení informačních služeb | tel.: 274 056 789 | e-mail: infoservis@csu.gov.cz

Prodejna publikací ČSÚ | tel.: 274 052 361 | e-mail: prodejna@csu.gov.cz

Evropská data (ESDS), mezinárodní srovnání | e-mail: esds@csu.gov.cz

Ústřední statistická knihovna | tel.: 274 052 361 | e-mail: knihovna@csu.gov.cz

INFORMAČNÍ SLUŽBY V REGIONECH

Hl. m. Praha | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 052 673
e-mail: infoservispraha@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/praha**

Středočeský kraj | Na padesátém 81, 100 82 Praha 10, tel.: 274 054 175
e-mail: infoservisstc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/stredocesky**

České Budějovice | Žižkova 1a, 370 77 České Budějovice, tel.: 386 718 440
e-mail: infoserviscb@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihocesky**

Plzeň | Slovanská alej 36, 326 64 Plzeň, tel.: 377 612 108
e-mail: infoservisplzen@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/plzensky**

Karlovy Vary | Závodní 360/94, 360 06 Karlovy Vary, tel.: 353 114 525
e-mail: infoserviskv@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/karlovarsky**

Ústí nad Labem | Špálova 2684, 400 11 Ústí nad Labem, tel.: 472 706 176
e-mail: infoservisul@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/ustecky**

Liberec | nám. Dr. Edvarda Beneše 585/26, 460 01 Liberec, tel.: 704 675 184
e-mail: infoservislbc@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/liberecky**

Hradec Králové | Myslivečkova 914, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 762 322
e-mail: infoservishk@csu.gov.cz **| csu.gov.cz/kralovehradecky**

Pardubice | V Ráji 872, 531 53 Pardubice, tel.: 466 743 480
e-mail: infoservispa@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/pardubicky**

Jihlava | Ke Skalce 30, 586 01 Jihlava, tel.: 567 109 080
e-mail: infoservisvys@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/vysocina**

Brno | Jezuitská 2, 601 59 Brno, tel: 542 528 200
e-mail: infoservisbrno@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/jihomoravsky**

Olomouc | Jeremenkova 1142/42, 772 11 Olomouc, tel.: 585 731 511
e-mail: infoservisolom@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/olomoucky**

Zlín | třída Tomáše Bati 1565, 761 76 Zlín, tel.: 577 004 936
e-mail: infoserviszl@csu.gov.cz | **csu.gov.cz/zlinsky**

Ostrava | Repinova 17, 702 03 Ostrava, tel: 595 131 230
e-mail: infoservisov@csu.gov.cz **| csu.gov.cz/moravskoslezsky**

ISBN 978-80-250-3686-0 (pdf)

© Český statistický úřad, Ústí nad Labem, 2026

Obsah

Obsah 3
Úvod 5
Shrnutí hlavních poznatků 6
1. Demografický vývoj 9
Sídelní struktura 9
Počet a pohyb obyvatel 11
Věková struktura obyvatel 24
Cizinci 28
2. Sociální vývoj 30
Zaměstnanost, ekonomická aktivita 30
Zaměstnanost cizinců 36
Nezaměstnanost 37
Čistý disponibilní důchod domácností 47
Mzdy 48
Úplné náklady práce 51
Vzdělávání 52
Zdraví 55
Státní sociální podpora 56
Sociální služby, příspěvek na péči, držitelé průkazů osob se zdravotním postižením 58
Důchodci, důchody 60
Kultura 66
Kriminalita, dopravní nehody, požáry 67
3. Ekonomický vývoj 74
Makroekonomický rámec 74
Místní rozpočty 79
Věda, IT 80
Ekonomické subjekty 85
Zemědělství 88
Lesnictví 93
Průmysl 95
Energetika 97
Stavebnictví, stavební povolení 99
Bytová výstavba 103
Ceny nemovitostí 105
Doprava 106
Cestovní ruch 107
4. Životní prostředí 112
Půdní fond 112
Chráněná území 115
Ekologické zemědělství 116
Vodovody a kanalizace 117
Emise 119
Odpady 121
Výdaje na ochranu životního prostředí 122
5. Mezikrajské srovnání 126
Demografický vývoj 126
Sociální vývoj 128
Ekonomický vývoj 133
Životní prostředí 141

* * *

Čárka (-) v tabulce na místě čísla značí, že se jev nevyskytoval.
Tečka (.) na místě čísla značí, že údaj není k dispozici nebo je nespolehlivý.
Křížek (x) značí, že zápis není možný z logických důvodů.
Nula (0) se v tabulce používá pro označení číselných údajů menších než polovina zvolené měřicí jednotky.
Zkratka „i. d.“ v tabulce nahrazuje individuální údaj, který nelze zveřejnit.

Výpočty v tabulkách jsou prováděny z nezaokrouhlených údajů (včetně součtů).

Publikované údaje jsou platné k 15. 10. 2026. Zpřesňují údaje publikované již dříve, ale mohou být ještě dále upřesňovány.

Pokud není uveden zdroj, jsou uveřejněny údaje ze statistických zjišťování ČSÚ.

Hodnotové údaje jsou uvedeny v běžných cenách, pokud není uvedeno jinak.

Úvod

Nové zpracování tradiční analytické publikace přináší obraz vybraných tendencí demografického, sociálního, ekonomického a environmentálního vývoje Ústeckého kraje v roce 2025, s návazností na vývoj v předchozích letech. Zahrnuje oblasti, kde můžeme vývoj kvantifikovat pomocí statistických ukazatelů, přičemž klademe důraz na jevy v kraji významné.

Vzhledem k tomu, že od ustavení krajů v současné podobě uplynulo 25 let, snažíme se postihnout vývoj i v celém čtvrtstoletí jejich existence. Kraje vymezil ústavní zákon č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků, který nabyl účinnosti 1. ledna 2000. Česká republika tehdy byla rozdělena na 14 krajů (včetně Prahy). Dne 12. dubna 2000 byl Parlamentem přijat zákon č. 128/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), který upravuje postavení a orgány samosprávných krajů. Krajská samospráva pak začala fungovat od 1. ledna 2001, a to po prvních volbách do krajských zastupitelstev 12. listopadu 2000. V prosinci 2000 pak zastupitelstva krajů zvolila rady a hejtmany.

Území některých krajů se od roku 2000 změnilo. K 1. lednu 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. K 1. lednu 2016 se vlivem zrušení vojenského újezdu Brdy a zmenšení ostatních vojenských újezdů změnilo území několika krajů. Podrobněji se územními změnami zabýváme na začátku kapitoly 1 Demografický vývoj.

Podle zákona č. 51/2020 Sb., o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů, se území České republiky člení na správní obvody krajů, které jsou složeny ze správních obvodů obcí s rozšířenou působností (s výjimkou hlavního města Prahy). Správní obvody obcí s rozšířenou působností jsou vymezeny výčtem obcí a vojenských újezdů. Těmito správními obvody jsou vymezeny rovněž okresy (v hlavním městě Praze jsou na úrovni okresů obvody). V návaznosti na tento zákon vstoupily v platnost vyhlášky Ministerstva vnitra, které správní obvody přesně vymezují. V důsledku toho došlo s účinností od 1. 1. 2021 ke změně území okresů Nymburk, Kolín, Domažlice, Plzeň-jih, Semily, Jablonec nad Nisou, Vsetín a Zlín. Změnila se také území správních obvodů obcí s rozšířenou působností Český Brod, Lysá nad Labem, Turnov, Jablonec nad Nisou, Havlíčkův Brod a Jihlava. S účinností od 1. 1. 2023 došlo na základě vyhlášky Ministerstva vnitra v Olomouckém kraji k přesunu obce Přemyslovice ze správního obvodu ORP Prostějov do správního obvodu ORP Konice. Na úrovni krajů naopak od roku 2016 k žádné územní změně nedošlo.

V textu uvádíme nejen vývoj na území kraje, ale i srovnání s ostatními kraji Česka. Mimo to jsme opět zařadili samostatnou kapitolu s mezikrajským srovnáním. Vzhledem k systému postupného zpracování ročních dat nebyly v době uzávěrky v některých oblastech ještě k dispozici kompletní údaje za rok 2025. Proto v některých tématech (především makroekonomika, některé sociální statistiky a údaje o emisích) uvádíme časový pohled pouze do roku 2024. Stejně jako v předešlých letech jsme se z územního hlediska v textu neomezili na kraj jako celek, ale snažili se opět postihnout i rozdíly uvnitř jeho území, a to z pohledu okresů, správních obvodů obcí s rozšířenou působností nebo velikostních skupin obcí.

Obdobné analytické materiály s jednotnou osnovou byly zpracovány i na všech dalších krajských pracovištích ČSÚ. Tabulková část má sjednocený obsah, aby byla uživatelům usnadněna možnost srovnání vývoje v jednotlivých krajích. Tabulková příloha analýzy může obsahovat pouze omezený počet statistických ukazatelů. Více informací v podrobnějším územním členění můžete najít v DataStatu (https://data.csu.gov.cz/datastat/dash), případně můžete kontaktovat pracoviště informačních služeb na krajské správě ČSÚ.

Aktuální krajské údaje průběžně zveřejňujeme také na internetové adrese www.csu.gov.cz/ustecky. Komplexní pohled na vývoj v kraji a jeho dílčích územních celcích poskytuje Statistická ročenka Ústeckého kraje, kterou pravidelně vydáváme ve druhé polovině měsíce prosince. Přehled vybraných ukazatelů o vývoji regionu v průběhu roku nabízí Statistický bulletin Ústeckého kraje, který vychází vždy 95. kalendářní den po skončení příslušného čtvrtletí.

Shrnutí hlavních poznatků

Demografický vývoj

- Ústecký kraj je z pohledu rozlohy sedmým největším krajem a čtvrtým nejhustěji osídleným krajem v Česku. Administrativně se dělí na 7 okresů, 16 správních obvodů obcí s rozšířenou působností, 30 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a 354 obcí, z toho 59 měst a 11 městysů.

- V Ústeckém kraji žilo ke konci roku 2025 celkem 805 943 obyvatel. Na celkovém počtu obyvatel Česka se Ústecký kraj podílel ze 7,4 %, přičemž tento podíl se v důsledku úbytku obyvatel v kraji a zároveň nárůstu počtu obyvatel v Česku neustále zmenšuje.

- Ústecký kraj byl v roce 2025 jedním z devíti krajů, kde meziročně došlo k úbytku obyvatel. Pokles počtu obyvatel v kraji byl zapříčiněn výhradně úbytkem obyvatel přirozenou měnou, kdy počet zemřelých převýšil počet narozených. Migrační saldo bylo kladné.

- Vloni bylo v kraji uzavřeno 3 232 sňatků a rozvedeno bylo 1 702 manželství. Hodnota sňatečnosti dosáhla 4 ‰ a byla v kraji druhá nejvyšší v Česku. Rozvodovost neboli počet rozvodů na 1 tis. obyvatel středního stavu vloni dosáhla v kraji hodnoty 2,1 ‰ a byla čtvrtá nejvyšší mezi kraji.

- V roce 2025 se v Ústeckém kraji živě narodilo 5 443 dětí, což bylo nejméně za posledních 25 let. Počet dětí narozených mimo manželství je stále nejvyšší v Česku. Porodnost dosáhla hodnoty 6,8 ‰ a byla vloni druhá nejnižší mezi kraji, meziročně došlo k poklesu porodnosti i úhrnné plodnosti.

- V kraji vloni zemřelo 9 407 osob, nejčastější příčinou úmrtí byly nemoci oběhové soustavy. Úmrtnost dosáhla hodnoty 11,7 ‰ a byla vloni nejvyšší v Česku.

- I když naděje dožití v kraji převážně roste, její hodnoty i nadále patří k nejnižším mezi kraji. Muž narozený v období 2024–2025 by měl v kraji naději se dožít 75,39 let a v případě ženy 81,01 let

- Populace kraje stárne a zvyšuje se podíl seniorů na úkor dětské a produktivní složky obyvatel. To se promítá v nárůstu průměrného věku obyvatel kraje, který vloni dosáhl 43,5 roku, ale také v nárůstu indexu stáří (142,3 seniorů na 100 dětí) a ekonomické závislosti (71,4 dětí a seniorů na 100 osob ve věku 20–64 let).

Sociální vývoj

- Stárnutí obyvatelstva se projevuje i ve věkové struktuře pracovní síly. Podíl osob ve věku 45 let a více překročil v roce 2023 poprvé hranici 50 % a v roce 2025 již dosáhl hodnoty 52,5 %. Průměrná roční míra ekonomické aktivity činila v roce 2025 v Ústeckém kraji 59,0 % a byla třetí nejnižší mezi kraji. Za průměrem Česka zaostávala o 2,0 procentní body (p. b.).

- Podíl nezaměstnaných osob dosáhl k 31. 12. 2025 hodnoty 7,11 % a jednalo se o nejvyšší nezaměstnanost mezi kraji. Nezaměstnanost mužů dosáhla hodnoty 6,29 % a nezaměstnanost žen téměř 8 %. Nezaměstnanost mužů byla druhá nejvyšší mezi kraji a nezaměstnanost žen nejvyšší.

- Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele ve vztahu k průměru Česka (Česko = 100 %) dosáhl v roce 2024 v Ústeckém kraji úrovně 87,2 % a meziročně se snížil o 1,6 p. b. V období 2019 až 2024 se Ústecký kraj přiblížil ČDDD na 1 obyvatele v Česku v roce 2020, když dosáhl 90,7 % republikové úrovně.

- Průměrná hrubá měsíční nominální mzda (přepočtená na plnou pracovní dobu, podle pracovištní metody) činila dle předběžných údajů za období 1. až 4. čtvrtletí roku 2025 částku 44 880 Kč. Jednalo se o pátou nejvyšší průměrnou mzdu mezi kraji. Průměrné mzdy v Česku byly v porovnání s naším krajem za stejné období vyšší o 3 790 Kč.

- Snižují se počty žáků mateřských a základních škol. Počet žáků středních škol a konzervatoří navštěvujících denní formu se v posledních letech každoročně zvyšuje. Dlouhodobě se však snižuje počet studentů denní formy vyšších odborných škol, stejně jako počet absolventů.

- V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji vyplaceno celkem 998 tis. dávek státní sociální podpory a 67 tis. dávek pěstounské péče. Na dávkách státní sociální podpory bylo v Ústeckém kraji vloni vyplaceno celkem 5 245,3 mil. Kč a na dávkách pěstounské péče 751,8 mil. Kč.

- Celkem bylo v Ústeckém kraji vloni v prosinci 217 556 příjemců důchodů, z toho bylo 172 924 (79,5 %) příjemců starobních důchodů (včetně poměrných a vč. souběhu s vdovským a vdoveckým). Podíl 18,0 % zaujímali příjemci důchodů pro invaliditu 1. až 3. stupně, 0,9 % příjemců pobíralo vdovský nebo vdovecký (sólo) důchod a 1,6 % příjemců bylo příjemcem sirotčího důchodu.

- Kriminalita v kraji dlouhodobě klesá, ale i tak v mezikrajovém porovnání patří Ústecký kraj ke krajům s vyšší kriminalitou, od roku 2001 je zde opakovaně zjišťována druhá nejvyšší kriminalita v Česku. Na 1 tis. obyvatel bylo v kraji vloni registrováno 18,2 trestných činů, což byla třetí nejnižší hodnota od roku 2000. Objasněnost trestných činů v kraji byla v roce 2025, již třetím rokem, nejvyšší v rámci Česka.

- Počet dopravních nehod byl vloni v Ústeckém kraj čtvrtý nejvyšší v Česku a hodnota 10,6 nehod v přepočtu na 1 tis. obyvatel, byla nejvyšší mezi kraji. Při těchto nehodách zemřelo 29 osob a vznikla hmotná škoda ve výši 643 mil. Kč. V přepočtu na 1 tis. obyvatel se v kraji stalo 2,4 požáru, což byla druhá nejvyšší hodnota mezi kraji. Při požárech v kraji zemřelo 9 osob a vznikla přímá škoda ve výši 336,5 mil. Kč.

Ekonomický vývoj

- Regionální hrubý domácí produkt na 1 obyvatele (Česko = 100 %) v Ústeckém kraji dlouhodobě klesá. V roce 2024 dosáhla tato hodnota v Ústeckém kraji úrovně 69,3 %. Na tvorbě hrubé přidané hodnoty se téměř z 57 % podílel terciární sektor. Míra investic, vyjadřující podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu, dosáhla v roce 2024 hodnoty 29,4 % a byla třetí nejvyšší mezi kraji.

- Do výzkumu a vývoje se v kraji v roce 2024 investovalo 1,6 mld. Kč, což bylo 1,1 % všech výdajů vložených do výzkumu a vývoje v Česku. Podíl těchto nákladů v kraji na regionálním HDP činil 0,4 %. Většina těchto prostředků pocházela z podnikatelských zdrojů a rovněž se jich i většina v podnikatelském sektoru realizovala.

- Podíl domácností připojených k internetu v Ústeckém kraji patří, stejně jako podíl domácností vybavených počítačem, dlouhodobě k nejnižším v Česku. V roce 2024 se postavení kraje zásluhou třetího nejvyššího meziročního nárůstu mezi kraji zlepšilo a kraj vykázal až šestý nejnižší podíl. Uživatelé internetu v Ústeckém kraji zaostávají za zbytkem Česka ve využívání internetového bankovnictví, naproti tomu je zde druhý nejvyšší podíl uživatelů sociálních sítí.

- V Ústeckém kraji bylo k 31. 12. 2025 registrováno 166 571 subjektů, meziročně jejich počet poklesl o 2 373 subjektů (o 1,4 %). Největší podíl registrovaných subjektů tvoří fyzické osoby, v roce 2025 se na celkovém počtu subjektů v kraji podílely ze 76,8 %. Nejrozšířenější právní formou je fyzická osoba podnikající podle živnostenského zákona. Ke konci roku 2025 jich bylo v Ústeckém kraji registrováno 116 291 a na celkovém počtu registrovaných osob v kraji se podílely 69,8 %.

- Produkce zemědělského odvětví v Ústeckém kraji dosáhla v roce 2024 hodnoty 9 725 mil. Kč (v běžných cenách). Meziročně došlo k poklesu o 307 mil. Kč (o 3,1 %). Pokles celkové produkce byl významně ovlivněn poklesem rostlinné produkce. Ústecký kraj je nejvýznamnějším producentem chmele v Česku, na celkové produkci Česka se vloni podílel 59 %. V roce 2025 se zde vypěstovalo 4 077 tun chmele, což bylo o 232 tun (o 6 %) více než v roce 2024.

- Ve struktuře lesních porostů převažují jehličnaté dřeviny, ale jejich podíl se snižuje ve prospěch listnatých dřevin. Zatímco v roce 2000 tvořily jehličnaté dřeviny 59,3 % ploch dřevin, v roce 2025 to bylo 54,6 %

ploch. Dominantní dřevinou Ústeckého kraje zůstává smrk, který ke konci roku 2025 zaujímal 32,7 % celkové plochy dřevin.

- Objem tržeb průmyslu v běžných cenách se mezi roky 2024 a 2025 zvýšil o 4,4 %, tržby z přímého vývozu se zvýšily o 18,0 %. Na celkovém objemu tržeb se nejvíce podílel zpracovatelský průmysl. Produktivita práce dosáhla 8 006 tis. Kč na 1 zaměstnance a byla druhá nejvyšší mezi kraji. Průměrná hrubá mzda v průmyslu vzrostla o 6,3 %.

- V Ústeckém kraji je dlouhodobě instalován nejvyšší výkon elektrárenských soustrojí a rovněž se zde vyrobí nejvíce elektřiny v Česku. Vloni se v kraji vyrobilo 20 701 GWh, tj. 27,1 % veškeré elektřiny vyrobené v Česku. Osmdesát osm procent elektřiny se vyrobilo v parních elektrárnách.

- Základní stavební výroba dosáhla v roce 2025 v podnicích s 50 a více zaměstnanci, sídlících v Ústeckém kraji, hodnoty 13 992 mil. Kč (běžné ceny), meziročně se zvýšila o 515 mil. Kč (o 3,8 %). Stavební úřady vydaly vloni nejméně stavebních povolení od roku 2001. Orientační hodnota staveb byla odhadnuta na 27,6 mld. Kč.

- V kraji bylo vloni zahájeno 1 437 bytů a dokončeno 1 560 bytů. V přepočtu na 1 tis. obyvatel byl v minulém roce v Ústeckém kraji zahájen druhý nejnižší počet bytů v Česku, dokončených bytů tu bylo nejméně z celé republiky. Investiční náklady na výstavbu 1 m2 obytné plochy bytů v dokončených nových rodinných domech vzrostly meziročně o 8,4 %, v případě dokončených bytových domů však náklady poklesly o téměř 14 %.

- Cestovní ruch byl v uplynulých letech výrazně poznamenán pandemií covid-19. V roce 2025 však počet návštěvníků, kteří kraj navštívili, překonal návštěvností rok 2019. Do kraje se v loňském roce přijelo podívat celkem 660 406 hostů.

Životní prostředí

- Snižování výměry zemědělské půdy je dlouhodobým trendem, který je zapříčiněn převážně úbytkem výměry orné půdy. Tento úbytek se děje především ve prospěch trvalých travních porostů. Rozšiřují se i výměry lesních pozemků, zahrad, vodních ploch a vinic.

- Specifické množství vody fakturované domácnostem v Ústeckém kraji patřilo vloni k třetím nejvyšším mezi kraji a dosáhlo objemu 91,5 l/os/den.

- V porovnání s rokem 2015 došlo v roce 2024, souhrnně za stacionární a mobilní zdroje (REZZO 1–4), ke snížení měrných emisí na území Ústeckého kraje o 54,0 % u oxidu siřičitého, o 36,2 % u tuhých znečišťujících látek, o 35,5 % u oxidů dusíku a o 23,9 % u oxidu uhelnatého.

- Celková produkce odpadů dosáhla v roce 2024 objemu 2,9 mil. tun a v přepočtu na 1 obyvatele to v kraji představovalo 3 555 kg. Komunálního odpadu se v Ústeckém kraji vyprodukovalo 423 tis. tun a v přepočtu na 1 obyvatele to představovalo 523 kg.

- Investoři se sídlem v Ústeckém kraji vloni investovali do životního prostředí částku 2 130,8 mil. Kč, tj. 5,2 % z celkového objemu investic v Česku, přičemž většina z těchto prostředků směřovala do nakládání s odpady (30,6 %) a do ochrany ovzduší a klimatu (28,6 %).

1. Demografický vývoj

Sídelní struktura

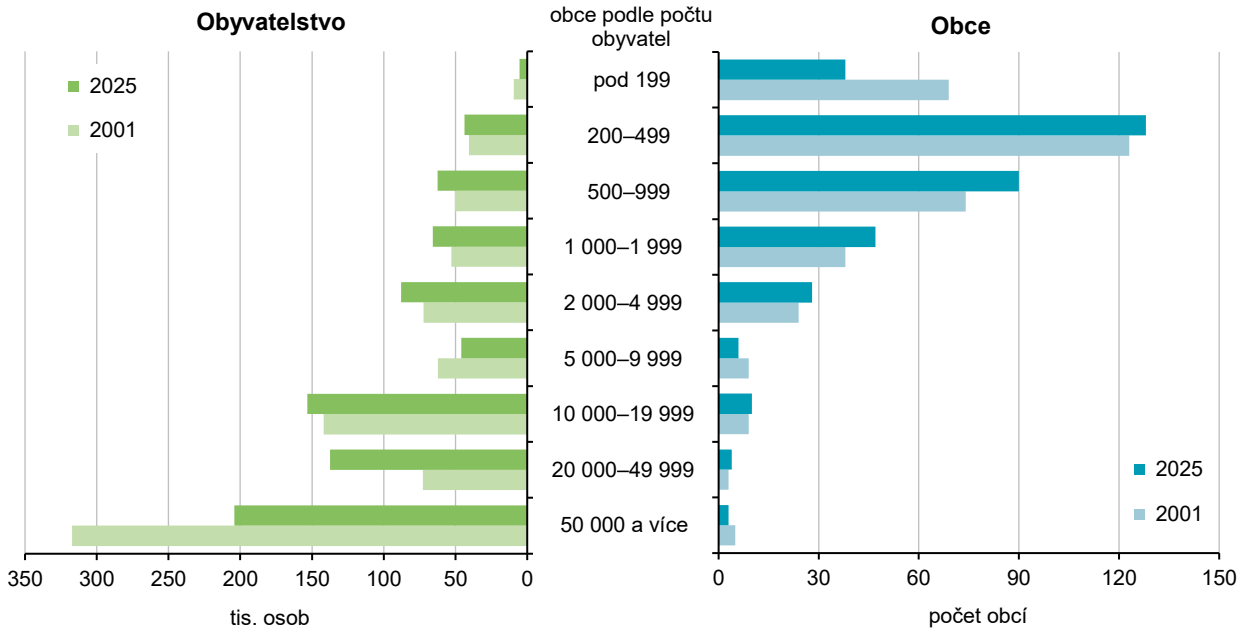
Čtvrtý nejhustěji osídlený kraj.

Ústecký kraj je se svou rozlohou 533 870 ha sedmým největším krajem v Česku a na rozloze státu se podílí 6,8 %. Ke konci roku 2025 žilo v Ústeckém kraji 805 943 obyvatel, což bylo 7,4 % všech obyvatel republiky. Ústecký kraj patří dlouhodobě ke krajům s vyšší hustotou obyvatelstva. Ke konci roku 2025 zde žilo na 1 km^2 v průměru 151,0 obyvatel, náš kraj byl tak čtvrtým nejhustěji osídleným krajem Česka. Při porovnání s republikovým průměrem (138,4 obyvatel na km^2) žilo v Ústeckém kraji o 12,6 obyvatel na km^2 více.

Nejvyšší hustota obyvatel byla v okrese Ústí nad Labem.

V rámci vnitroregionálního pohledu byl počet obyvatel v okresech Děčín, Chomutov, Litoměřice, Teplice a Ústí nad Labem poměrně vyrovnaný a pohyboval se mezi 119 až 128 tis. obyvateli. V okrese Most žilo celkem 107,0 tis. obyvatel a nejméně obyvatel žilo v okrese Louny, a to pouhých 86,8 tis. Zároveň je však okres Louny co do rozlohy největším okresem v kraji. V hustotě obyvatelstva, která zde v loňském roce dosáhla 77,5 obyvatel na 1 km^2, tak byl hluboce pod průměrem kraje i pod průměrem Česka. Druhým okresem s nejnižší hustotou obyvatel byly Litoměřice (115,4 obyvatel na 1 km^2), nejvyšší hustota byla v okrese Ústí nad Labem (289,7 obyvatel na 1 km^2).

Graf 1.1 Sídelní struktura Ústeckého kraje v letech 2001 a 2025 (k 31. 12.)

Kraj je tvořen 354 obcemi.

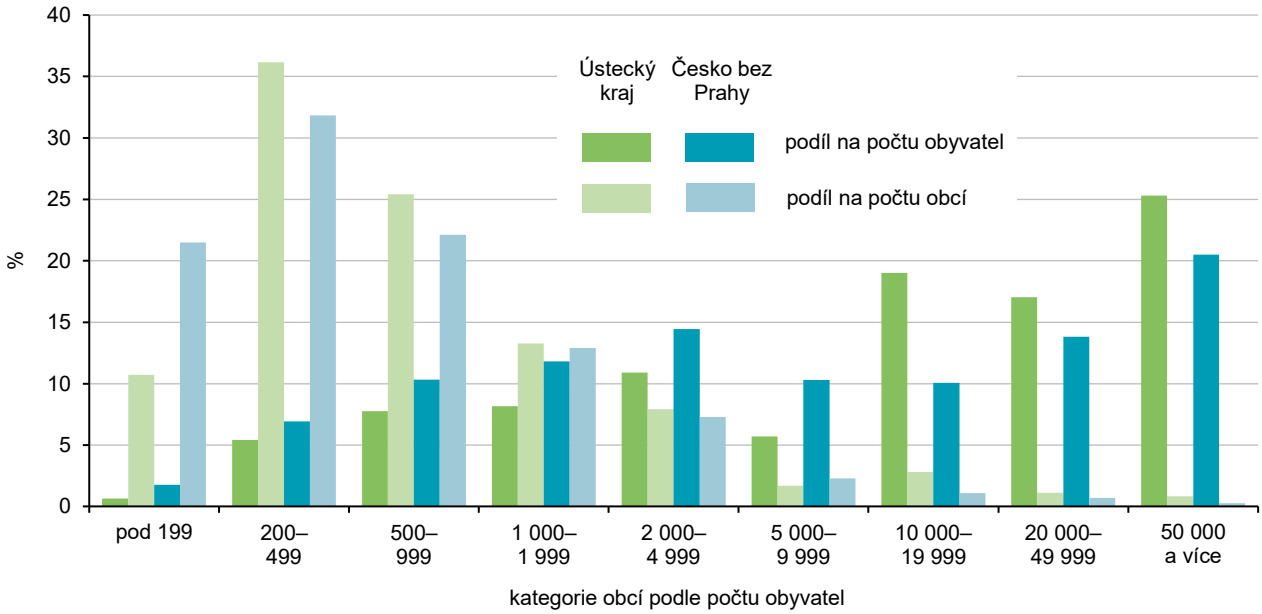
V Ústeckém kraji bylo k 1. 1. 2025 celkem 7 okresů, 16 správních obvodů obcí s rozšířenou působností, 30 správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem a 354 obcí. Na území kraje se nacházelo 59 měst, z toho 5 statutárních, a 11 městysů. Nejvíce obcí, celkem 105, se nacházelo v okrese Litoměřice, druhý nejvyšší počet byl v okrese Louny (70). Naproti tomu nejméně obcí měl okres Ústí nad Labem (23) a Most (26).

Počet obcí se v kraji od roku 2001 nezměnil.

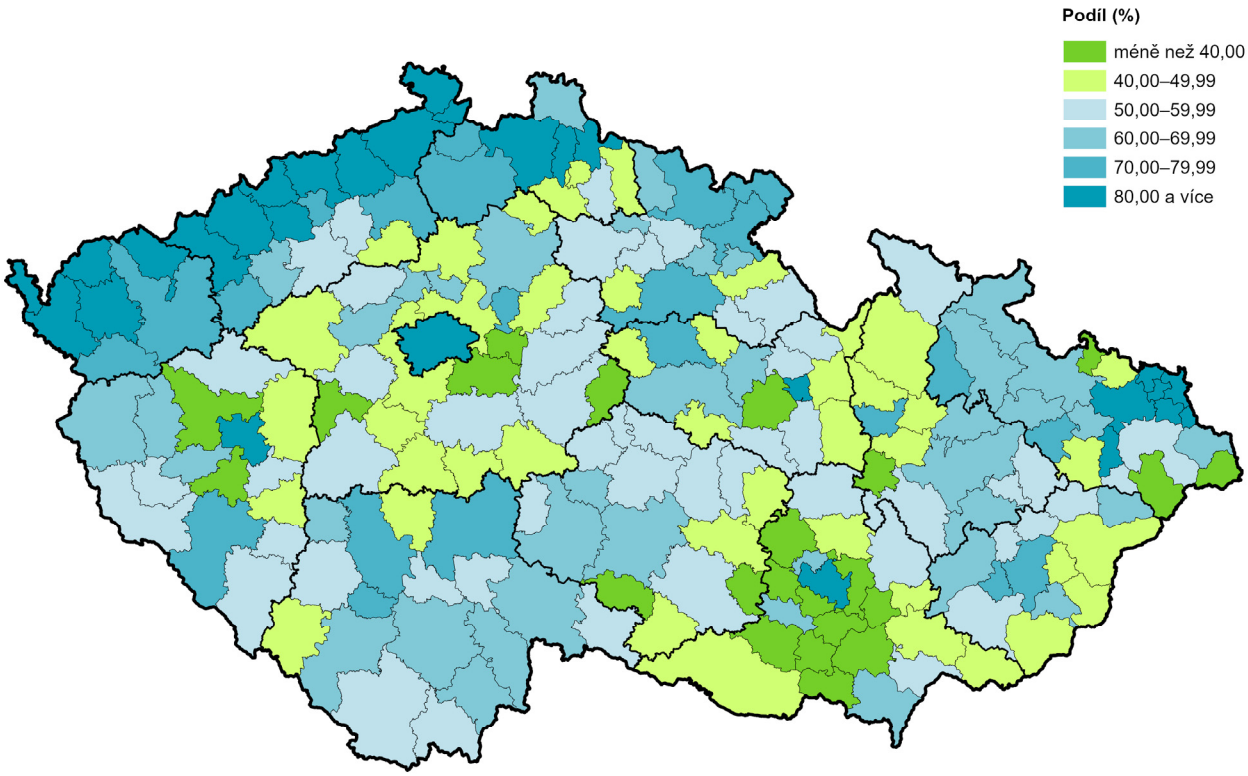
Při porovnání počtu územních jednotek v letech 2001 a 2025 nedošlo ke změně celkového počtu obcí v kraji, počet měst ale vzrostl o 13 a počet statutárních měst se zvýšil o 2. S obnovením titulu městys byl tento titul ve sledovaném období

postupně udělen od roku 2007 nejprve 9 obcím Ústeckého kraje, od roku 2013 jich v kraji bylo celkem 10 a od roku 2017 náleží tento titul i jedenácté obci v kraji.

Graf 1.2 Sídelní struktura Ústeckého kraje a Česka bez Prahy k 31. 12. 2025

Podíl městského obyvatelstva v obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

128 obcí v kraji nemělo více než 499 obyvatel.

Z celkového počtu 354 obcí na území Ústeckého kraje jich k 31. 12. 2025 nejvíce spadalo do velikostní skupiny 200–499 obyvatel (128 obcí), v 90 obcích žilo 500–999 obyvatel, 47 obcí náleželo do kategorie 1 000–1 999 obyvatel a obcí s méně než

200 obyvateli bylo v kraji 38. Obcí o velikosti 2 000–4 999 obyvatel bylo 28, obcí s 10 000–19 999 obyvateli bylo 10, obcí s 5 000–9 999 bylo 6, obce s 20 000–49 999 obyvateli byly 4 a obce s 50 000–99 999 obyvateli byly v kraji 3.

Více než 60 % obyvatel kraje žije v obcích s 10 000 a více obyvateli.

Porovnáním sídelní struktury Ústeckého kraje a Česka je zřejmé, že v Ústeckém kraji bydlí obyvatelé častěji ve větších obcích. Podíl obyvatel žijících v obcích do 9 999 obyvatel byl ke konci roku 2025 v kraji v porovnání s republikovým průměrem nižší o 9,8 p. b. V obcích do 9 999 obyvatel žilo v té době 38,6 % obyvatel Ústeckého kraje, v průměru v celém Česku činil tento podíl 48,5 % obyvatel.

Snížil se počet obcí s méně jak 200 obyvateli.

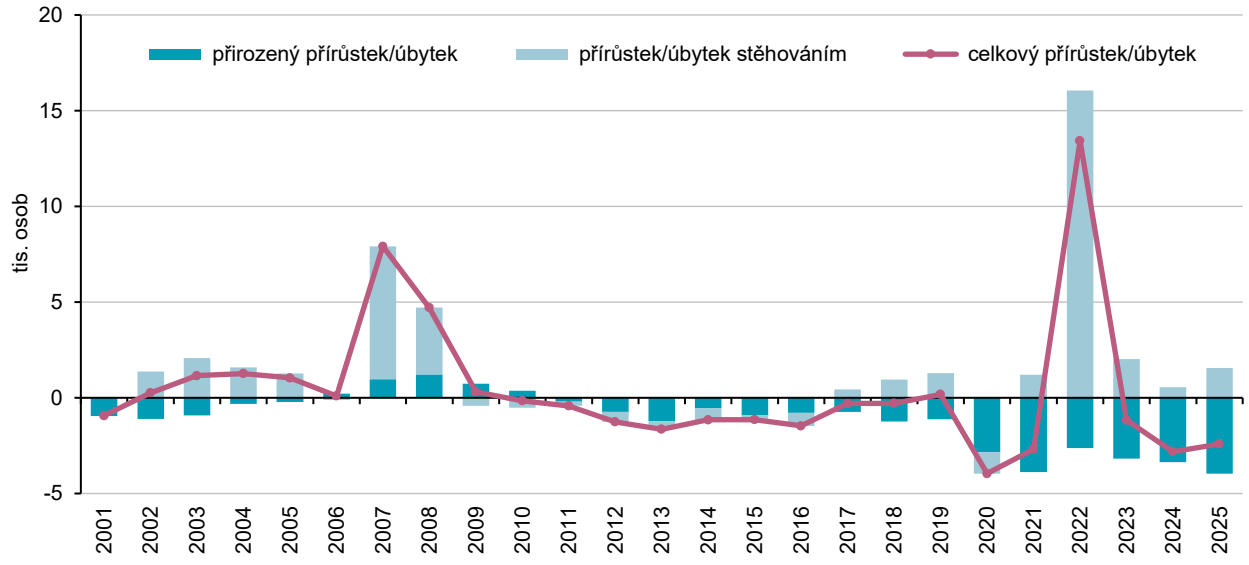
Oproti roku 2001 žilo v roce 2025 v Ústeckém kraji méně obyvatel v obcích do 200 obyvatel, jejich podíl se snížil o 0,5 p. b. na 0,7 % celkového počtu obyvatel kraje. Dále se snížil podíl obyvatel žijících v obcích s 5 000–9 999 obyvateli (o 1,9 p. b.) a v obcích s 50 000–99 999 obyvateli (o 13,4 p. b.). U všech těchto velikostních skupin obcí ale došlo k poklesu počtu obcí. Počet obcí s méně než 200 obyvateli poklesl od roku 2001 do roku 2025 o 31 obcí, počet obcí s 5 000–9 999 obyvateli se snížil o 3 a počet obcí s 50 000–99 999 obyvateli se snížil o 2.

Počet a pohyb obyvatel

V kraji žilo 7,4 % obyvatel Česka.

K 31. 12. 2025 žilo v Ústeckém kraji celkem 805 943 obyvatel, z toho bylo 397 385 mužů a 408 558 žen. Na celkovém počtu obyvatel Česka se vloni kraj podílel ze 7,4 %. Tento podíl se však od roku 2001, kdy žilo v kraji 8,0 % všech obyvatel Česka, neustále snižuje. Příčinou je nejen postupný úbytek obyvatelstva v kraji, ale také nárůst celkového počtu obyvatel Česka. Zatímco počet obyvatel Česka byl v porovnání s rokem 2001 vloni vyšší o 709 403 obyvatel (o 7,0 %), počet obyvatel Ústeckého kraje se za stejné období snížil o 13 507 obyvatel (o 1,6 %). Počet obyvatel kraje klesá od roku 2010, s výjimkou let 2019 a 2022.

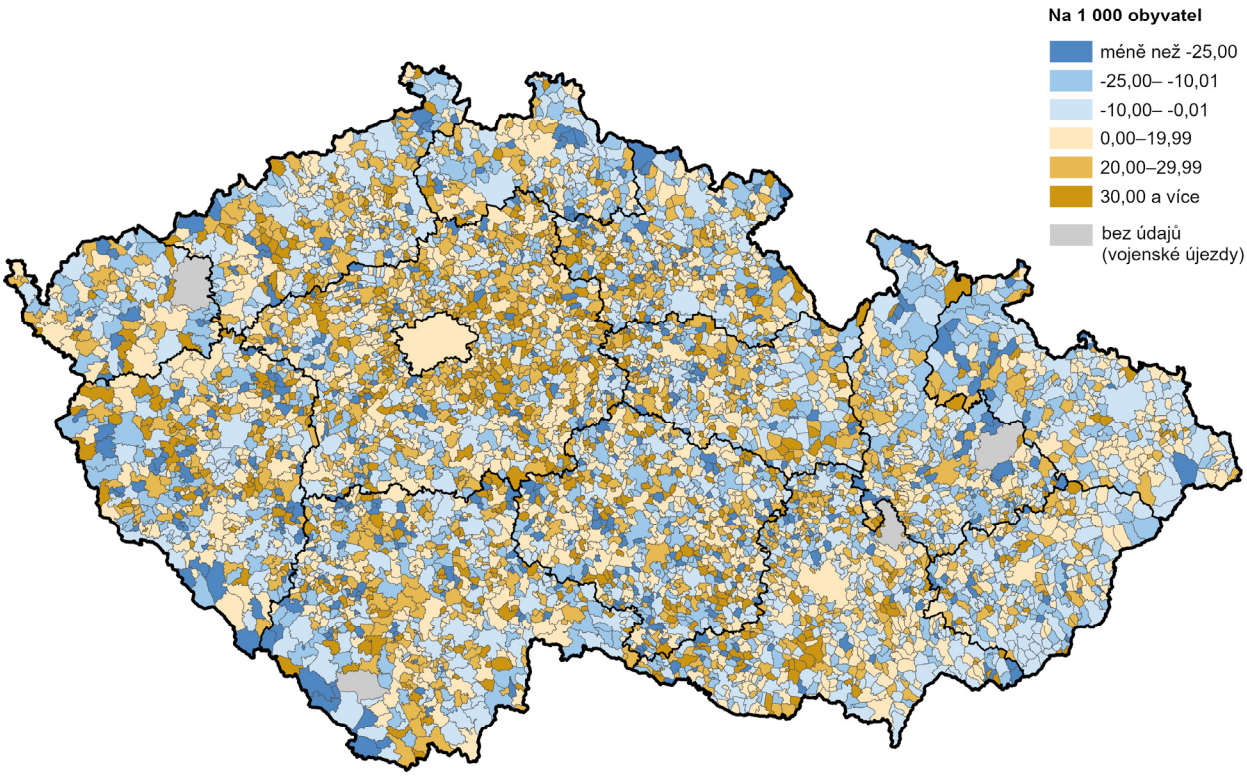
Graf 1.3 Pohyb obyvatel v Ústeckém kraji

Počet obyvatel meziročně poklesl.

V průběhu roku 2025 se počet obyvatel kraje snížil o 2 413 obyvatel (o 0,3 %). Pokles zaznamenalo devět ze čtrnácti krajů. Nejvíce se počet obyvatel snížil v Moravskoslezském kraji, a to 6 233 obyvatel (o 0,5 %). Nejvíce obyvatel naopak získalo hl. m. Praha a Středočeský kraj, kde se počet obyvatel zvýšil o 9 204 osob, resp. o 10 919 osob (shodně o 0,7 %).

Celkový přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Celková bilance obyvatel kraje za uplynulých 7 let je kladná zásluhou přírůstku obyvatel v roce 2022.

Oproti roku 2021, kdy se uskutečnilo poslední sčítání lidu, se počet obyvatel v Ústeckém kraji zvýšil o 7 045 osob (o 0,9 p. b.), a to výhradně zásluhou meziročního nárůstu v roce 2022, kdy se Ústecký kraj stal útočištěm pro uprchlíky z Ukrajiny. Po roce 2021 došlo k nárůstu počtu obyvatel ve většině krajů s výjimkou Moravskoslezského, kde za stejné období jejich počet poklesl o 1 609 osob (o 0,1 p. b.). Nejvíce obyvatel po roce 2021 získalo hl. m. Praha, a to 131 678 obyvatel (nárůst o 10,3 %).

Meziročně poklesl počet obyvatel ve všech okresech vyjma okresu Louny.

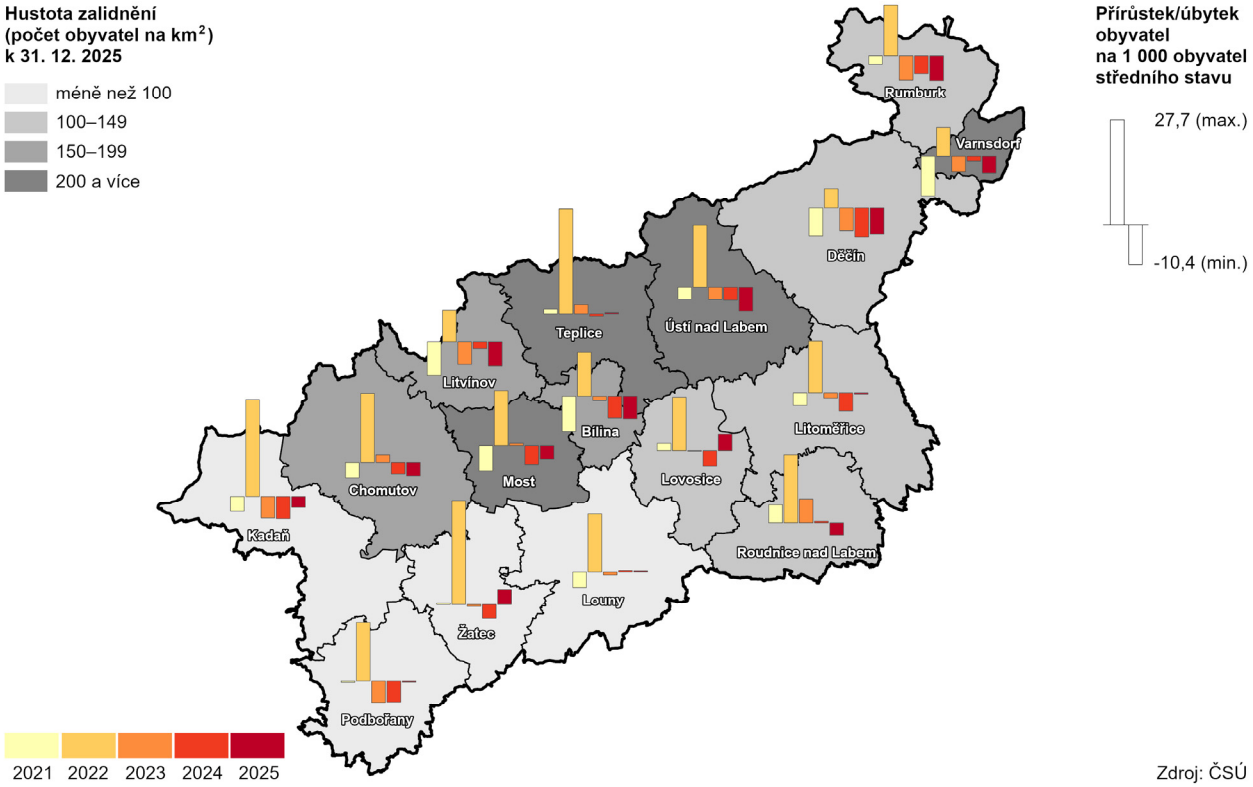
Z vnitrokrajového pohledu došlo meziročně k poklesu počtu obyvatel ve většině okresů Ústeckého kraje s výjimkou okresu Louny, kde se naopak počet obyvatel oproti loňskému roku zvýšil o 117 obyvatel (o 0,1 %). Nejvíce se snížil počet obyvatel v okresech Děčín a Ústí nad Labem, a to o 799 obyvatel, resp. 762 obyvatel (shodně o 0,6 %).

Po roce 2021 se nejrychleji snižoval počet obyvatel v okrese Děčín.

V porovnání s rokem 2021 byl vloni počet obyvatel nižší pouze v jednom okrese, a to v okrese Děčín, kde došlo k úbytku o 1 303 obyvatel (o 1,0 %). Ve zbývajících okresech se počet obyvatel od roku 2021 zvýšil, nejvíce v okrese Teplice (o 3 186 obyvatel, tj. o 2,6 %).

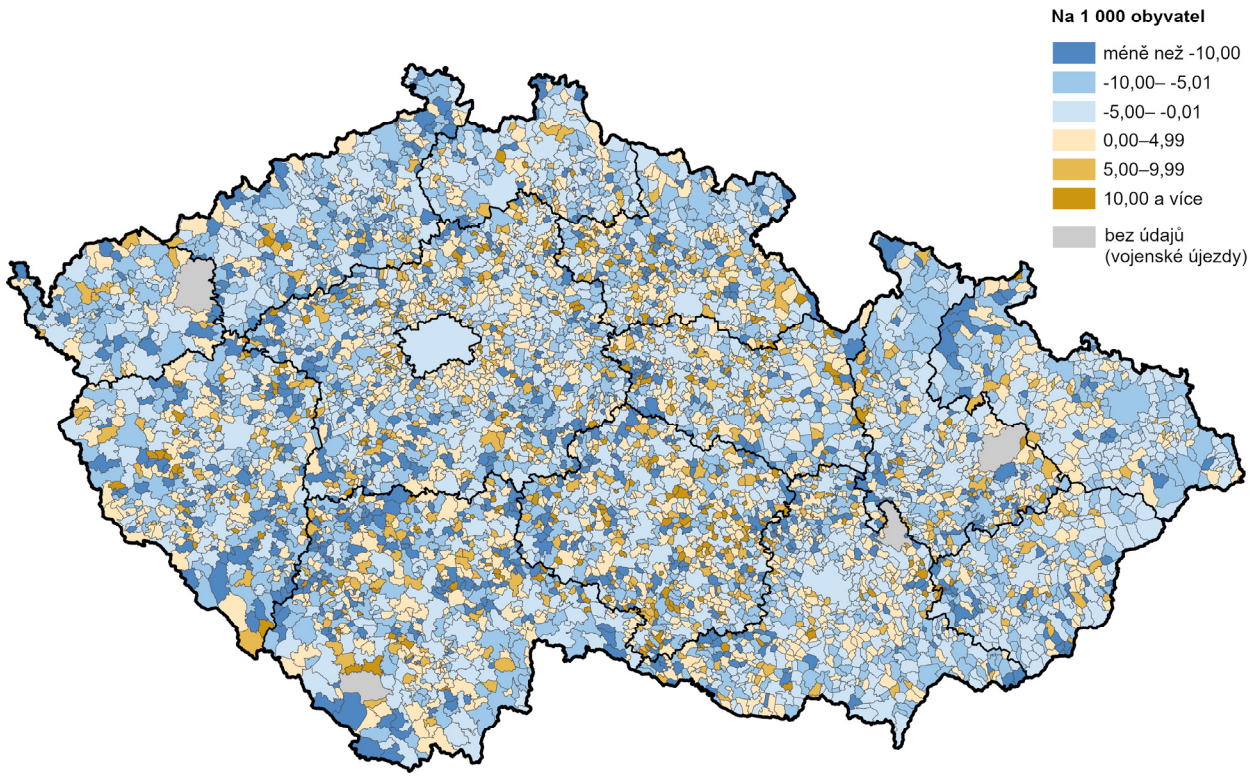
Z dlouhodobého pohledu ubývá obyvatelstvo především v okresech Most a Děčín. Okres Děčín byl co do počtu obyvatel v roce 2001 největším okresem kraje, na celkovém počtu obyvatel kraje se podílel 16,3 %. V loňském roce zde žilo 15,5 % obyvatel kraje a okres Děčín je tak v současnosti až druhým nejlidnatějším okresem v kraji po okrese Teplice.

Pohyb obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností Ústeckého kraje v letech 2021 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Přirozený přírůstek/úbytek počtu obyvatel v obcích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

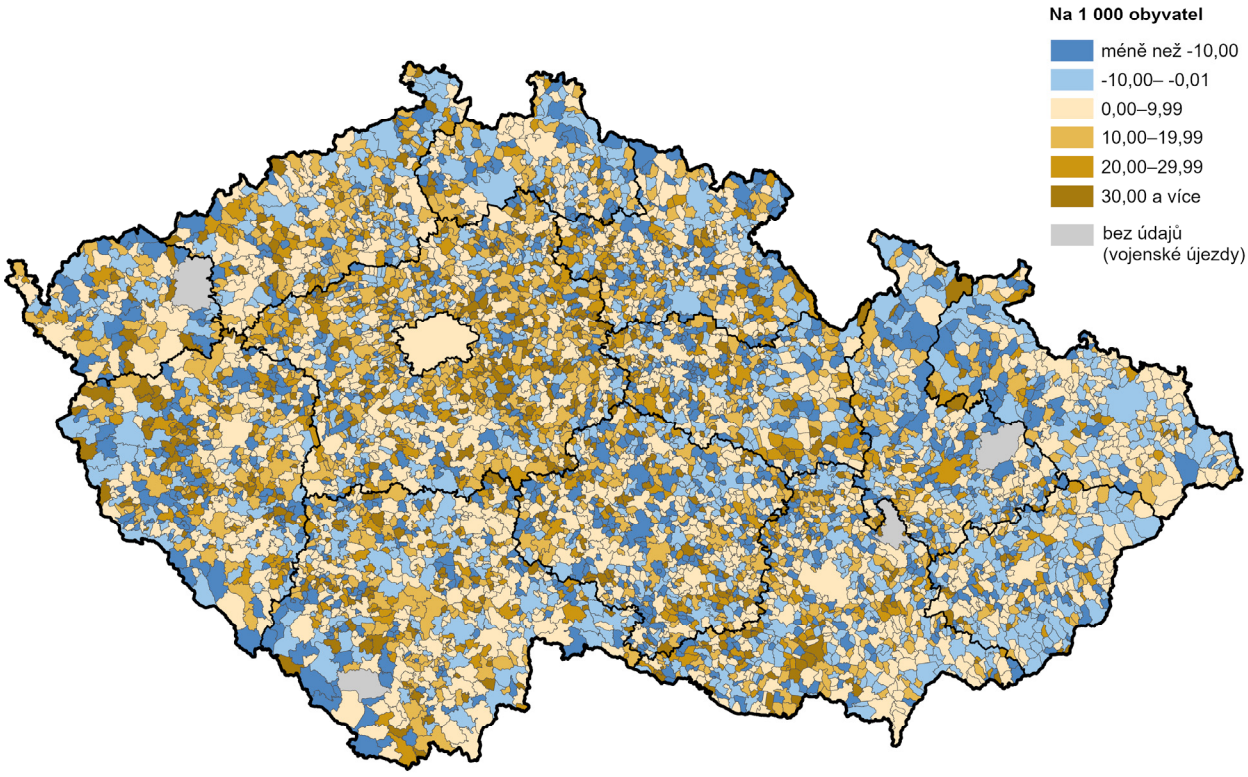
Počet obyvatel kraje klesá …

Jak již bylo uvedeno výše, počet obyvatel Ústeckého kraje se v průběhu roku snížil o 2 413 obyvatel. V přepočtu na 1 tisíc obyvatel se tak počet obyvatel kraje snížil o 3,0. Celkový úbytek obyvatel v kraji pravidelně zaznamenáváme od roku 2010 s výjimkou let 2019 a 2022, kdy celkový přírůstek obyvatel v kraji dosáhl 0,2 resp. 16,6 obyvatel na 1 tisíc obyvatel kraje. K nejvýraznějšímu celkovému úbytku obyvatel došlo v tomto období v roce 2020, kdy počet osob bydlících v kraji poklesl o 4,8 na 1 tisíc obyvatel kraje. V letech 2021, 2024 a 2025 kraj ztratil každoročně 3,0 nebo více obyvatel na 1 tisíc obyvatel.

…a to zásluhou dlouhodobého přirozeného úbytku obyvatel.

Příčinou celkového úbytku obyvatel v kraji je dlouhodobý přirozený úbytek obyvatel, ke kterému dochází, když počet zemřelých převažuje nad počtem narozených. V období 2001 až 2025 docházelo pravidelně k poklesu obyvatel přirozenou měnou. Výjimkou byly pouze roky 2006 až 2010, kdy počet narozených převýšil počet zemřelých. Vloni byla přirozená měna příčinou snížení počtu obyvatel v kraji v porovnání s rokem 2024 o 3 964 osob, tj. o 4,9 osob na 1 tisíc obyvatel.

Přírůstek/úbytek počtu obyvatel stěhováním v obcích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Negativní trend nedokáže zvrátit ani kladné migrační saldo.

Negativní dopad přirozeného úbytku obyvatel kraje často nedokáže zvrátit ani v posledních letech kladné migrační saldo, kdy počet přistěhovalých do kraje převažuje nad počtem vystěhovalých z kraje. V období 2017 až 2025 se do kraje každoročně přistěhovalo více osob, než se z něj vystěhovalo. Výjimkou byl pouze rok 2020, kdy migrační saldo dosáhlo hodnoty -1,4 osob na 1 tisíc obyvatel. V roce 2025 počet přistěhovalých do kraje převýšil počet vystěhovalých z kraje o 1 551 osob, tj. 1,9 osob na 1 tisíc obyvatel.

Přirozený úbytek i záporná migrace byly společnou příčinou úbytku obyvatel

Nejrychleji v roce 2025 ubývali obyvatelé okresu Ústí nad Labem a Děčín, celkový úbytek obyvatel v přepočtu na 1 tisíc obyvatel zde dosáhl hodnoty 6,5 resp. 6,4.

v okresech Děčín a Ústí nad Labem.

Okresy Děčín a Ústí nad Labem byly jedinými okresy v kraji, kde došlo k meziročnímu úbytku obyvatel jak v důsledku přirozené měny obyvatel, tak i v důsledku záporného migračního salda.

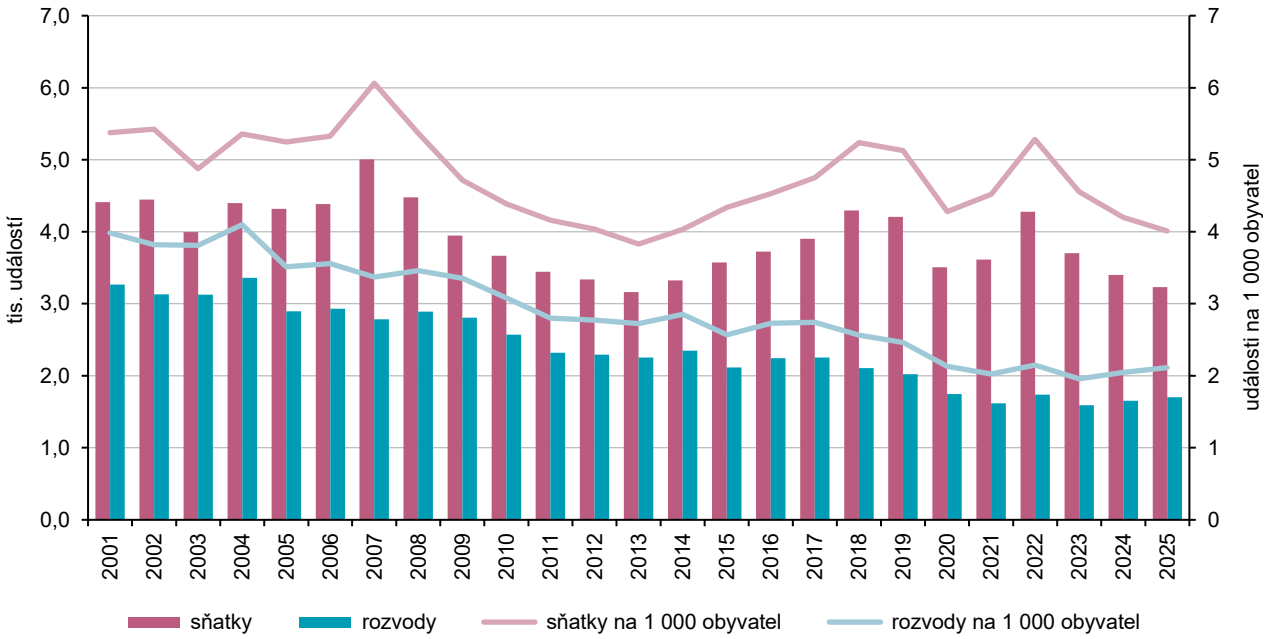
Meziročně se zvýšil počet obyvatel pouze v okrese Louny.

Jediným okresem, ve kterém došlo meziročně k celkovému přírůstku obyvatel, byl vloni okres Louny, a to 1,4 osob na 1 tisíc obyvatel. K tomuto nárůstu došlo výhradně zásluhou kladného migračního salda. V důsledku přirozené měny obyvatel došlo v roce 2025 v okresu Louny, stejně jako v ostatních okresech kraje, k poklesu počtu obyvatel. Přírůstek obyvatel stěhováním byl kromě okresu Louny zaznamenán i v okresech Chomutov, Litoměřice, Most a Teplice. V těchto okresech však přírůstek stěhováním nedokázal kompenzovat úbytek obyvatel přirozenou měnou a jejich celková bilance obyvatel tak byla vloni záporná.

Počet sňatků meziročně poklesl.

V roce 2025 uzavřelo v kraji sňatek celkem 3 232 párů snoubenců, tj. o 167 (o 4,9 %) méně, než tomu bylo v předchozím roce. Sňatečnost, tj. počet sňatků na 1 tis. obyvatel středního stavu, dosáhla vloni v kraji hodnoty 4,0 ‰. Z dlouhodobého pohledu má sňatečnost v kraji tendenci k poklesu. V letech 2001 až 2008 se většinou sňatečnost pohybovala v intervalu od 5,2 do 5,4 ‰. Výjimkou byl rok 2003, kdy dosáhla hodnoty 4,9 ‰ a rok 2007, kdy dosáhla 6,1 ‰, což bylo nejvíce za uplynulých 25 let. Do roku 2013 následně poklesla na 3,8 ‰. Po roce 2013 se sňatečnost v kraji vyvíjela různě, její hodnoty se pohybovaly od 4,0 ‰ po 5,3 ‰. Sňatečnost, dosažená vloni v kraji, byla druhá nejnižší po roce 2013 (shodná hodnota 4,0 ‰ byla zaznamenána ještě v letech 2012 a 2014).

Graf 1.4 Sňatky a rozvody v Ústeckém kraji

Druhá nejvyšší sňatečnost v Česku.

Sňatečnost v Ústeckém kraji byla vloni druhá v Česku. Nejvyšších hodnot sňatečnosti bylo dosaženo v hl. m. Praze, kde bylo na 1 tis. obyvatel středního stavu uzavřeno 4,3 manželství. Nejmenší sňatečnost byla zjištěna ve Zlínském kraji (3,6 ‰). V porovnání s průměrem Česka byla sňatečnost v Ústeckém kraji vloni vyšší o 0,1 bodu promile. Z vnitrokrajového pohledu byla sňatečnost vloni nejvyšší v okrese Ústí nad Labem (4,5 ‰), nejnižší naopak v okrese Děčín (3,7 ‰).

V 57,3 % sňatků byli oba snoubenci svobodní.

Pro 68,8 ženichů a 68,1 % nevěst to byl první sňatek. Podíl sňatků, kdy byli oba snoubenci před jeho uzavřením svobodní, dosáhl vloni 57,3 %. Z pohledu pětiletých věkových skupin muži nejčastěji uzavírali manželství ve věku 30–34 let (18,0 % všech ženichů), v případě žen to bylo ve věku 25–29 (21,1 % všech nevěst).

Průměrný věk snoubenců roste.

Neustále roste průměrný věk, ve kterém snoubenci uzavírají sňatek. Průměrný věk snoubenců bez ohledu na pořadí uzavřeného sňatku dosáhl v roce 2025 u mužů 40,9 roku a u žen 37,8 roku. V porovnání s rokem 2016 byl průměrný věk snoubenců u obou pohlaví vloni vyšší o 3,3 roku. V případě uzavření prvního sňatku byl vloni průměrný věk ženichů 35,7 roku, u nevěst to bylo 32,2 roku. V porovnání s rokem 2016 se průměrný věk snoubenců při uzavření prvního manželství zvýšil u mužů o 2,8 roku a u žen o 2,4 roku.

Snoubenci měli nejčastěji české státní občanství.

Nejčastěji vstupovali do manželství snoubenci s českým státním občanstvím. Mezi ženichy jich bylo 92,1 % a mezi nevěstami 93,4 %. Dalšími nejčastějšími státními občanstvími mezi ženichy bylo ukrajinské (2,3 %) a slovenské (1,4 %). V případě nevěst bylo pořadí stejné, podíl žen s ukrajinským státním občanstvím mezi nevěstami dosáhl 3,8 %, v případě slovenského státního občanství to bylo 1,0 %.

Převažovala manželství, kde byl ženich starší než nevěsta.

Nejčastěji byla vloni uzavřena manželství, kdy byl ženich v porovnání s věkem nevěsty starší. Tato nová manželství se na celkovém počtu uzavřených sňatků podílela 67,2 %, přičemž většinou se jednalo o věkový rozdíl 1 až 4 roky (33,0 % všech sňatků).

Vzrostl počet rozvodů.

V průběhu roku 2025 bylo v kraji rozvedeno 1 702 manželství, meziročně počet rozvodů vzrostl o 47 (o 2,8 %). Jednalo se o druhý meziroční nárůst v řadě, z dlouhodobého pohledu ale počet rozvodů klesá. Vloni byl rozveden čtvrtý nejnižší počet manželství od roku 2001. Rozvodovost neboli počet rozvodů na 1 tis. obyvatel středního stavu vloni dosáhla v kraji hodnoty 2,1 ‰ a byla druhá nejnižší za posledních 25 let (stejné hodnoty rozvodovosti bylo dosaženo i v letech 2020 a 2022. Nižší byla jen rozvodovost v letech 2021, 2023 a 2024 (shodně 2,0 ‰).

Z dlouhodobého pohledu rozvodovost klesá.

I přes dlouhodobý pokles rozvodovosti byla hodnota, dosažená v roce 2025 v Ústeckém kraji, čtvrtá nejvyšší v Česku. Vyšší byla zjištěna ve Středočeském, Karlovarském a Libereckém kraji (shodně 2,2 ‰). V porovnání s průměrem Česka byla o 0,2 bodů promile vyšší. Nejnižší rozvodovost byla zaznamenána v hl. m. Praze a v Kraji Vysočina (1,7 ‰). Z vnitrokrajového pohledu byla vloni rozvodovost nejvyšší v okrese Ústí nad Labem, kde vloni na 1 tisíc obyvatel připadlo 2,5 rozvodů. Nejméně to bylo naopak v okrese Most (1,9 rozvodu na 1 tisíc obyvatel).

Zvýšil se počet rozvodů na 100 sňatků.

Na 100 sňatků vloni připadalo 52,7 rozvodů, meziročně došlo k nárůstu o 4,0 rozvody. Jednalo se o již třetí nárůst v řadě. Z dlouhodobého pohledu ale počet rozvodů na 100 sňatků klesl. V letech 2001 až 2004, 2009, 2010, 2013 a 2014 v kraji připadalo na 100 sňatků 70,1 rozvodů a více. Nejvíce to bylo v roce 2003, kdy hodnota tohoto ukazatele dosáhla 78,2 rozvodů. Nejméně rozvodů na 100 sňatků připadalo v roce 2022, a to 40,6.

Více jak 1/4 rozvedených manželství trvala v rozmezí 5 až 9 let.

Z celkového počtu loňských rozvodů to byl pro 78,0 % mužů a 77,8 % žen první rozvod. V případě 3,2 % mužů a 2,8 % žen se již jednalo v pořadí o minimálně třetí rozvod. Nejčastěji se rozváděla manželství, která trvala 5 až 9 let (25,8 % všech

rozvodů), druhý největší podíl mezi rozvody zaujímala manželství s dobou trvání 20 let a více (23,9 % všech rozvodů).

Více jak 56 % rozvedených manželství bylo s dětmi.

Vloni rozvedená manželství byla nejčastěji bezdětná (43,5 %), v 29,8 % případů se jednalo o rozvod manželství s 1 nezletilým dítětem a 22,4 % rozvedených manželství mělo 2 nezletilé děti. Podíl rozváděných manželství se 3 a více nezletilými dětmi tvořil 4,3 % z celkového počtu vloni rozvedených manželství.

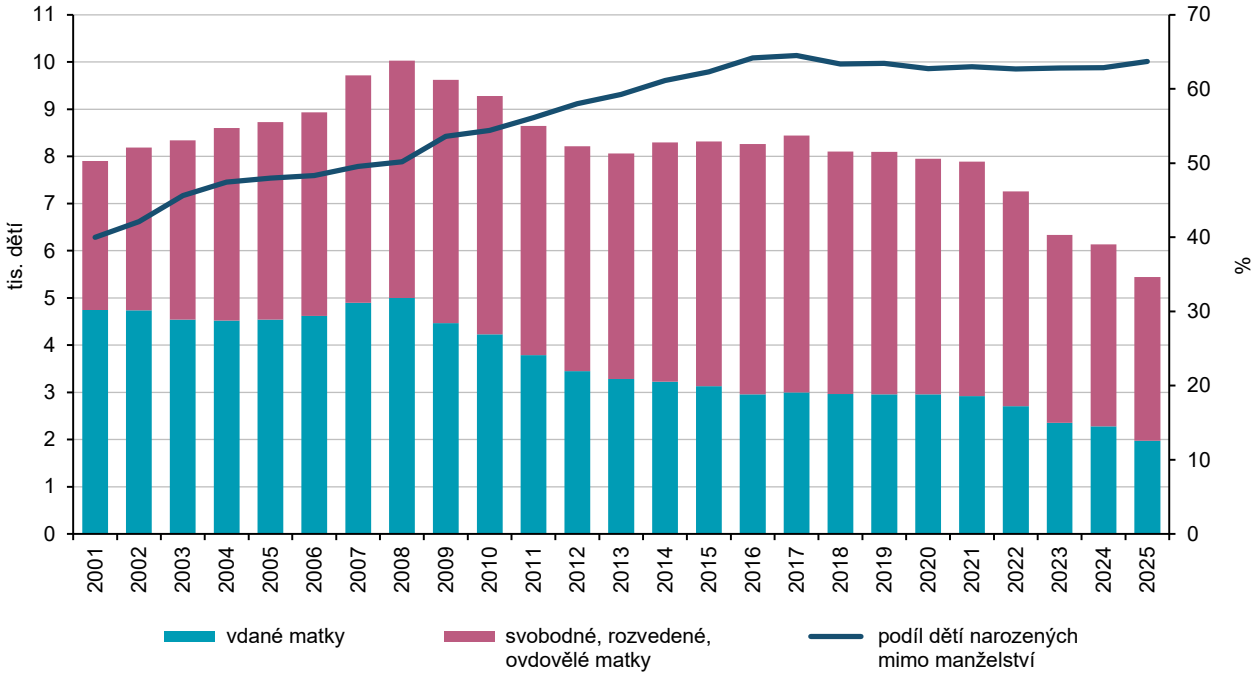
Roste průměrný věk manželů při rozvodu.

Stejně jako u sňatků, roste průměrný věk při rozvodu jak u mužů, tak i u žen. Podle pětiletých věkových skupin se vloni nejčastěji rozváděli muži i ženy ve věku 45–49 let. Průměrný věk při rozvodu dosáhl u mužů 46,7 roku a u žen 43,9 roku. V porovnání s rokem 2016 byl u mužů i u žen vloni vyšší shodně o 2,1 roku. Průměrný věk při prvním rozvodu byl vloni u mužů 44,7 roku a u žen 42,1 roku a od roku 2016 se zvýšil u mužů o 2,1 roku a u žen o 2,3 roku.

Nejméně narozených dětí od roku 2001.

V roce 2025 se v Ústeckém kraji živě narodilo 5 443 dětí, což bylo nejméně za posledních 25 let. Meziročně poklesl počet živě narozených dětí o 689 (o 11,2 %). Hodnota porodnosti, tj. počtu živě narozených dětí na 1 tisíc obyvatel, dosáhla vloni 6,8 ‰, což bylo o 0,8 bodů promile méně, než v roce 2024. Jednalo se o nejnižší porodnost od roku 2001, přičemž nejvyšší byla v roce 2008, kdy se v kraji narodilo 10 031 dětí, tj. 12,0 dětí na 1 tisíc obyvatel.

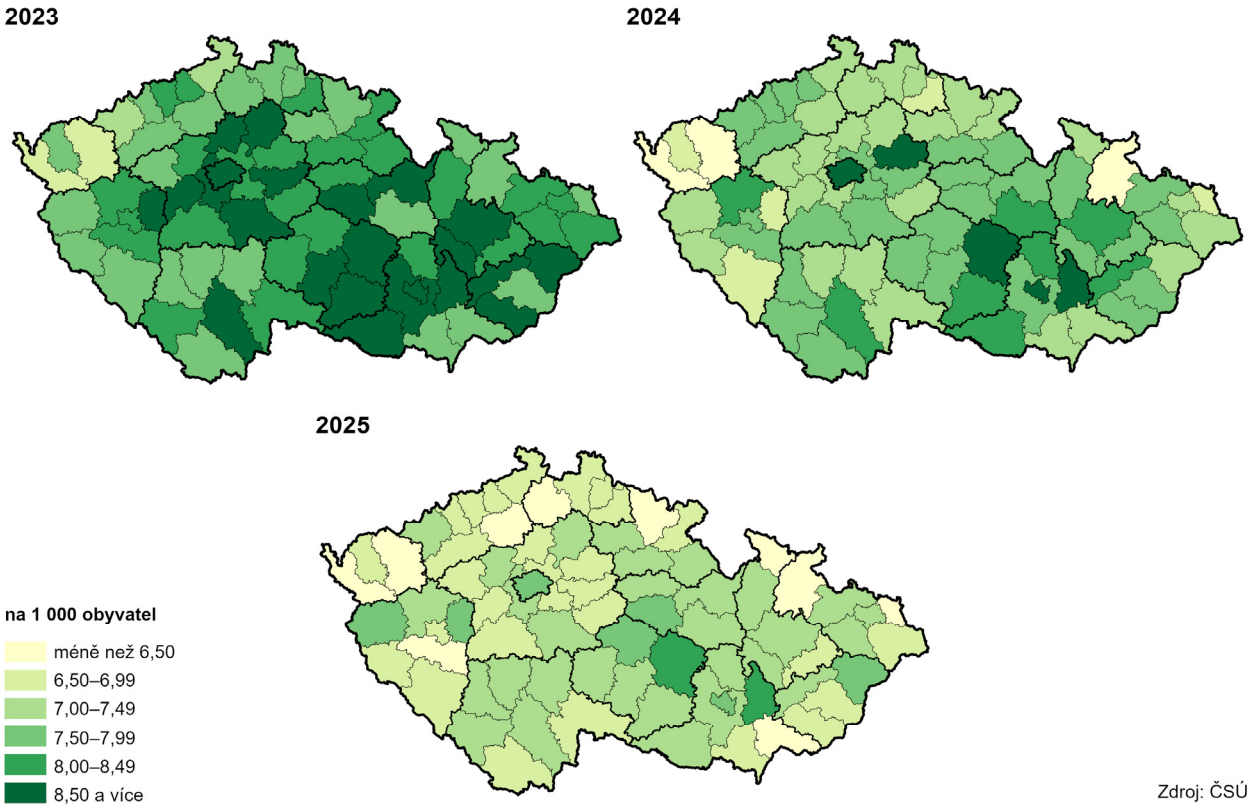
Graf 1.5 Živě narozené děti podle rodinného stavu matky a podíl dětí narozených mimo manželství v Ústeckém kraji

Druhá nejnižší porodnost v Česku.

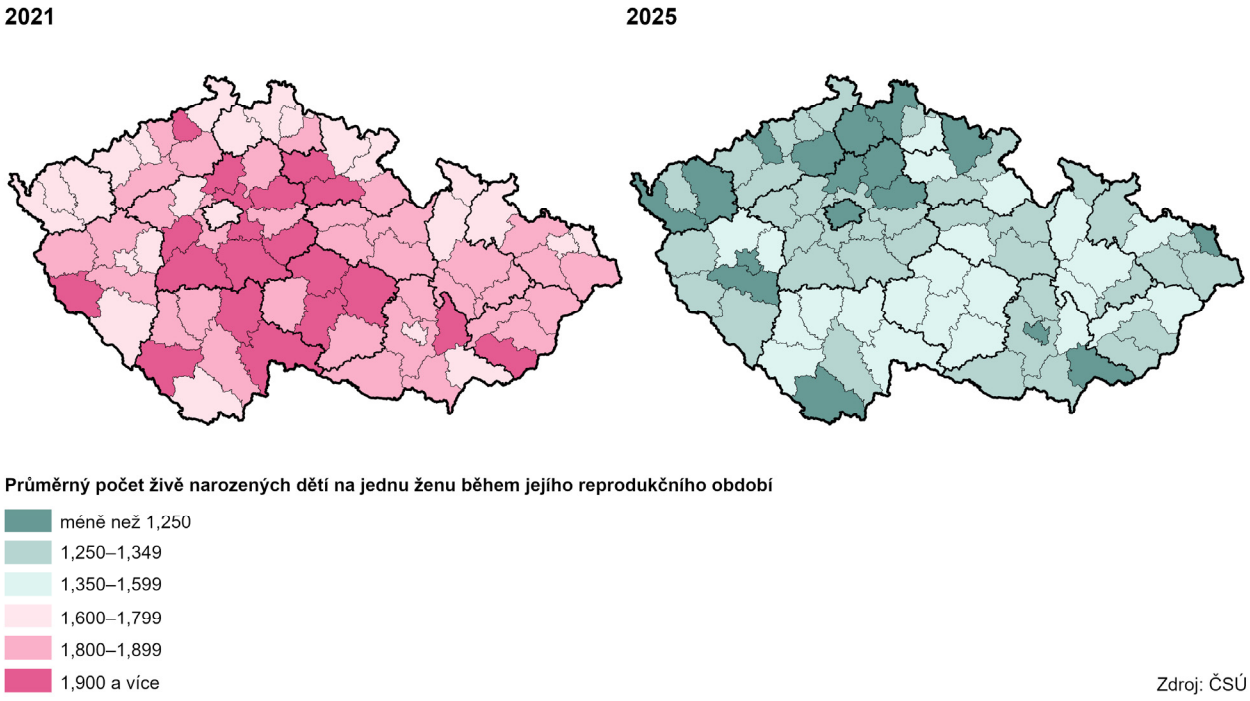
Porodnost v Ústeckém kraji byla vloni druhá nejnižší mezi kraji (stejné hodnoty porodnosti bylo dosaženo i v Libereckém kraji). V porovnání s průměrem Česka byla nižší o 0,3 bodů promile. Nejméně dětí se v přepočtu na 1 tisíc obyvatel středního stavu živě narodilo v Karlovarském kraji (6,2 ‰), naopak nejvyšší porodnosti bylo dosaženo v hl. m. Praze (7,8 ‰). V rámci kraje byla porodnost vloni nejvyšší v okrese Chomutov (7,1 ‰), nejnižší v okrese Litoměřice (6,4 ‰).

Živě narození v okresech v letech 2023 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Úhrnná plodnost v okresech v letech 2021 a 2025

Zdroj: ČSÚ

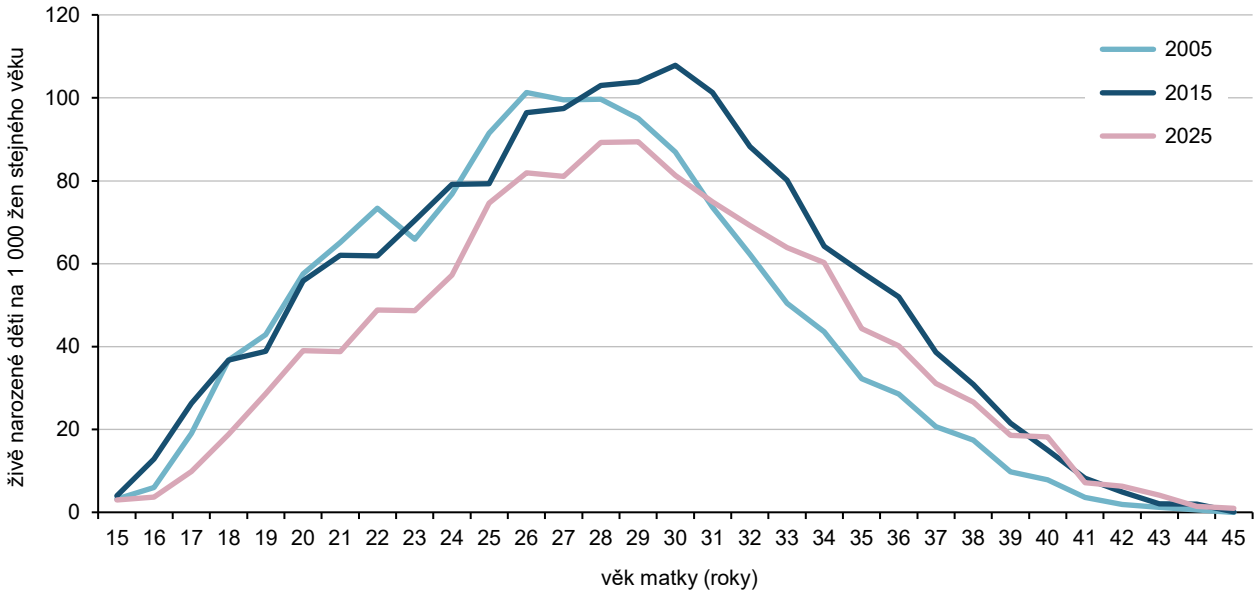
Klesá porodnost i úhrnná plodnost.

Stejně jako v případě porodnosti došlo meziročně k výraznému propadu úhrnné plodnosti[1]. Ta v loňském roce dosáhla hodnoty 1,263 a byla druhá nejnižší od roku 2001. Nejvyšší úhrnné plodnosti bylo v posledních deseti letech dosaženo v roce 2021 (1,786). Úhrnná plodnost zjištěná v loňském roce v Ústeckém kraji byla čtvrtá nejnižší mezi kraji. Nejvyšší hodnoty bylo dosaženo v Kraji Vysočina (1,423). Republikový průměr činil 1,282.

Rodí se více chlapců.

Mezi živě narozenými bylo vloni 50,8 % chlapců a 49,2 % dívek. Ve 44,4 % porodů se jednalo o porod prvního dítěte, podíl o velikosti 35,6 % zaujímali živě narození, kteří se matce narodili až jako druzí v pořadí, 10,9 % dětí bylo v pořadí třetím dítětem matky a 9,1 % živě narozených dětí bylo pro svou matku čtvrtým nebo dalším dítětem v pořadí.

Graf 1.6 Míry plodnosti podle věku matky v Ústeckém kraji

Průměrný věk matek byl již pátým rokem stejný.

Průměrný věk matky při narození dítěte byl vloni již pátým rokem stejný, když dosáhl 29,2 roku. Meziročně došlo k nárůstu věku prvorodiček, a to o 0,2 roku na 27,6 roku (shodný průměrný věk měly matky při porodu svého prvního dítěte také v roce 2023). Z dlouhodobého pohledu věk rodiček roste, a to především u matek přivádějících na svět své první dítě. Při porovnání s rokem 2016 byl vloni věk matek při porodu dítěte v průměru o 0,7 roku vyšší, u prvorodiček byl vyšší o 1,1 roku. Jen mírně se za stejné období zvýšil průměrný věk, ve kterém matky rodí své druhé dítě a další dítě. Průměrný věk matek při porodu druhého dítěte dosáhl vloni 30,1 roku a v porovnání s rokem 2016 byl vloni vyšší o 0,1 roku. Průměrný věk, ve kterém matky přivádějí na svět své třetí nebo v pořadí další dítě vzrostl za stejné období o 0,2 roku, když v roce 2025 dosáhl 31,6 roku.

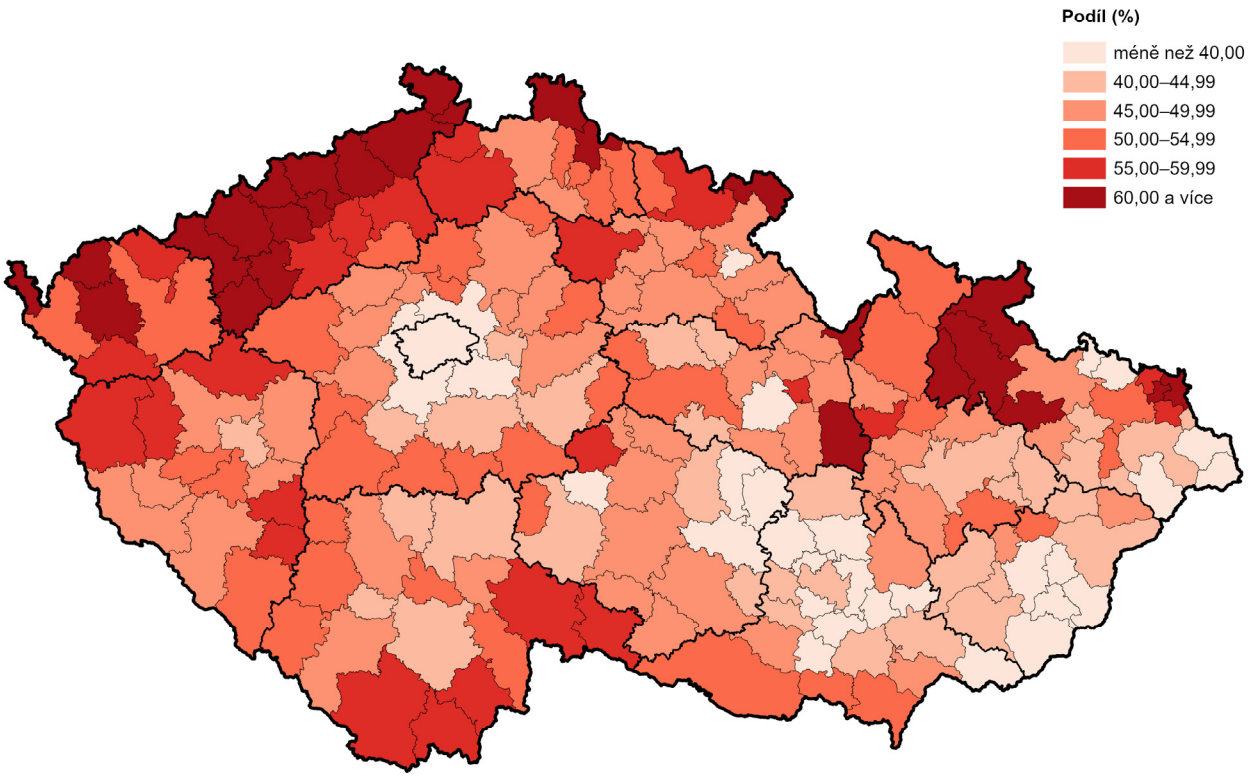
Mimo manželství se vloni narodilo 63,7 % dětí…

Z celkového počtu živě narozených dětí se jich v roce 2025 narodilo 59,8 % svobodným matkám, 36,3 % vdaným matkám, 3,7 % rozvedeným matkám a 0,1 % dětí se narodilo matkám ovdovělým. Podíl dětí narozených mimo manželství, tj. dětí narozených svobodným, rozvedeným nebo ovdovělým matkám, vloni dosáhl 63,7 %,

[1] Počet živě narozených dětí, které by se narodily jedné ženě za předpokladu, že by míry plodnosti podle věku zaznamenané ve sledovaném roce zůstaly během jejího reprodukčního věku (15–49 let) neměnné.

což byl třetí nejvyšší podíl od roku 2001. Podíl dětí narozených mimo manželství roste dlouhodobě. Vyšší než v loňském roce byl jen v letech 2016 a 2017, kdy dosáhl 64,2 %, resp. 64,5 %. Nejnižší byl za sledované období v roce 2001, kdy se v Ústeckém kraji živě narodilo jen 40,0 % dětí.

Živě narození mimo manželství ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

…a jejich podíl je dlouhodobě nejvyšší mezi kraji.

Podíl dětí živě narozených mimo manželství patří dlouhodobě v Ústeckém kraji k nejvyšším v Česku – do roku 2016 byl druhý nejvyšší mezi kraji, od roku 2017 je nejvyšší mezi kraji. V porovnání s průměrem Česka (46,8 %) byl vloni vyšší o 16,9 p. b. Nejnižšího podílu bylo v roce 2025 dosaženo v hl. m. Praze (37,3 %).

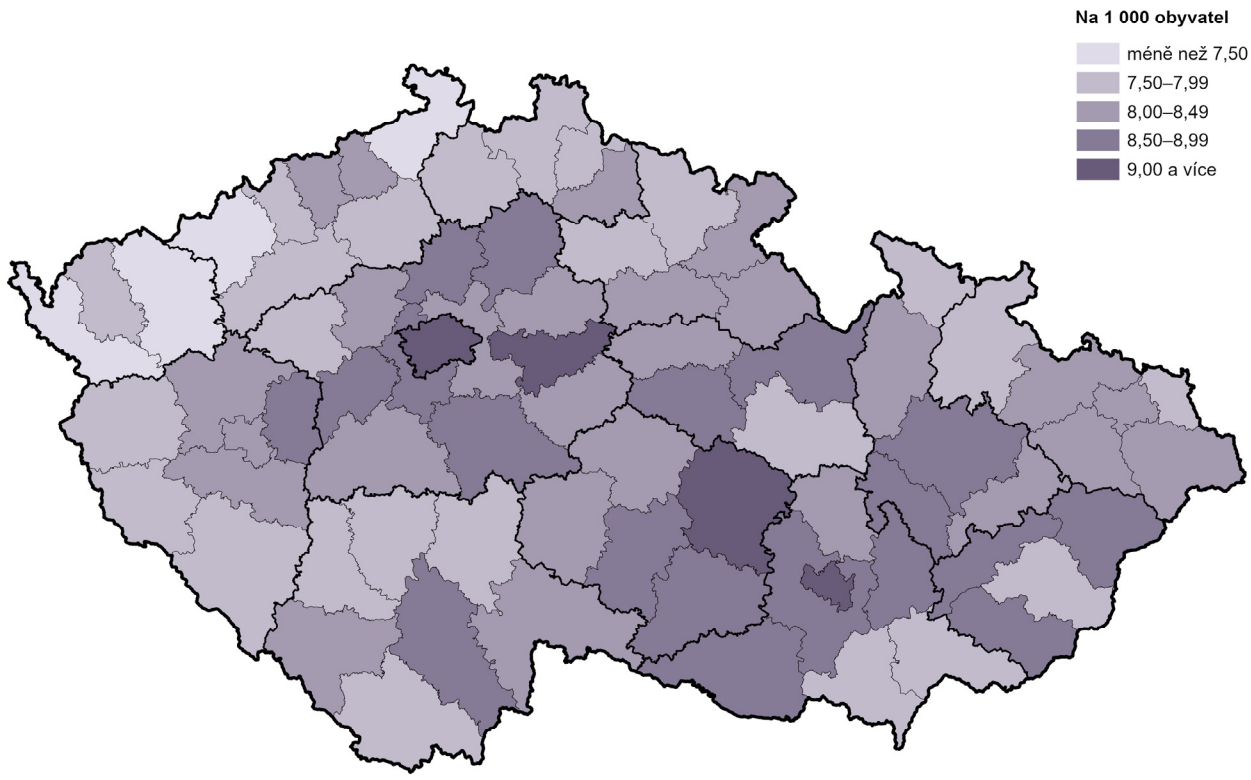
Nejvíce dětí mimo manželství se rodí v okrese Most.

V rámci Ústeckého kraje je nejvyššího podílu dětí narozených mimo manželství dlouhodobě dosahováno v okrese Most. Vloni zde tyto děti zaujímaly na celkovém počtu živě narozených dětí 69,7 %. Naopak nejméně často se děti mimo manželství dlouhodobě rodí v okrese Litoměřice, vloni jich bylo 55,4 %. Podíl dosažený v okrese Litoměřice v loňském roce byl však stále o 8,6 p. b. vyšší, než činil republikový průměr.

Snížil se počet zemřelých.

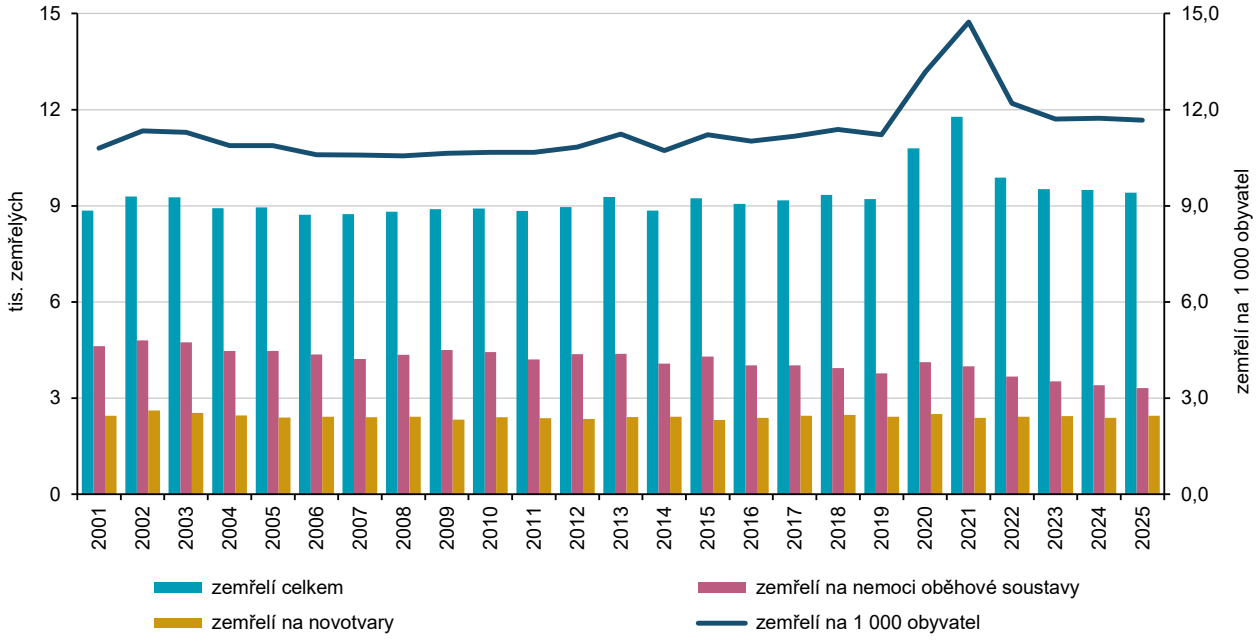
V roce 2025 v Ústeckém kraji zemřelo 9 407 osob, meziročně se jejich počet snížil o 86 (o 0,9 %). Úmrtnost vloni v kraji dosáhla hodnoty 11,7 ‰ (počet zemřelých na 1 tis. obyvatel středního stavu) a jednalo se o čtvrtou nejvyšší úmrtnost od roku 2001 (stejné hodnoty bylo dosaženo i v letech 2023 a 2024). Nejvyšší úmrtnosti bylo dosaženo v roce 2021 a 2020 (14,7 zemřelých, resp. 13,2 zemřelých na 1 tis. obyvatel), které byly významně poznamenány pandemií covid-19.

Zemřelí v okresech v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

Graf 1.7 Zemřelí v Ústeckém kraji

Úmrtnost je nejvyšší mezi kraji.

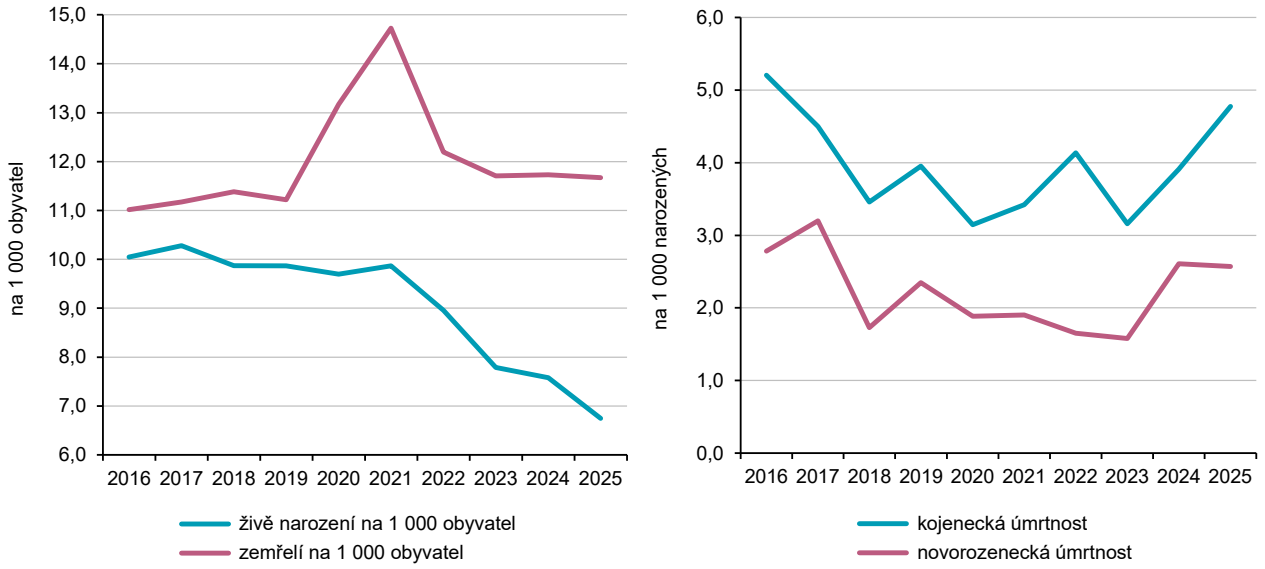
Úmrtnost v Ústeckém kraji byla vloni nejvyšší mezi kraji. Druhá nejvyšší úmrtnost byla zaznamenána v Moravskoslezském a Karlovarském kraji (11,6 ‰), naproti tomu nejméně osob v přepočtu na 1 tis. obyvatel středního stavu zemřelo v hl. m. Praze, a to 8,7. Celorepublikový průměr dosáhl hodnoty 10,4 ‰. Úmrtnost v Ústeckém kraji tak byla při porovnání s republikovým průměrem vloni vyšší

o 1,3 bodů promile. V rámci Ústeckého kraje byla v roce 2025 úmrtnost nejvyšší v okresech Děčín a Most, kde dosáhla 12,4 ‰, resp. 12,3 ‰. Nejnižší byla naproti tomu v okrese Chomutov (10,7 ‰).

Meziročně vzrostla kojenecká úmrtnost.

Novorozenecká úmrtnost v roce 2025 v kraji dosáhla hodnoty 2,6 ‰ (stejně jako v roce 2024) a kojenecká úmrtnost 4,8 ‰. Jednalo se o třetí nejvyšší novorozeneckou úmrtnost a druhou nejvyšší kojeneckou úmrtnost za posledních deset let. Zatímco novorozenecká úmrtnost meziročně stagnovala, kojenecká úmrtnost v porovnání s rokem 2024 vzrostla o 0,9 bodů promile.

Graf 1.8 Porodnost a úmrtnost, novorozenecká a kojenecká úmrtnost v Ústeckém kraji

Muži umírají v průměru dříve než ženy.

Z celkového počtu zemřelých bylo 51,5 % mužů a 48,5 % žen. Ve struktuře úmrtí podle pětiletých věkových skupin nejčastěji umíraly osoby ve věku 75–79 let (18,8 % všech zemřelých). Z pohledu jednotlivých pohlaví pak muži nejčastěji umírali ve věku 75–79 (19,6 % všech zemřelých mužů) a ženy ve věku 80–84 let (18,7 % všech zemřelých žen).

Roste naděje dožití, …

Naděje dožití v kraji převážně roste. V uplynulých 21 letech byl její nárůst výrazněji ovlivněn pouze během pandemie covid-19, kdy byl za období 2019–2020 a 2020–2021 zaznamenán výrazný meziroční pokles. Ten činil ve věku 0 v součtu za obě období 1,68 roku u mužů a 1,20 roku u žen. Během následujících obdobích byl již zaznamenán pravidelný nárůst.

…ale rozdíly mezi pohlavími přetrvávají.

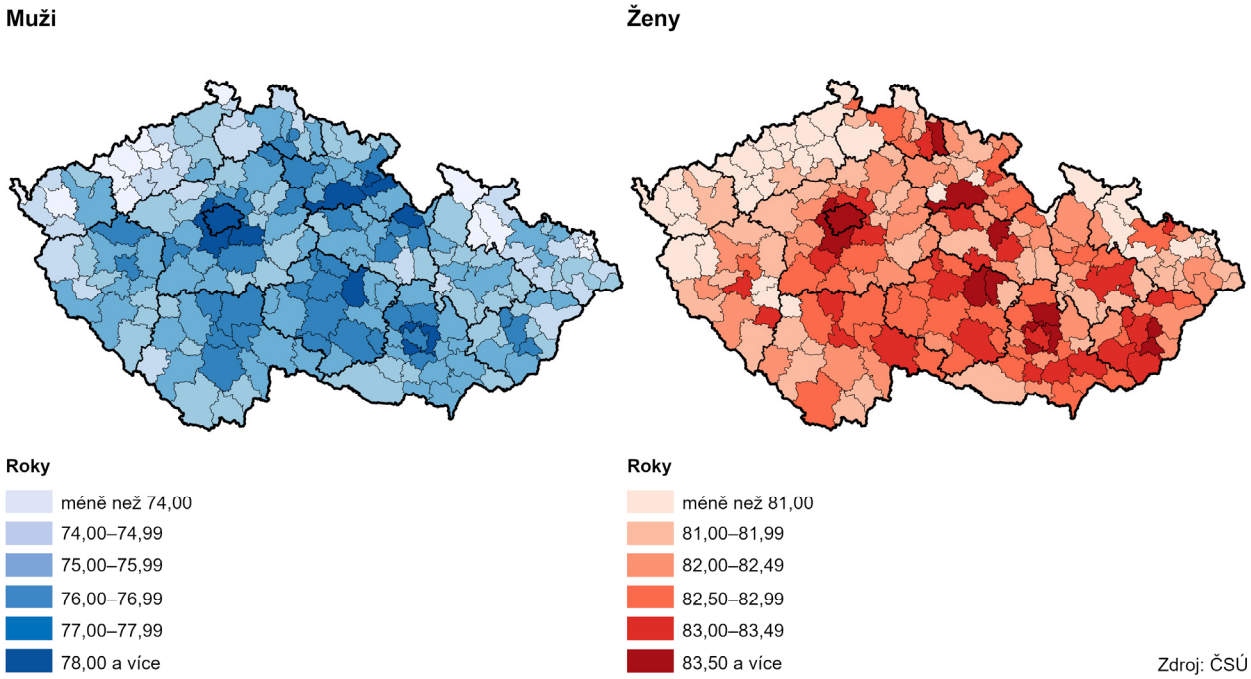
Muž narozený v období 2024–2025 měl v kraji naději dožití 75,39 let a v případě ženy to bylo 81,01 let. Při porovnání s předchozím obdobím 2023–2024 činil nárůst 0,39 roku u mužů a 0,11 roku u žen. Jak v případě mužů, tak i v případě žen, byla naděje dožití za období 2024–2025 nejvyšší od období 2001–2002.

Naděje dožití je v kraji jedna z nejnižších v Česku.

V mezikrajovém porovnání patří hodnoty dosahované v kraji k nejhorším v Česku. Naděje dožití mužů byla v Ústeckém kraji během období 2001–2002 až 2024–2025 nejnižší mezi kraji s výjimkou období 209–2020, kdy byla druhá nejnižší po Moravskoslezském kraji. Naděje dožití žen byla v Ústeckém kraji rovněž nejnižší s výjimkou období 2017–2018, 2018–2019 a 2020–2021, kdy byla druhá nejnižší

mezi kraji po Karlovarském kraji. Nejvyšší naději dožití při narození v období 2024–2025 měla obě pohlaví v hl. m. Praze, a to muži 79,22 roku a ženy 84,56 roku.

Naděje dožití při narození podle pohlaví ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností v letech 2021 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Počet přistěhovalých do kraje meziročně poklesl.

Jak již bylo zmíněno dříve, přírůstek obyvatel stěhováním byl v kraji kladný. V roce 2025 se do kraje přistěhovalo 10 634 osob, meziročně se počet přistěhovalých snížil o 475 osob (o 4,3 %). Počet osob stěhujících se do Ústeckého kraje se v průběhu posledních deseti let zvýšil. V letech 2015 až 2021 se počet přistěhovalých do kraje pohyboval v rozmezí od 7 255 osob (rok 2020) po 8 696 osob (rok 2019).

Výrazný nárůst migrace v roce 2022.

V roce 2022 se počet přistěhovalých do kraje meziročně zvýšil na 22 948 osob, což souviselo s vypuknutím konfliktu na Ukrajině. V následujících letech byly počty přistěhovalých do kraje při porovnání s rokem 2022 výrazně nižší, avšak stále se pohybovaly nad úrovní let 2015 až 2021.

Snížil se i počet vystěhovalých z kraje.

Z kraje se vloni vystěhovalo 9 083 osob, meziročně se počet osob vystěhovalých z kraje snížil o 1 478 (o 14,0 %). Podobně jako u přistěhovalých do kraje i u vystěhovalých z kraje v uplynulých deseti letech vzrostl, nárůstu ale, na rozdíl od přistěhovalých, došlo až v roce 2023. V období let 2015 až 2023 se počet vystěhovalých z kraje každoročně pohyboval mezi 7 104 osobami (rok 2021) a 8 370 osobami (rok 2020). V roce 2022 klesl počet vystěhovalých z kraje pod hranici 7 tisíc, když dosáhl 6 887 osob. V letech 2023 a 2024 se z kraje každoročně vystěhovalo více jak 10 tisíc osob.

Nejčastěji přistěhovalí mířili do okresu Louny, naopak obyvatelé nejčastěji opouštěli okresy Teplice a Ústí nad Labem.

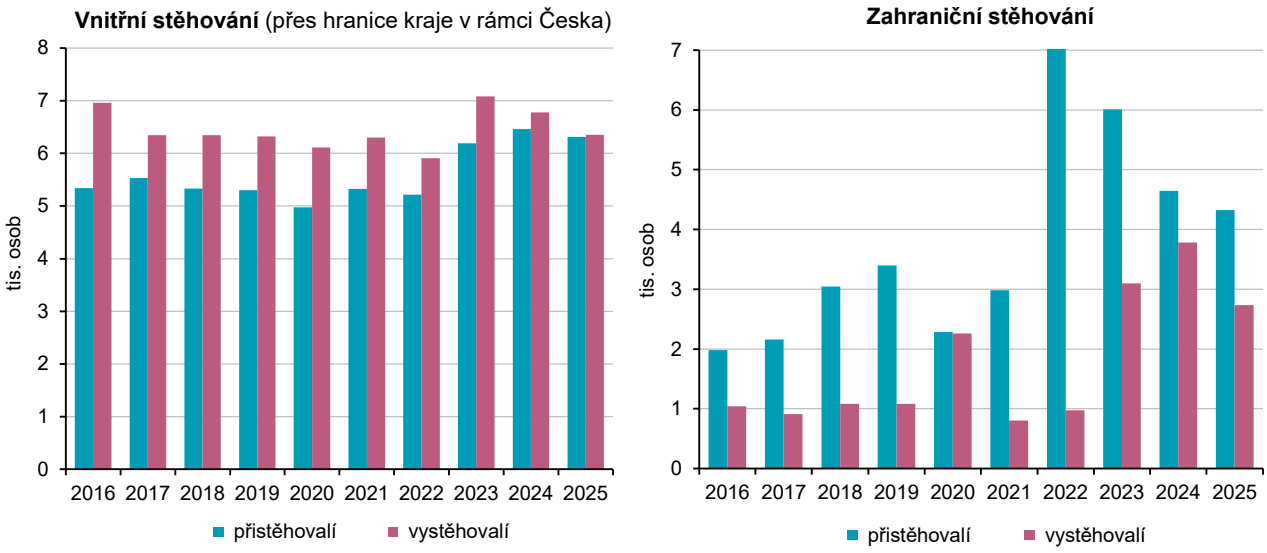
V přepočtu na 1 tisíc obyvatel se vloni do kraje přistěhovalo 13,2 osob a z kraje se vystěhovalo 11,3 osob. Nejčastěji přistěhovalí mířili do okresu Louny, kde se přistěhovalí podíleli na celkovém počtu obyvatel 23,9 ‰. Nejméně osob se přistěhovalo do okresu Děčín (12,1 ‰). Nejvíce naopak ztrácely obyvatele vystěhováním okresy Teplice a Ústí nad Labem, kde počet vystěhovalých ve vztahu

k počtu obyvatel dosáhl shodně 19,6 ‰. Nejméně osob se vystěhovalo z okresu Děčín (12,7 ‰ obyvatel).

Přistěhovalí nejčastěji pocházeli z jiných krajů Česka.

Na celkovém počtu přistěhovalých do kraje se v jednotlivých letech období 2015 až 2025 převážně podílela domácí migrace, kdy se podíl přistěhovalých do Ústeckého kraje z ostatních krajů Česka pohyboval v rozmezí 50,8 % (rok 2023) až 72,9 % (rok 2016). Výjimkou byl rok 2022, kdy z celkového počtu přistěhovalých do kraje tvořili 77,3 % přistěhovalí z ciziny.

Graf 1.9 Migrace v Ústeckém kraji

Rovněž i vystěhovalí nejčastěji mířili do jiných regionů Česka.

Vystěhovalí z kraje se v uplynulých 11 letech nejčastěji stěhovali do jiného kraje v Česku. Podíl vystěhovalých do ciziny většinou nepřesáhl hranici 15 procent všech vystěhovalých z Ústeckého kraje. Výjimkou byl rok 2020, kdy vystěhovalí do ciziny tvořili 27,0 % všech vystěhovalých z kraje, což souviselo s odchodem cizinců v důsledku zavedených protipandemických opatření, a dále v letech 2023 až 2025, kdy se podíl vystěhovalých do ciziny pohyboval mezi 30,1 % až 35,8 % všech vystěhovalých z kraje, což pravděpodobně souvisí s postupným návratem uprchlíků z Ukrajiny do jejich domoviny.

Největší výměna obyvatel probíhá s hl. m. Prahou a Středočeským krajem.

Většina přistěhovalých z ostatních krajů se do Ústeckého kraje přistěhovala z hl. m. Prahy nebo Středočeského kraje. V roce 2025 činil jejich podíl na celkovém počtu přistěhovalých do kraje z jiných krajů Česka 27,3 % v případě přistěhovalých z hl. m. Prahy a 26,5 % přistěhovalých bylo ze Středočeského kraje. Obdobně tomu bylo i v případě vystěhovalých z Ústeckého kraje, kdy většina z nich vloni mířila do hl. m. Prahy (30,6 %) anebo do Středočeského kraje (22,0 % všech vystěhovalých do jiných krajů Česka).

Věková struktura obyvatel

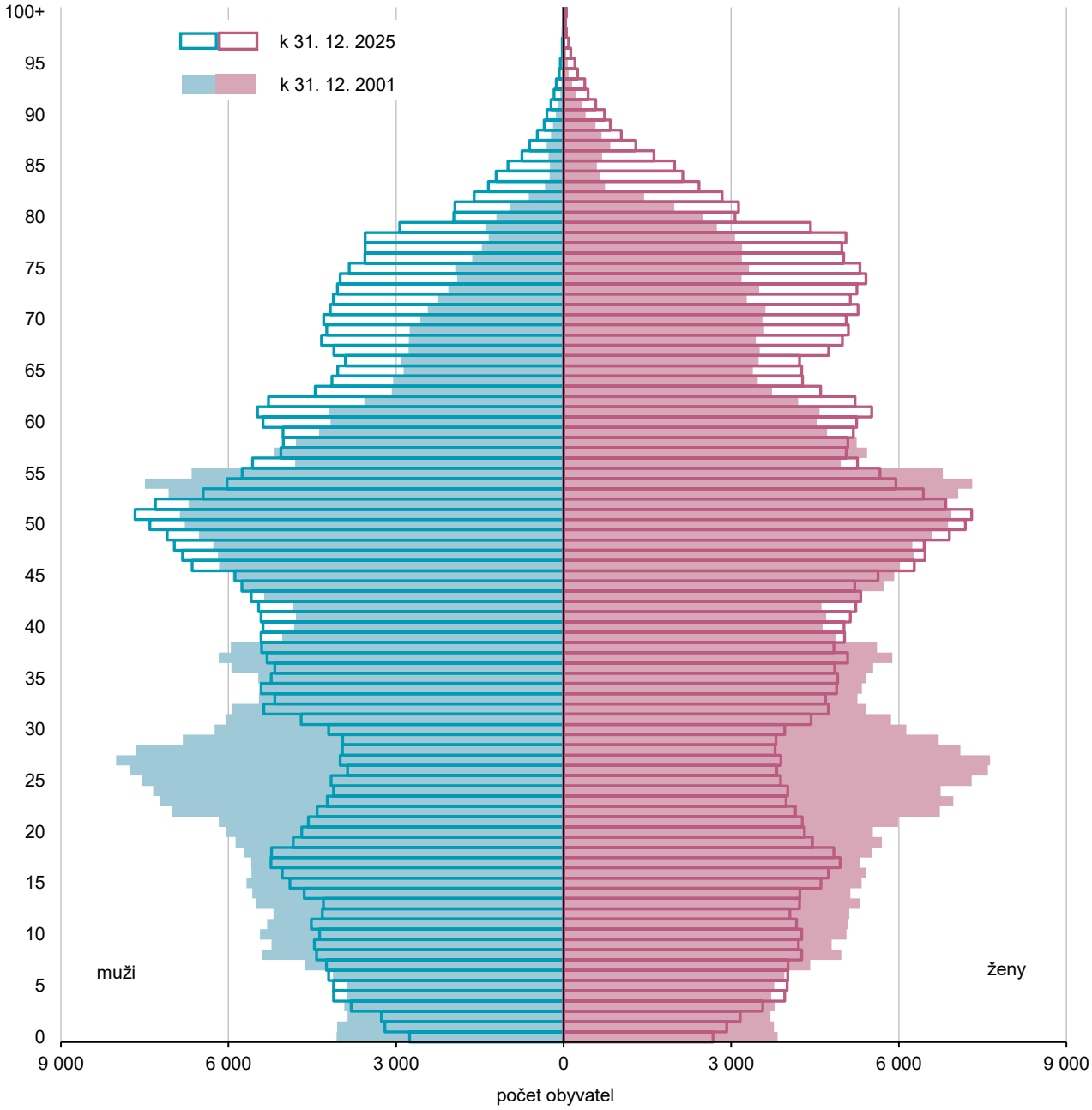
Podíl osob ve věku do 14 let je v kraji nižší než v průměru v celém Česku.

V populaci Ústeckého kraje bylo v roce 2025 celkem 118 443 obyvatel ve věku 0–14 let, tj. 14,7 % obyvatel kraje, 519 013 obyvatel (64,4 %) bylo ve věku 15–64 let a 168 487 obyvatel (20,9 %) bylo ve věku 65 let a více. V porovnání s průměrem Česka byl v kraji nižší podíl osob ve věku 0–14 let, a to o 0,4 p. b., naopak podíl osob ve věku 15–64 i ve věku 65 let a více byl v kraji vyšší (o 0,3 resp. 0,1 p. b.).

Snižuje se podíl dětí i produktivní složky.

Podíl dětské (0–14 let) i produktivní složky (15–64 let) v kraji klesá. Při porovnání s rokem 2016 zaujímala dětská složka v populaci kraje vloni o 1,2 p. b. menší podíl, produktivní složka byla menší o 1,4 p. b. Naproti tomu roste podíl osob ve věku 65 let a více, jejichž podíl v populaci byl v porovnání s rokem 2016 vloni vyšší o 2,6 p. b.

Graf 1.10 Věkové složení obyvatel Ústeckého kraje v letech 2001 a 2025

Do věkové struktury podle pohlaví se promítá vyšší naděje dožití žen.

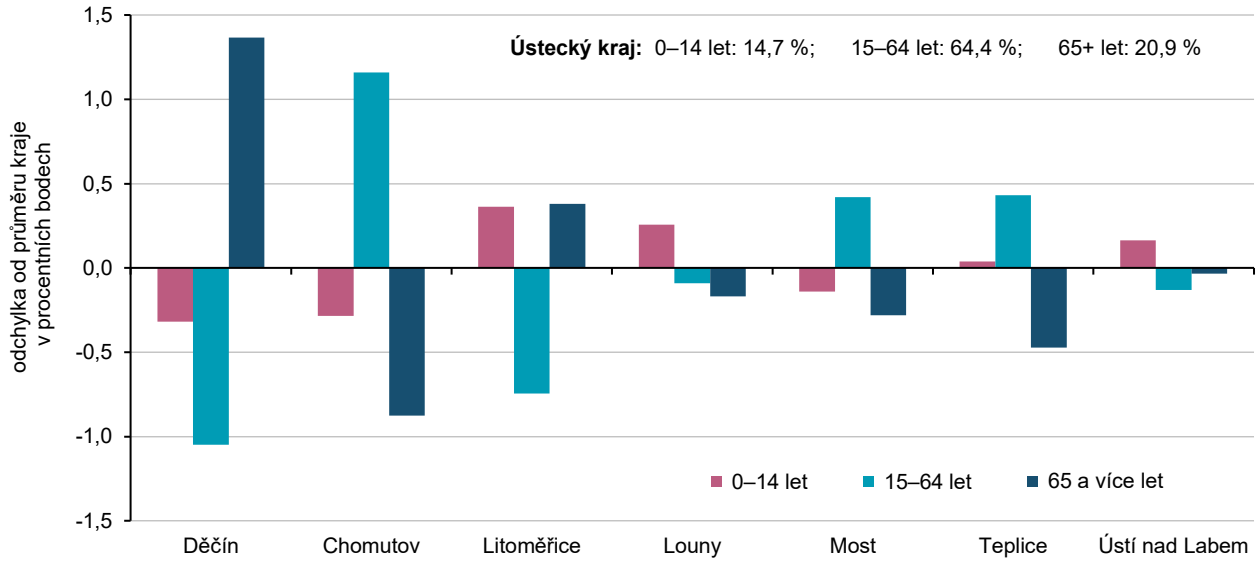
Z pohledu jednotlivých pohlaví je patrná rozdílná struktura obyvatel podle výše uvedených věkových skupin, která souvisí s vyšší nadějí dožití žen. Mezi ženami vloni tvořili osoby ve věku 65 let a více výrazně vyšší podíl než mezi muži. Zatímco mezi muži bylo 17,9 % osob ve věku 65 let a více, v případě žen to bylo vloni 23,9 %.

Nejvyšší podíl osob ve věku 65 let a více byl vloni v okrese Děčín.

Při vnitrokrajovém pohledu nejsou ve velikosti podílů dětské složky v jednotlivých okresech výraznější rozdíly. Nejmenší podíl zaujímali obyvatelé ve věku 0–14 let v okresech Děčín a Chomutov (shodně 14,4 %), největší podíl byl zjištěn v okrese

Litoměřice (15,1 %). Osoby ve věku 65 let a více tvořily největší podíl v populaci okresu Děčín (22,3 %), nejméně jich bylo v populaci okresu Chomutov (20,0 %). Produktivní složka obyvatelstva převažovala ve všech okresech, nejvíce v okrese Chomutov (65,6 % obyvatel okresu), nejmenší podíl na celkovém počtu obyvatel byl zjištěn v okrese Děčín (63,4 %).

Graf 1.11 Srovnání věkové struktury obyvatel v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2025

Zvýšil se průměrný věk obyvatel.

Průměrný věk obyvatel Ústeckého kraje byl vloni 43,5 let. Vzhledem k nárůstu naděje dožití roste i průměrný věk obyvatelstva kraje. Meziročně se zvýšil o 0,3 roku, v porovnání s rokem 2016 byl o 1,6 roku vyšší. Průměrný věk mužů i žen se meziročně zvýšil shodně o 0,3 roku, při porovnání s rokem 2016 byl průměrný věk mužů vloni vyšší o 1,8 roku, u žen činil nárůst za stejné období 1,9 roku.

Šestý nejvyšší průměrný věk mezi kraji.

Obyvatelstvo Ústeckého kraje stárne rychleji, než je tomu ve většině ostatních krajů. Zatímco v letech 2015 až 2017 byl Ústecký kraj druhým nejmladším krajem, v roce 2025 zde byl zjištěn až šestý nejnižší průměrný věk mezi kraji. V porovnání s rokem 2016 byl vloni v Ústeckém kraji průměrný věk vyšší o 1,9 roku. Stejný nárůst zaznamenali také v Karlovarském a Moravskoslezském kraji. Do roku 2021 byl průměrný věk v Ústeckém kraji při porovnání s republikovým průměrem nižší. V roce 2022 kraj dosáhl republikového průměru a od roku 2023 je průměrný věk v Ústeckém kraji vyšší, než je tomu na úrovni Česka.

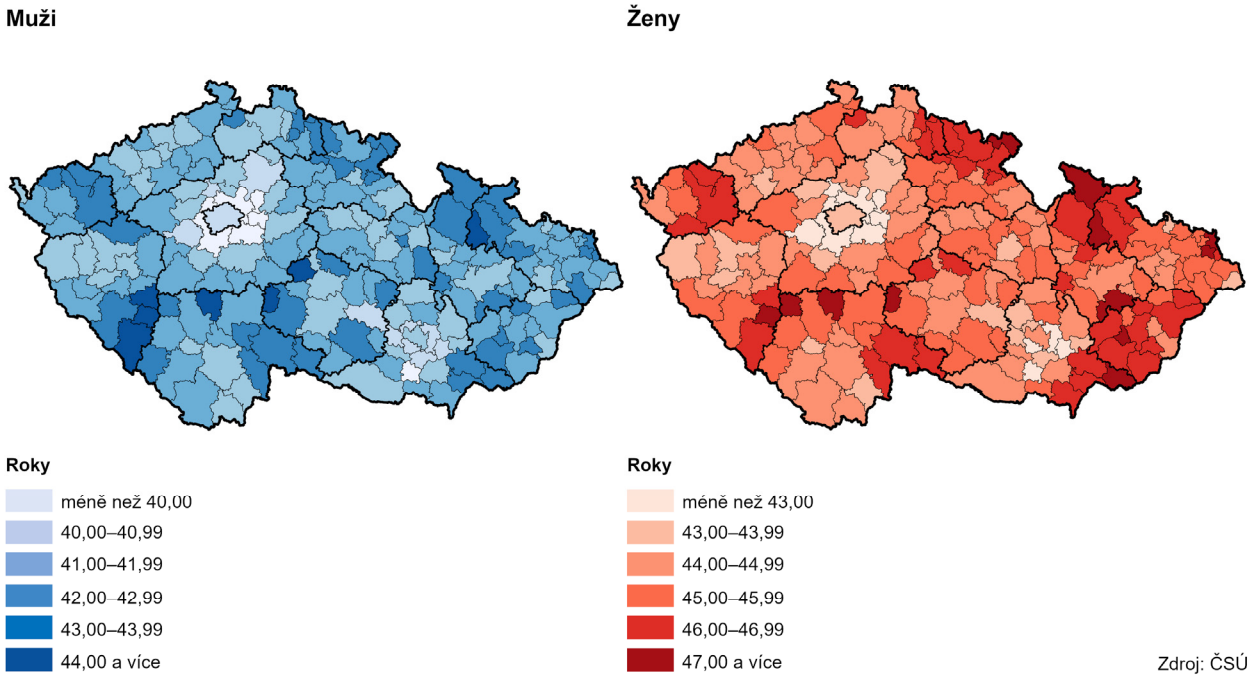
Nejmladší obyvatelstvo měl okres Chomutov.

V okresech Ústeckého kraje byl nejvyšší průměrný věk vloni zjištěn v okrese Děčín, kde dosáhl 44,1 roku, i rovněž nejvyšší průměrný věk mužů (42,6 roku) i žen (45,5 roku). V průměru nejmladší obyvatelstvo žilo v roce 2025 v okrese Chomutov (43,2 roku), kde bylo rovněž, stejně jako v okrese Louny, dosaženo nejnižšího průměrného věku žen (44,5 roku). Nejnižší průměrný věk mužů byl zjištěn v okrese Most (41,7 roku).

Věkový medián byl osmý nejvyšší mezi kraji.

Věkový medián, neboli střední hodnota věku, dosáhla v Ústeckém kraji v roce 2025 45,1 roku a byla osmá nejvyšší mezi kraji. Nejmenší byla hodnota věkového mediánu v hl. m. Praze (43,4 roku), nejvyšší ve Zlínském kraji (46,2 roku). V rámci Ústeckého kraje byl věkový medián vloni nejvyšší v okrese Děčín, kde dosáhl 46,1 roku. Nejnižší byl naopak v okrese Chomutov (44,6 roku).

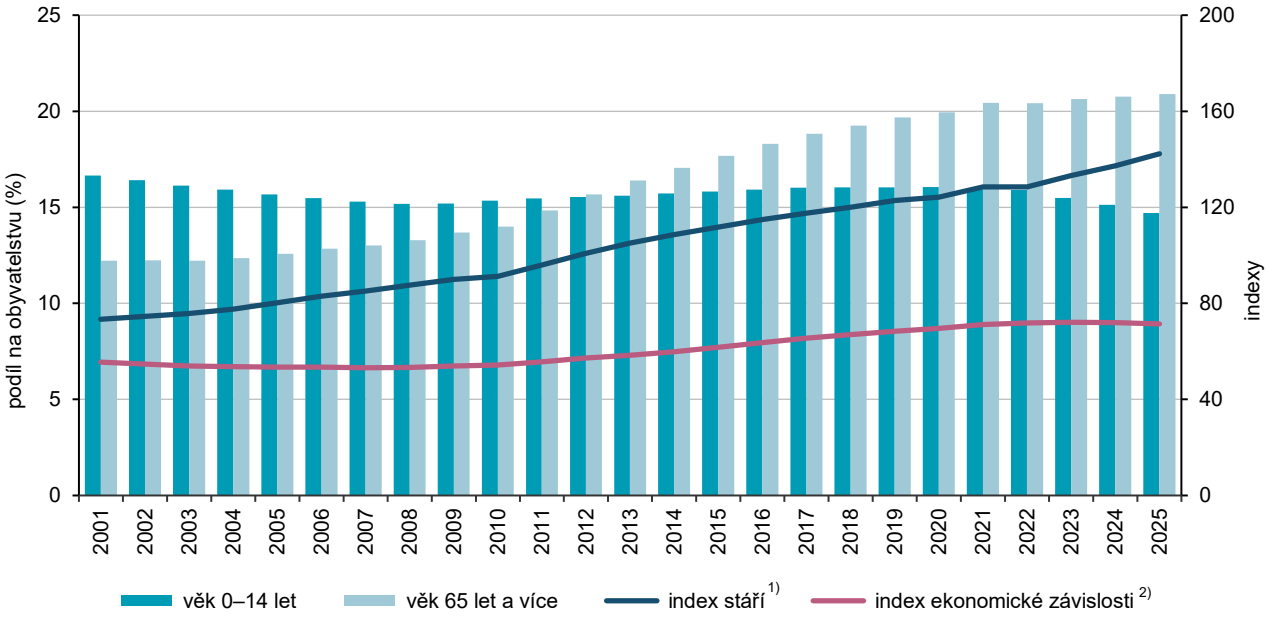
Průměrný věk obyvatel ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností podle pohlaví v roce 2025

Index stáří se zvyšuje, …

Index stáří vyjadřuje, kolik seniorů ve věku 65 let a více připadá v populaci na 100 osob ve věku 0–14 let. Vzhledem ke stále se zvyšujícímu počtu seniorů v populaci tak stejně jako průměrný věk neustále roste i index stáří. Zatímco v roce 2016 připadalo na 100 dětí v kraji 115,0 osob ve věku 65 let a více, v loňském roce to bylo již 142,3 osob ve věku 65 let a více.

Graf 1.12 Věková struktura a věkové indexy obyvatel v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

1) počet osob ve věku 65 let a více na 100 osob ve věku 0–14 let

2) počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let

…vloni byl šestý nejnižší mezi kraji.

Index stáří, zjištěný vloni v Ústeckém kraji, byl šestý nejnižší mezi kraji, v porovnání s republikovým průměrem byl v Ústeckém kraji počet osob ve věku 65 let a více

připadajících na 100 dětí vyšší o 4,2. Nejvíce osob ve věku 65 let a více na 100 dětí žilo v roce 2025 v Karlovarském kraji (159,7), nejméně ve Středočeském kraji (113,0).

Zvyšuje se i index ekonomické závislosti.

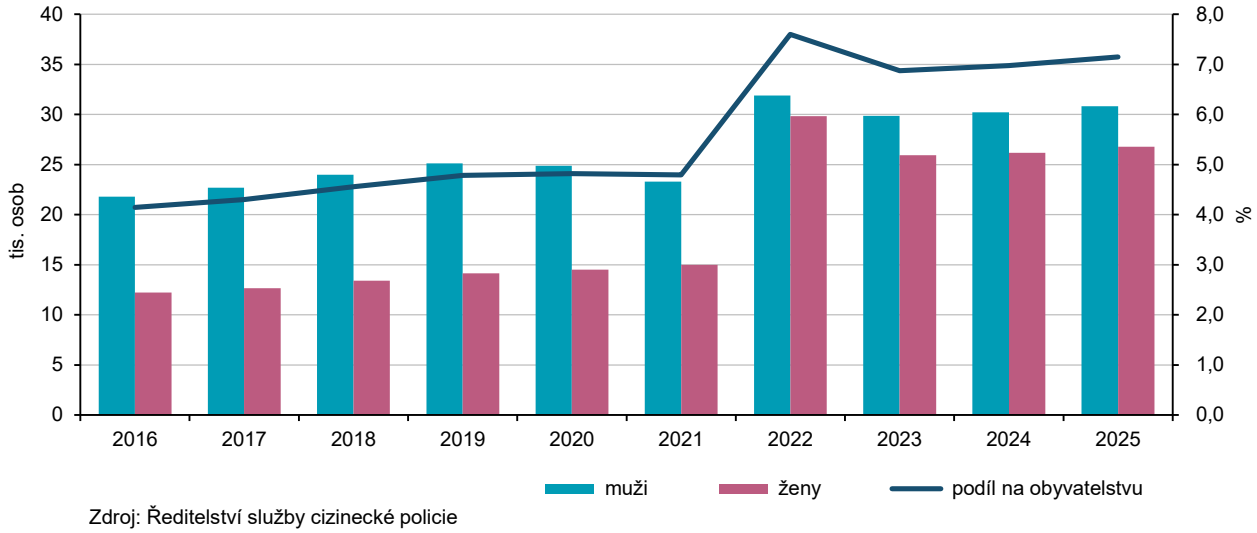
Index ekonomické závislosti vyjadřuje počet osob ve věku 0–19 let a 65 let a více na 100 osob ve věku 20–64 let. Stejně jako ostatní ukazatele popisující věkovou strukturu obyvatelstva, i hodnoty tohoto ukazatele v uplynulých letech převážně rostly. Výjimkou byly poslední dva roky 2024 a 2025, kdy se index ekonomické závislosti meziročně snížil. Zatímco v roce 2016 připadalo v kraji na 100 osob ve věku 20–64 let v součtu 63,6 osob ve věku do 19 let a ve věku 65 let a více, v roce 2023 to bylo již 72,1 osob. Do roku 2025 hodnota tohoto ukazatele poklesla na 71,4.

Cizinci

Z celkového počtu obyvatel bylo 5,1 % cizinců.

K 31. 12. 2025 žilo v kraji 57 611 cizinců, z toho 46,5 % žen. Na celkovém počtu cizinců v Česku (1 131 197 osob) se kraj podílel 5,1 %. Počet cizinců v kraji po roce 2015 převážně rostl. Nejvíce jich v kraji žilo v roce 2022, a to 61 723 cizinců. Podíl žen mezi cizinci se v období 2015 až 2020 pohyboval v rozmezí od 35,8 % (roky 2017 a 2018) po 36,9 % (rok 2020). V roce 2021 bylo mezi cizinci v Ústeckém kraji 39,2 % žen a v roce 2022 jejich podíl dosáhl 48,3 %. V následujících letech pak jejich podíl dosahoval okolo 46,4–46,5 %.

Graf 1.13 Cizinci v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

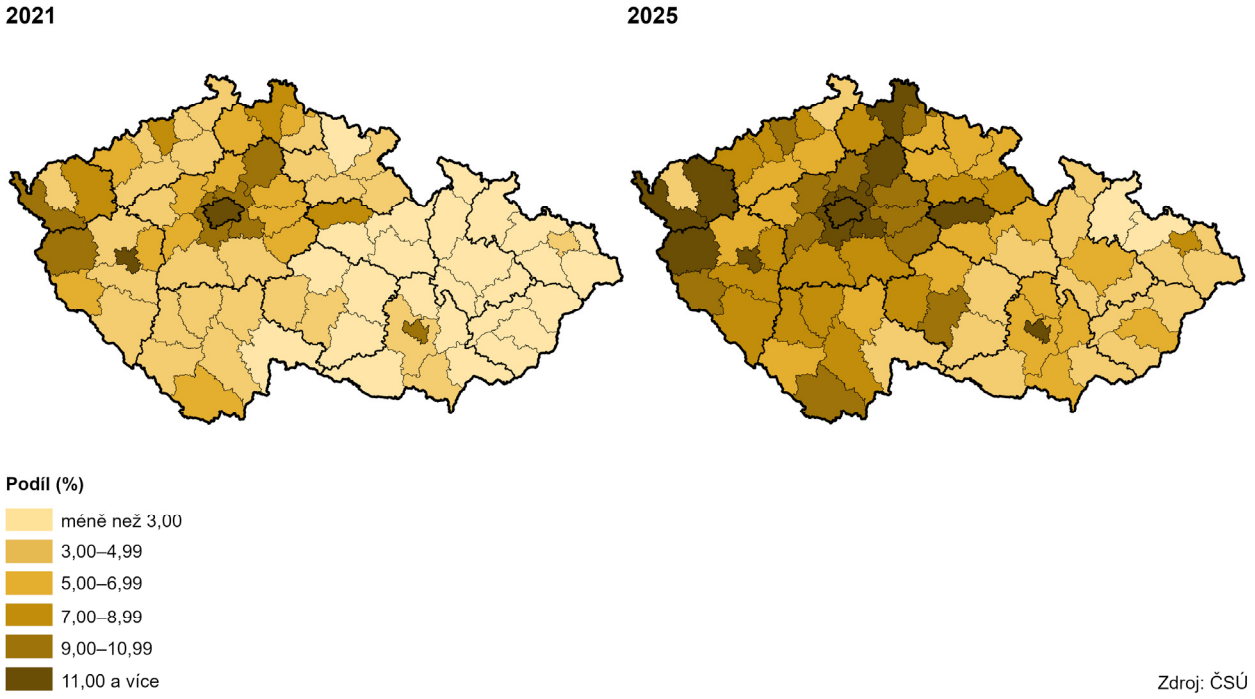
Převažovali cizinci s přechodným pobytem, …

Z celkového počtu cizinců jich 24 519 (42,6 %) mělo ke konci roku 2025 v Ústeckém kraji trvalý pobyt, zbývajících 57,4 % (33 092 cizinců) mělo přechodný typ pobytu. Před rokem 2022 převažovaly mezi cizinci v kraji osoby s trvalým pobytem. S příchodem uprchlíků z Ukrajiny se struktura cizinců podle typu pobytu změnila a od roku 2022 převažují cizinci s přechodným pobytem. Nejvíce jich mezi cizinci bylo v roce 2022 (podle stavu ke konci roku), kdy tvořili 65,5 % všech cizinců v kraji.

…u nichž převažoval dlouhodobý pobyt občanů třetích zemí.

Do přechodného typu pobytu náleží přechodný pobyt občanů EU, dlouhodobý pobyt občanů třetích zemí a dlouhodobé vízum. Na základě přechodného pobytu občanů EU se v kraji vloni zdržovalo 4 736 cizinců (8,2 % všech cizinců v kraji), dlouhodobý pobyt občanů třetích zemí opravňoval k pobytu v kraji celkem 27 610 osob (47,9 % všech cizinců v kraji) a na základě dlouhodobého víza žilo ke konci loňského roku v kraji 746 cizinců (1,3 % všech cizinců v kraji).

Cizinci v okresech v letech 2021 a 2025

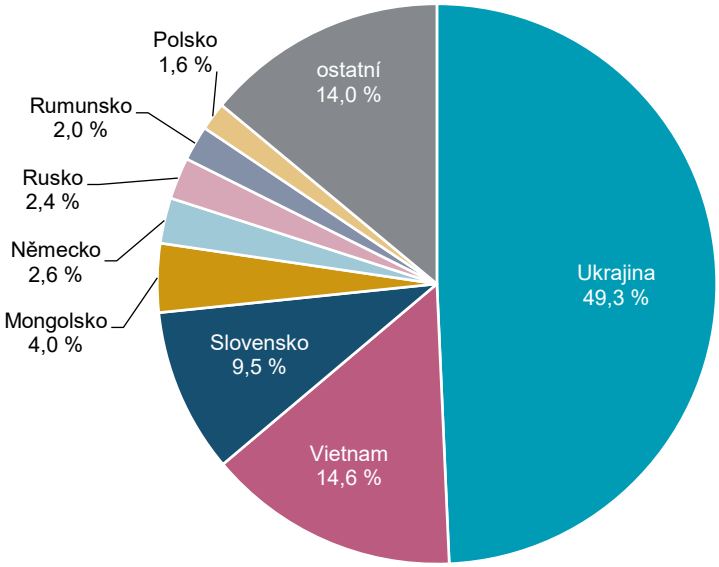

Zdroj: ČSÚ

Více než 49 % cizinců mělo státní občanství Ukrajiny.

Podle státního občanství pocházeli cizinci žijící ke konci roku 2025 v Ústeckém kraji nejčastěji z Ukrajiny (49,3 % všech cizinců v kraji), druhá největší skupina cizinců měla státní občanství Vietnamu (14,6 %) a třetí největší komunitou cizinců v kraji byli vloni občané Slovenska (9,5 %). Z celkového počtu cizinců v Ústeckém kraji bylo dále 4,0 % občanů Mongolska, 2,6 % občanů Německa, 2,4 % občanů Ruska, 2,0 % občanů Rumunska, 1,6 % občanů Polska, 1,5 % občanů Filipín a 1,1 % občanů Bulharska. Ostatní státní občanství byla mezi cizinci v Ústeckém kraji ke konci loňského roku zastoupena méně než 1 %.

Graf 1.14 Cizinci podle státního občanství v Ústeckém kraji k 31. 12. 2025

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

2. Sociální vývoj

Zaměstnanost, ekonomická aktivita

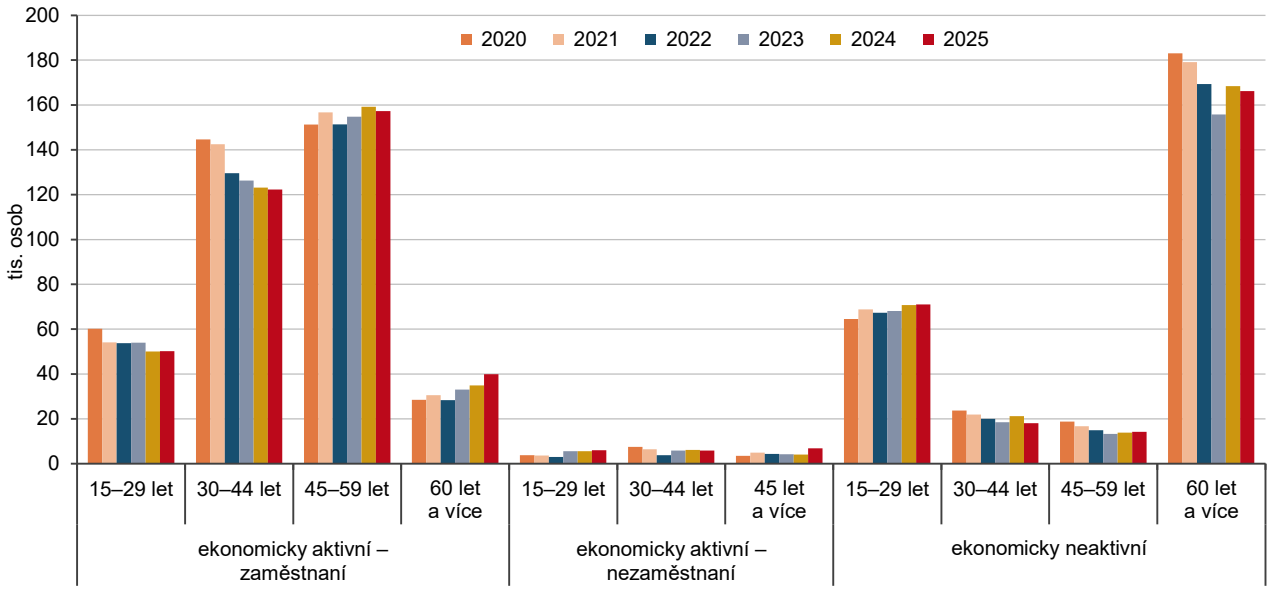
Výběrové šetření pracovních sil.

Údaje o ekonomické aktivitě populace jsou získávány z výběrového šetření pracovních sil (VŠPS). V Ústeckém kraji bylo v roce 2025 celkem 657,6 tis. obyvatel ve věku 15 let a více, z toho 369,6 bylo zaměstnaných v národním hospodářství, 18,7 tis. osob bylo nezaměstnaných a 269,3 tis. osob spadalo do kategorie ekonomicky neaktivních.

Počet osob tvořících pracovní sílu se zvýšil.

Pracovní síla je tvořena ekonomicky aktivním obyvatelstvem ve věku 15 let a více, a to jak zaměstnanými, tak nezaměstnanými. V roce 2025 tvořilo pracovní sílu v Ústeckém kraji 388,3 tis. osob, meziročně jejich počet vzrostl o 5,5 tis. (o 1,4 %). Objem pracovní síly v kraji z dlouhodobého pohledu klesá. V období 2015 až 2025 disponoval kraj největší pracovní sílou v roce 2016, kdy byla tvořena 403,4 tis. osobami. V následujících letech vykazoval počet osob tvořících pracovní sílu v kraji tendenci k poklesu a v roce 2022 byla pracovní síla tvořena pouze 374,1 tis. osobami (údaj podle nové metodiky vážení zavedené od roku 2023). V následujících letech objem pracovní síly vzrostl, vloni dosahoval 98,1 % úrovně roku 2015.

Graf 2.1 Obyvatelstvo v Ústeckém kraji podle ekonomické aktivity a věku[1)]

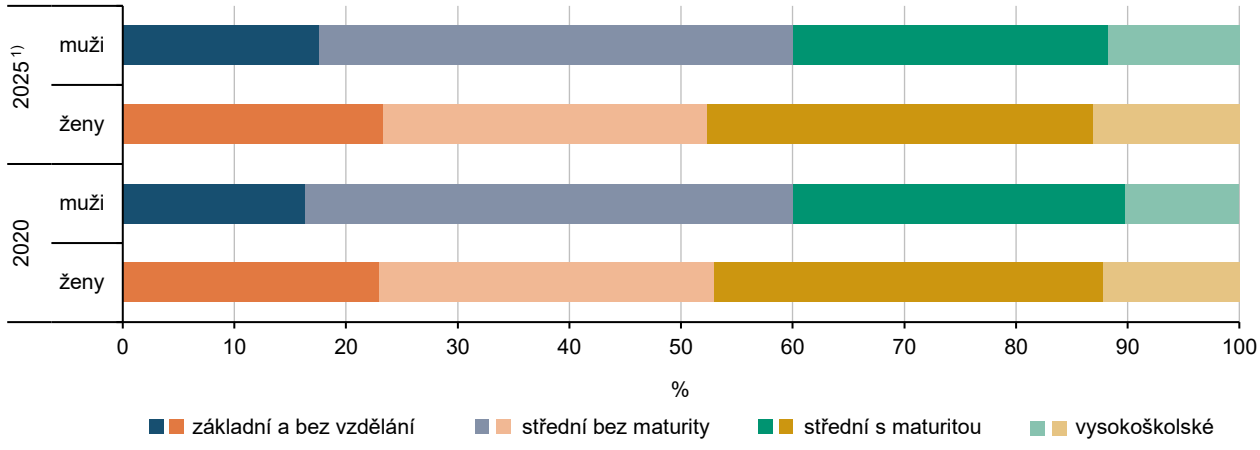
Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1)] od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

Téměř 42 % osob tvořících pracovní sílu je ve věku 45–49 let.

Z pohledu věkové struktury vloni v pracovní síle tvořily největší podíl osoby ve věku 45–59 let, a to 41,9 %. Tato věková skupina převažuje ve struktuře pracovní síly podle věku od roku 2020, kdy dosáhla podílu 38,7 %. Druhou nejpočetnější skupinou jsou osoby ve věku 30 až 44 let, které vloni zaujímali podíl 33,0 %. Jejich podíl na pracovní síle byl za posledních 12 let nejvyšší v roce 2015 (42,4 %) a od té doby klesá. Dlouhodobě ale také v pracovní síle klesá podíl osob ve věku 15 až 29 let. Zatímco v roce 2015 byla pracovní síla tvořena osobami ve věku 15–29 z 17,6 %, v roce 2025 to bylo již jen 14,5 %. Naproti tomu roste podíl osob ve věku 60 a více let, které se vloni na pracovní síle podíleli z 10,6 %. V roce 2015 to ale bylo jen z 5,7 %.

Graf 2.2 Obyvatelstvo ve věku 15 a více let podle pohlaví a vzdělání v Ústeckém kraji

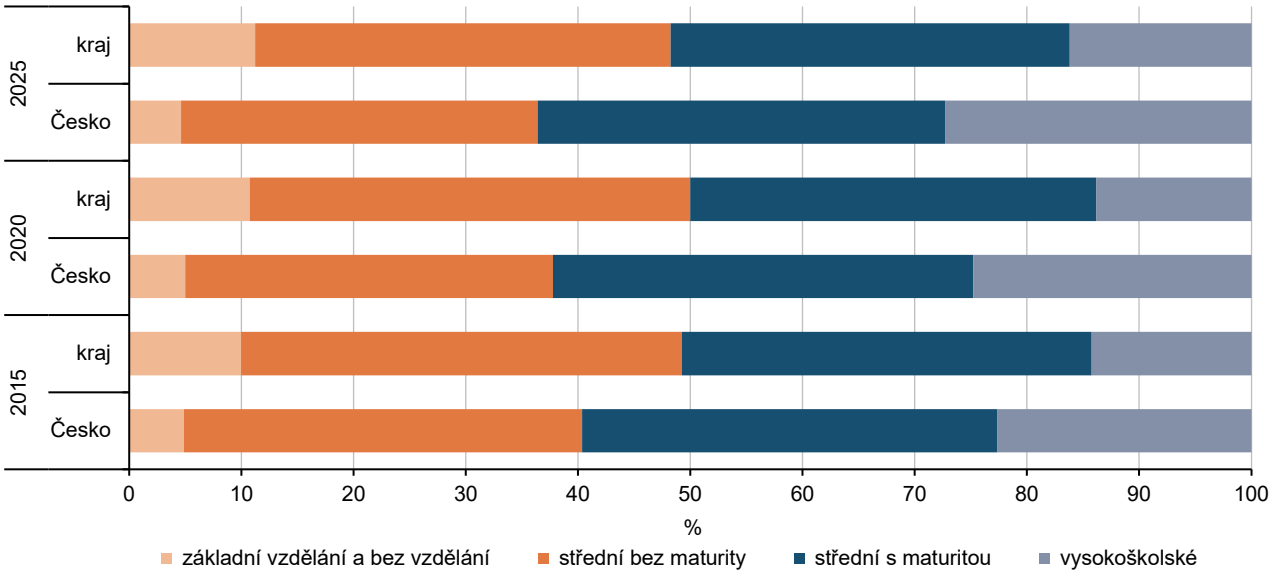
Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) od roku 2023 jsou data zpracovávána dle nové metodiky

Vzrostl podíl osob se základním vzděláním.

Mění se rovněž struktura pracovní síly z pohledu vzdělání, změny jsou ale v porovnání se změnami ve věkové struktuře pozvolnější. Největší podíl na celkovém objemu pracovní síly měly v období 2015 až 2025 osoby se středním vzděláním bez maturity, přičemž jejich podíl vykázal tendenci k poklesu. V roce 2025 zaujímaly osoby se středním vzděláním bez maturity na pracovní síle podíl 37,0 %, což bylo o 2,3 p. b. méně, než v roce 2015. Obdobně tomu bylo u osob se středním vzděláním s maturitou, pokles byl ale velmi mírný. Zatímco v roce 2015 se osoby se středním vzděláním s maturitou podílely na pracovní síle 36,5 %, v loňském roce to bylo 35,6 %. Pozitivně lze hodnotit vývoj podílu vysokoškolsky vzdělaných osob. Jejich podíl od roku 2015 do roku 2025 vzrostl o 2,0 % na 16,2 %. Naproti tomu se ale zvýšil i podíl osob se základním vzděláním, v porovnání s rokem 2015 o 1,3 p. b. na 11,2 % (stejného podílu bylo dosaženo i v roce 2019).

Graf 2.3 Pracovní síla (zaměstnaní a nezaměstnaní) podle vzdělání v Ústeckém kraji a v Česku[1)]

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) od roku 2023 jsou data zpracována dle nové metodiky, data za rok 2022 byla přepočítána zpětně jen pro účely meziročního srovnání roků 2023 a 2022

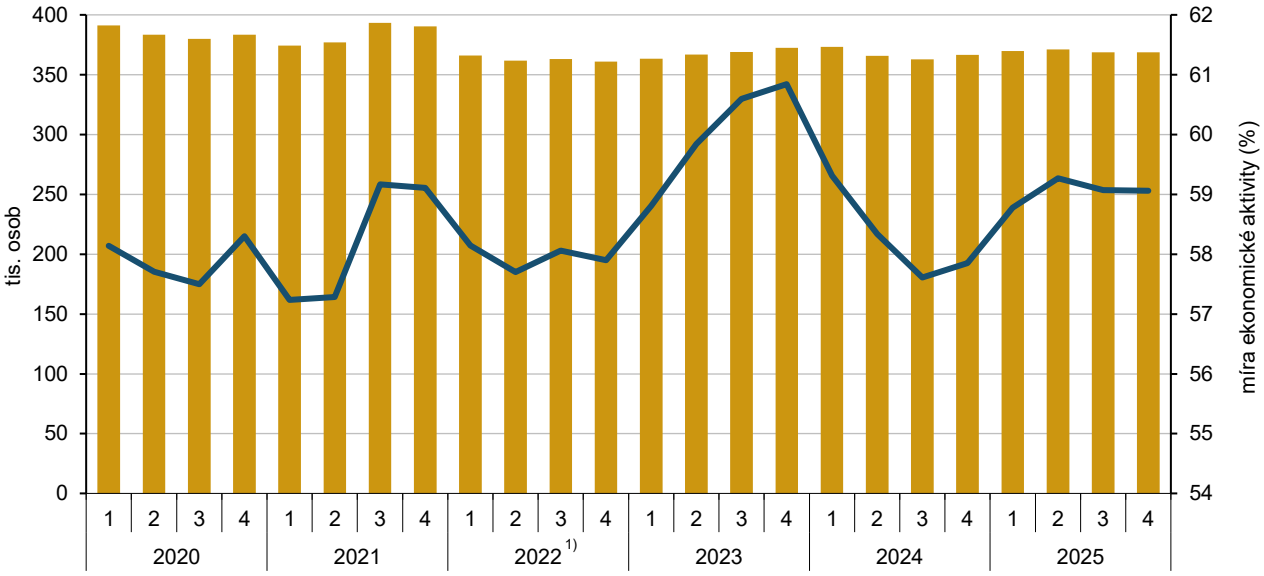
Výrazně nižší podíl vysokoškolsky vzdělaných osob při porovnání s průměrem Česka.

Při porovnání vzdělanostní struktury pracovní síly kraje s Českem, byl v Ústeckém kraji výrazně vyšší podíl osob se základním vzděláním a bez vzdělání (o 6,1 %) i osob se středním vzděláním bez maturity (o 7,1 %). Podíl osob se středním vzděláním s maturitou je v kraji jen mírně nižší, a to o 1,0 %). Výrazně větší rozdíl je u vysokoškolsky vzdělaných osob, jejich podíl na struktuře pracovní síly je v kraji o 12,2 p. b. menší, než je tomu na republikové úrovni.

Vzrostla míra ekonomické aktivity.

Míra ekonomické aktivity, vyjadřující podíl pracovní síly na počtu všech osob starších 15 let, dosáhla na konci 4. čtvrtletí 2025 v kraji 59,1 %. Při porovnání se stejným obdobím roku 2024 byla o 1,2 p. b. vyšší. Nejvyšší míru ekonomické aktivity podle čtvrtletí jsme zaznamenali ve 4. čtvrtletí 2023, kdy dosáhla 60,8 %. 60procentní hranice byla překročena ještě v jednom čtvrtletí období let 2019 až 2025, a to ve 3. čtvrtletí 2023, kdy dosáhla 60,6 %. Naproti tomu nejnižší byla ve 2. čtvrtletí roku 2019, kdy dosáhla jen 56,3 %.

Graf 2.4 Zaměstnaní a míra ekonomické aktivity v Ústeckém kraji podle čtvrtletí

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

Roční míra ekonomické aktivity byla třetí nejnižší mezi kraji.

Průměrná roční míra ekonomické aktivity činila v roce 2025 v Ústeckém kraji 59,0 % a byla třetí nejnižší mezi kraji. Za průměrem Česka zaostávala o 2,0 p. b. Míra ekonomické aktivity mužů dosáhla v roce 2025 v kraji 66,3 %, u žen to bylo 52,2 %. Při porovnání s průměrnou mírou ekonomické aktivity v Česku byla hodnota tohoto ukazatele v kraji nižší u mužů o 1,0 p. b. a u žen o 2,9 p. b.

Zvýšil se počet zaměstnaných v národním hospodářství.

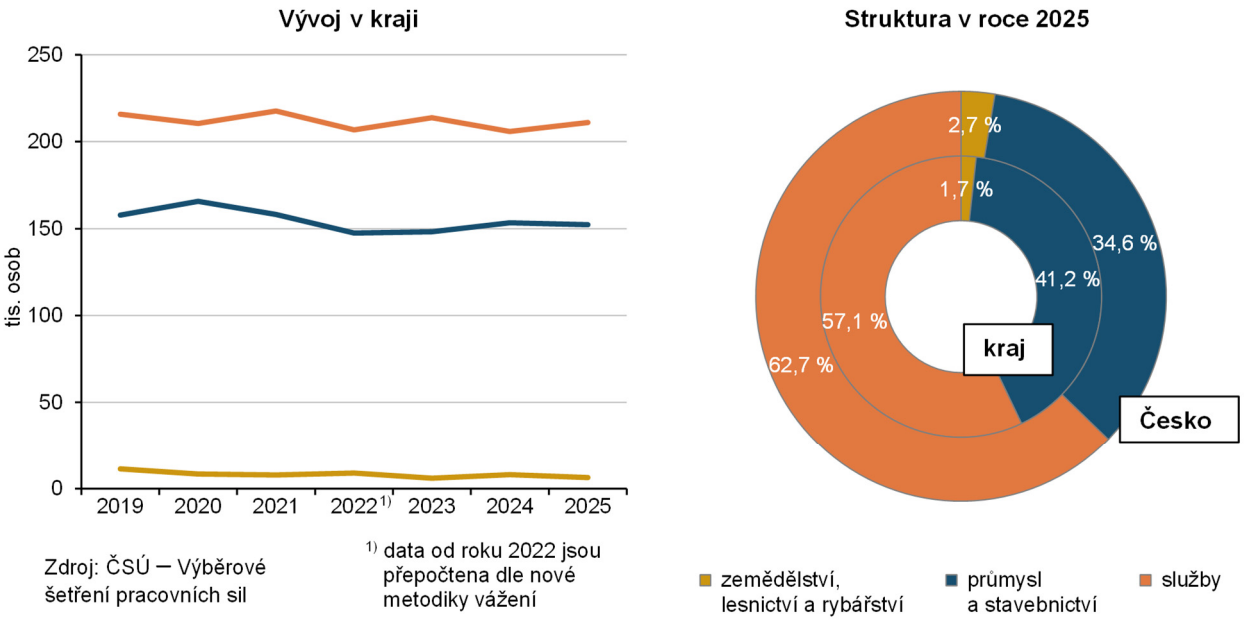
Počet zaměstnaných v národním hospodářství dosáhl vloni v Ústeckém kraji 369,6 tis. osob, meziročně se jejich počet zvýšil o 2,5 tis. (o 0,7 %). V období 2015 až 2025 bylo nejvíce osob zaměstnáno v národním hospodářství v letech 2017 a 2018 (shodně 385,2 tis. osob), počet zaměstnaných v národním hospodářství vloni dosáhl úrovně 96,0 % roků 2017 a 2018.

Více než 57 % zaměstnaných pracovalo v terciárním sektoru.

Statistika zaměstnaných podle sektorů (CZ-NACE) je na rozdíl od ostatních dat VŠPS zpracována podle místa pracoviště. V roce 2024 v kraji pracovalo 347,0 tis. osob, z nichž 2,0 % pracovala v primárním sektoru, 40,8 % bylo zaměstnáno v sekundárním sektoru a největší podíl osob pracoval v terciárním sektoru (57,2 %).

Při porovnání se strukturou zaměstnaných podle CZ-NACE na republikové úrovni pracovalo v roce 2024 v kraji více osob v sekundárním sektoru, jejich podíl byl vyšší o 6,7 p. b. Naopak podíly pracujících v primárním a terciárním sektoru byly v kraji nižší, a to o 0,8 p. b., resp. o 5,9 p. b.

Graf 2.5 Zaměstnané osoby s obvyklým bydlištěm v Ústeckém kraji podle odvětvových sektorů

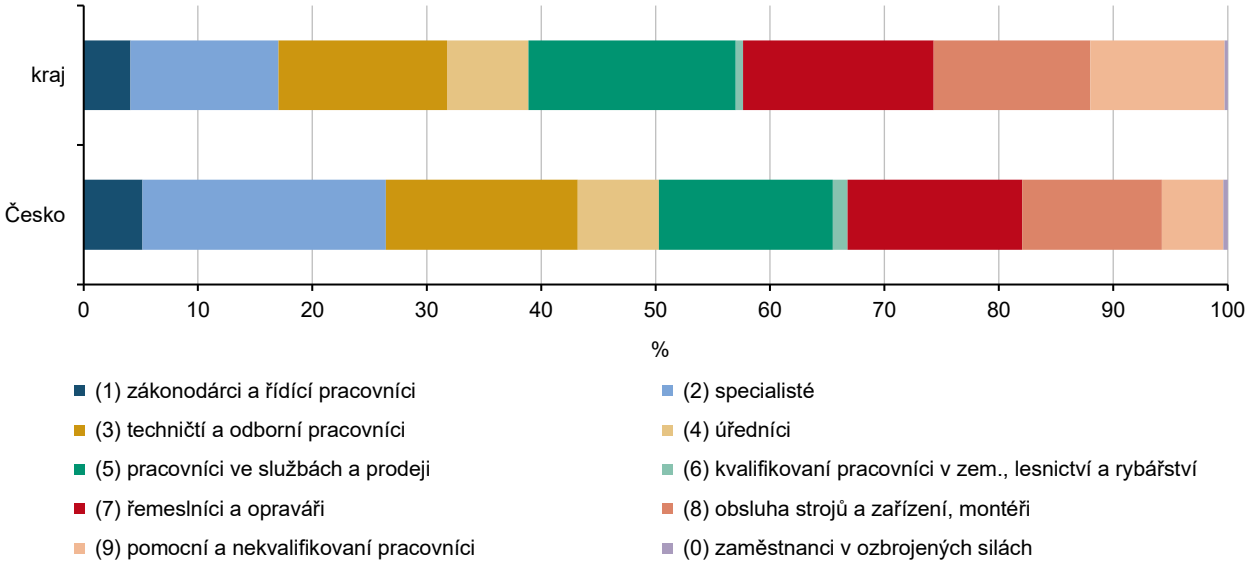
Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Zaměstnanci tvořili největší podíl.

Z pohledu postavení v zaměstnání tvořili v roce 2025 největší podíl zaměstnaných v národním hospodářství zaměstnanci vč. členů produkčních družstev (85,7 %). Druhou nejpočetnější skupinou byli pracující na vlastní účet, kteří zaujímali podíl 12,2 % a zaměstnavatelé tvořili 1,9 %.

Graf 2.6 Zaměstnaní podle hlavních tříd klasifikace zaměstnání CZ-ISCO v Ústeckém kraji a v Česku v roce 2025[1)]

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) od roku 2023 jsou data zpracovávána dle nové metodiky

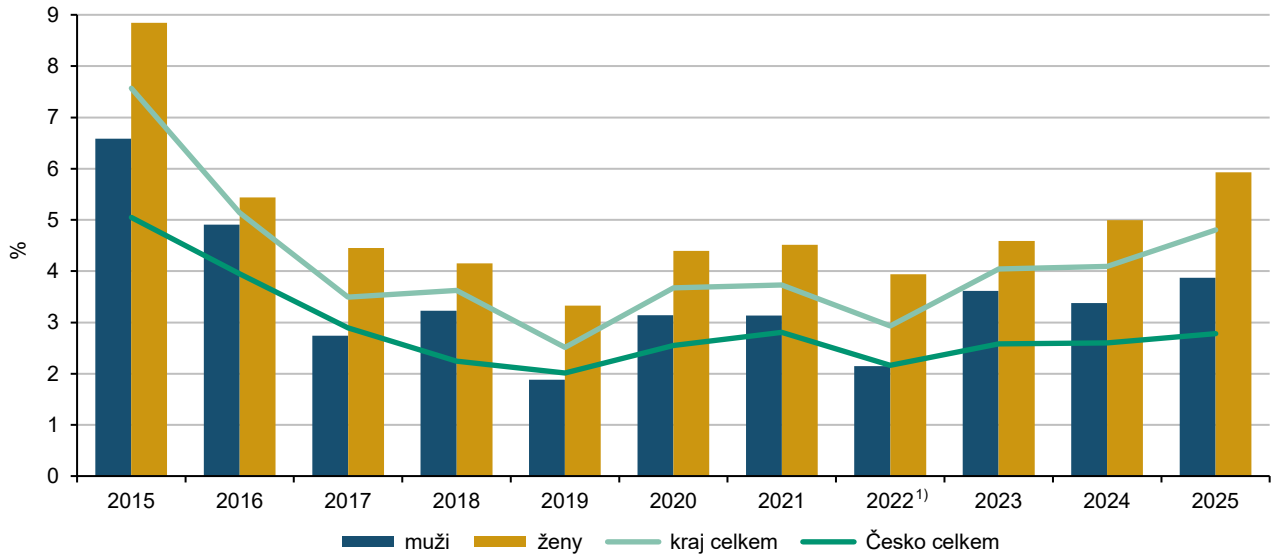
Nejvíce osob bylo zaměstnáno ve službách a prodeji.

Ve struktuře zaměstnaných v národním hospodářství podle klasifikace CZ-ISCO převládali v Ústeckém kraji pracovníci ve službách a prodeji, jejich podíl dosáhl 18,1 %. Druhý nejvyšší podíl zaujímaly osoby zaměstnané jako řemeslníci a opraváři (16,7 % zaměstnaných) a třetí nejvyšší podíl tvořili techničtí a odborní pracovníci (14,7 %). V porovnání se strukturou zaměstnaných podle CZ-ISCO na úrovni Česka bylo v kraji mezi zaměstnanými více pomocných a nekvalifikovaných pracovníků, jejich podíl byl v kraji vyšší o 6,4 p. b. Naopak bylo v kraji při porovnání s Českem výrazně méně osob pracujících jako specialisté, jejich podíl byl nižší o 8,3 p. b.

Mění se věková struktura zaměstnaných.

V případě zaměstnaných v národním hospodářství pozorujeme u věkové i vzdělanostní struktury podobný vývoj, jako je tomu u pracovní síly. Dlouhodobě se snižuje podíl osob ve věku 15–44 let ve prospěch podílu osob ve věku 45 a více let. Podíl osob ve věku 15–29 let vloni dosáhl 13,6 % a v porovnání s rokem 2015 byl nižší o 2,5 p. b., podíl osob ve věku 30–44 let za tuto dobu poklesl o 9,6 p. b. na 33,1 %. Podíl zaměstnaných ve věku 45–59 let vzrostl o 7,2 p. b. na 42,6 % a podíl osob ve věku 60 a více let se od roku 2015 zvýšil o 4,8 p. b. na 10,8 % v roce 2025.

Graf 2.7 Roční průměrná obecná míra nezaměstnanosti v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

1) data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Mezi zaměstnanými bylo vloni více osob se základním vzděláním nebo bez vzdělání.

V porovnání s rokem 2015 byl v kraji vloni vyšší jak podíl zaměstnaných v národním hospodářství se základním vzděláním a bez vzdělání (nárůst o 1,9 p. b. na 9,4 %), tak i vysokoškolsky vzdělaných (nárůst o 1,6 p. b. na 16,8 %). Podíl zaměstnaných se středním vzděláním se naopak snížil, a to v případě zaměstnaných se středním vzděláním bez maturity o 2,3 p. b. na 37,2 % a v případě zaměstnaných se středním vzděláním s maturitou o 1,2 p. b. na 36,6 % v roce 2025.

Míra zaměstnanosti byla pod republikovým průměrem.

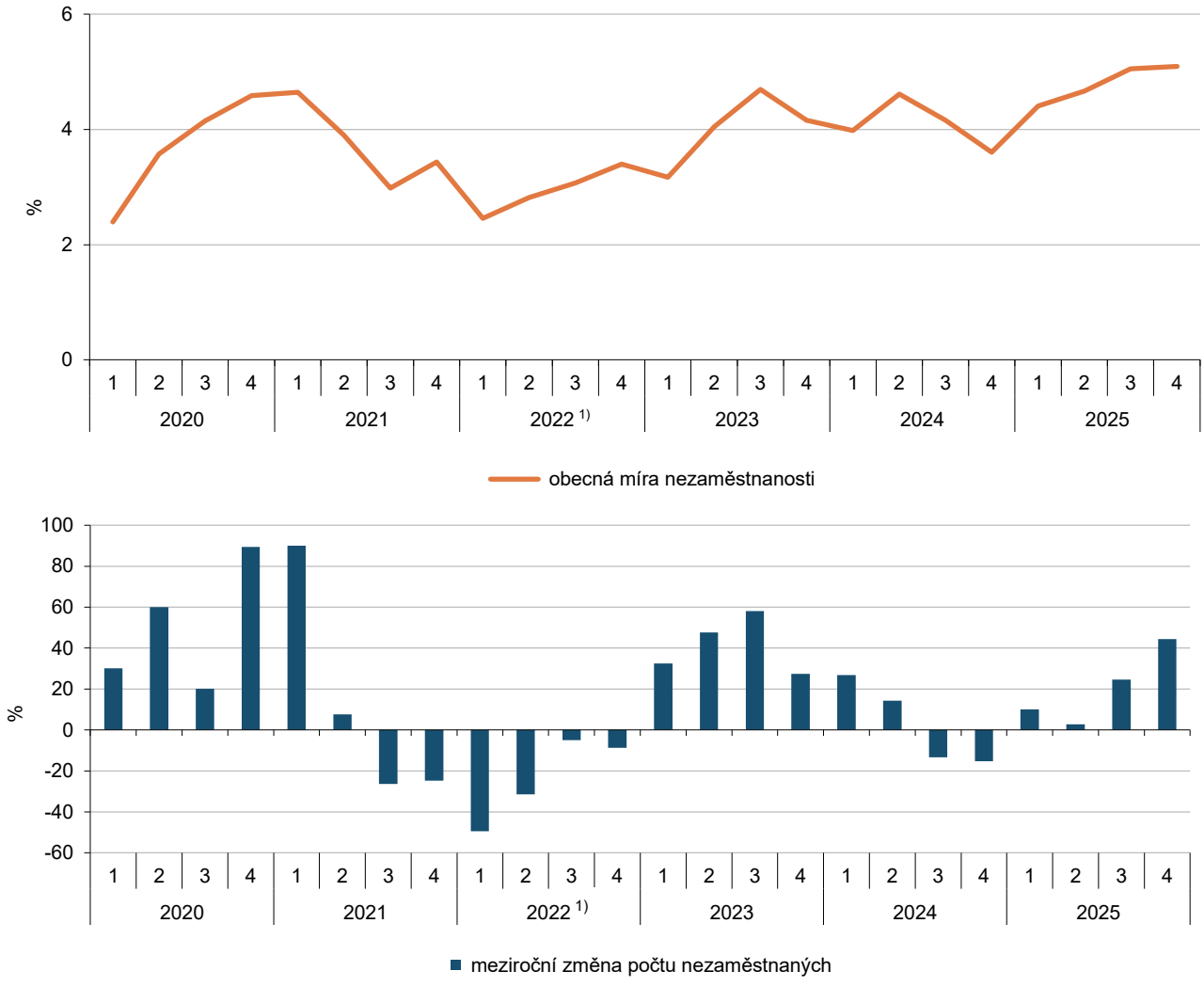
Míra zaměstnanosti dosáhla v roce 2025 v kraji hodnoty 56,2 %, oproti celorepublikovému průměru (59,3 %) byla o 3,1 p. b. nižší. V mezikrajovém srovnání se jednalo o nejnižší hodnotu. Nejvyšší míra zaměstnanosti byla zjištěna v hl. m. Praze (65,2 %). Míra zaměstnanosti mužů v kraji dosáhla 63,7 %, v případě žen to bylo 49,1 %. Míra zaměstnanosti mužů byla vloni v kraji třetí nejnižší v Česku, nejvyšší byla v hl. m. Praze (71,5 %), nejnižší v Moravskoslezském kraji (62,7 %).

Míra zaměstnanosti žen byla nejnižší mezi kraji, nejvyšší byla zjištěna opět v hl. m. Praze (59,6 %).

Více než 60 % ekonomicky neaktivních byly ženy.

Ekonomicky neaktivních bylo v Ústeckém kraji v loňském roce celkem 269,3 tis. osob, z toho bylo 161,8 tis. žen (60,1 %) a 107,6 tis. mužů (39,9 %). Meziročně počet osob mimo pracovní sílu poklesl o 4,8 tis. osob (o 1,7 %). Z celkového počtu osob mimo pracovní sílu tvořily největší podíl osoby ve věku 60 a více let, kterých bylo 61,7 %, druhou nejpočetnější skupinou byly osoby ve věku 15 až 29 let (26,4 %). Osoby ve věku 30 až 44 let se na celkovém počtu osob mimo pracovní sílu podílely ze 6,7 % a osoby ve věku 45 až 59 tvořily nejmenší podíl, a to 5,3 %.

Graf 2.8 Obecná míra nezaměstnanosti a změna počtu nezaměstnaných podle čtvrtletí v Ústeckém kraji

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

[1] data od roku 2022 jsou přepočtena dle nové metodiky vážení

Struktura ekonomicky neaktivních podle věku se liší v závislosti na pohlaví.

Struktura ekonomicky neaktivních podle věku se liší mezi pohlavími především u osob do 44 let. Zatímco ženy ve věku 15 až 29 let tvořily v roce 2025 24,1 % všech ekonomicky neaktivních žen, u mužů zaujímal tento podíl 29,7 %. Naproti tomu byl mezi neaktivními muži menší podíl mužů ve věku 30 až 44 let (3,0 %), zatímco u žen činil podíl této věkové skupiny 9,1 %.

Zvýšil se podíl nezaměstnaných…

V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji celkem 18,7 tis. nezaměstnaných, z toho bylo 56,2 % žen (10,5 tis.). Počet nezaměstnaných se meziročně zvýšil o 3,0 tis. osob (o 19,2 %). Počty nezaměstnaných mužů vzrostly meziročně o 1,0 tis. osob (o 13,3 %), počet nezaměstnaných žen byl vloni meziročně vyšší o 2,0 tis. osob (o 24,3 %). V období 2019 až 2025 byly počty nezaměstnaných, jak celkově, tak i v případě jednotlivých pohlaví, nejnižší v roce 2019. Celkem to bylo 9,9 tis. nezaměstnaných, z toho 5,7 tis. žen (57,7 % všech nezaměstnaných) a 4,2 tis. mužů. V porovnání s rokem 2019 byly celkové počty nezaměstnaných vloni vyšší o 8,7 tis. osob (o 88,1 %), z toho u žen o 4,8 tis. osob (o 83,0 %) a u mužů o 4,0 tis. osob (o 95,1 %).

…i obecná míra nezaměstnanosti.

Obecná míra nezaměstnanosti dosáhla vloni v kraji 4,8 %, meziročně se zvýšila o 0,7 p. b. Míra nezaměstnanosti mužů meziročně vzrostla o 0,5 p. b. na 3,9 % a míra nezaměstnanosti žen se zvýšila o 0,9 p. b. na 5,9 %. Vloni dosažené hodnoty obecné míry nezaměstnanosti v kraji byly nejvyšší za období 2019–2025, nejnižších bylo naopak ve sledovaném období dosaženo v roce 2019. V porovnání s rokem 2019 byla obecná míra nezaměstnanosti (roční průměr) v kraji vyšší v případě celkové míry o 2,3 p. b, u mužů o 2,0 p. b. a u žen o 2,6 p. b.

Míra nezaměstnanosti byla nejvyšší mezi kraji.

V mezikrajovém porovnání byla vloni obecná míra nezaměstnanosti dosažená v Ústeckém kraji nejvyšší mezi kraji. Při porovnání s republikovým průměrem byla vyšší o 2,0 p. b. V Ústeckém kraji byla rovněž vloni nejvyšší i obecná míra nezaměstnanosti žen, přičemž výrazně převyšovala druhou nejvyšší hodnotu, která byla zjištěna v Moravskoslezském a Libereckém kraji (4,4 %). Obecná míra nezaměstnanosti mužů byla v kraji třetí nejvyšší mezi kraji po Karlovarském (5,1 %) a Moravskoslezském kraji (4,2 %). Za republikovým průměrem zaostával Ústecký kraj v případě obecné míry nezaměstnanosti žen o 2,8 p. b. a v případě mužů o 1,4 p. b.

Zaměstnanost cizinců

Počet cizinců v kraji vzrostl.

Počty cizinců v kraji v uplynulých letech převážně rostly. Největší meziroční nárůst jsme zaznamenali v roce 2022, který souvisel s počátkem geopolitického konfliktu na Ukrajině a v souvislosti s kterým se meziročně zvýšil počet cizinců v Ústeckém kraji o 23 437 tis. (o 61,2 %). V následujícím roce došlo k poklesu o 5 944 tis. osob (o 9,6 %), od roku 2024 ale jejich počty opět meziročně rostou. V roce 2025 se počty cizinců v Ústeckém kraji meziročně zvýšily o 1 193 osob (o 2,1 %) na 57 611 cizinců.

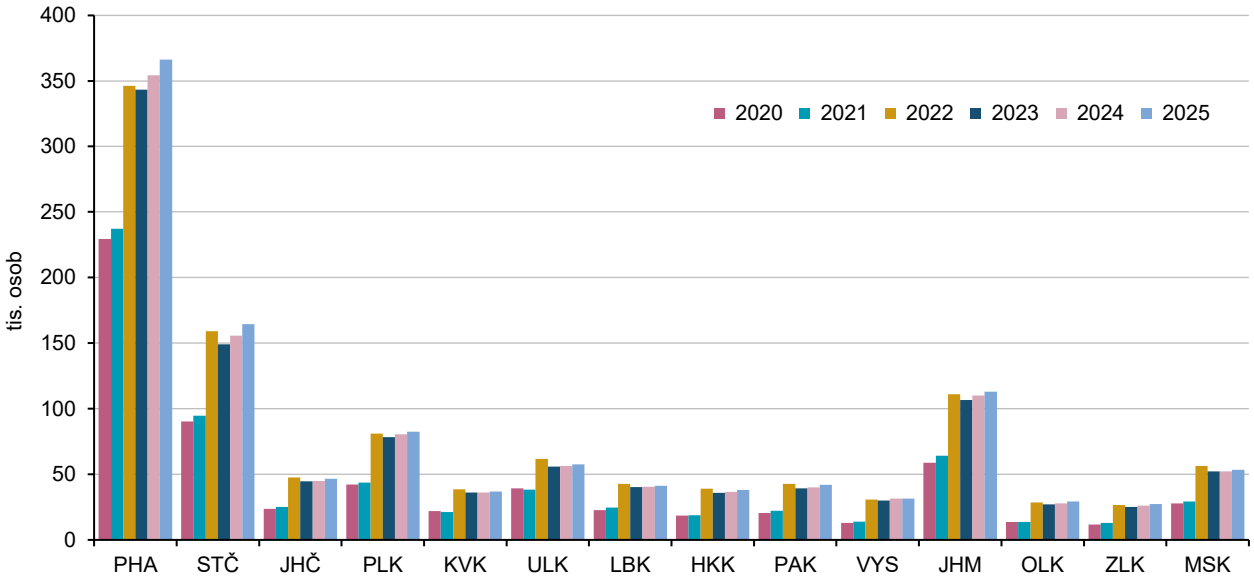
Zvýšil se počet zaměstnaných cizinců.

Z celkového počtu cizinců žijících na území Ústeckého kraje jich vloni bylo 28 524 v postavení zaměstnanců a 9 248 mělo platné živnostenské oprávnění. Meziročně se počet zaměstnaných cizinců v kraji zvýšil, a to u cizinců v postavení zaměstnanců o 2 310 osob (o 8,8 %) a v případě cizinců s platným živnostenským listem o 455 osob (o 5,2 %).

Výrazný nárůst zaměstnaných cizinců v roce 2022.

Počty cizinců v postavení zaměstnanců v období 2020 až 2025 převážně rostly. Výjimkou byly pouze roky 2023 a 2024, kdy došlo k meziročním poklesům o 0,7 %, resp. o 2,1 %. Nejvýraznější meziroční nárůst jsme zaznamenali v roce 2022, kdy se počty cizinců v postavení zaměstnanců zvýšily o 4 510 osob (o 20,1 %). Výrazné meziroční nárůsty jsme ale také zaznamenali v loňském roce (již zmíněno výše) nebo v roce 2020, kdy jejich počty meziročně vzrostly o 2 358 osob (o 11,8 %).

Graf 2.9 Cizinci v krajích vč. azylantů (stav k 31. 12.)

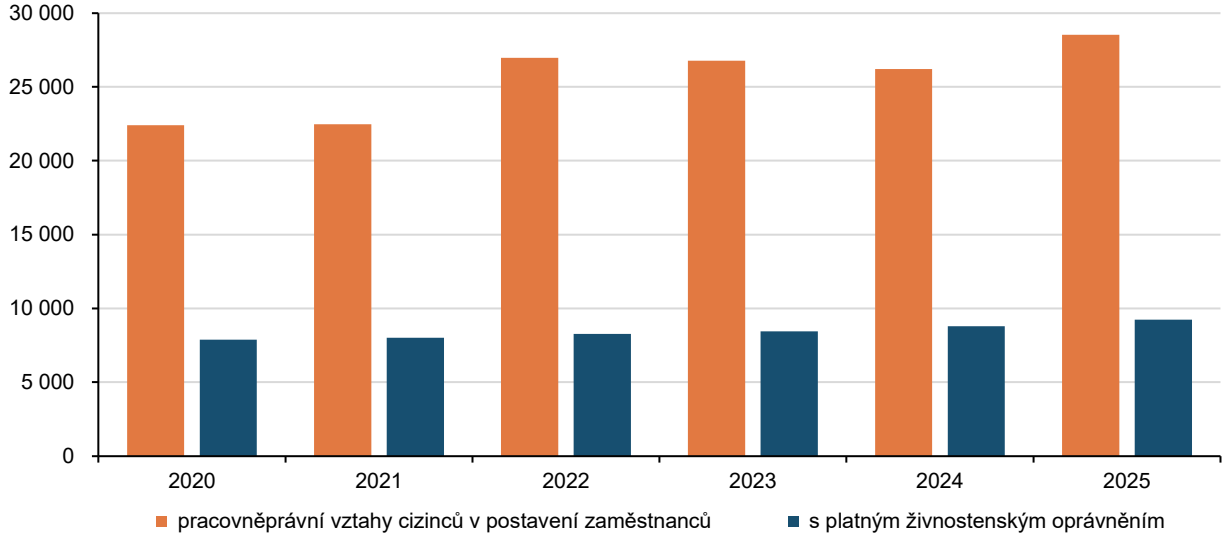

Zdroj: Ředitelství služby cizinecké policie

Počet cizinců s platným živnostenským listem roste od roku 2021.

Nárůst počtu cizinců s platným živnostenským oprávněním byl naproti tomu spíše plynulejší. V roce 2020 meziroční počet cizinců s živnostenským oprávněním v kraji spíše stagnoval (pokles o 2 osoby), od roku 2021 dochází k pravidelnému nárůstu. Ten se v jednotlivých letech pohyboval v intervalu od 1,6 % (rok 2021) po 5,2 % (rok 2025).

Graf 2.10 Zaměstnaní cizinci v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo průmyslu a obchodu

Nezaměstnanost

Nezaměstnanost podle MPSV.

Následující statistika nezaměstnanosti vychází z údajů MPSV zveřejněných k datu 31. 12. daného roku. Od ledna 2025 začalo MPSV publikovat sloučená data za okresy Praha-východ a Praha-západ a také za okresy Plzeň-jih a Plzeň-sever.

Nezaměstnanost roste.

Po roce 2019, kdy podíl nezaměstnaných osob v Česku dosáhl nejnižších hodnot od roku 2005, došlo v následujícím roce k jeho růstu z důvodu zhoršení situace

na trhu práce v souvislosti s pandemií covid-19. Rok 2021 přinesl mírné zlepšení krajské nezaměstnanosti, v následujících letech však opět docházelo k růstu nezaměstnanosti. Obdobný trend jsme zaznamenali i v Ústeckém kraji.

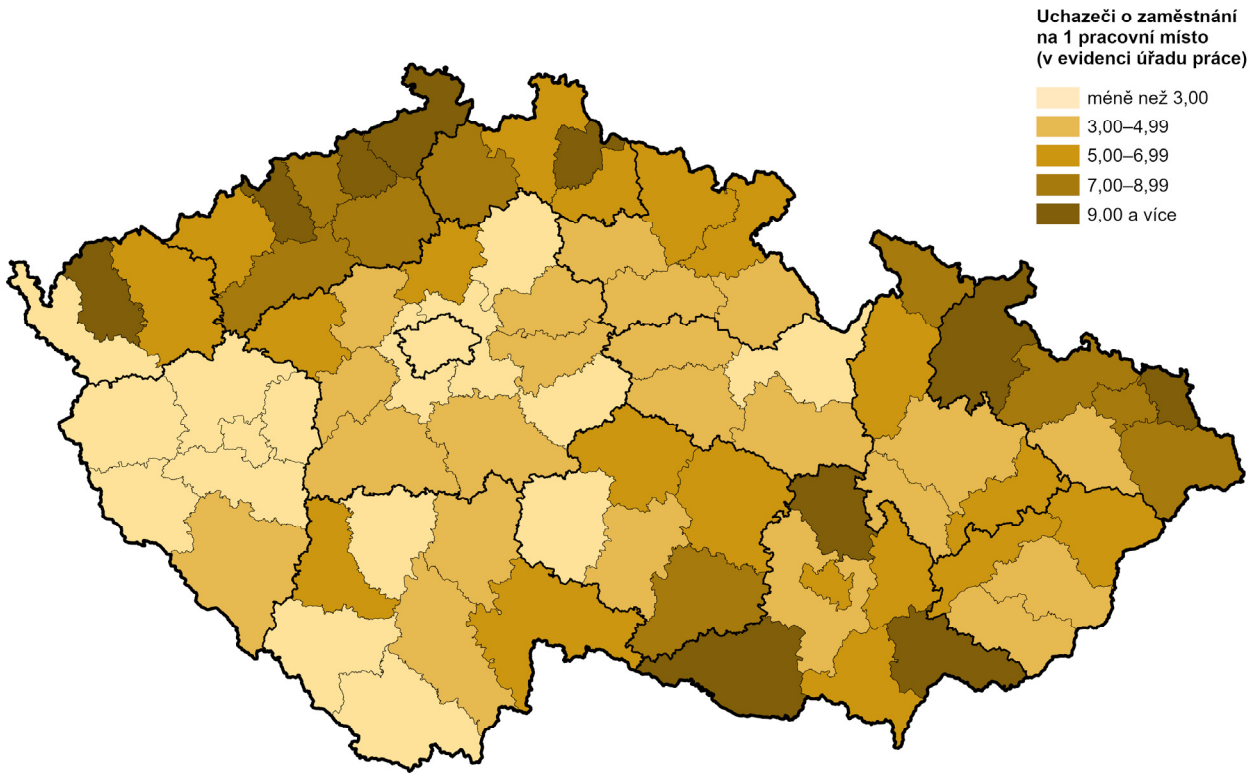
Nejméně uchazečů bylo na úřadech práce v roce 2019.

Počet uchazečů v Ústeckém kraji v období 2001 až 2025 nejprve rostl, následně v letech 2004 až 2008 každoročně klesal. Rok 2009 přinesl druhé nejvyšší relativní zvýšení počtu uchazečů o zaměstnání od roku 2001, meziročně jich na úřadech práce bylo ke konci roku o 31,4 % více než v roce 2008. S výjimkou roku 2011 pak počty uchazečů meziročně rostly až do roku 2013. Oživení ekonomiky v roce 2014 s sebou přineslo i větší počet pracovních míst a počet uchazečů o zaměstnání, evidovaný na úřadech práce Ústeckého kraje, znovu klesal, a to až do roku 2019. Ke konci roku 2019 bylo v kraji evidováno nejméně uchazečů o zaměstnání od roku 2001, a to 22 637.

Výrazné zhoršení nezaměstnanosti během pandemie covid-19.

V roce 2020 se na zaměstnanosti v kraji negativně projevila pandemie koronaviru, jejíž dopady na prosperitu podniků a zaměstnanost zapříčinily nejdramatičtější relativní nárůst počtu uchazečů o zaměstnání od roku 2001, jejich počty se meziročně zvýšily o 35,0 %. I když rok 2021 přinesl meziroční pokles počtu uchazečů, jednalo se s předchozím výrazným nárůstem jen o mírnější pokles (o 5,8 %). Počet uchazečů o zaměstnání ke konci roku 2021 tak zůstával o 27,2 % vyšší, než tomu bylo ke konci roku 2019. Od roku 2022 počet uchazečů o zaměstnání v Ústeckém kraji pravidelně meziročně rostl.

Uchazeči o zaměstnání na pracovní místo v evidenci úřadu práce v okresech k 31. 12. 2025

Pozn.: údaje za okresy Praha-východ + Praha-západ a okresy Plzeň-jih + Plzeň-sever společně

Zdroj: MPSV

Meziročně vzrostl počet nezaměstnaných.

K 31. 12. 2025 bylo v kraji 39 288 uchazečů o zaměstnání, meziročně jejich počet vzrostl o 4 658 (o 13,5 %). Jednalo se o třetí nejvyšší relativní meziroční nárůst

od roku 2001. V porovnání s rokem 2019 byl vloni počet uchazečů v kraji o 73,6 % vyšší.

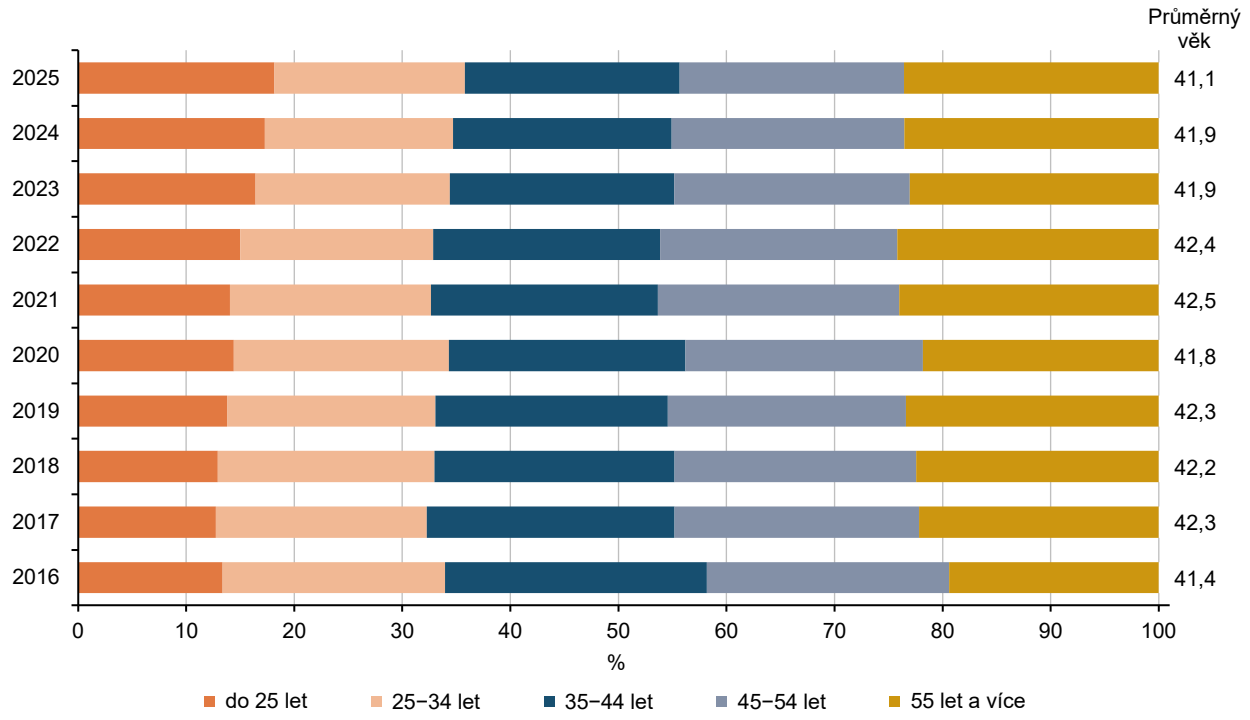
Počet nezaměstnaných nejrychleji rostl v okrese Most.

Nejrychleji počty uchazečů o zaměstnání vzrostly od roku 2019 v okresech Teplice a Most. Nejvyšší relativní nárůst jsme zaznamenali v okrese Teplice, kde bylo v porovnání s koncem roku 2019 vloni o 124,7 evidovaných uchazečů více. K více jak dvojnásobnému zvýšení počtu uchazečů došlo za stejné období v okrese Most (101,0 %). Nejméně se zvýšil počet uchazečů v okrese Louny (o 50,1 %).

Dosažitelných bylo 93,8 % uchazečů.

Dosažitelní uchazeči dosáhli k 31. 12. 2025 počtu 36 855. Meziročně se jejich počet zvýšil o 4 702 (o 14,6 %) a v porovnání s koncem roku 2019 byl vloni vyšší o 16 251 dosažitelných uchazečů (o 78,9 %). Na celkovém počtu uchazečů v kraji se dosažitelní uchazeči podíleli 93,8 %. Jejich podíl se meziročně zvýšil o 1,0 p. b. V porovnání s rokem 2019 byl vloni vyšší o 2,8 p. b.

Graf 2.11 Uchazeči o zaměstnání podle věkových skupin v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Mezi uchazeči převládaly ženy.

Mezi uchazeči o zaměstnání bylo ke konci loňského roku evidováno 21 491 žen, na celkovém počtu uchazečů se podílely 54,7 %. Meziročně se počet žen mezi uchazeči zvýšil o 2 261 (o 11,8 %). Meziročně se také zvýšil počet uchazečů v kategorii absolventů a mladistvých. Ke konci roku jich úřady práce registrovaly 2 613, což bylo o 493 osob (o 23,3 %) více než v předchozím roce. Nárůst zaznamenaly úřady práce také mezi neumístěnými uchazeči se zdravotním postižením, jejichž počet se meziročně zvýšil o 421 osob (o 9,2 %) na 4 999 osob evidovaných ke konci roku 2025.

Snížil se počet uchazečů s nárokem na podporu.

Nárok na podporu mělo k 31. 12. 2025 v Ústeckém kraji celkem 7 286 uchazečů o zaměstnání, meziročně se jejich počet snížil o 257 uchazečů (o 3,4 %). V porovnání s rokem 2019 byl vloni počet uchazečů o zaměstnání s nárokem na podporu vyšší o 289 uchazečů, tj. o 4,1 %. Počet uchazečů s nárokem

na podporu tak při porovnání s celkovým, více jak 70% nárůstem počtu uchazečů o zaměstnání, rostl výrazně pomaleji.

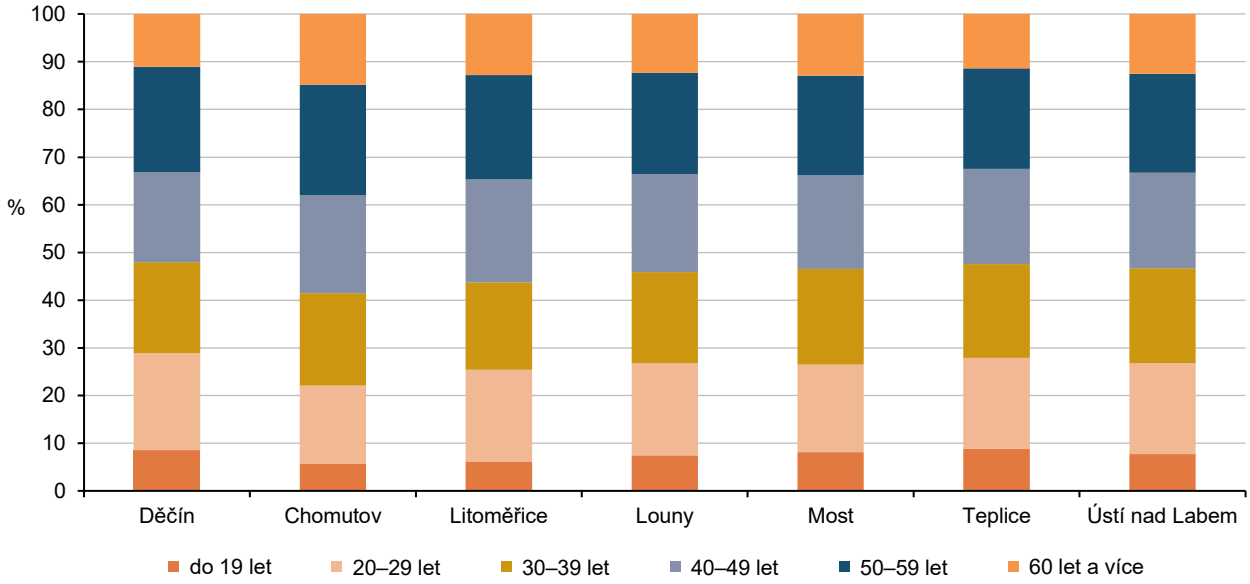
Poklesl i průměrný věk uchazečů.

Průměrný věk uchazečů o zaměstnání byl k poslednímu dni loňského roku 41,1 let a v období 2020 až 2025 převážně klesal. Výjimkou byl rok 2021, kdy meziročně vzrostl o 0,7 roku. V porovnání s koncem roku 2019 byl vloni ke konci roku průměrný věk uchazečů o zaměstnání nižší o 1,2 roku

Největší podíl tvoří uchazeči ve věku 55 let a více.

Ve většině let období 2019 až 2025 byly největší skupinou uchazečů o zaměstnání osoby ve věku 55 let a více a jejich podíl se ke konci roku pohyboval v rozmezí od 23,0 % (rok 2023) po 24,2 % (rok 2022). Výjimkou byl pouze rok 2020, kdy byl podíl uchazečů v této věkové skupině až třetí nejvyšší (21,8 %) po uchazečích ve věku 45–54 let (22,0 %) a ve věku 35–44 let (21,9 %).

Graf 2.12 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle věku v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Zvýšil se podíl uchazečů do 24 let.

Zatímco podíl uchazečů o zaměstnání ve věku 55 let a více v posledních šesti letech spíše stagnoval, u věkových skupin uchazečů ve věku do 19 let a ve věku 20–24 let došlo od roku 2019 k mírnému nárůstu a to o 2,1 %, resp. o 2,3 %. Naproti tomu podíl uchazečů v ostatních věkových skupinách se snížil, a to u uchazečů ve věku 25–34 let o 1,7 %, ve věku 35–44 let o 1,6 % a ve věku 45–54 let o 1,3 %.

Téměř 48 % uchazečů bylo se základním vzděláním nebo bez vzdělání, …

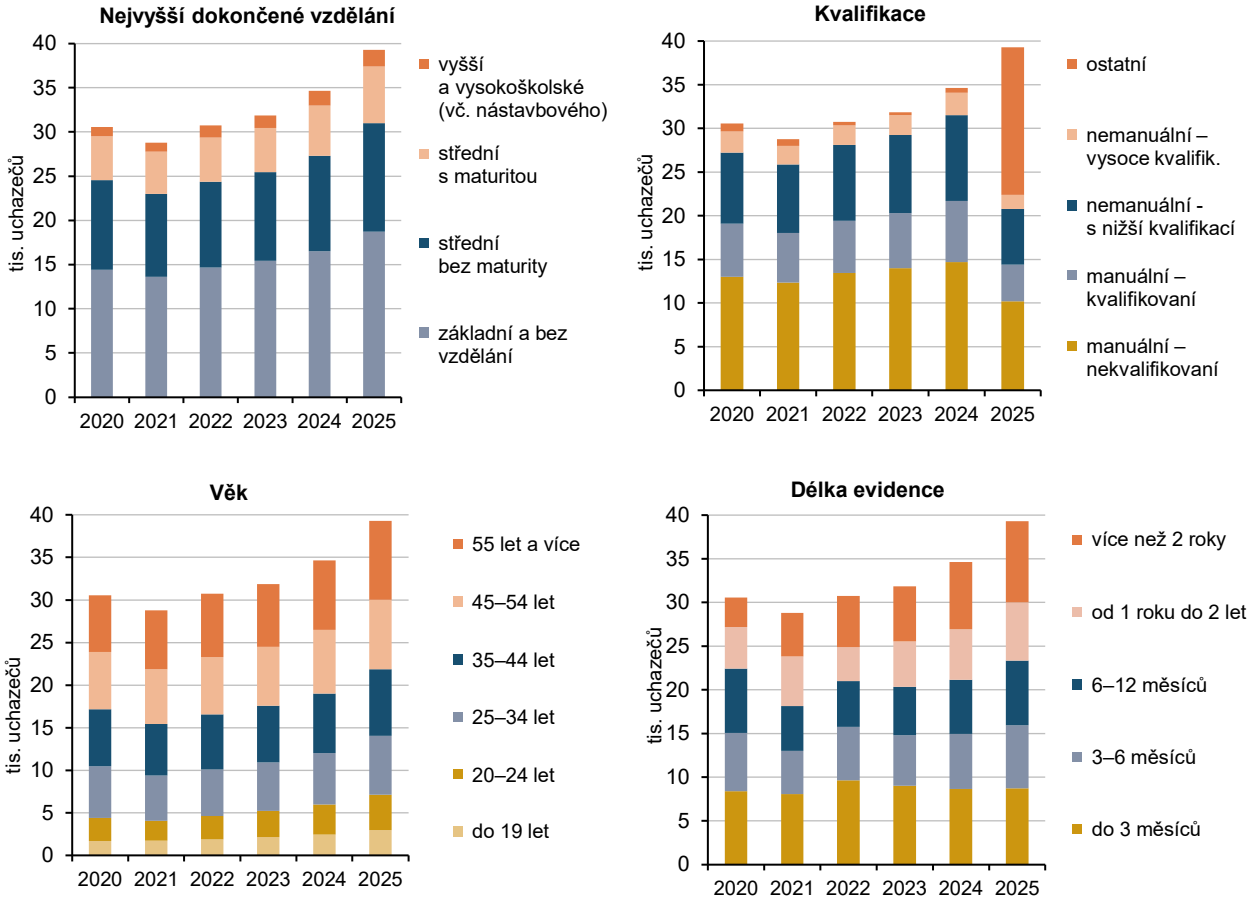
Mezi uchazeči o zaměstnání v kraji převažují dlouhodobě osoby se základním vzděláním a bez vzdělání. Jejich podíl k 31. 12. 2025 činil 47,7 %. Druhou nejpočetnější skupinou jsou dlouhodobě uchazeči se středním vzděláním bez maturity, kteří zaujímali 31,2 %. Třetí nejvýznamnější skupinou byli uchazeči se středním vzděláním s maturitou (16,3 %). Uchazeči s vysokoškolským vzděláním tvořili podíl ve výši 4,3 % a uchazeči s vyšším odborným vzděláním včetně nástavbového zaujímali 0,5 %. Při porovnání struktury uchazečů podle vzdělání ke konci roku 2019 a 2025 byl vloni vyšší podíl uchazečů se základním vzděláním a bez vzděláním (o 0,7 p. b.), uchazečů se středním vzděláním s maturitou (o 0,6 p. b.) a uchazečů s vysokoškolským vzděláním (o 1,2 p. b.). Snížil se naopak

podíl uchazečů se středním vzděláním bez maturity (o 2,6 p. b.). Podíl uchazečů s vyšším odborným vzděláním včetně nástavbového stagnoval.

… což je příčinou vysokého podílu nekvalifikovaných uchazečů.

Mezi uchazeči o zaměstnání s uvedenou klasifikací CZ-ISCO jich nejvíce, a to 14 416, spadalo do kategorie manuálních pracovníků, z toho 10 198 bylo zařazeno do třídy 9 (nekvalifikovaní pracovníci). Uchazečů klasifikovaných jako nemanuální pracovníci bylo 7 977, z toho 1 608 bylo vysoce kvalifikovaných (třída 1–3) a 6 369 bylo nižší kvalifikace (třídy 4 a 5).

Graf 2.13 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce podle vzdělání, kvalifikace, věku a délky evidence v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Snížil se podíl uchazečů s délkou evidence do 3 měsíců.

S nárůstem počtu uchazečů o zaměstnání mezi roky 2019 a 2025 se zvyšovaly i počty uchazečů v jednotlivých kategoriích podle délky nezaměstnanosti. Výjimkou byly pouze uchazeči s délkou evidence do 3 měsíců, jejichž počet byl ke konci roku 2025, při porovnání se stavem k 31. 12. 2019, nižší. To se projevilo výrazným poklesem podílu těchto uchazečů na celkovém počtu uchazečů o zaměstnání.

Téměř 24 % uchazečů bylo v evidenci úřadů práce déle než 24 měsíců, …

Uchazeči s délkou nezaměstnanosti do 3 měsíců převažovali ve struktuře uchazečů podle délky evidence ke konci roků 2019 až 2024. Jejich podíl během tohoto období převážně klesal. Zatímco ke konci roku 2019 bylo mezi uchazeči o zaměstnání 42,2 % uchazečů s délkou nezaměstnanosti do 3 měsíců, v roce 2024 to bylo jen 25,0 % všech uchazečů. V roce 2025 pak zaujímaly podíl 22,3 %, což byl až druhý

nejvyšší podíl po uchazečích s délkou nezaměstnanosti více než 24 měsíců (23,6 %).

…jejich podíl se od roku 2019 zvýšil o 10,5 p. b.

Naproti tomu přibylo uchazečů s délkou nezaměstnanosti více než 12 měsíců. Podíl uchazečů s délkou nezaměstnanosti překračující 24 měsíců byl v porovnání s rokem 2019 vloni ke konci roku vyšší o 10,5 p. b., když vzrostl na 23,6 % v roce 2025. Podíl uchazečů s nezaměstnaností v délce přesahující 12 měsíců a nanejvýše 24 měsíců se zvýšil za stejné období o 7,8 p. b. na 17,0 % v roce 2025.

Roste podíl dlouhodobě nezaměstnaných.

Podíl dlouhodobě nezaměstnaných, tj uchazečů, kteří jsou v evidenci úřadu práce 12 měsíců a déle, na celkovém počtu obyvatel ve věku 15–64 let, dosáhl k 31. 12. 2025 hodnoty 3,07 %, meziročně se zvýšil o 0,47 p. b. V období 2020 až 2025 tento podíl meziročně převážně rostl, výjimkou byl pouze rok 2022 (meziroční pokles o 0,22 p. b.). Při porovnání s rokem 2019 byl na konci loňského roku podíl dlouhodobě nezaměstnaných vyšší o 2,12 p. b.

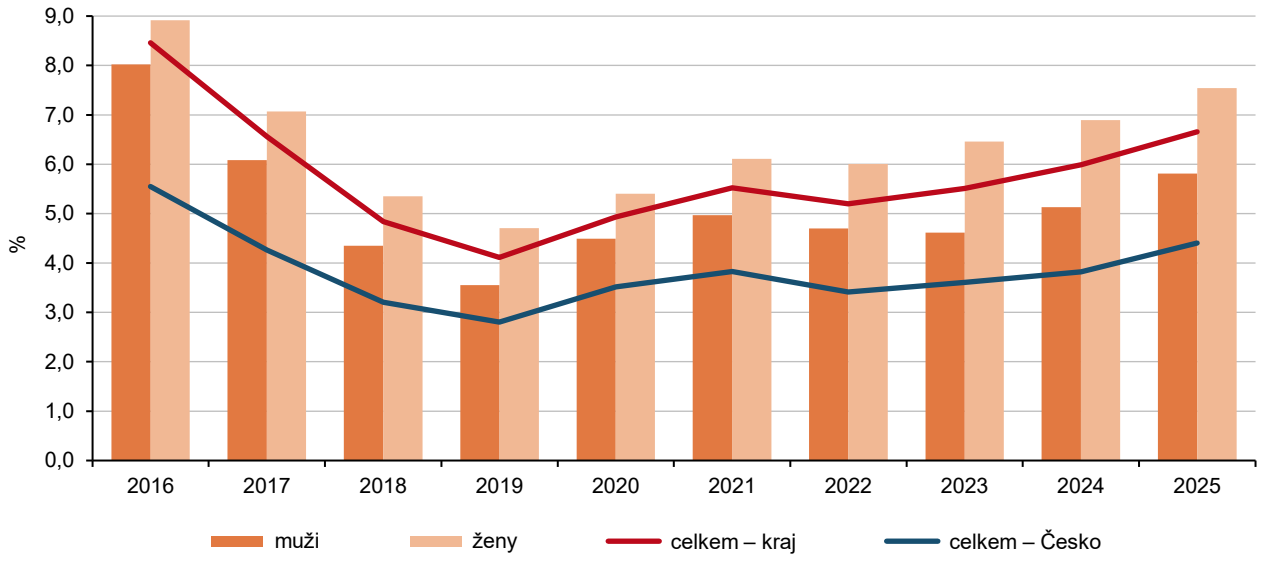
Dlouhodobá nezaměstnanost je nejvyšší ze všech krajů.

V mezikrajovém srovnání byla vloni dlouhodobá nezaměstnanost v Ústeckém kraji nejvyšší v Česku. Ústecký kraj jako jediný vloni překročil 3procentní hranici. Krajem s druhou nejvyšší dlouhodobou nezaměstnaností byl Moravskoslezský kraj (2,92 %). V porovnání s průměrem Česka byla dlouhodobá nezaměstnanost v našem kraji vyšší o 1,35 p. b.

Mezi uchazeči s nárokem na podporu převládaly ženy.

Uchazečů, kteří měli k 31. 12. 2025 nárok na podporu, bylo 7 286. V období 2019 až 2025 jejich počet meziročně kolísal s tendencí k mírnému nárůstu. Mezi uchazeči s nárokem na podporu ve sledovaném období převažovaly ženy. Jejich podíl byl nejvyšší v roce 2022, kdy dosáhl 57,7 %, nejnižší naopak v roce 2020, kdy ženy zaujímaly podíl ve výši 54,7 %.

Graf 2.14 Podíl nezaměstnaných osob[1)] v Ústeckém kraji (roční průměr)

[1)] podíl dosažitelných uchazečů o zaměstnání ve věku 15–64 let na obyvatelstvu stejného věku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Podíl nezaměstnaných v kraji dosáhl 7,11 %.

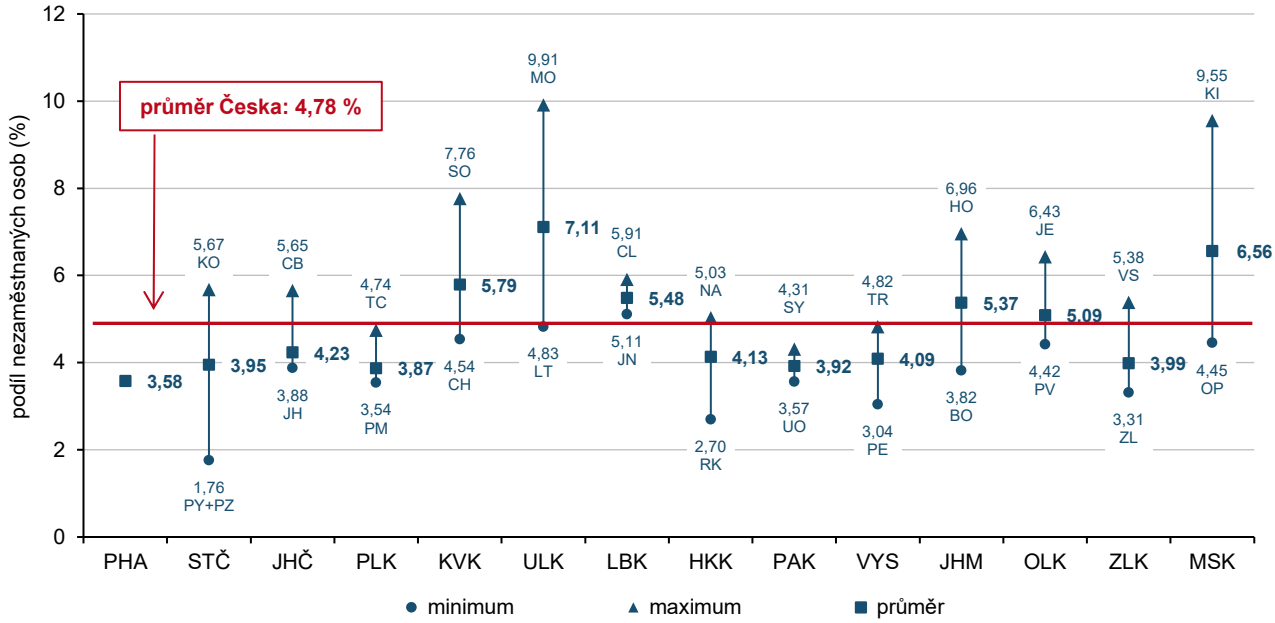
Podíl nezaměstnaných osob, který je podílem počtu dosažitelných uchazečů o zaměstnání v evidenci úřadu práce ve věku 15–64 let na počtu obyvatel ve věku 15–64 let, dosáhl ke konci roku 2025 v Ústeckém kraji hodnoty 7,11 %. Meziročně došlo k nárůstu o 0,91 p. b. Jedná se o nejvyšší hodnotu za posledních devět let.

Od roku 2005 byla nezaměstnanost v kraji nejnižší v roce 2019, kdy dosáhla 3,90 %. Nejvyšší nezaměstnanost jsme ve sledovaném období zaznamenali v roce 2013, a to 11,47 %. 11procentní hranice byla překonána ještě v roce 2005, kdy nezaměstnanost (ve stavu ke konci roku) dosáhla 11,31 %.

Nejvyšší nezaměstnanost v Česku.

Nezaměstnanost v Ústeckém kraji patří dlouhodobě k nejvyšším v Česku. Za období 2005 až 2025 byla nezaměstnanost ve stavu ke konci roku nejvyšší ze všech krajů s výjimkou let 2017 až 2021, kdy byla až druhá nejvyšší za Moravskoslezským krajem. Ke konci roku 2025 byla nezaměstnanost v Ústeckém kraji při porovnání s průměrem Česka (4,78 %) vyšší o 2,33 p. b., což byl největší rozdíl od roku 2017. Nejvíce se republikové nezaměstnanosti přiblížil Ústecký kraj v roce 2019, kdy byl podíl nezaměstnaných osob v kraji (3,90 %) vyšší v porovnání s republikovým průměrem (2,87 %) jen o 1,03 p. b.

Graf 2.15 Rozptyl podílu nezaměstnaných v okresech podle krajů k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Mezi okresy byla nejvyšší nezaměstnanost v okrese Most.

Okresem Ústeckého kraje s nejvyšší nezaměstnaností byl podle stavu ke konci roku v roce 2019 okres Chomutov. Od roku 2019 až do roku 2025 byl pak vlivem rychlejších růstu podílu nezaměstnaných okresem s nejvyšší nezaměstnaností okres Most. Ten ke konci roku 2025 vykázal nezaměstnanost ve výši 9,91 %, což bylo výrazně více, než okres s druhou nejvyšší nezaměstnaností – Chomutov se 7,65 %. Od roku 2019 do roku 2025 vzrostla nezaměstnanost v okrese Most o 5,33 p. b., v Chomutově za stejné období jen o 2,80 p. b.

Nejpomaleji rostla nezaměstnanost v okresech Litoměřice a Louny.

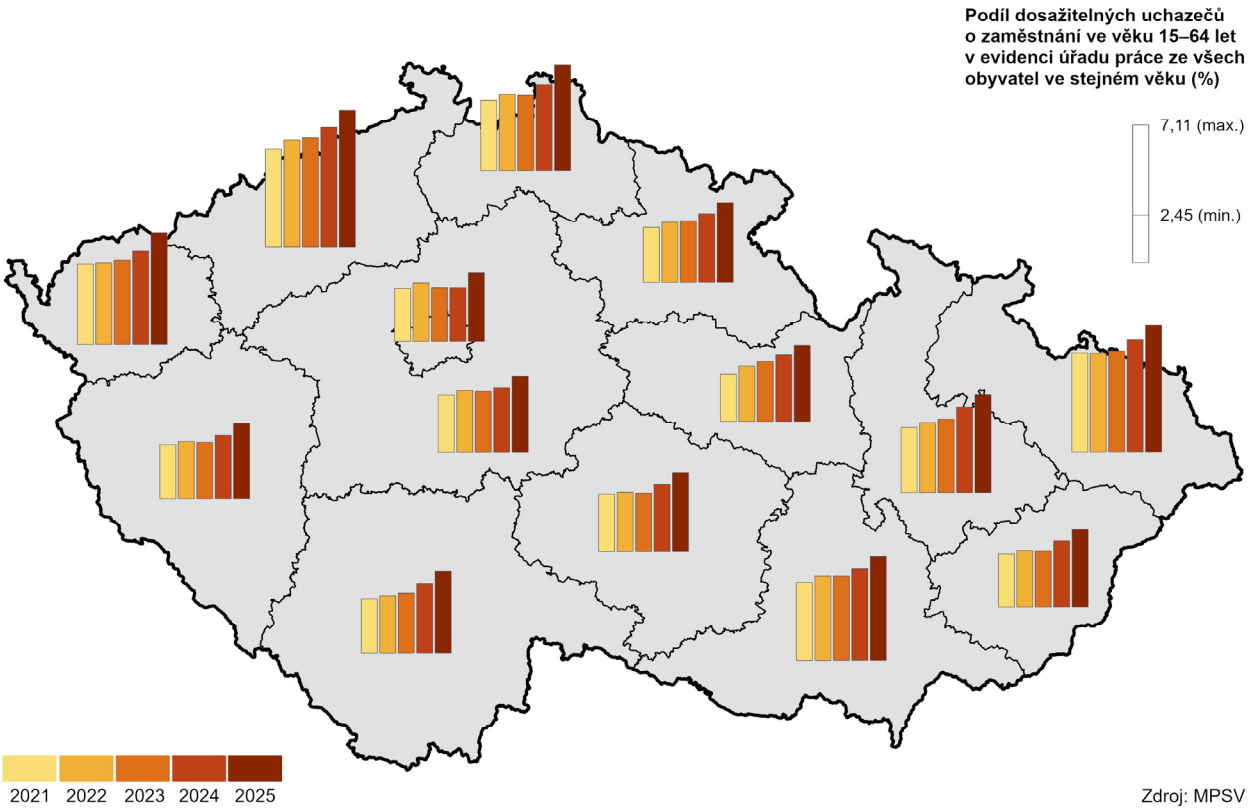
Pomaleji než v okrese Chomutov rostla nezaměstnanost jen v okresech Louny a Litoměřice, kde došlo od roku 2019 do roku 2025 k nárůstu o 2,58 p. b., resp. o 1,90 p. b. Okres Litoměřice je zároveň v posledních 6 letech okresem s nejnižší nezaměstnaností v kraji (v roce 2025 ve výši 4,83 %). V roce 2019 zde však byla až druhá nejvyšší nezaměstnanost (2,92 %) po okrese Teplice (2,64 %).

Nezaměstnanost rostla ve všech okresech kraje.

V ostatních okresech kraje přesáhl růst nezaměstnanosti za sledované období hranici 3 procentních bodů a při porovnání s koncem roku 2019 byl na konci roku 2025 vyšší v okrese Děčín o 3,01 p. b., když dosáhl 7,13 %. V okrese Ústí

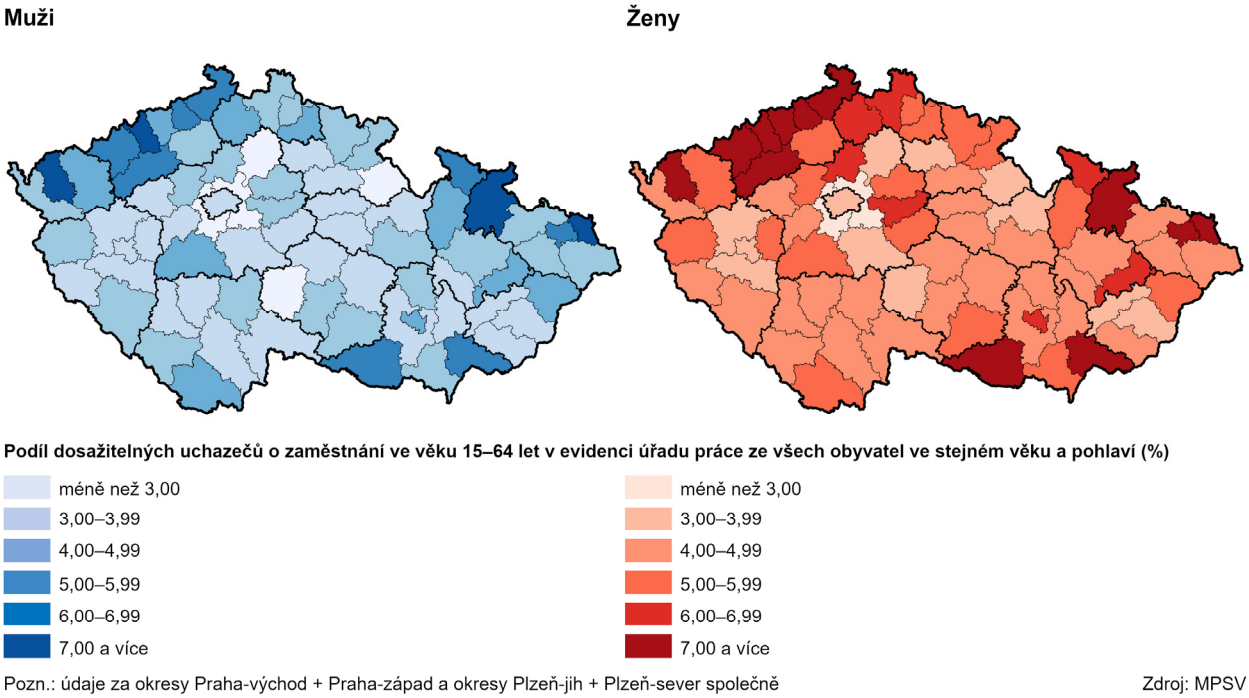
nad Labem vzrostla nezaměstnanost za stejné období o 3,26 p. b. na 7,27 % a v okrese Teplice se nezaměstnanost zvýšila o 3,65 p. b. na 6,29 %.

Podíl nezaměstnaných osob v krajích v letech 2021 až 2025 (k 31. 12.)

Zdroj: MPSV

Podíl nezaměstnaných osob podle pohlaví v okresech k 31. 12. 2025

Pozn.: údaje za okresy Praha-východ + Praha-západ a okresy Plzeň-jih + Plzeň-sever společně

Zdroj: MPSV

Nezaměstnanost žen rostla rychleji…

Nezaměstnanost mužů dosáhla ke konci roku 2025 v Ústeckém kraji podílu 6,29 %. Meziročně se zvýšila o 0,89 p. b. a při porovnání s rokem 2019 (3,41 %), kdy byla nezaměstnanost mužů nejnižší od roku 2005, byla vloni ke konci roku vyšší o 2,88 p. b. Obdobný vývoj vykázala i nezaměstnanost žen, která vloni meziročně vzrostla o 0,93 p. b. na 7,97 % a v porovnání s rokem 2019 (4,42 %) byla vloni vyšší o 3,56 p. b.

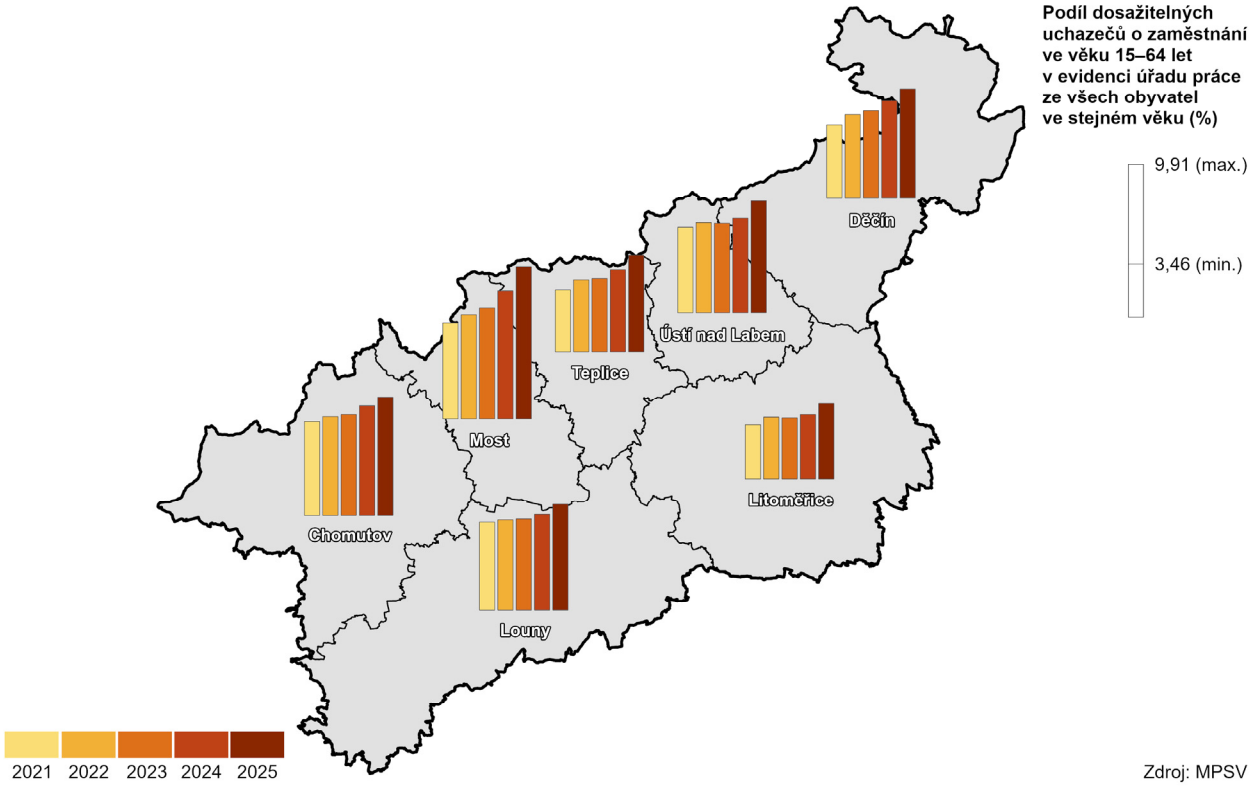
… a v roce 2025 byla nejvyšší ze všech krajů.

Podle stavu ke konci roku je v Ústeckém kraji dlouhodobě nejvyšší nezaměstnanost žen. V období 2005 až 2025 zaujímal v mezikrajovém porovnání Ústecký kraj pomyslné první místo. Nezaměstnanost mužů byla v kraji nejvyšší v období 2005 až 2014. Od roku 2015 je nezaměstnanost mužů v Ústeckém kraji druhá nejhorší mezi kraji po Moravskoslezském kraji.

Nejnižší nezaměstnanost žen i mužů byla v okrese Litoměřice.

V rámci okresů Ústeckého kraje byla nezaměstnanost ke konci roku 2019 u obou pohlaví nejnižší v okrese Teplice, kde nezaměstnanost žen dosáhla 3,03 % a nezaměstnanost mužů 2,28 %. Od následujícího roku 2020 až do roku 2025 byla nezaměstnanost žen i mužů nejnižší v okrese Litoměřice. V roce 2025 zde nezaměstnanost žen dosáhla 5,53 % a nezaměstnanost mužů 4,15 %. Nejvyšší nezaměstnanost žen byla naopak zjištěna v roce 2019 v okrese Chomutov (5,66 %), od roku 2020 je pravidelně nejvyšší v okrese Most, kde ke konci roku 2025 dosáhla 11,30 %. Nezaměstnanost mužů byla v období 2019 až 2025 nejčastěji ve stavu ke konci roku nejvyšší v okrese Most, kde v roce 2025 tvořil podíl nezaměstnaných mužů 8,58 %, v roce 2019 byla nejvyšší v okrese Chomutov (4,10 %) a v roce 2021 v okrese Ústí nad Labem (5,33 %).

Podíl nezaměstnaných osob v okresech Ústeckého kraje v letech 2021 až 2025 (k 31. 12.)

Zdroj: MPSV

Nezaměstnanost žen převyšovala nezaměstnanost mužů o 1,69 p. b.

S výjimkou roku 2010 byla v kraji nezaměstnanost žen každoročně vyšší než nezaměstnanost mužů. Rozdíl v nezaměstnanosti mužů a žen byl v kraji nejvyšší v letech 2022 a 2023, kdy dosáhl rozdílu 1,73 p. b., resp. 1,71 p. b. Ke konci roku 2025 činil tento rozdíl na krajské úrovni 1,69 p. b. Nezaměstnanost žen převyšovala nezaměstnanost mužů ve všech okresech kraje v letech 2019 až 2025.

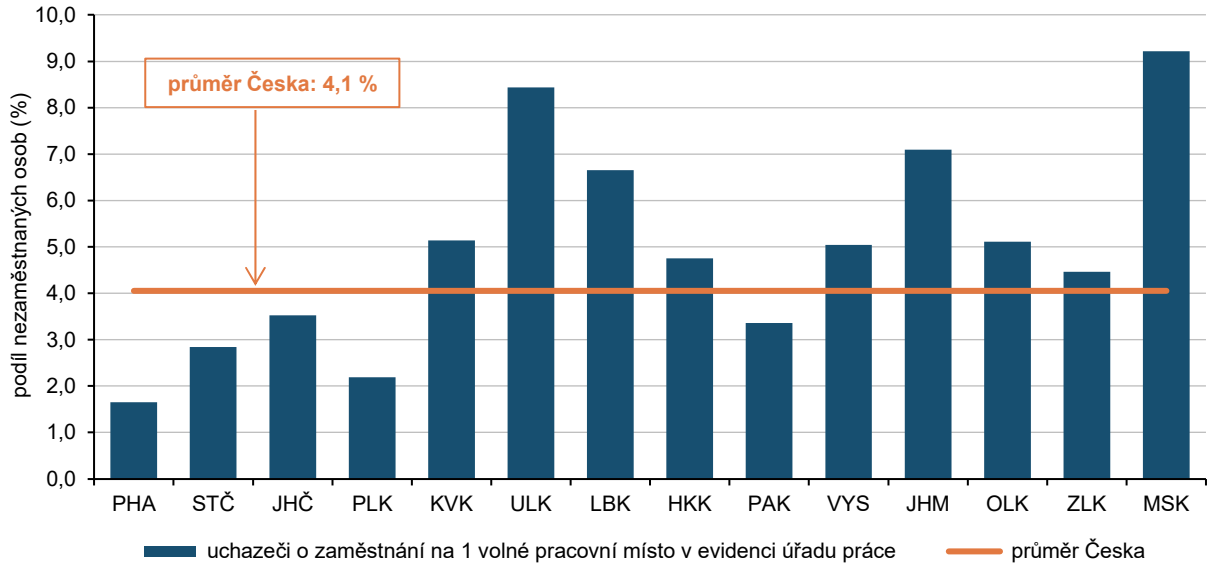
Největší rozdíl v nezaměstnanosti žen a mužů byl v okrese Most.

Největší rozdíl byl v nezaměstnanosti žen a mužů byl po celé období 2019 až 2025 v okrese Most, kde byla ke konci roku 2025 nezaměstnanosti žen vyšší o 2,72 p. b. Nejnižší byl naopak v okrese Ústí nad Labem, kde v roce 2025 dosáhl 0,71 p. b. Od roku 2019 do roku 2025 rostla nezaměstnanost žen v porovnání s nezaměstnaností mužů rychleji, a tak stejně, jako na úrovni kraje, i v jednotlivých okresech došlo k nárůstu rozdílu v nezaměstnanosti žen a mužů.

Změna v evidenci volných pracovních míst.

Na základě novely zákona o zaměstnanosti, která nabyla účinnosti 1. července 2024, došlo k zavedení maximální lhůty, po kterou je možné vést volné pracovní místo v evidenci Úřadu práce ČR. Podle této úpravy je neobsazené volné pracovní místo vedeno v evidenci po dobu maximálně 6 měsíců ode dne jeho oznámení zaměstnavatelem příslušné krajské pobočce ÚP ČR. Výjimku tvoří pracovní místa, na jejichž obsazení probíhá řízení o vydání zaměstnanecké karty, modré karty nebo povolení k zaměstnání cizince. V důsledku automatické expirace volných pracovních míst dochází k výraznému poklesu jejich počtu v evidenci ÚP ČR. Tento pokles byl nejvýraznější v lednu 2025, kdy expirovala všechna volná pracovní místa nahlášená před 1. červencem 2024.

Graf 2.16 Uchazeči o zaměstnání na 1 volné pracovní místo podle krajů k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

4 655 volných pracovních míst, …

Ke konci loňského roku bylo pro uchazeče o zaměstnání k dispozici celkem 4 655 volných pracovních míst, jejich počet není z důvodu výše uvedených změn zcela srovnatelný s předchozími roky. V období 2019 až 2024 nabízel pracovní trh nejvíce volných pracovních míst v roce 2019, a to 15 691. Jejich počet se převážně meziročně snižoval a v roce 2024 bylo uchazečům k dispozici 10 969 volných pracovních míst.

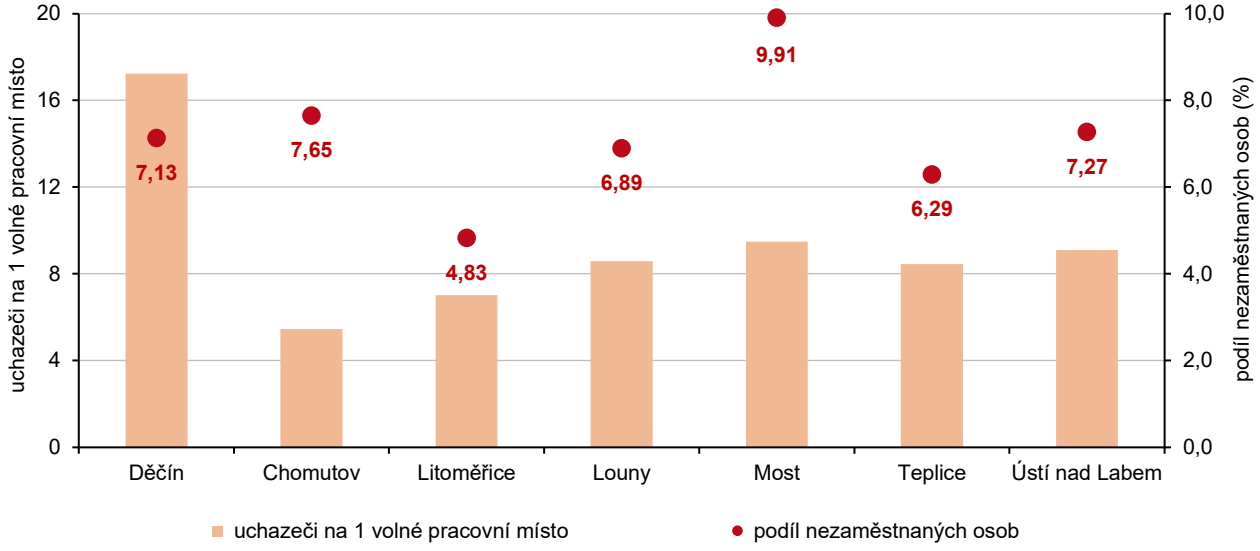
…což představovalo 8,4 uchazeče na 1 volné pracovní místo.

Tím, jak v posledních čtyřech letech narůstá počet uchazečů o zaměstnání a zároveň se snižuje počet volných pracovních míst, roste počet uchazečů na 1 volné pracovní místo. To se od roku 2019, kdy v kraji ke konci roku připadalo na 1 volné pracovním místo 1,4 uchazeče, zvýšilo až na 3,2 uchazeče, kteří na jedno volné pracovní místo připadali ke konci roku 2024. V roce 2025 došlo v důsledku automatických expirací volných pracovních míst k výraznému meziročnímu nárůstu počtu uchazečů na volné pracovní místo, ke konci roku 2025 připadalo na 1 volné pracovní místo 8,4 uchazeče.

Vysoký počet uchazečů na počet volných pracovních míst.

Počet uchazečů na 1 volné pracovní místo byl v Ústeckém kraji ke konci roku 2025 druhý nejvyšší mezi kraji. Vyšší hodnota tohoto ukazatele byla zjištěna jen v Moravskoslezském kraji, kde na 1 volné pracovní místo připadalo 9,2 uchazečů. Při porovnání s republikovým průměrem (4,1 uchazeče na 1 volné pracovní místo) připadalo v Ústeckém kraji na 1 pracovní místo o 4,4 uchazeče více.

Graf 2.17 Počet uchazečů na 1 volné pracovní místo a podíl nezaměstnaných osob v okresech Ústeckého kraje k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

17,2 uchazeče na 1 volné pracovní místo v okrese Děčín.

Při vnitrokrajovém pohledu byla situace vloni nejhorší v okrese Děčín, kde na 1 volné pracovní místo připadalo 17,2 uchazeče. Nejméně to naopak bylo v okrese Chomutov (5,5 uchazeče na 1 volné pracovní místo). V ostatních okresech se počet uchazečů na 1 volné pracovní místo v roce 2025 pohyboval v intervalu od 7,0 uchazeče (okres Litoměřice) po 9,5 uchazeče (okres Most).

Čistý disponibilní důchod domácností

Vzrostl čistý disponibilní důchod domácností.

Čistý disponibilní důchod domácností (ČDDD) v běžných cenách dosáhl v roce 2024 v Ústeckém kraji hodnoty 282 006 mil. Kč, meziročně se ČDDD zvýšil o 5 838 mil. Kč, tj. o 2,1 %. ČDDD v kraji dlouhodobě roste, v porovnání s rokem 2019 byl v roce 2024 vyšší o 86 859 mil. Kč (o 44,5 %). V přepočtu na 1 obyvatele dosáhl ČDDD v Ústeckém kraji v roce 2024 hodnoty 348 560 Kč, meziročně došlo k nárůstu o 8 776 Kč, tj. o 2,6 %. I ČDDD v přepočtu na 1 obyvatele kraje dlouhodobě roste, v porovnání s rokem 2019 byl vloni vyšší o 107 222 Kč (o 44,4 %).

V přepočtu na 1 obyvatele byl ČDDD nejnižší v Česku.

ČDDD na 1 obyvatele Ústeckého kraje patří dlouhodobě k nejnižším v Česku. V období 2019 až 2024 se kraj nejlépe umístil v roce 2020, když v mezikrajovém porovnání obsadil pomyslnou jedenáctou příčku. V letech 2021 až 2023 byl ČDDD na 1 obyvatele Ústeckého kraje druhý nejnižší v Česku a v letech 2019 a 2024 byl nejnižší.

Dosáhl 87,2 % průměru Česka.

ČDDD na 1 obyvatele ve vztahu k průměru Česka (Česko = 100 %) dosáhl v roce 2024 v Ústeckém kraji úrovně 87,2 % a meziročně se snížil o 1,6 p. b. V období 2019 až 2024 se nejvíce Ústecký kraj přiblížil ČDDD na 1 obyvatele v Česku v roce 2020, když dosáhl 90,7 % republikové úrovně. Nejméně to naopak bylo v roce 2019 (86,9 %). Pod úrovní Česka se vloni pohybovala většina krajů vyjma hl. m. Prahy, které dosáhlo 132,2 % a Středočeského kraje, kde činil ČDDD na 1 obyvatele 107,9 % (Česko = 100 %).

Mzdy

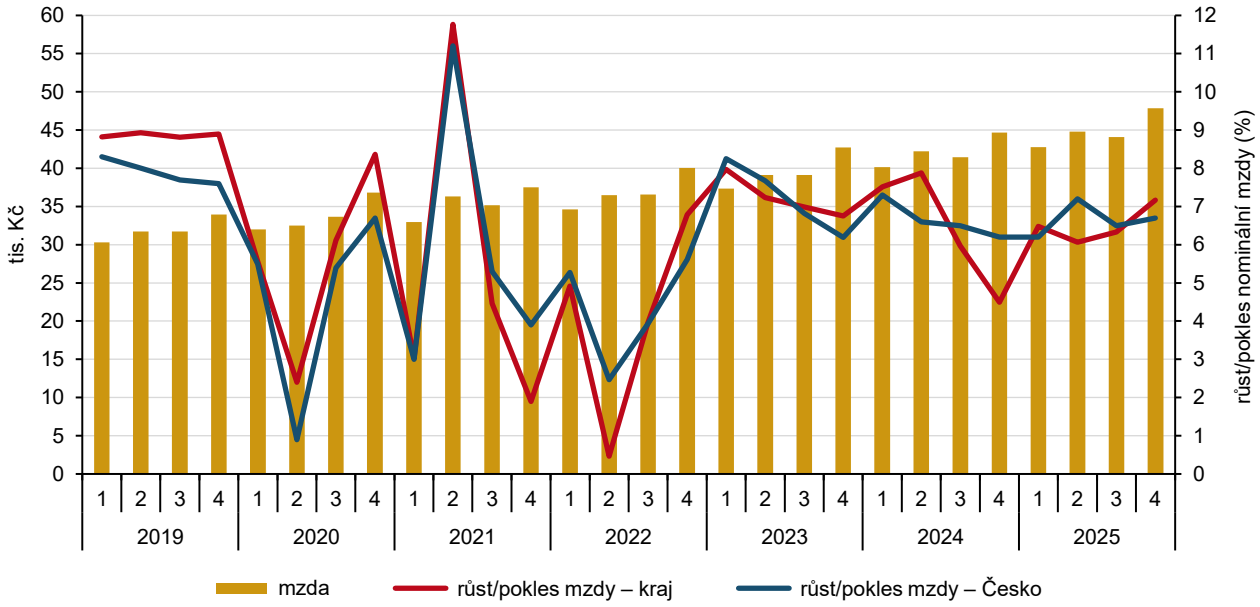
Průměrné vždy vzrostly.

Průměrná hrubá měsíční nominální mzda (přepočtená, podle pracovištní metody) činila dle předběžných údajů za období 1. až 4. čtvrtletí roku 2025 částku 44 880 Kč, při porovnání se stejným obdobím předchozího roku došlo k jejímu navýšení o 2 750 Kč, tj. o 6,5 %. Jednalo se o pátou nejvyšší průměrnou mzdu mezi kraji. Průměrné mzdy v Česku byly v porovnání s naším krajem za stejné období vyšší o 3 790 Kč.

V uplynulých letech rostly mzdy často rychleji než v průměru v celém Česku.

Průměrné nominální mzdy (ve srovnání se stejným obdobím předchozího roku) v jednotlivých čtvrtletích období 2019–2025 pravidelně rostly. Často byl tento nárůst vyšší než jaký byl vykázán v průměru za celé Česko. To platilo především pro začátek sledovaného období, 1. čtvrtletí 2019 až 2. čtvrtletí 2021.

Graf 2.18 Průměrná hrubá měsíční mzda[1)] a její meziroční změny podle čtvrtletí v Ústeckém kraji

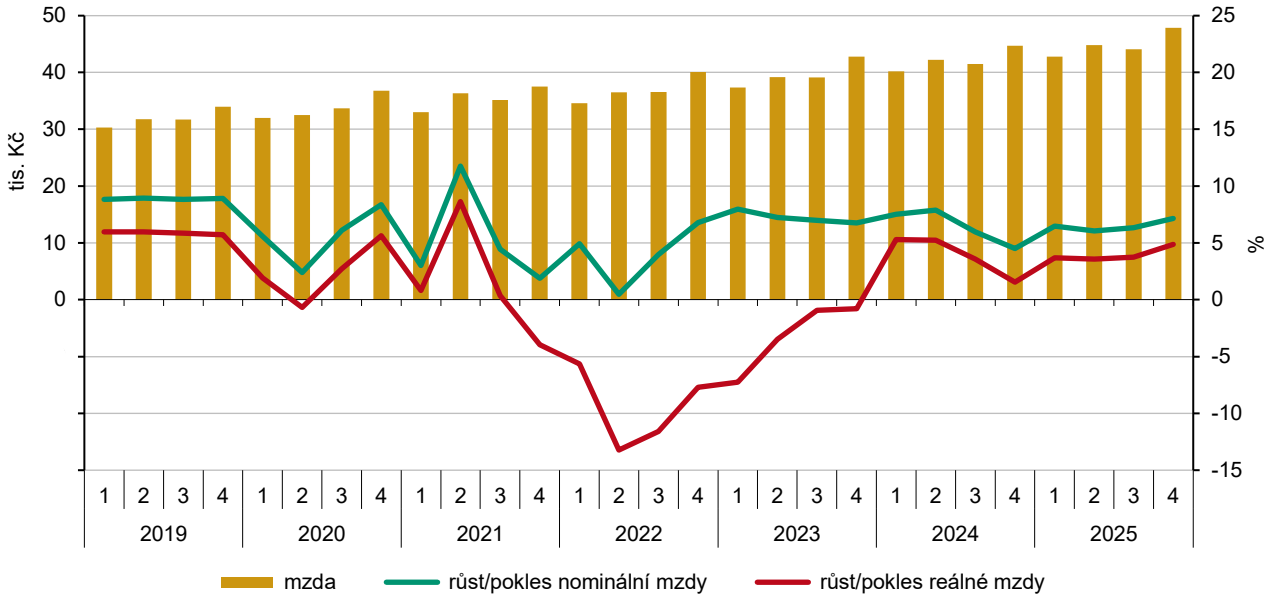
[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

Reálné mzdy v roce 2025 rostly.

Reálné mzdy, tj. mzdy očištěné o efekt inflace, v období od 1. čtvrtletí 2019 do 3. čtvrtletí 2021 rostly. Výjimkou bylo pouze 2.čtvrtletí 2020, kdy reálné mzdy poklesly o 0,7 %. Vysoká inflace, jejíž nárůst započal v druhé polovině roku 2021 a v následujících měsících přesáhl 10 %, výrazně ovlivnila růst reálných mezd v období počínaje 4. čtvrtletím 2021 a konče 4. čtvrtletím 2023. Během těchto období

reálný růst mezd ve srovnání se stejným obdobím předešlého roku trvale klesal, přičemž nejvyšší byl ve 2. a 3. čtvrtletí 2022, kdy dosáhl 13,2 %, resp. 11,6 %. Od 1. čtvrtletí 2024 opět reálné mzdy za čtvrtletí meziročně rostou.

Graf 2.19 Vývoj průměrné hrubé měsíční mzdy[1)] na přepočtené počty zaměstnanců v Ústeckém kraji

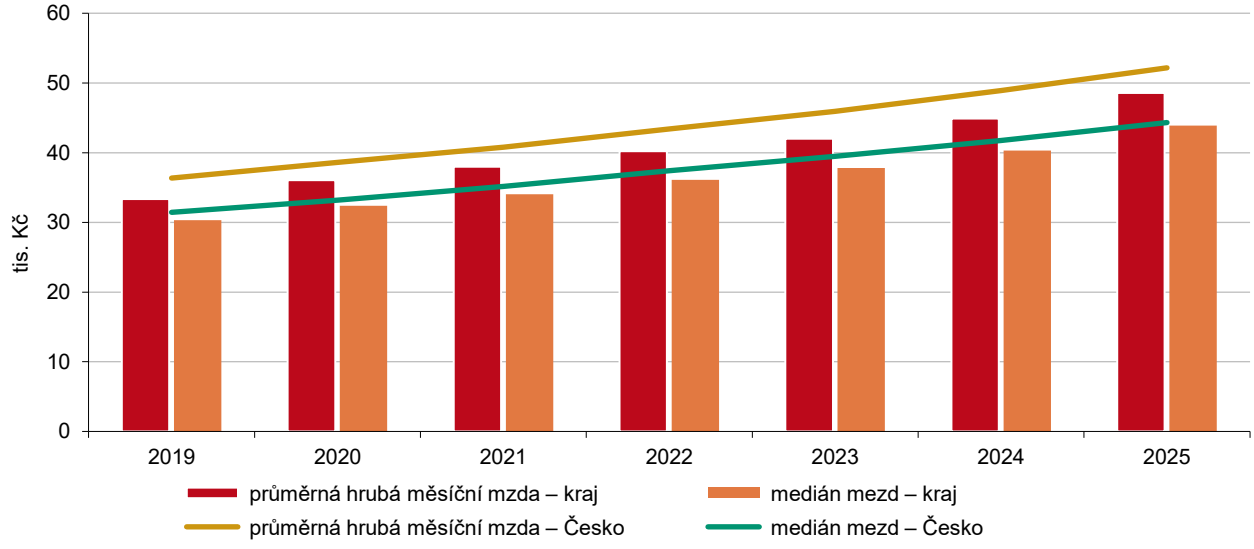

[1)] podle místa pracoviště; za osoby přepočtené na plně zaměstnané; v roce 2025 předběžné údaje

Zvýšila se hrubá měsíční mzda na 48 557 Kč.

Údaje o průměrných mzdách a mediánu vycházejí ze strukturální mzdové statistiky, a to z údajů Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí. Průměrná hrubá měsíční mzda dle těchto zdrojů činila v roce 2025 v Ústeckém kraji 48 557 Kč, meziročně došlo k jejímu navýšení o 3 666 Kč (o 8,2 %). Obdobně vysoký nárůst byl zaznamenán i v roce 2020 (8,1 %). V letech 2021 až 2024 se meziroční nárůst mezd pohyboval v intervalu od 4,5 % (rok 2023) po 6,9 % (rok 2024).

Graf 2.20 Průměrná hrubá měsíční mzda a medián mezd v Ústeckém kraji a Česku

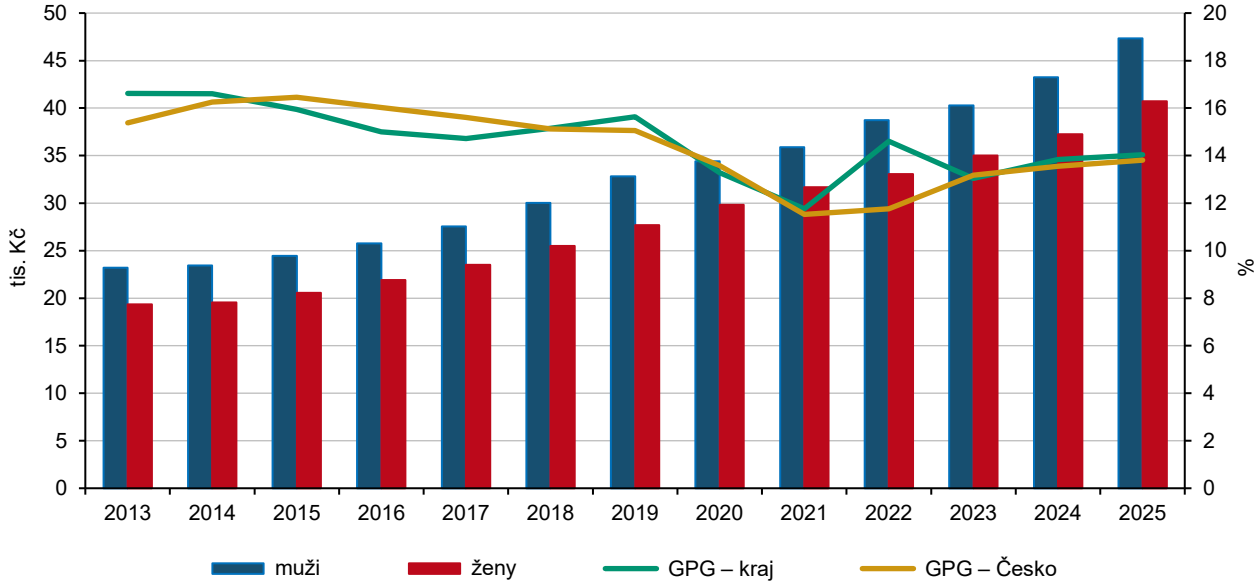
Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Šestá nejvyšší hrubá měsíční mzda mezi kraji.

V mezikrajovém porovnání byla průměrná hrubá měsíční mzda v Ústeckém kraji šestá nejvyšší mezi kraji a za průměrem Česka (52 202 Kč) zaostávala o 3 645 Kč.

V letech 2019 a 2023 byly v mezikrajovém porovnání v Ústeckém kraji až osmé nejvyšší mzdy a v roce 2020 sedmé nejvyšší, šesté nejvyšší byly, stejně jako v roce 2025, také v letech 2021, 2022 a 2024. Přestože se postavení kraje v posledních letech zlepšilo, rozdíl mezi průměrnou mzdou v kraji v porovnání s průměrem Česka se ale spíše zvětšoval. V uplynulých sedmi letech byl tento rozdíl nejmenší v roce 2020, kdy činil jen 2 540 Kč, naopak nejvyšší byl v roce 2024 (4 045 Kč). Nejvyšší mzdy jsou dlouhodobě v hl. m. Praze, kde v roce 2025 dosáhly 65 594 Kč. Nejnižší mzdy byly naproti tomu zjištěny v Karlovarském kraji (45 257 Kč).

Graf 2.21 Medián mezd podle pohlaví a GPG[1)] v Ústeckém kraji

[1)] GPG - gender pay gap - relativní rozdíl mediánu mzdy mužů a žen (vztažený k mediánu mzdy mužů)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Mzdy žen rostly pomaleji.

Rostly mzdy mužů i žen, meziroční nárůst mezd žen byl ale pomalejší. Mzdy mužů dosáhly v kraji v roce 2025 výše 52 976 Kč a meziročně se zvýšily o 4 702 Kč (o 9,7 %), mzdy žen vzrostly jen o 3 094 Kč (o 7,5 %) na 44 145 Kč. Při porovnání loňských mezd s rokem 2019 byl ale relativní nárůst vyšší u žen. Jejich mzdy se za tuto dobu zvýšily o 47,8 % (o 14 269 Kč), zatímco mzdy mužů vzrostly o 45,0 % (o 16 441 Kč).

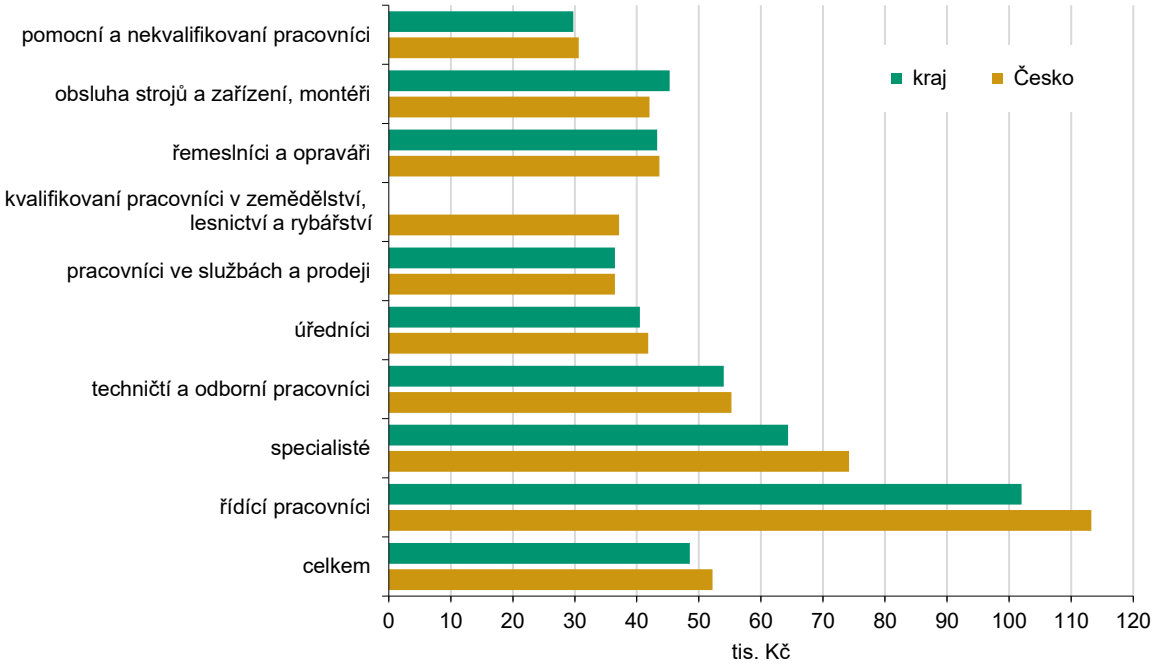
Mzda mužů byla v kraji o 8,8 tis. Kč vyšší než mzda žen.

Jak mzdy mužů, tak mzdy žen byly v mezikrajovém porovnání šesté nejvyšší. Mzdy žen zaostávaly o něco méně za celorepublikovým průměrem (46 545 Kč), a to o 2 400 Kč. Mzdy mužů v kraji byly v porovnání s průměrnými mzdami mužů v Česku (57 142 Kč) nižší o 4 166 Kč. Zatímco na úrovni Česka činil vloni rozdíl mezd mužů a žen 10 597 Kč ve prospěch mužů, v Ústeckém kraji byly mzdy mužů vyšší v porovnání s ženami o 8 831 Kč.

Nejvyšší mzdu měli řídící pracovníci.

Nejvyšší hrubou měsíční mzdu vloni v kraji pobírali podle klasifikace zaměstnání řídící pracovníci, a to 101 990 Kč, druhou nejvyšší měli specialisté s 64 376 Kč. Nejmenší průměrnou mzdu měli naopak pomocní a nekvalifikovaní pracovníci (29 783 Kč). V porovnání s rokem 2019 byla hrubá měsíční mzda vloni vyšší o 45,5 %. Nejvíce se za stejné období zvýšila pracovníkům zařazeným jako obsluha strojů a zařízení, montéři, a to o 50,6 %, nejméně vzrostla technickým a odborným pracovníkům (o 41,5 %).

Graf 2.22 Průměrná hrubá měsíční mzda podle klasifikace zaměstnání v Ústeckém kraji v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo financí

Medián mezd vzrostl o 8,9 %.

Lépe než průměrná mzda vypovídá o mzdové úrovni medián mezd, který vyjadřuje mzdu uprostřed mzdového rozdělení. I ten, stejně jako průměrná mzda, rostl. V roce 2025 se meziročně medián hrubé měsíční mzdy zvýšil o 3 574 Kč (o 8,9 %) na 43 877 Kč. Medián mezd mužů vzrostl o 4 104 Kč (o 9,5 %) na 47 348 Kč a medián mezd žen se zvýšil o 3 439 Kč (o 9,2 %) na 40 700 Kč.

V porovnání s průměrem Česka byl medián v kraji o 460 Kč nižší.

Medián průměrné hrubé měsíční mzdy v Ústeckém kraji byl šestý nejvyšší mezi kraji, za průměrem Česka zaostával o 460 Kč. Medián mezd mužů zaostával za průměrem Česka o 300 Kč a medián mezd žen o 368 Kč. Rozdíl mezi mediánem mezd mužů a žen z dlouhodobého pohledu roste, v roce 2025 byl medián mezd mužů v porovnání s mediánem mezd žen o 6 648 Kč vyšší, což je nejvíce za období 2019 až 2025. Nejmenší rozdíl byl ve sledovaném období zjištěn v roce 2021 (4 220 Kč).

Úplné náklady práce

Struktura úplných nákladů práce.

Úplné náklady práce zahrnují přímé náklady (mzdy a platy včetně naturální mzdy započtené do výdělku) a náhrady mzdy za neodpracované hodiny (za dovolenou, při překážkách na straně zaměstnavatele/zaměstnance, náhrady mzdy za svátky) a sociální náklady a výdaje (platby zákonného pojistného, nadstandardní programy sociálního zabezpečení, vyrovnání za nemoc placené zaměstnavatelem, odstupné, ostatní sociální dávky), sociální požitky, personální náklady, daně a dotace související se zaměstnáváním lidí.

Úplné náklady práce se zvýšily o 6,8 %.

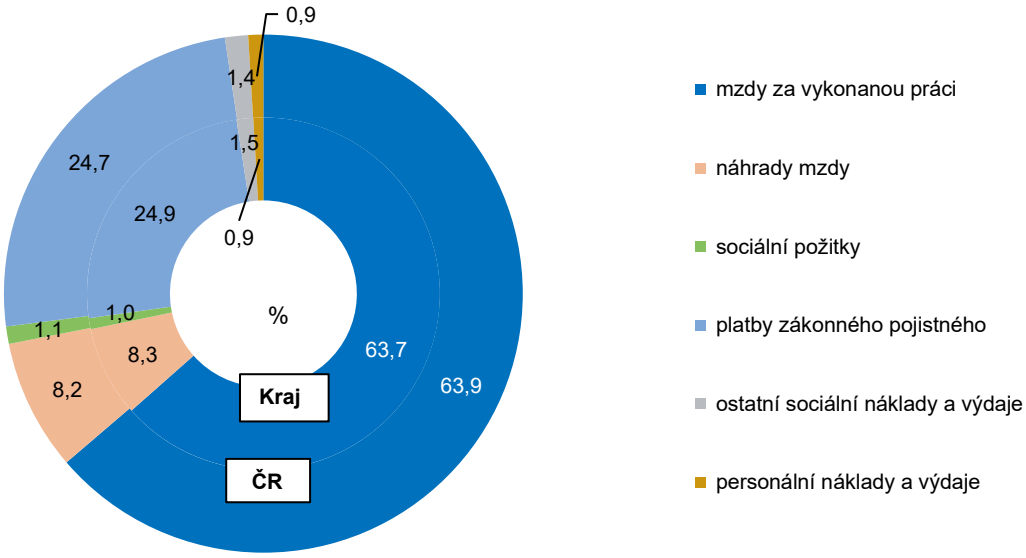
V roce 2024 v Ústeckém kraji dosáhly úplné náklady práce 59 560 Kč na 1 zaměstnance, meziročně došlo k nárůstu o 3 774 Kč (o 6,8 %). V porovnání s rokem 2019 byly měsíční náklady práce v roce 2024 vyšší o 15 165 Kč (o 34,2 %).

Páté nejvyšší náklady práce v Česku.

V mezikrajovém srovnání se jednalo o páté nejvyšší náklady práce v Česku, za celorepublikovým průměrem zaostávaly o 3 782 Kč. Nejvyšší úplné náklady práce vykázalo v roce 2024 hl. m. Praha (73 637 Kč na 1 zaměstnance), nejmenší

v Karlovarském kraji (53 223 Kč na 1 zaměstnance). V porovnání s hl. m. Prahou byly v Ústeckém kraji vloni úplné náklady práce v přepočtu na 1 zaměstnance nižší o 14 077 Kč.

Graf 2.23 Struktura ročních nákladů práce na 1 zaměstnance v Ústeckém kraji v roce 2024

Pozn. bez započtení záporné částky daní a dotací (-2,7 tis. Kč v Ústeckém kraji a -2,0 tis. Kč v Česku)

Přímé náklady tvořily 72,0 %.

Na celkových nákladech práce se nejvíce podílí přímé náklady. Ty v roce 2024 představovaly 42 905 Kč měsíčně, což bylo 72,0 % nákladů práce. Na přímých nákladech se z 88,4 % podílely mzdy za vykonanou práci a 11,6 % představovaly náhrady mzdy. Nepřímé náklady se na celkových nákladech podílely z 28,0 % (16 656 Kč). Z této částky zaujímaly největší podíl sociální náklady/výdaje, a to 94,5 %.

Vzdělávání

Klesá počet dětí v mateřských školách.

Předškolní vzdělávání zajišťovalo v Ústeckém kraji ve školním roce 2025/26 celkem 359 mateřských škol, meziročně jejich počet klesl o 1. Mateřské školy v kraji navštěvovalo v tomtéž školním roce celkem 23 005 dětí, jejich počet se z dlouhodobého pohledu snižuje. Meziročně se jejich počet snížil o 692 (o 2,9 %), v porovnání se školním rokem 2015/16 navštěvovalo v uplynulém školním roce v kraji mateřské školy o 2 974 (o 11,4 %) dětí méně.

Zvýšil se počet žáků základních škol…

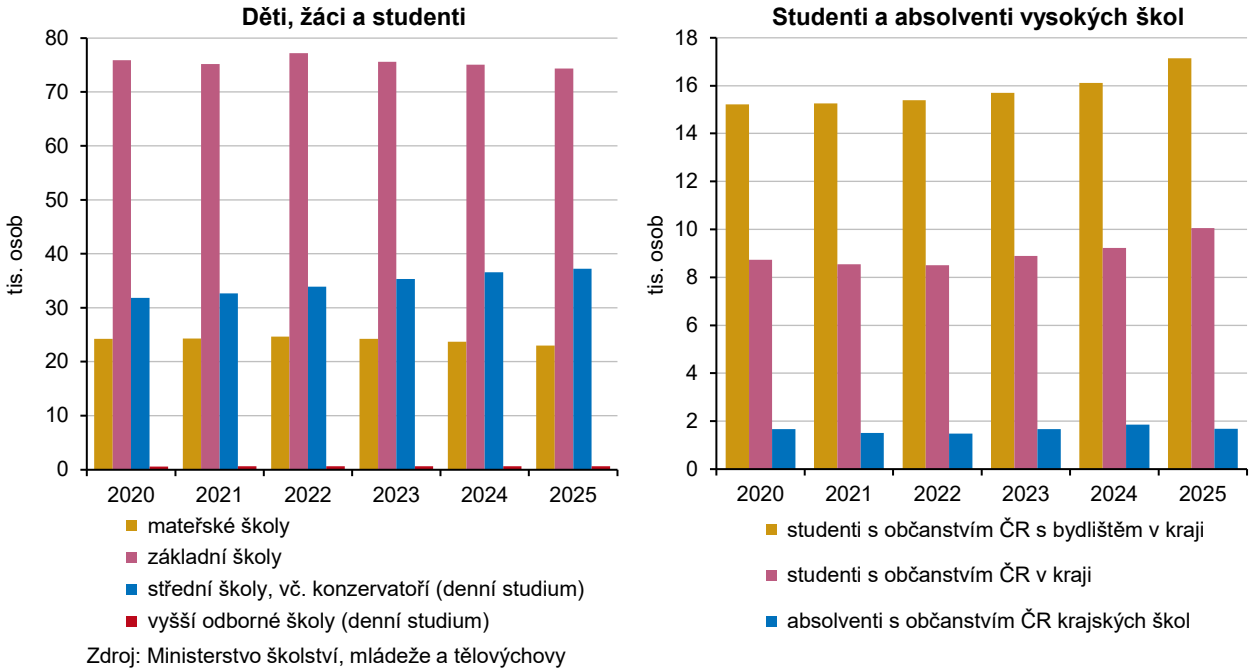
Základní vzdělání poskytovalo v Ústeckém kraji ve školním roce 2025/26 celkem 288 škol, meziročně jejich počet vzrostl o 1. Základní školy navštěvovalo ve zmíněném školním roce celkem 74 356 žáků. Stejně, jako v případě mateřských škol, i počet žáků navštěvujících základní školy v posledních letech klesá. S výjimkou školního roku 2022/23, kdy jsme zaznamenali výrazný meziroční nárůst počtu dětí ovlivněný příchodem dětí z Ukrajiny, počet dětí od školního roku 2019/20 klesá. Ve školním roce 2025/26 činil meziroční pokles 723 žáků (1,0 %). I přes zmíněné poklesy byl počet žáků navštěvujících základní školy v posledním školním roce v porovnání se školním rokem 2015/16 vyšší o 756 dětí (o 1,0 %).

…i středních škol a konzervatoří.

Na středních školách a konzervatořích se ve školním roce 2025/26 vzdělávalo celkem 37 206 žáků, meziročně se jejich počet zvýšil o 634 (o 1,7 %). Počet žáků

středních škol a konzervatoří navštěvujících denní formu se v posledních letech každoročně zvyšuje. V porovnání se školním rokem 2015/16 navštěvovalo tento typ vzdělávání vloni o 5 343 (o 16,8 %) více žáků.

Graf 2.24 Děti, žáci, studenti a absolventi škol v Ústeckém kraji

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

S odlivem studentů se dlouhodobě potýkají vyšší odborné školy.

Dlouhodobě se snižuje počet studentů denní formy vyšších odborných škol. Ve školním roce 2025/26 navštěvovalo tento typ studia 612 žáků, což je o 17 (o 2,7 %) méně, než tomu bylo v předchozím školním roce. Při porovnání s rokem 2015/16 se jejich počet snížil o 524 žáků (o 46,1 %).

Meziročně vzrostl počet studentů vysokých škol se státním občanstvím ČR.

V roce 2025 studovalo vysokou školu 17 142 studentů se státním občanstvím ČR a bydlištěm v Ústeckém kraji, meziročně se jejich počet zvýšil o 1 029 (o 6,4 %). Počty studentů se státním občanstvím ČR s bydlištěm v Ústeckém kraji trvale rostou od roku 2020, meziroční nárůst v roce 2025 byl ale nejvyšší. Přesto bylo vloni mezi studenty s trvalým bydlištěm v Ústeckém kraji v porovnání s rokem 2015 méně studentů, a to o 110 (o 0,6 %).

Zvýšil se i počet studentů navštěvujících vysoké školy v kraji.

Na vysokých školách v Ústeckém kraji, tj. z pohledu místa studia, vloni studovalo 10 050 studentů se státním občanstvím ČR, meziročně došlo k jejich nárůstu o 825 (o 8,9 %). Počty studentů vysokých škol v kraji se za uplynulých 11 let výrazněji neměnily. Nejvíce jich bylo v roce 2015 (10 291 studentů), jejich počet ale meziročně klesal až do roku 2019, kdy jich bylo 8 329. Od roku 2023 jejich počty rostou. Na celkovém počtu studentů vysokých škol v Ústeckém kraji se studenti v prezenčním studiu podílely z 60,5 %, což byl druhý nejvyšší podíl za období 2015 až 2025. Nejvíce studentů v prezenčním studiu bylo mezi studenty se státním občanstvím ČR na vysokých školách v kraji v roce 2015, a to 60,8 %. Nejméně naopak v roce 2017 a 2018, kdy jejich podíl dosahoval 55,3 %, resp. 55,5 %.

Absolventů naproti tomu meziročně ubylo.

Absolventů se státním občanstvím ČR bylo vloni v kraji 1 684, meziročně se jejich počet snížil o 168 (o 9,1 %). Počty absolventů klesají dlouhodobě. V letech 2016 až 2025 se jejich počty pravidelně meziročně snižovaly s výjimkou let 2023 a 2024.

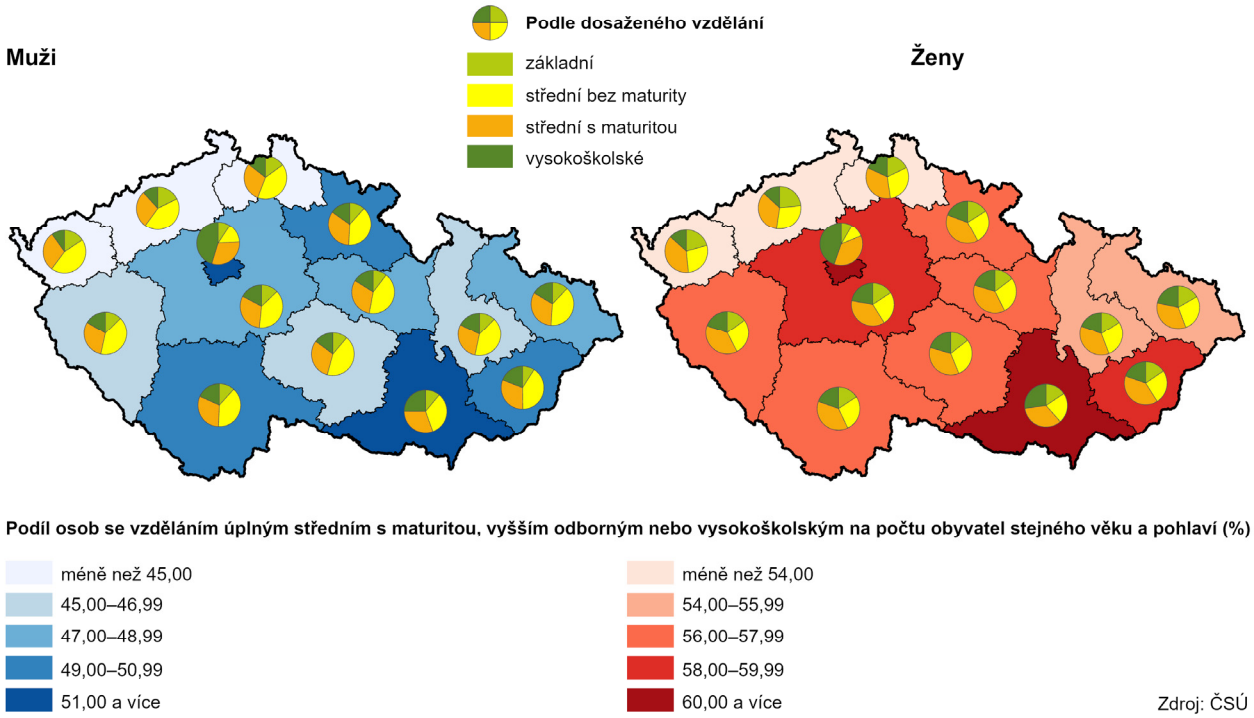
Studenti s trvalým pobytem v kraji nejčastěji studovali obory zaměřené na vzdělávání a výchovu, …

Studenti veřejných a soukromých vysokých škol se státním občanstvím ČR a s místem trvalého bydliště v Ústeckém kraji nejčastěji v roce 2025 studovali obory zaměřené na vzdělávání a výchovu, jejich podíl na celkovém počtu studentů činil 19,1 %. 15,7 % studentů navštěvovalo obory zabývající se obchodem, administrativou a právem a 15,3 % studentů studovalo obory zaměřené na zdravotní a sociální péči a péči o příznivé životní podmínky.

…což se odrazilo i ve struktuře absolventů.

Struktura studentů se odrážela i ve struktuře absolventů. Nejvíce absolventů se státním občanstvím ČR a místem bydliště v Ústeckém kraji vloni úspěšně zakončilo obory zaměřené na vzdělávání a výchovu (17,9 %), druhý největší podíl zaujímali absolventi oborů z oblasti obchodu, administrativy a práva (17,2 %) a 12,3 % absolventů úspěšně zakončilo obory zaměřené na zdravotní a sociální péči a péči o příznivé životní podmínky.

Obyvatelstvo ve věku 15 let a více podle vzdělání a pohlaví v krajích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ

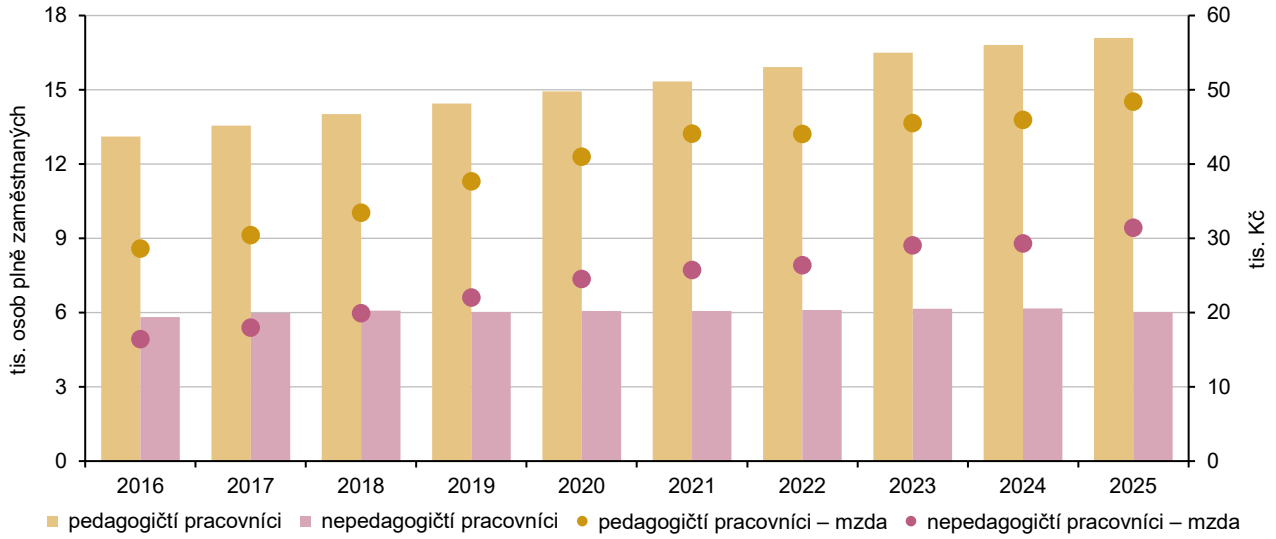
Meziročně se zvýšil počet pedagogických pracovníků.

Ve školství v Ústeckém kraji pracovalo v roce 2025 celkem 23 123,0 zaměstnanců (přepočteno na osoby plně zaměstnané), z toho 17 092,6 byli pedagogičtí pracovníci a 6 030,4 bylo nepedagogických pracovníků. Meziročně se celkový počet zaměstnanců v regionálním školství zvýšil o 154,6 osob (o 0,7 %), a to zásluhou nárůstu počtu pedagogických pracovníků o 289,8 osob (o 1,7 %). Počet nepedagogických pracovníků se naproti tomu snížil o 135,2 osob (o 2,2 %). Jak celkové počty zaměstnanců ve školství, tak i počty pedagogických pracovníků byly vloni nejvyšší za období 2015 až 2025. Počet nepedagogických pracovníků byl vloni sedmý nejvyšší od roku 2015. Nejvíce jich bylo v roce 2024, kdy v regionálním školství pracovalo 6 165,7 nepedagogických pracovníků (přepočteno na plně zaměstnané).

Platy pedagogických pracovníků jsou výrazně vyšší oproti platům nepedagogických pracovníků.

Průměrné mzdy zaměstnanců ve školství v Ústeckém kraji vloni dosáhly 43 969 Kč, přičemž u pedagogických pracovníků činily v průměru 48 391 Kč a u nepedagogických pracovníků 31 434 Kč. Mzdy pracovníků ve školství v období 2016 až 2025 pravidelně meziročně rostly s výjimkou mezd pedagogických pracovníků v roce 2022, kdy došlo k poklesu o 0,1 %. Relativní nárůst mezd u nepedagogických pracovníků je z dlouhodobého pohledu vyšší, v porovnání s rokem 2015 vzrostly jejich mzdy do roku 2025 o 99,7 % (15 696 Kč), zatímco u pedagogických pracovníků činil nárůst za stejné období 77,2 % (21 083 Kč).

Graf 2.25 Zaměstnanci v regionálním školství a jejich průměrné hrubé měsíční mzdy v Ústeckém kraji
(přepočteno na osoby plně zaměstnané)

Zdroj: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

V uplynulých letech rostly jak počty učitelů, tak i počty asistentů pedagoga.

Celkem bylo v kraji v roce 2025 11 822,7 učitelů (přepočteno na plné pracovní úvazky), meziročně se zvýšil o 14,0 osob (o 0,1 %). Od roku 2015 do roku 2025 se počty učitelů v kraji zvýšily o 1 523,4 osob (o 14,8 %). Rostou rovněž i počty asistentů pedagoga. Ve školním roce 2025/26 jich na školách v Ústeckém kraji působilo 2 680,9 osob (přepočteno na plné pracovní úvazky). V porovnání se školním rokem 2016/17, od kdy máme data ve srovnatelné časové řadě, se jejich počty zvýšily o 1 946,9 osob (o 265,2 %).

Mzdy učitelů vzrostly o 5,4 %.

Mzdy učitelů dosáhly v roce 2025 průměrné částky 52 776 Kč, meziročně se zvýšily o 2 704 Kč (o 5,4 %). V porovnání s rokem 2015 byly mzdy učitelů vyšší o 86,1 %. Průměrná mzda asistenta pedagoga dosáhla v loňském roce 32 774 Kč a meziročně se zvýšila o 2 536 Kč (o 8,4 %). V porovnání s rokem 2016 byly mzdy asistentů pedagoga vloni vyšší o 88,9 %).

Zdraví

Počet lékařů působících v kraji poklesl.

V roce 2024 působilo v Ústeckém kraji 3 037 lékařů, meziročně se jejich počet snížil o 17 (o 0,6 %). V uplynulých deseti letech se počet lékařů meziročně vyvíjel různě. V období 2015 až 2025 bylo v kraji nejméně lékařů v letech 2015 a 2017 (2 955 resp. 2 957), nejvíce jich naopak bylo v roce 2018, a to 3 082. Po roce 2018 počet lékařů v kraji meziročně převážně klesal.

Snížil se i počet zubních lékařů.

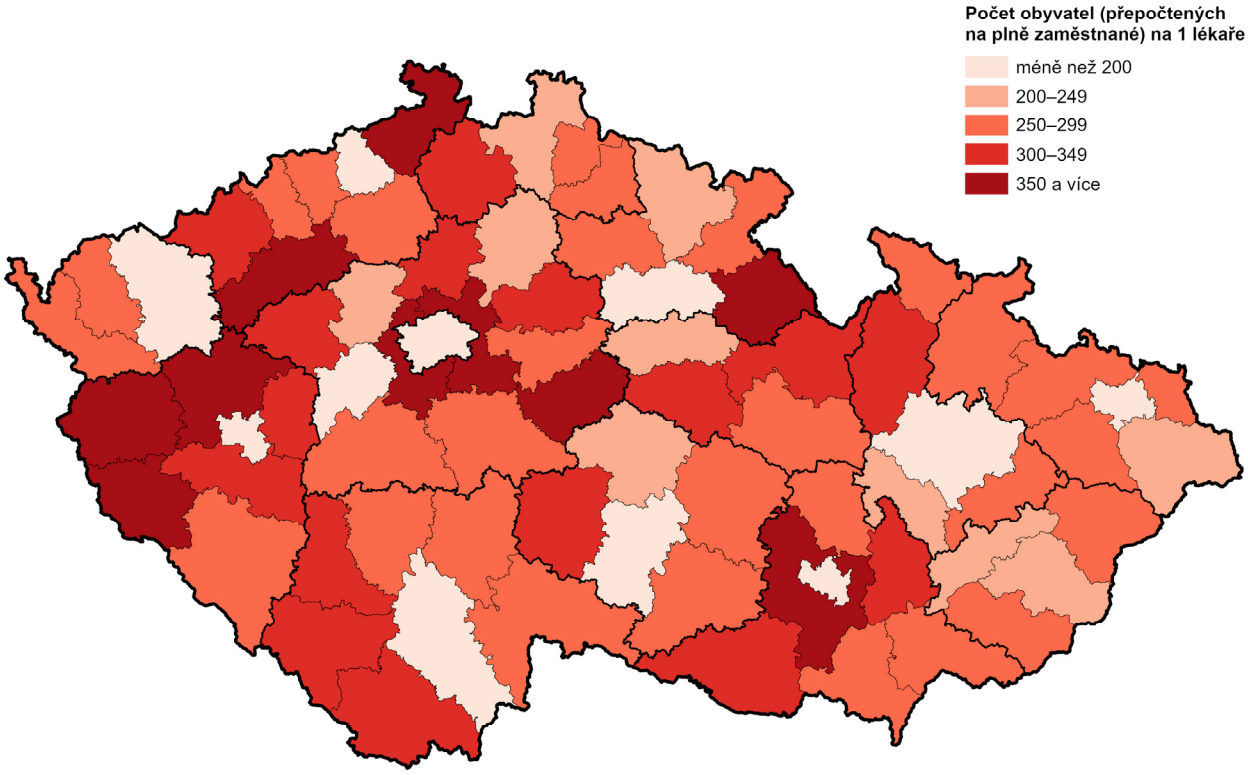
Z celkového počtu lékařů v Ústeckém kraji jich v roce 2024 bylo 370 zubních lékařů, meziročně jejich počet poklesl o 12 (o 3,1 %). Počet zubařů v kraji dlouhodobě klesá.

V roce 2015 jich v kraji působilo 416 a do roku 2024 se jejich počet snížil o 46 (o 11,0 %).

Třetí nejvyšší počet lékařů v přepočtu na obyvatele mezi kraji.

V roce 2024 připadalo v přepočtu na 1 lékaře 266 obyvatel Ústeckého kraje. V mezikrajovém porovnání na tom byl nejhůře Středočeský kraj, kde na 1 lékaře připadalo 313 obyvatel, naopak nejlepší situace byla v roce 2024 v hl. m. Praze (121 obyvatel na 1 lékaře). V našem kraji byl počet obyvatel připadajících na 1 lékaře třetí nejvyšší mezi kraji.

Počet obyvatel na 1 lékaře v okresech v roce 2024

Zdroj: ÚZIS

Kapacita nemocnic akutní péče se mění jen mírně.

Obyvatelům Ústeckého kraje v roce 2024 sloužilo 12 nemocnic akutní péče, v nichž bylo k dispozici celkem 3 902 lůžek. Meziročně se počet nemocnic akutní péče nezměnil, počet lůžek se snížil o 13, tj. o 0,3 %. Počet lůžek v nemocnicích akutní péče mírně roste, v porovnání s rokem 2015 byla v roce 2024 v kraji kapacita nemocnic akutní péče o 41 lůžek (o 1,1 %) větší.

Snížil se počet ordinací praktických lékařů pro dospělé, pro děti a dorost i stomatologů.

V kraji bylo v roce 2024 celkem 298 ordinací praktických lékařů pro dospělé, 131 ordinací praktických lékařů pro děti a dorost a 281 ordinací stomatologů. Počty všech těchto ordinací byly vloni v kraji nejnižší od roku 2017. Meziročně došlo k poklesu u ordinací praktických lékařů pro dospělé o 7 (o 2,3 %), u ordinací praktických lékařů pro děti a dorost o 3 (o 2,2 %) a v případě ordinací stomatologů o 18 (o 6,0 %).

Státní sociální podpora

Počet vyplacených dávek státní sociální podpory meziročně poklesl, počet dávek pěstounské péče se zvýšil.

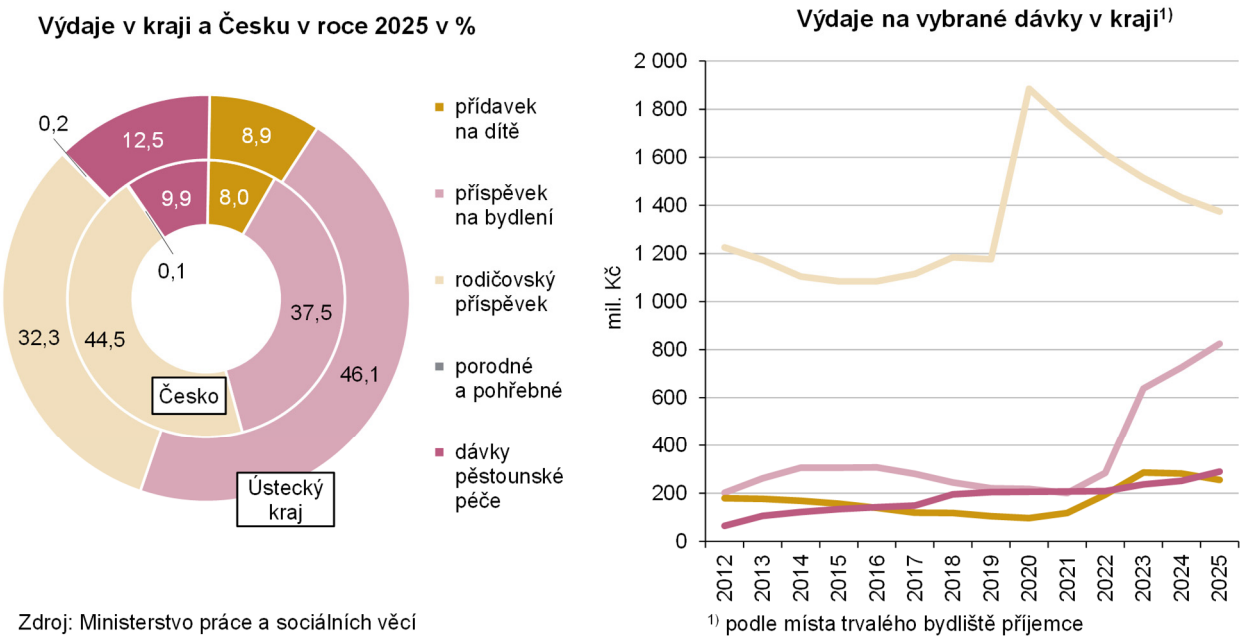
V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji vyplaceno celkem 998 tis. dávek státní sociální podpory a 67,0 tis. dávek pěstounské péče. Počet dávek státní sociální podpory v období 2019 až 2025 nejprve klesal, nejméně jich bylo vyplaceno v roce 2021, a to 842,6 tis. V následujících letech opět jejich počet meziročně rostl, a to až do roku

2024, kdy jich bylo vyplaceno 1 005,0 tis. V roce 2025 jsme zaznamenali meziroční pokles v počtu vyplacených dávek státní sociální podpory o 7,0 tis. (o 0,7 %). Dávek pěstounské péče bylo v období 2019 až 2025 nejméně vyplaceno rovněž v roce 2021 (37,6 tis.), na rozdíl od dávek státní sociální podpory ale jejich počet v následujících letech rostl až do roku 2025, přičemž meziroční nárůst počtu dávek pěstounské péče činil 14,3 tis. (27,1 %).

Snížil se počet vyplacených rodičovských příspěvků.

Z celkového počtu vyplacených dávek bylo v loňském roce 183,9 tis. dávek vyplaceno jako rodičovský příspěvek, na celkovém počtu vyplacených dávek státní sociální podpory se podílel 18,4 %. Z dlouhodobého pohledu počet vyplacených rodičovských příspěvků klesá. V období 2019 až 2025 došlo k meziročnímu nárůstu pouze v roce 2020, v následujících letech pak jejich počet každoročně klesal. V roce 2025 došlo k meziročnímu propadu v počtu vyplacených rodičovských příspěvků o 20,6 tis. (o 10,1 %).

Graf 2.26 Výdaje na dávky státní sociální podpory a pěstounské péče v Ústeckém kraji a Česku

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

1) podle místa trvalého bydliště příjemce

Zvyšuje se celkový objem prostředků vynaložených na výplatu dávek, …

Celkem bylo v Ústeckém kraji vloni vyplaceno na dávkách státní sociální podpory 5 245,3 mil. Kč a na dávkách pěstounské péče 751,8 mil. Kč. Objem výdajů na dávky státní sociální podpory i dávky pěstounské péče dlouhodobě roste. Po roce 2019 docházelo k pravidelným každoročním nárůstům výdajů s výjimkou roku 2020, kdy meziročně klesly výdaje na dávky pěstounské péče a roku 2021, kdy se naopak meziročně snížily výdaje na dávky státní sociální podpory. V roce 2025 činil meziroční nárůst výdajů u dávek státní sociální podpory 251,6 mil. Kč (5,0 %) a pěstounské péče 205,4 mil. Kč (37,6 %).

…objem prostředků na rodičovský příspěvek se ale snížil.

Na rodičovský příspěvek bylo v roce 2025 v kraji vyplaceno celkem 1 938,3 mil. Kč. Stejně, jako se snižuje počet vyplacených rodičovských příspěvků, snižuje se i objem výdajů na ně. Vloni vyplacené výdaje na rodičovský příspěvek byly za období 2019 až 2025 druhé nejnižší po roce 2019, kdy bylo na rodičovský příspěvek vyplaceno 1 744,0 mil. Kč. Naopak nejvíce bylo na rodičovský příspěvek vydáno v roce 2020 (2 620,6 mil. Kč). S poklesem objemu výdajů klesá i podíl výdajů na rodičovský příspěvek na celkovém objemu výdajů na dávky státní sociální podpory. Zatímco se

v roce 2019 rodičovský příspěvek na celkových výdajích na dávky státní sociální podpory podílel 57,6 %, v roce 2025 to bylo jen 37,0 %.

Druhý nejvyšší objem výdajů na dávky v přepočtu na 1 obyvatele mezi kraji.

Výdaje na dávky státní sociální podpory včetně dávek pěstounské péče v přepočtu na 1 obyvatele dosáhly vloni v kraji částky 7 438 Kč a byly druhé nejvyšší v Česku po Moravskoslezském kraji, kde na 1 obyvatele připadalo 7 806 Kč. Nejnižší byly výdaje na dávky státní sociální podpory v přepočtu na 1 obyvatele v Plzeňském kraji (4 621 Kč). V průměru bylo v Česku na 1 obyvatele vloni vyplaceno 5 753 Kč na dávkách státní sociální podpory vč. dávek pěstounské péče.

Sociální služby, příspěvek na péči, držitelé průkazů osob se zdravotním postižením

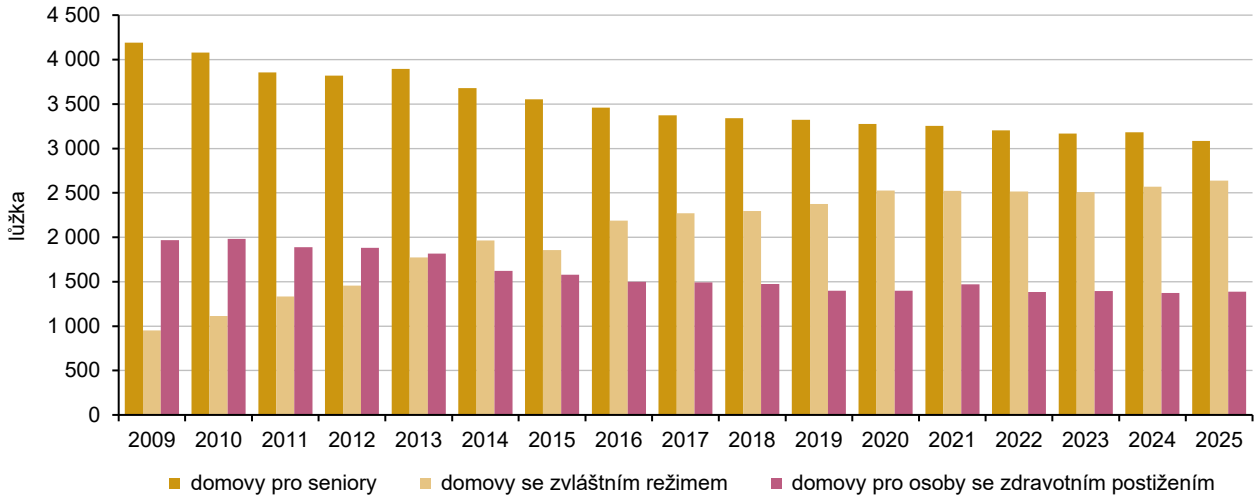
Snižuje se kapacita domovů pro seniory.

V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji 40 domovů pro seniory s celkovou kapacitou 3 086 lůžek. Meziročně nedošlo ke změně počtu domovů pro seniory, celková kapacita lůžek se však snížila o 96 lůžek (o 3,0 %). Kapacita domovů pro seniory dlouhodobě klesá. Od roku 2009 došlo jen ke dvěma meziročním nárůstům počtu lůžek v nich, a to v roce 2013 o 2,0 % a v roce 2024 o 0,5 %. V porovnání s rokem 2015 byla vloni kapacita domovů pro seniory v kraji nižší o 467 lůžek (o 13,1 %).

Třetí nejvyšší počet lůžek na 1 tisíc osob ve věku 65 let a více.

V přepočtu na 1 000 obyvatel ve věku 65 let a více připadalo vloni 18,3 lůžek v domovech pro seniory. I přes dlouhodobý pokles počtu lůžek v domovech pro seniory na 1 tis. obyvatel ve věku 65 let a více byl Ústecký kraj vloni krajem s třetím nejvyšším počtem lůžek. Více lůžek na 1 tisíc obyvatel ve věku 65 let a více byl pouze v Jihočeském kraji (21,9 lůžek) a v Kraji Vysočina (18,4 lůžek).

Graf 2.27 Lůžka ve vybraných pobytových zařízeních sociálních služeb v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Kapacita domovů se zvláštním režimem se rozrůstá.

V kraji se v roce 2025 nacházelo celkem 41 domovů se zvláštním režimem. Ty poskytují pobytové sociální služby pro lidi nemocné stařeckou demencí, Alzheimerovou nemocí a ostatními typy demencí, kteří mají z důvodu těchto onemocnění sníženou soběstačnost, a proto potřebují pravidelnou pomoc jiné osoby. Meziročně počet těchto zařízení v kraji vzrostl o 1. V těchto domovech bylo vloni celkem 2 637 lůžek, meziročně se jejich počet zvýšil o 66 (o 2,6 %). Počet lůžek v domovech se zvláštním režimem po roce 2008 převážně rostl. Výjimkou byly pouze roky 2015 a 2021 až 2024. V porovnání s rokem 2015 byla vloni kapacita domovů se zvláštním režimem větší o 782 lůžek (o 42,2 %).

Lůžka v domovech pro osoby se zdravotním postižením ubývají.

Domovů pro osoby se zdravotním postižením bylo v kraji vloni provozováno 32, jejich kapacita dosahovala celkem 1 387 lůžek. Meziročně se počet těchto domovů rozšířil o 1, jejich kapacita byla vloni v porovnání s rokem 2024 vyšší o 12 lůžek (o 0,9 %). Kapacita domovů pro osoby se zdravotním postižením po roce 2008 převážně klesala, a i přes meziroční nárůsty v letech 2021, 2023 a 2025 bylo vloni v kraji o 191 (o 12,1 %) méně lůžek, než tomu bylo v roce 2015.

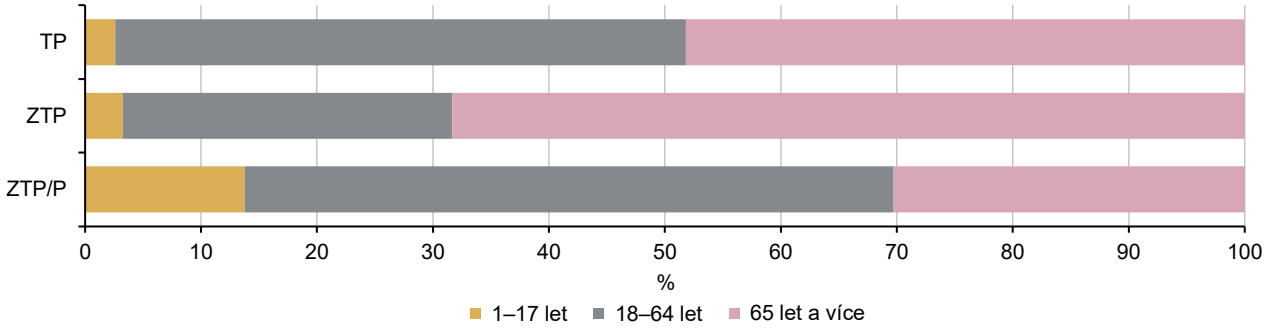
Příspěvek na péči čerpaly převážně osoby ve věku 65 a více let.

Příspěvek na péči čerpalo v Ústeckém kraji v prosinci roku 2025 celkem 32,4 tisíc osob. Nejčastěji se jednalo o osoby ve věku 80 let a více, kteří se na celkovém počtu příjemců příspěvku podílely 32,7 %, druhý největší podíl zaujímaly osoby ve věku 65–79 let (29,7 %). Osoby ve věku 1–17 let tvořily podíl ve výši 10,7 %. Podle stupně závislosti tvořily největší skupinu příjemci s II. stupněm (33,3 %), I. stupeň náležel 29,2 % příjemců, třetí největší skupinou byli příjemci se III. stupněm závislosti (24,4 %) a příspěvek za IV. stupeň závislosti náležel 13,0 % příjemců.

Držitelem průkazu osob se zdravotním postižením jsou nejčastěji osoby s těžkým funkčním postižením (ZTP).

V prosinci roku 2025 bylo v Ústeckém kraji celkem 30 123 držitelů průkazů osob se zdravotním postižením, z toho 3 536 osob (11,7 %) bylo držitelem průkazu TP (osoba se středně těžkým funkčním postižením), 19 319 osob (64,1 %) bylo držitelem průkazu ZTP (osoba s těžkým funkčním postižením) a 7 268 osob (24,1 %) bylo držitelem průkazu ZTP/P (osoba se zvlášť těžkým funkčním postižením s potřebou průvodce).

Graf 2.28 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením podle druhu průkazu a věku v Ústeckém kraji v prosinci 2025

TP: středně těžké postižení, ZTP: těžké postižení, ZTP/P: zvlášť těžké postižení s potřebou průvodce

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Věková struktura držitelů průkazu se liší v závislosti na stupni postižení, …

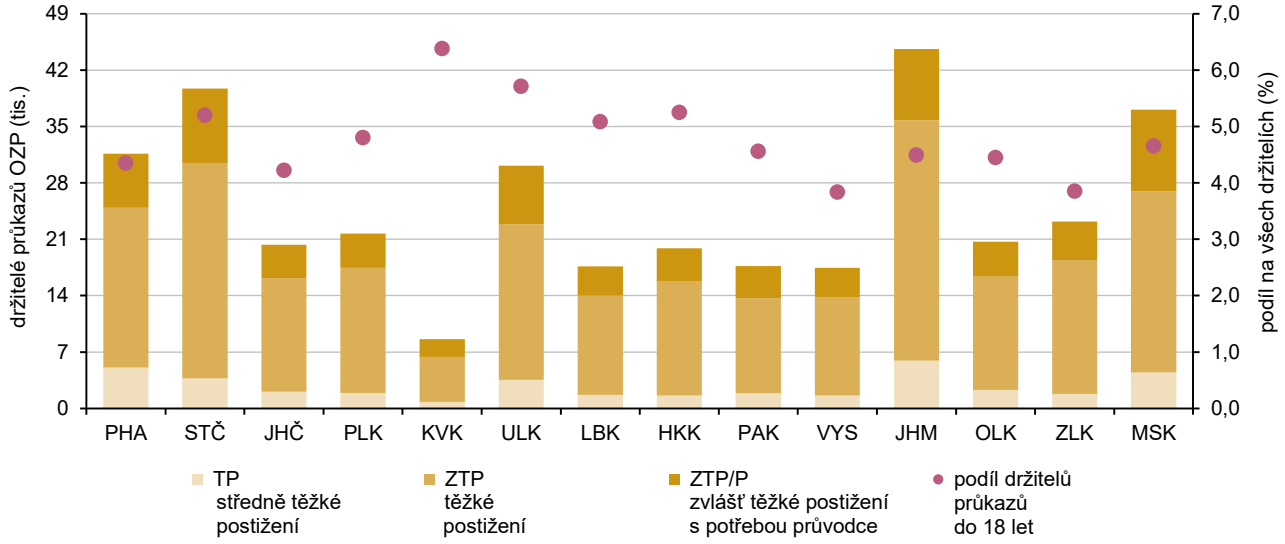
Držitelem průkazu TP byly nejčastěji osoby ve věku 18–64 let, kteří se na celkovém počtu držitelů tohoto průkazu podílely 49,2 %. Naopak nejmenší skupinou byly osoby ve věku do 17 let (2,6 %). Obdobně tomu bylo v případě držitelů průkazu ZTP/P, jejich největší podíl byl ve věkové skupině 18–64 let (55,9 %), nejmenší naopak ve věkové skupině do 17 let (13,8 %). Mezi držiteli průkazu ZTP naopak převažovaly osoby ve věku 65 let a více (68,3 % všech držitelů průkazu ZTP v kraji), nejmenší podíl zaujímaly osoby do 17 let věku (3,3 %).

…i na pohlaví.

Při pohledu na věkovou strukturu držitelů průkazů podle pohlaví jsou patrné rozdíly u držitelů průkazu TP. Zatímco mezi muži zaujímaly v roce 2025 největší skupinu mezi držiteli průkazu TP osoby ve věku 20–64 let (50,3 %), mezi ženami byl podíl držitelek vyšší ve skupině osob ve věku 65 let a více (50,6 %). V případě držitelů ZTP byl podíl držitelů/držitelek průkazu nejvyšší u osob ve věku 65 let a více, přičemž mezi ženami byl tento podíl vyšší o 12 p. b., když dosáhl 74,1 %. Mezi držiteli ZTP/P

byl u obou pohlaví největší podíl osob ve věku 20 až 64 let, přičemž podíl osob v tomto věku byl mezi muži vyšší o 6,2 p. b., když dosáhl 56,5 %.

Graf 2.29 Držitelé průkazů osob se zdravotním postižením v krajích v prosinci 2025

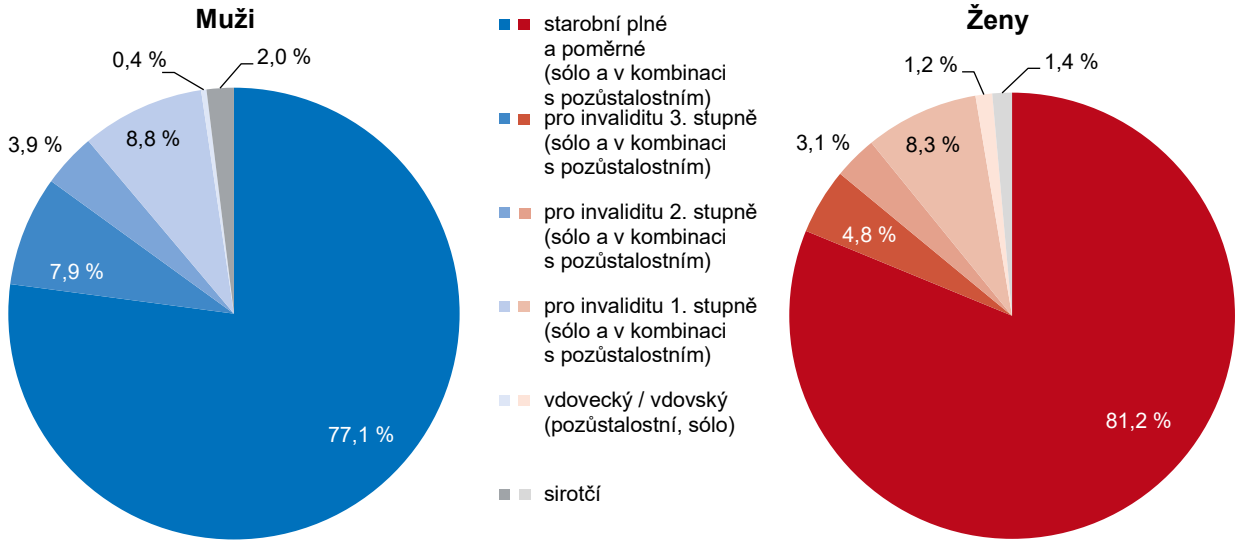

Důchodci, důchody

Počet příjemců důchodů klesá.

V prosinci roku 2025 bylo v Ústeckém kraji celkem 171 479 příjemců starobních důchodů (bez poměrných) vč. souběhu s vdovským a vdoveckým, z toho bylo 69 145 (40,3 %) mužů a 102 334 žen (59,7 %). Celkový počet příjemců starobních důchodů v kraji v posledních osmi letech klesal. V letech 2018 a 2019 byl tento pokles velmi mírný (meziročně 0,1 %), v následujících letech již byly poklesy výraznější. Nejvíce se počty příjemců starobních důchodů snížily v období 2021 a 2025 (meziročně o 1,4 %).

Graf 2.30 Příjemci důchodů podle pohlaví a druhu pobíraného důchodu v Ústeckém kraji v prosinci 2025

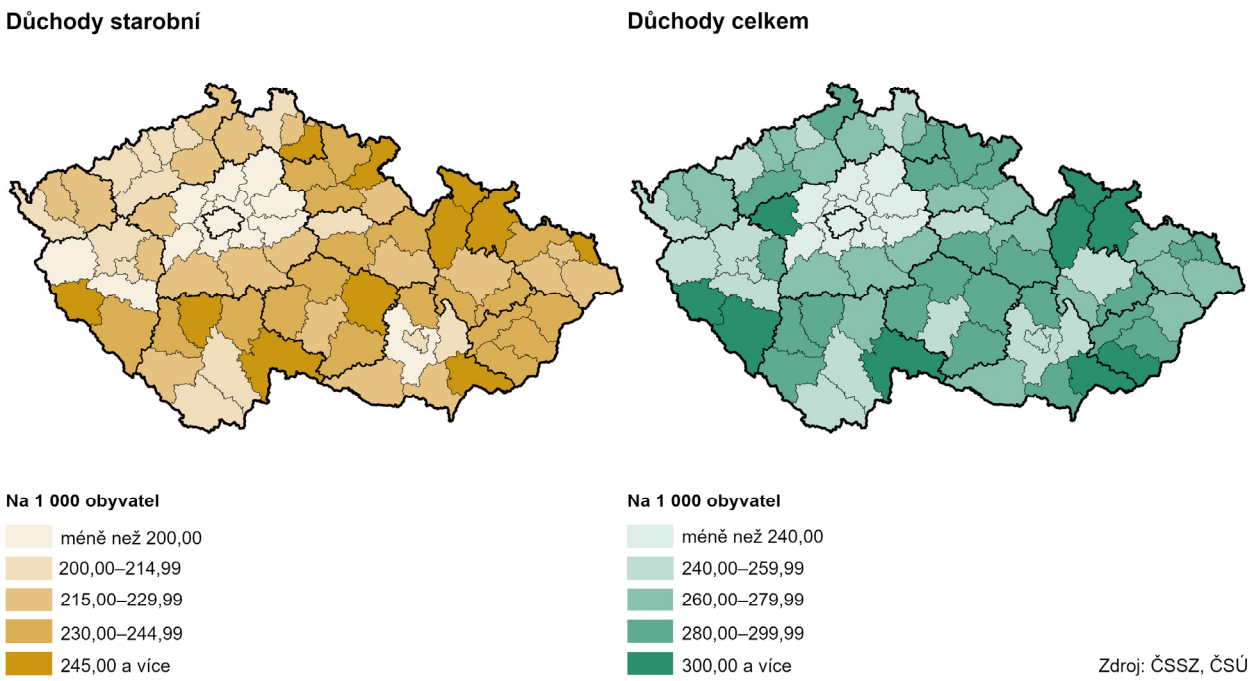

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Počet příjemců důchodů klesá rychleji u žen.

Z pohledu jednotlivých pohlaví trvá pokles počtu příjemců starobních důchodů (bez poměrných, včetně vdovských a vdoveckých) v kraji různě dlouho a má rozdílnou intenzitu. Zatímco u mužů pozorujeme pokles příjemců starobních důchodů od roku 2020, u žen pravidelně každoročně klesá od roku 2016. Zatímco v porovnání s prosincem roku 2015 bylo vloni v kraji o 5,3 % méně příjemců důchodů. U mužů činil pokles za stejné období jen 1,3 %, u příjemkyň starobních důchodů (bez poměrných, včetně souběhu s vdovským) činil tento pokles 7,8 %). Rychlejší pokles u žen je příčinou změny podílu pohlaví na celkovém počtu příjemců starobních důchodů (bez poměrných, včetně vdovských a vdoveckých). V roce 2015 bylo mezi nimi 38,7 % mužů, do loňského roku tento podíl vzrostl o 1,6 p. b.

Příjemci důchodů v okresech v prosinci 2025

18,0 % příjemců důchodů pobírá důchody pro invaliditu.

Celkem bylo v Ústeckém kraji vloni v prosinci 217 556 příjemců důchodů, z toho bylo 172 924 (79,5 %) příjemců starobních důchodů (včetně poměrných a vč. souběhu s vdovským a vdoveckým). Podíl 18,0 % zaujímali příjemci důchodů pro invaliditu 1. až 3. stupně, 0,9 % příjemců pobíralo vdovský nebo vdovecký (sólo) důchod a 1,6 % příjemců bylo příjemcem sirotčího důchodu.

Struktura příjemců důchodů se liší v závislosti na pohlaví.

Při porovnání struktury příjemců důchodů podle pohlaví vloni častěji ženy pobíraly starobní důchod (vč. poměrných a vč. souběhu s vdovským a vdoveckých), jejich podíl dosáhl 81,2 % proti 77,1 % příjemců těchto důchodů mezi muži. Ženy rovněž častěji pobíraly vdovský důchod (sólo), jejich podíl dosáhl 1,2 % všech příjemců důchodů mezi ženami na rozdíl od mužů, kde příjemci vdoveckého důchodu (sólo) zaujímaly jen 0,4 %. Sirotčí důchod pobírali častěji muži (2,0 % příjemců důchodů proti 1,4 % žen). Muži byli rovněž častěji pobíratelé invalidního důchodu, invalidní důchod pobíralo 20,6 % z nich. V případě žen to bylo jen 16,2 %.

Mezi příjemci pro invaliditu 3. stupně převažovali muži, u 1. a 2. stupně ženy.

V kraji bylo v prosinci roku 2025 evidováno celkem 39 175 osob pobírajících invalidní důchod, z nichž 47,1 % pobíralo invalidní důchod pro invaliditu 1. stupně, 19,1 %

osob bylo příjemcem důchodu pro invaliditu 2. stupně a 3. stupeň náležel 33,7 % příjemců invalidních důchodů. Mezi příjemci invalidního důchodu 3. stupně bylo více mužů (54,2 %), u 1. a 2. stupně invalidity převažovaly mezi příjemci důchodů ženy (56,6 resp. 53,2 %).

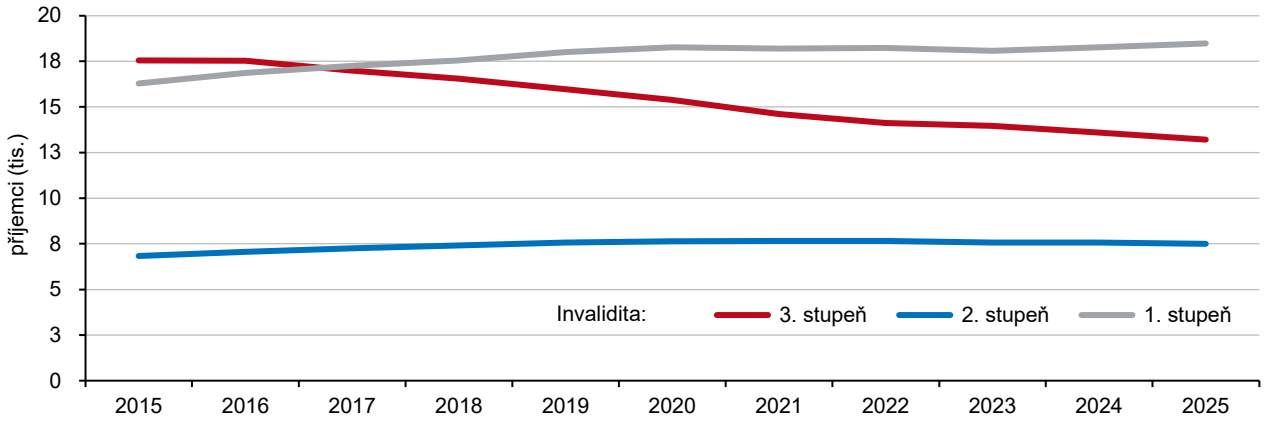
Počet příjemců důchodů pro invaliditu 3. stupně se snižuje.

Počet příjemců invalidních důchodů pro invaliditu 3. stupně dlouhodobě klesá. Meziročně se snížil o 380 osob (o 2,8 %), v porovnání s rokem 2015 jich vloni bylo o 24,7 % méně. Počet příjemců těchto důchodů klesá mezi muži i ženami. Meziroční pokles v roce 2025 dosáhl shodně u obou pohlaví 2,8 % a v porovnání s rokem 2015 bylo příjemců invalidních důchodců pro invaliditu 3. stupně vloni mezi muži o 24,2 % méně a mezi ženami o 25,3 % méně.

Meziročně se snížil i počet příjemců důchodu pro invaliditu 2. stupně, …

Meziročně poklesl i počet příjemců důchodů pro invaliditu 2. stupně. Podle stavu v prosinci došlo vloni ke snížení o 71 příjemců celkem, tj. 0,9 %. V případě mužů činil pokles 1,2 %, u žen došlo ke snížení o 0,7 %. Celkový počet příjemců invalidních důchodů pro invaliditu 2. stupně klesal až v posledních letech (roky 2023 a 2025), při porovnání s rokem 2015 však bylo vloni v kraji příjemců důchodů pro invaliditu 2. stupně více, a to o 9,8 %. Jejich počet rostl rychleji mezi ženami, za stejné období se počet žen příjemkyň důchodů pro invaliditu 2. stupně zvýšil o 17,3 %. U mužů činil tento nárůst pouze 2,4 %.

Graf 2.31 Příjemci invalidních důchodů podle stupně invalidity v Ústeckém kraji (v prosinci)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

…naproti tomu počet příjemců důchodu pro invaliditu 1. stupně se zvýšil.

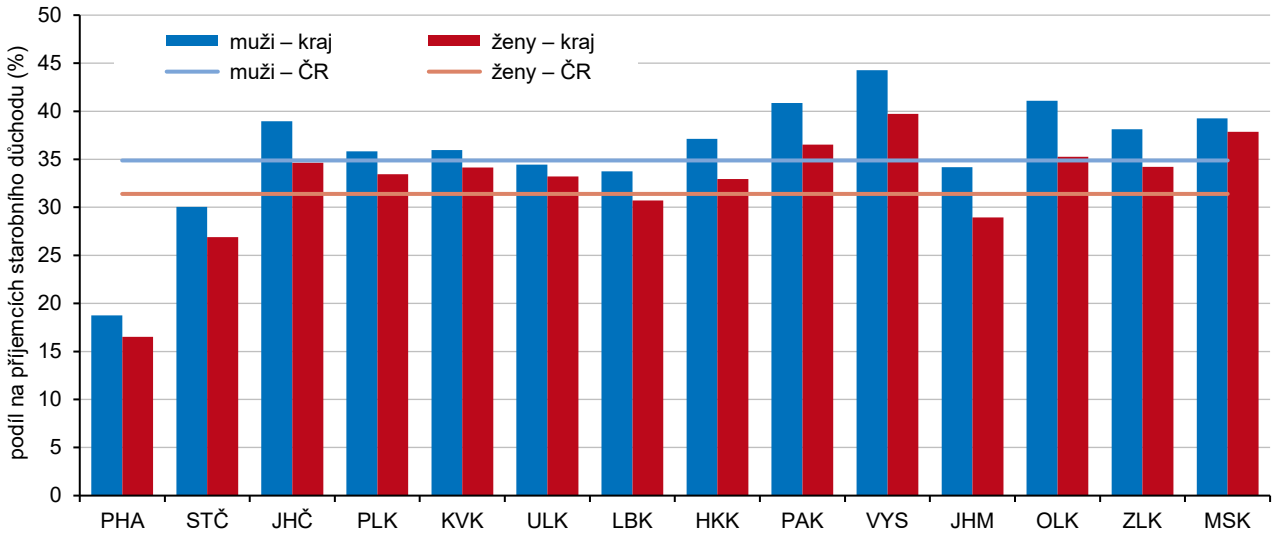
Počet příjemců důchodů pro invaliditu 1. stupně meziročně vzrostl o 198 příjemců (o 1,1 %), přičemž u mužů činil nárůst 0,1 % a u žen 1,8 %. Stejně jako v případě příjemců důchodů pro invaliditu 2. stupně i v případě příjemců důchodů pro invaliditu 1. stupně roste rychleji počet žen. Zatímco se celkový počet příjemců důchodů pro invaliditu 1. stupně zvýšil od roku 2015 do roku 2025 o 13,5 %, u mužů činil tento nárůst jen 2,9 %, zatímco počet žen pobírajících tento typ důchodu se zvýšil za stejné období o 23,2 %.

Roste počet příjemců předčasných starobních důchodů, …

Předčasný starobní důchod (bez poměrných) vč. souběhu pobíralo v prosinci loňského roku v kraji celkem 57 803 osob, z toho bylo 41,2 % mužů a 58,8 % žen. Mimořádné valorizace důchodů v roce 2022 vytvořily výhodné podmínky pro odchod do předčasného starobního důchodu a ovlivnily tak řadu obyvatel při jejich rozhodování o odchodu do předčasného důchodu. Dopady tohoto opatření se projevily v meziročním nárůstu počtu příjemců předčasných starobních důchodů v roce 2023 i 2024. Zatímco v letech 2018–2022 nepřesáhly meziroční nárůsty

celkového počtu příjemců předčasných starobních důchodů 1,0 %, v roce 2023 byl zaznamenán meziroční nárůst o 5,7 % a v roce 2024 o 2,4 %. V porovnání s rokem 2015 byl celkový počet příjemců předčasných starobních důchodů vloni vyšší o 16,1 %. Odchodu do předčasného starobního důchodu využili v roce 2023 častěji muži, jejichž počet se meziročně zvýšil o 7,3 %, u žen to bylo jen 4,6 %. Naopak v roce 2024 do důchodu častěji odcházely ženy, jejich počet se meziročně zvýšil o 2,7 % zatímco u mužů o 1,9 %. Z dlouhodobého pohledu roste počet příjemců předčasných starobních důchodů (bez poměrných včetně souběhu) u žen. Od roku 2015 do roku 2025 se jejich počet zvýšil o 17,0 %, u mužů činil nárůst za stejné období 14,7 %.

Graf 2.32 Příjemci předčasného starobního důchodu podle pohlaví v krajích v prosinci 2025

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

… a současně roste i podíl příjemců předčasných starobních důchodů na celkovém počtu příjemců důchodů.

Nárůst celkového počtu příjemců předčasných starobních důchodů ovlivnil jejich podíl na počtu příjemců starobních důchodů celkem (včetně souběhu). Jejich podíl roste dlouhodobě. Meziročně došlo k nárůstu o 0,3 p. b. na 33,7 %. Meziroční nárůsty v letech 2023 a 2024 byly ale vyšší, když dosáhly 1,9 p. b., resp. 1,1 p. b. V porovnání s rokem 2015 byl vloni podíl příjemců předčasných starobních důchodů vyšší o 6,2 p. b. Obdobný vývoj jsme zaznamenali u mužů i žen. Mezi muži bylo v prosinci roku 2025 34,4 % příjemců předčasných starobních důchodů, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,1 p. b. U žen došlo k nárůstu o 0,5 p. b. na 33,2 % v prosinci 2025. V porovnání s rokem 2015 byl podíl příjemců předčasných starobních důchodů vloni mezi muži vyšší o 4,8 p. b. a v případě žen vyšší o 7,0 p. b.

Pátý nejnižší podíl příjemců předčasných starobních důchodů mezi kraji.

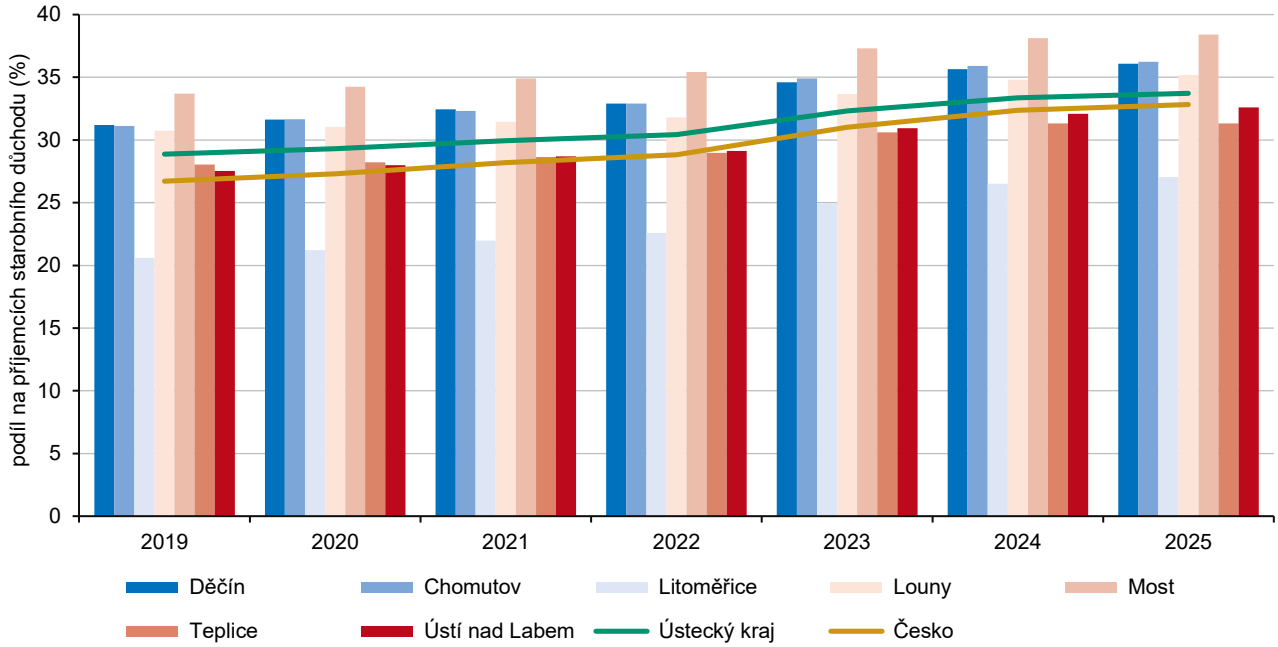
Podíl příjemců předčasných starobních důchodů byl podle stavu v prosinci 2025 v Ústeckém kraji pátý nejnižší mezi kraji. Nejvyšší podíl byl zjištěn v Kraji Vysočina, kde podíl příjemců předčasných starobních důchodů na celkovém počtu příjemců starobních důchodů dosáhl 41,6 %. Nejnižší byl naopak v hl. m. Praze, kde ve stejném období dosáhl pouze 17,4 %. Průměr Česka byl 32,8 %.

Mezi okresy v kraji byl nejnižší podíl příjemců předčasných důchodů v okrese Most.

Mezi okresy Ústeckého kraje byl podíl příjemců předčasných starobních důchodů nejvyšší v okrese Most, kde v prosinci 2025 dosáhl podílu 38,4 % (o 4,7 p. b. více než činil krajský průměr). V okrese Most byl rovněž nejvyšší podíl příjemců předčasných starobních důchodů mezi ženami (39,2 %). V případě mužů byl tento podíl nejvyšší v okrese Děčín (37,6 %). Nejnižší podíl příjemců předčasných

důchodů na celkovém počtu příjemců starobních důchodů byl v prosinci 2025 nejnižší v Litoměřicích, a to jak celkově (27,0 %), tak i u mužů (29,6 %) a žen (25,2 %).

Graf 2.33 Příjemci předčasného starobního důchodu v Ústeckém kraji a jeho okresech (v prosinci)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Průměrná výše důchodu se meziročně zvýšila o 2,1 %.

Průměrná výše starobního důchodu (plného) sólo dosáhla v prosinci roku 2025 v kraji 20 853 Kč a meziročně se zvýšila o 426 Kč (o 2,1 %). Důchody se v uplynulých letech každoročně zvyšovaly. K nejvyšším nárůstům došlo v letech 2022 a 2023, kdy se průměrná výše starobního důchodu (plného, sólo) zvýšila o 17,1 %, resp. o 12,4 %. V porovnání s prosincem 2015 byly vloni důchody vyšší o 85,5 %. Obdobný vývoj lze sledovat i u průměrné výše důchodů podle pohlaví, důchody žen ale rostly rychleji.

Důchody žen rostly mírně rychleji než důchody mužů.

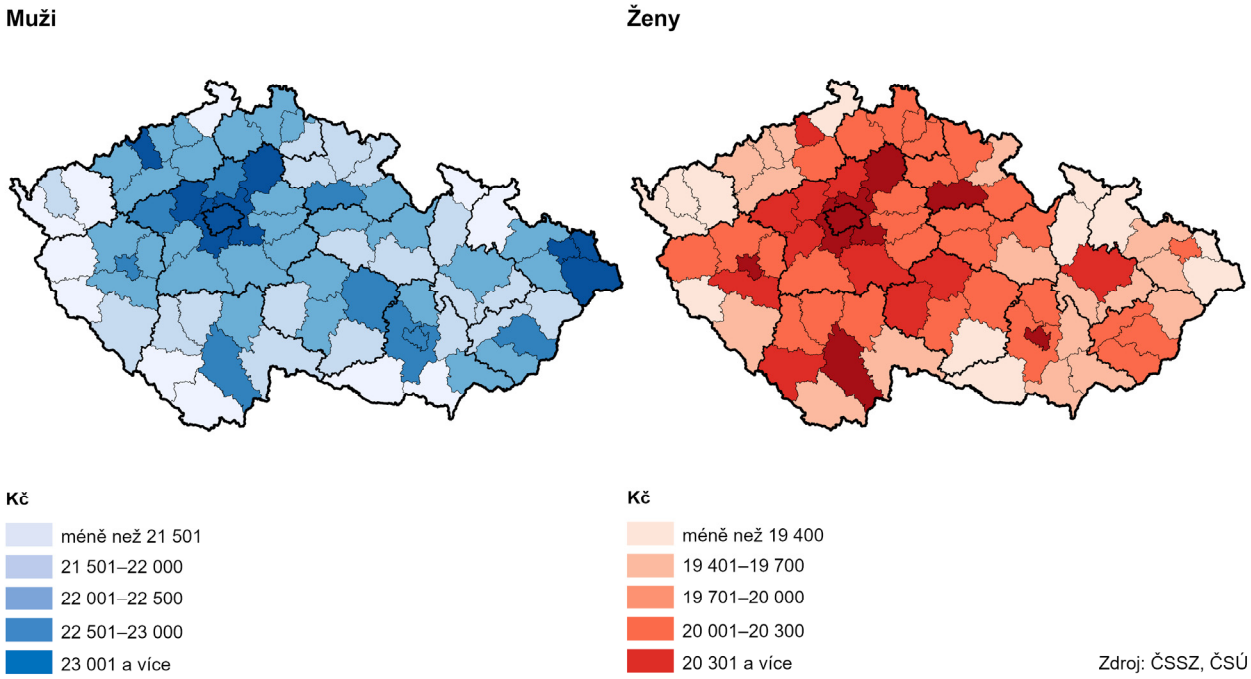
Průměrná výše starobního důchodu (plného) sólo mužů meziročně vzrostla o 425 Kč (o 2,0 %) na 22 180 Kč. U žen došlo k nárůstu o 429 Kč (o 2,2 %) na 19 623 Kč. Důchody mužů jsou v kraji dlouhodobě vyšší než důchody žen. V roce 2015 měly ženy v průměru o 2 373 Kč nižší důchod než muži a tento rozdíl rostl až do roku 2022, kdy rozdíl mezi průměrným důchodem mužů a žen dosáhl 3 409 Kč. V roce 2023 se rozdíl mezi důchody mužů a žen meziročně výrazně snížil o 812 Kč. V letech 2024 a 2025 se rozdíl v důchodech mužů a žen dále snižoval, tyto poklesy ale byly jen velmi mírné až zanedbatelné (36 Kč v roce 2024 a 4 Kč v roce 2025). Rozdíl mezi důchody mužů a žen byl v kraji vloni nejnižší od roku 2019. Při porovnání průměrné výše starobních důchodů (plných) sólo ve stavu v prosinci 2015 byly vloni důchody vyšší u mužů o 9 672 Kč (o 77,3 %) a u žen o 9 488 Kč (o 93,6 %).

Třetí nejnižší průměrné důchody v Česku.

Průměrné důchody v Ústeckém kraji byly vloni třetí nejnižší v Česku. Nejvyšší důchody měli příjemci důchodů v hl. m. Praze (22 386 Kč). Za průměrem Česka náš kraj zaostával o 322 Kč. Z pohledu pohlaví na tom byly lépe v mezikrajovém srovnání důchody mužů. Ty byly vloni sedmé nejvyšší mezi kraji, za průměrem Česka

zaostávaly o 279 Kč. Ženy v kraji měly čtvrté nejnižší důchody v Česku, jejich výše za republikovým průměrem zaostávala o 345 Kč.

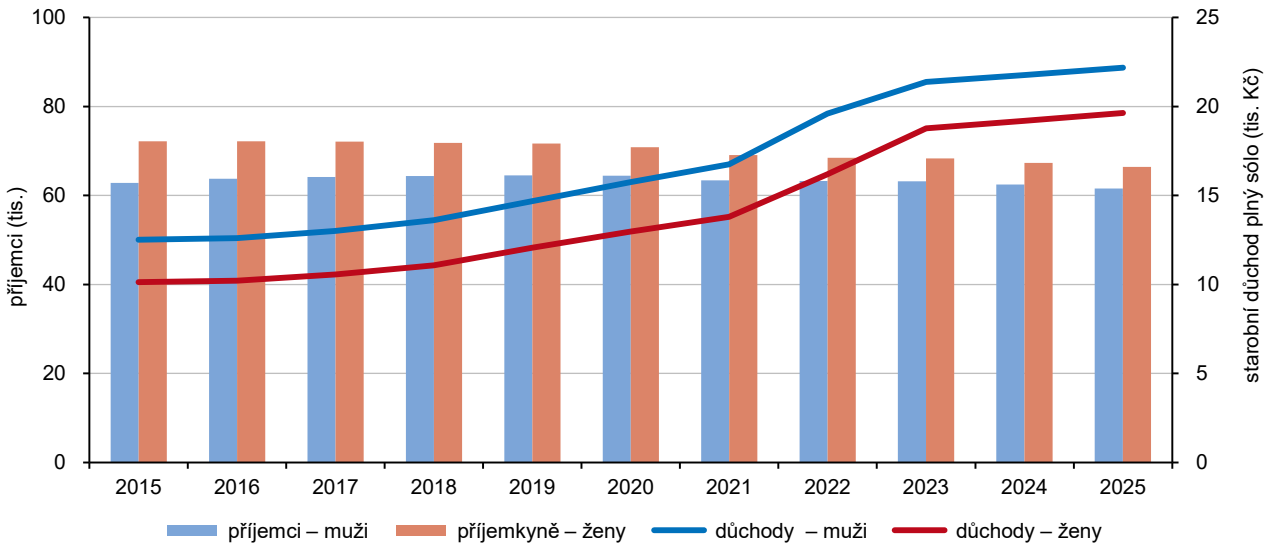
Průměrný měsíční starobní důchod plný (sólo) podle pohlaví v okresech v prosinci 2025

Nejvyšší důchody pobírali v okrese Most.

V rámci kraje byly vloni nejvyšší důchody vypláceny v okrese Most (21 348 Kč), nejnižší byly v okrese Děčín (20 182 Kč). V okrese Děčín byly nejnižší důchody mužů i žen. Důchody mužů zde v prosinci roku 2025 dosáhly 21 235 Kč a důchody žen 19 207 Kč. Nejvyšší byly důchody mužů v okrese Most (23 179 Kč), ženy pobíraly v prosinci 2025 nejvyšší důchody v okrese Ústí nad Labem (20 083 Kč).

Graf 2.34 Příjemci a průměrná měsíční výše starobního důchodu sólo podle pohlaví v Ústeckém kraji (v prosinci)

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Průměrný důchod dosáhl 47,5 % mzdového mediánu.

Podíl průměrného starobního důchodu na mzdovém mediánu dosáhl v roce 2025 v Ústeckém kraji hodnoty 47,5 %. V období 2015 až 2025 podíl starobního důchodu na mzdovém mediánu nejprve klesal až do roku 2019, kdy činil jen 43,8 % a následně rostl a až do roku 2023, kdy dosáhl 53,0 p. b. V následujících letech se tento podíl meziročně snižoval, v roce 2025 činil meziroční pokles 3,2 p. b.

Šestý nejnižší podíl průměrného důchodu na mzdovém mediánu mezi kraji.

V mezikrajovém porovnání byl vloni zjištěný podíl průměrného starobního důchodu na mzdovém mediánu v Ústeckém kraji šestý nejnižší v mezi kraji. V období 2015 až 2025 byl podíl starobního důchodu na mzdovém mediánu v kraji každoročně vyšší, než činil průměr Česka. V roce 2025 byl poprvé od roku 2015 nižší, a to 0,2 p. b. Nejvyšší podíl průměrného starobního důchodu na mzdovém mediánu byl v prosinci 2025 zjištěn ve Zlínském kraji (49,9 %), nejnižší naopak v hl. m. Praze (42,4 %).

Kultura

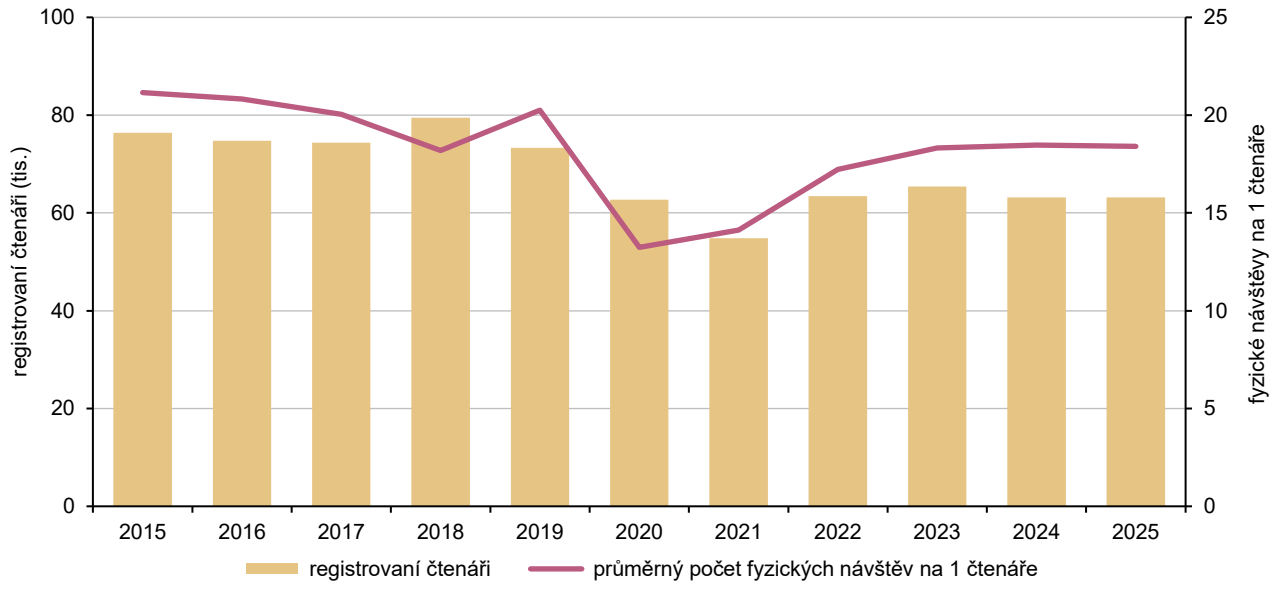
Snížil se počet knihoven a jejich poboček …

V Ústeckém kraji bylo v roce 2025 k dispozici celkem 312 knihoven (vč. jejich poboček), meziročně se jejich počet snížil o 3. Počet knihoven (vč. poboček) se v kraji snižuje od roku 2021. V období 2019 až 2025 jich v kraji bylo nejvíce v roce 2020, a to 330.

…i počet registrovaných čtenářů.

Klesá i počet registrovaných čtenářů. Zatímco v roce 2019 jich bylo 73,4 tis., v roce 2025 to bylo již jen 63,1 tis., tj. pokles o 13,9 %. V období 2019 až 2025 jsme zaznamenali meziroční nárůst registrovaných čtenářů jen v letech 2022 a 2023. Meziroční pokles v roce 2025 byl velmi mírný, činil 0,1 p. b. Z dlouhodobého pohledu klesá i počet fyzických návštěv knihoven nebo jejich poboček. V roce 2025 uskutečnili návštěvníci celkem 1 162 tis. návštěv, meziročně to bylo o 4 402 návštěv (o 0,4 %) méně, než v roce 2024. V porovnání s rokem 2019 se návštěvnost knihoven snížila o 21,8 %.

Graf 2.35 Veřejné knihovny v Ústeckém kraji

Zdroj: Národní institut pro kulturu

Návštěvnost muzeí, galerií a památníků byla vyšší.

V kraji bylo dále vloni 29 muzeí, galerií a památníků, jejich počet se meziročně snížil o 1. V průběhu roku 2025 navštívilo muzea, galerie a památníky v součtu 504,4 tis. návštěvníků, což bylo meziročně o 24,5 tis. návštěvníků (o 5,1 %) více, než v roce

2024. Stále ale nedosáhl úrovně roku 2019 (před pandemií covid-19), kdy galerie, muzea a památníky navštívilo celkem 521 návštěvníků.

Návštěvnost památkových objektů poklesla.

V Ústeckém kraji se také vloni nacházelo celkem 39 památkových objektů zahrnujících hrady, zámky a další památky, v porovnání s rokem 2024 jich bylo o 1 méně. Celkem tyto památky navštívilo 344,0 tis. osob, což bylo oproti předchozímu roku 3,8 tis. (o 1,1 %) návštěvníků méně. Stejně jako v případě muzeí, galerií a památníků, ani u památkových objektů se návštěvnost nevrátila na úroveň před pandemií covid-19. V porovnání s rokem 2019 byla návštěvnost památkových objektů vloni nižší o 20,4 %.

Kriminalita, dopravní nehody, požáry

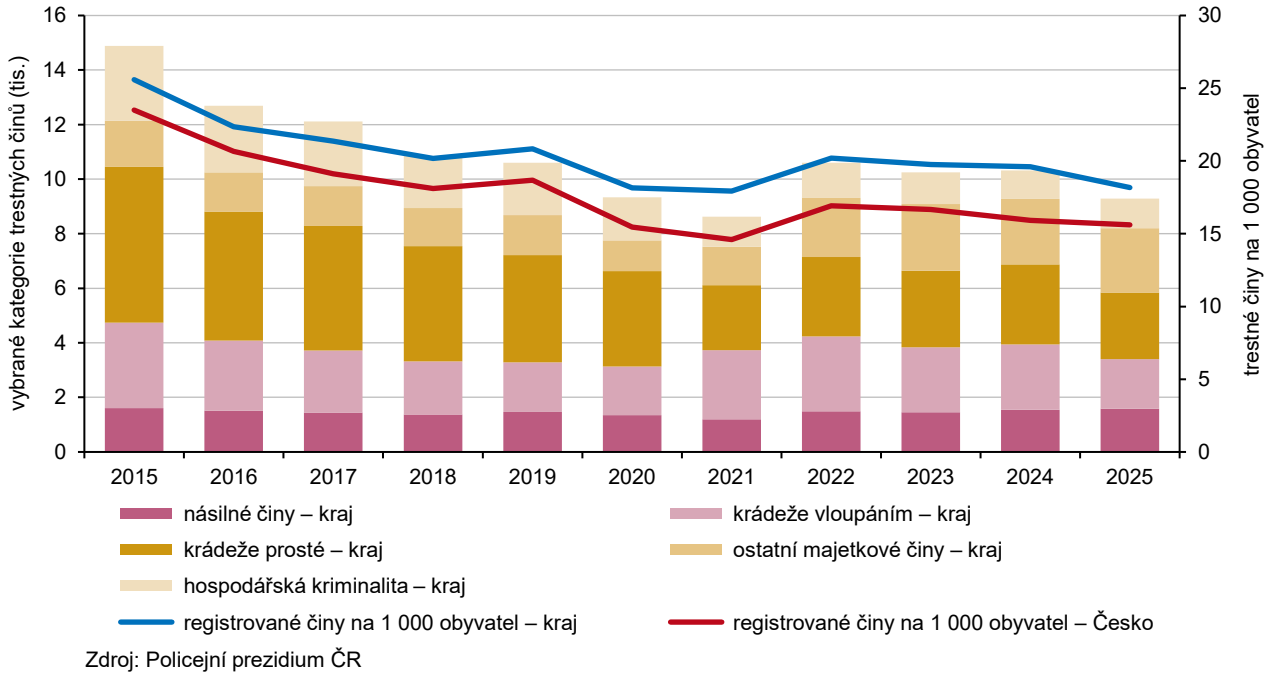
Snížil se počet trestných činů.

V roce 2025 bylo v kraji zaevidováno 14 651 trestných činů, meziročně jejich počet poklesl o 1 207 (o 7,6 %), v porovnání s rokem 2019 to bylo o 2 448 (o 14,3 %) méně. Z dlouhodobého pohledu počet trestných činů klesá, nejnižší byl v roce 2021, kdy se v kraji stalo 14 333 trestných činů. Počet trestných činů registrovaných v roce 2025 byl druhý nejnižší od roku 2001, za období 2001 až 2025 se snížil o 17 463 (o 54,4 %).

V přepočtu na 1 obyvatele se jednalo o třetí nejnižší kriminalitu od roku 2001.

Na 1 tisíc obyvatel kraje připadlo vloni 18,2 registrovaných trestných činů, meziročně došlo k poklesu o 1,4 trestného činu na 1 tisíc obyvatel. Od roku 2001 se jedná o třetí nejnižší hodnotu. Kriminalita v kraji počínaje rokem 2002 nejprve převážně rostla až do roku 2007, kdy bylo v Ústeckém kraji registrováno 42,0 na 1 tisíc obyvatel. Následně docházelo ke zlepšení situace, kdy se kriminalita snižovala do roku 2021 na 17,9 registrovaných trestných činů na 1 tisíc obyvatel.

Graf 2.36 Registrované trestné činy v Ústeckém kraji a Česku

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Druhá nejvyšší kriminalita mezi kraji.

V mezikrajovém porovnání patří Ústecký kraj ke krajům s vyšší kriminalitou, od roku 2001 je zde opakovaně zjišťována druhá nejvyšší kriminalita v Česku s výjimkou let 2001–2002 a 2018, kdy byla třetí nejvyšší. Nejvyšší kriminalitu mají dlouhodobě v hl. m. Praze, v roce 2025 zde na 1 tis. obyvatel připadalo 24,9 trestných činů. Nejnižší

kriminalita byla zjištěna v Pardubickém kraji, kde na 1 tis. obyvatel připadalo vloni 9,4 trestných činů.

Nejnižší kriminalita byla v okrese Litoměřice, nejvyšší v okrese Most.

Z vnitrokrajového pohledu byla kriminalita v roce 2025 nejnižší v okrese Litoměřice (13,6 trestných činů na 1 tisíc obyvatel), nejhorší v okrese Most (22,2 trestných činů na 1 tisíc obyvatel). Kriminalita v okresech Litoměřice a Louny je dlouhodobě nízká. Litoměřice vykázaly nejnižší kriminalitu mezi okresy Ústeckého kraje v letech 2018 až 2025, v letech 2001 až 2017 (s výjimkou roku 2002) patřilo pomyslné prvenství okresu Louny. V roce 2002 byla nejnižší kriminalita zjištěna v okrese Děčín (29,7 trestných činů na 1 tisíc obyvatel), postupně se ale postavení tohoto okresu v rámci kraje zhoršovalo a v roce 2018 zde byla nejvyšší kriminalita mezi okresy (23,1 na 1 tisíc obyvatel). Kriminalita se v průběhu sledovaného období zvyšovala i v okrese Most. Zatímco v jednotlivých letech 2001 až 2003 zde byla čtvrtá nebo pátá nejvyšší kriminalita v kraji, od roku 2019 je již každoročně nejvyšší.

Kriminalita se snížila ve všech okresech kraje.

Počet registrovaných trestných činů se za období 2001 až 2025 snížil ve všech okresech kraje, nejvíce v okrese Teplice (o 29,7 na 1 tisíc obyvatel), výrazné snížení zaznamenaly také okresy Ústí nad Labem a Litoměřice (o 27,0 resp. 26,5 trestných činů na 1 tisíc obyvatel).

Vzrostla hospodářská kriminalita.

Z celkového počtu registrovaných trestných činů v kraji jich 1 071 spadalo pod hospodářskou kriminalitu, na celkovém počtu registrovaných trestných činů se tak vloni hospodářská kriminalita podílela 7,3 %. V porovnání s rokem 2024 bylo vloni v kraji registrováno o 20 případů více, meziročně se tedy hospodářská kriminalita zvýšila o 1,9 %. Stejně jako u celkové kriminality, i hospodářská kriminalita z dlouhodobého pohledu klesá. Vloni zjištěný počet registrovaných trestných činů byl v případě hospodářské kriminality druhý nejnižší od roku 2001. Nejnižší byl v roce 2024, kdy bylo registrováno 1 051 případů hospodářské kriminality.

V přepočtu na počet obyvatel bylo nejvíce případů hospodářské kriminality vloni evidováno v okrese Ústí nad Labem a Teplice.

Nejvyšší počet registrovaných trestných činů spadajících pod hospodářskou kriminalitu byl vloni v kraji evidován v okrese Teplice (231), nejméně jich bylo zaregistrováno v okrese Louny (104). V přepočtu na 1 tisíc obyvatel byla nejnižší hospodářská kriminalita v roce 2025 v kraji zjištěna v okresech Děčín a Litoměřice (shodně 1,0 trestných činů na 1 tisíc obyvatel), nejvyšší byla v Ústí nad Labem a Teplicích (shodně 1,8 trestných činů na 1 tisíc obyvatel). Z pohledu posledních 26 let patřily mezi okresy s nejnižší hospodářskou kriminalitou nejčastěji okresy Litoměřice a Louny, naopak nejvyšší byla nejčastěji zjišťována v okrese Ústí nad Labem následovaném okresem Teplice.

Snížil se počet objasněných trestných činů.

V roce 2025 bylo v kraji objasněno 8 848 trestných činů, což je o 656 (o 6,9 %) méně než v přechozím roce. Z dlouhodobého pohledu počet objasněných případů klesá. Jak už bylo výše zmíněno, klesá i počet celkových registrovaných trestných činů. Pro hodnocení úspěšnosti objasňování kriminálních činů je tak vhodnější použít podíl objasněných trestných činů na celkovém počtu registrovaných trestných činů.

Třetí nejvyšší objasněnost trestných činů mezi kraji.

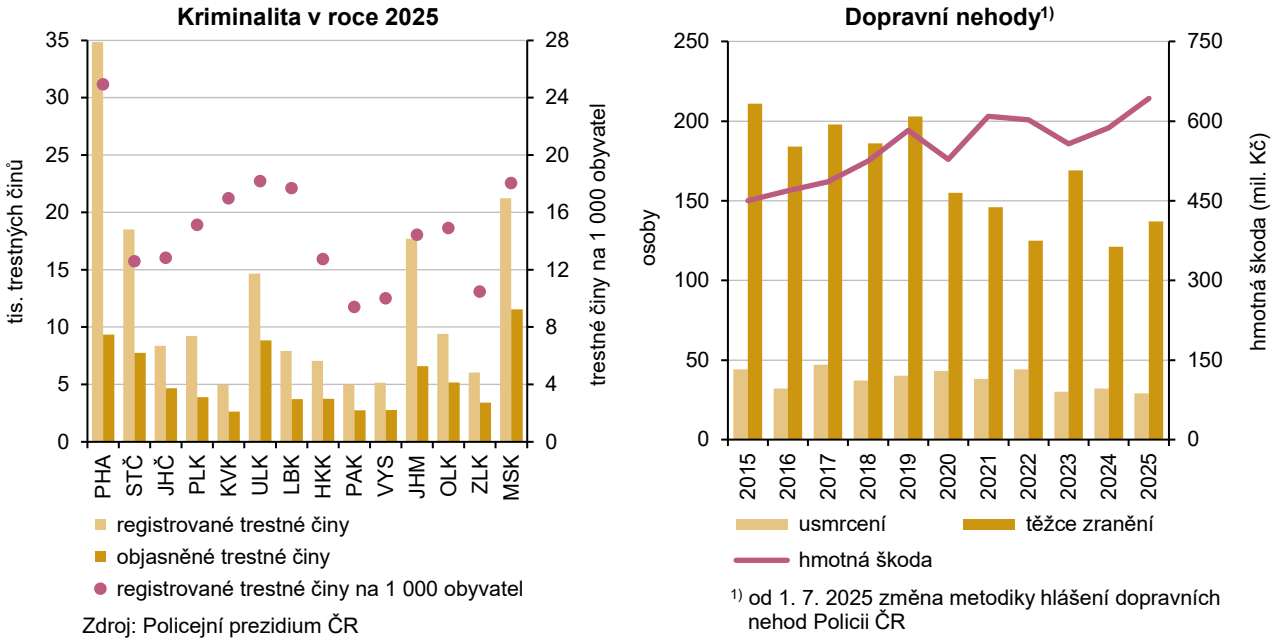
Z celkového počtu registrovaných trestných činů bylo v roce 2025 objasněno 60,4 %, meziročně došlo k nárůstu o 0,5 p. b. Nejvíce trestných činů bylo v uplynulých 26 letech objasněno v roce 2019, a to 64,0 %. Od roku 2021 se pohybuje okolo 60 %. V mezikrajovém porovnání byl podíl objasněných trestných činů v roce 2025 v Ústeckém kraji již třetím rokem v řadě nejvyšší v Česku. Dlouhodobě je

objasněnost nejnižší v hl. m. Praze, kde se vloni podařilo objasnit pouze 26,8 % všech registrovaných trestných činů.

Snížil se počet dopravních nehod.

Vloni bylo v Ústeckém kraji nahlášeno 8 561 dopravních nehod, meziročně jejich počet poklesl o 258 (o 2,9 %). Jednalo se o druhý nejnižší počet dopravních nehod za období 2019–2025 a osmý nejnižší počet nehod od roku 2001. Nejméně dopravních nehod se za posledních 25 let stalo v roce 2011, kdy jich bylo registrováno jen 7 126, nejvíce naopak v roce 2005 (14 579 nehod).

Graf 2.37 Kriminalita podle krajů a dopravní nehody v Ústeckém kraji

Zdroj: Policejní prezidium ČR

1) od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policií ČR

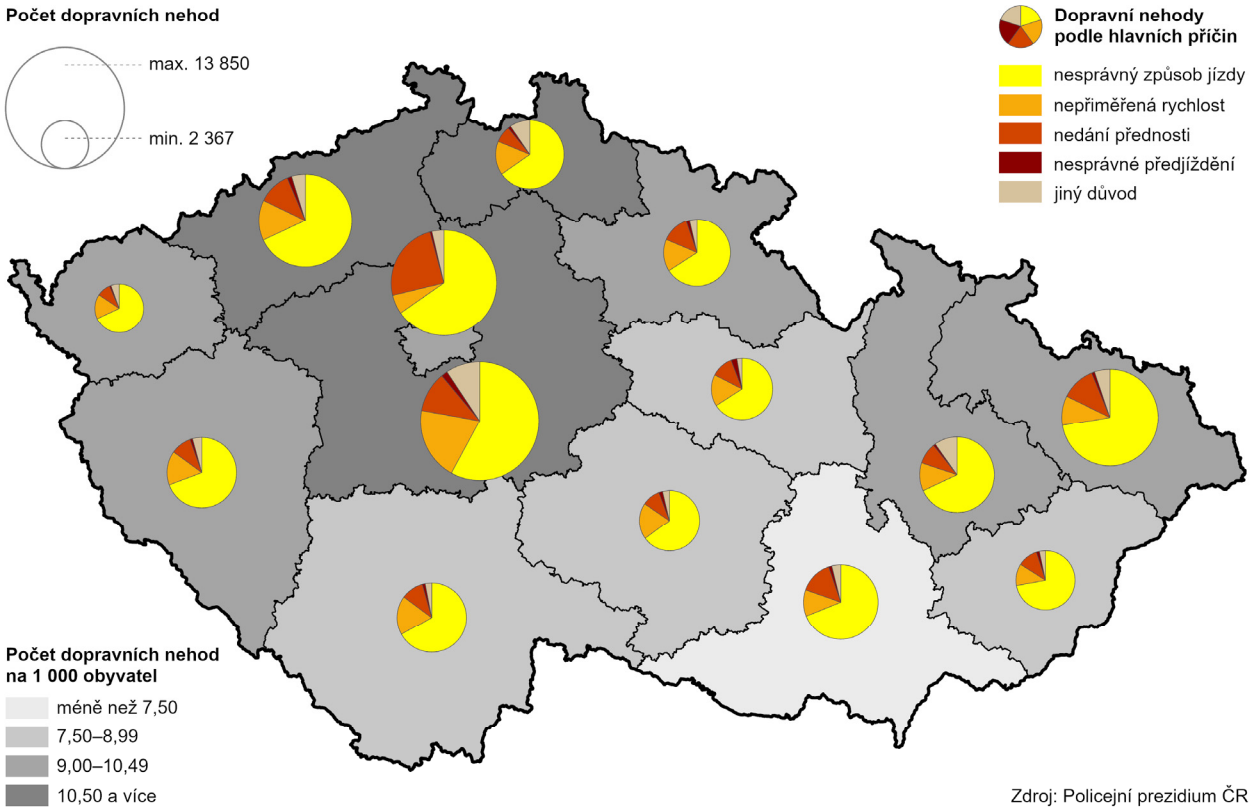
Nejvyšší počet nehod na počet obyvatel mezi kraji.

V přepočtu na 1 tis. obyvatel středního věku se v kraji stalo 10,6 nehod, meziročně došlo k poklesu o 0,3 nehody na 1 tis. obyvatel. Počet nehod na 1 tisíc obyvatel byl v Ústeckém kraji v roce 2025 nejvyšší v Česku. Ústecký kraj ještě s Libereckým krajem (10,4) jako jediné dva kraje vykázaly více jak 10 nehod na 1 tisíc obyvatel. V mezikrajovém porovnání se pozice Ústeckého kraje v posledních 26 letech převážně zhoršovala. Zatímco v letech 2001 až 2008 se z pohledu počtu nehod v přepočtu na 1 tisíc obyvatel umísťoval na pomyslném sedmém nebo osmém místě, v letech 2009 a 2010 již byl počet nehod v kraji třetí nejvyšší v Česku a od roku 2011 do roku 2020 druhý nejvyšší. Naopak dlouhodobě nejhorší nehodovost byla v letech 2001 až 2020 v hl. m. Praze, v letech 2024 a 2025 zde byl ale počet nehod až sedmý nejvyšší mezi kraji.

Nejvíce nehod na počet obyvatel se stalo v okrese Ústí nad Labem

Nejvyšší nehodovost je dlouhodobě v okrese Ústí nad Labem, v uplynulých 25 letech se pravidelně umísťoval z pohledu počtu nehod na 1 tisíc obyvatel na prvním místě mezi okresy Ústeckého kraje. Výjimkou byly pouze roky 2018 až 2021, kdy byla nehodovost vyšší v okrese Louny. V roce 2025 se v okrese Ústí nad Labem stalo 13,1 nehod na 1 tisíc obyvatel. Nejméně jich naopak bylo v okrese Louny (8,9 nehod na 1 tisíc obyvatel). Okresem s nejnižší nehodovostí byl dlouhodobě okres Most, který se však v roce 2025 umístil na pomyslné třetí příčce s 10,4 nehodami na 1 tisíc obyvatel.

Dopravní nehody v krajích v roce 2025

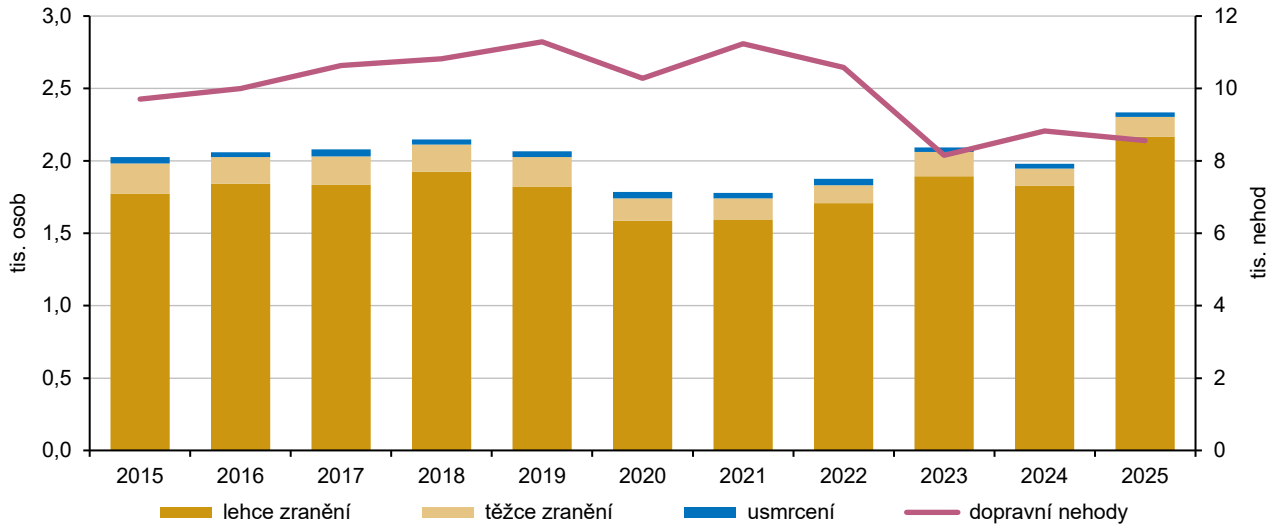

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Vzrostl počet dopravních nehod, při nichž došlo k usmrcení nebo zranění.

Počet dopravních nehod, při nichž došlo k usmrcení nebo zranění poměrně výrazně meziročně vzrostl o 278 (o 17,7 %) na 1 846, což byla nejvyšší hodnota od roku 2009. Nejvíce nehod s usmrcením nebo zraněním se stalo v roce 2004 (2010 osob), v následujících letech počet těchto převážně klesal až do roku 2020, kdy se v Ústeckém kraji stalo nejméně nehod s usmrcením nebo zraněním za posledních 26 let, a to 1 366.

Graf 2.38 Dopravní nehody[1)] a jejich následky na životě nebo zdraví v Ústeckém kraji

[1)] od 1. 7. 2025 změna metodiky hlášení dopravních nehod Policii ČR

Zdroj: Policejní prezidium ČR

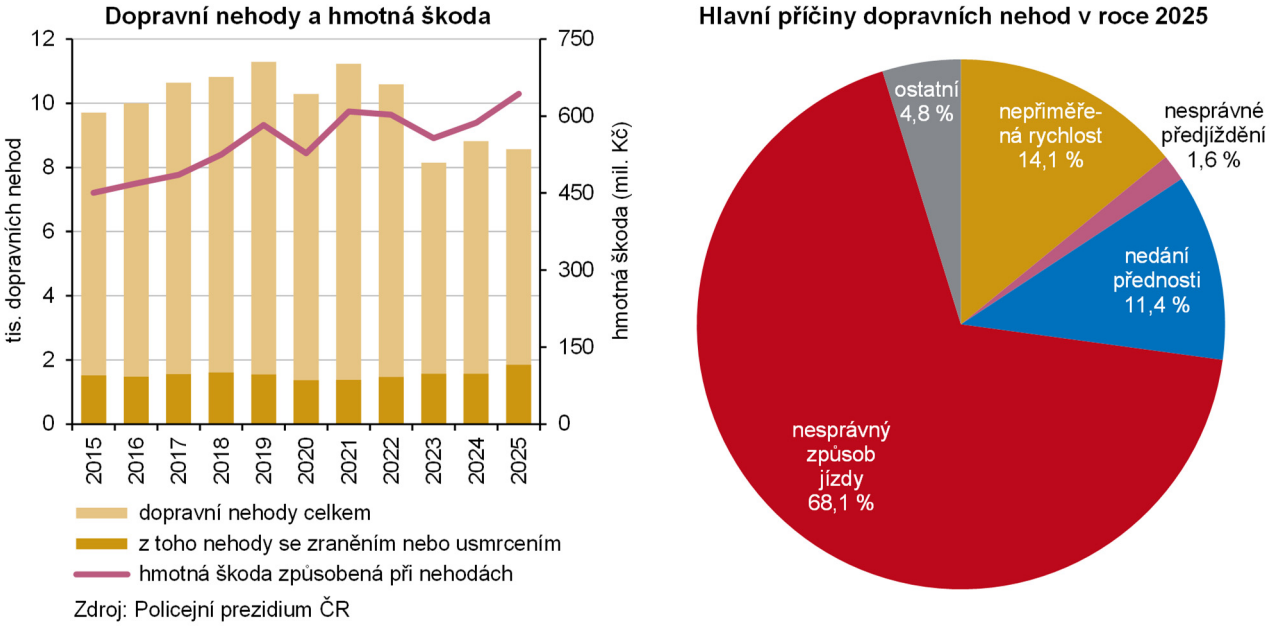
Počet zemřelých při dopravních nehodách byl nejnižší od roku 2001.

Při dopravních nehodách zemřelo v roce 2025 v kraji 29 osob, což bylo nejméně od roku 2001. Meziročně jejich počet poklesl o 3 (o 9,4 %). Počet usmrcených osob při dopravních nehodách dlouhodobě klesá. Nejčastěji se při dopravních nehodách umíralo v kraji v letech 2002 až 2004, kdy každoročně zemřelo více jak 100 osob (nejvíce v roce 2004, a to 110 osob). Bilance posledních let je naproti tomu nejlepší za uplynulých 25 let.

Meziročně se zvýšil počet těžce raněných, z dlouhodobého pohledu ale jejich počet klesá.

Meziročně se zvýšil počet těžce zraněných o 16 (o 13,2 %) na 137 osob. I přes tento nárůst se jednalo o třetí nejnižší hodnotu od roku 2001. Počet těžce zraněných při nehodách dlouhodobě klesá. V porovnání s rokem 2019 byl vloni počet těžce zraněných osob nižší o 66 (o 32,5 %) a za období 2001 až 2025 došlo ke snížení o 329 osob (o 70,6 %). Naopak dochází v posledních letech k nárůstu lehce zraněných. Vloni se při dopravních nehodách lehce zranilo 2 168 osob, což byl druhý nejvyšší počet od roku 2001. Nejvíce osob se lehce zranilo při nehodách v roce 2004 (2 203). Nejnižší naopak byl počet lehce zraněných v roce 2011 (1 518 osob). Pod hranicí 1 600 lehce zraněných se počet lehce zraněných pohyboval ještě v letech 2012, 2013 a 2020 a 2021.

Graf 2.39 Dopravní nehody v Ústeckém kraji

Zdroj: Policejní prezidium ČR

Zvýšila se hmotná škoda.

Při dopravních nehodách byla vloni způsobena hmotná škoda v celkové výši 643 006 tis. Kč, meziročně to bylo o 55 856 tis. Kč (o 9,5 %) více. Jednalo se o nejvyšší výši škody od roku 2019. Nejnižší škoda byla v tomto období způsobena v roce 2023, a to ve výši 557 119 tis. Kč.

V kraji bylo 7,4 % bodovaných řidičů.

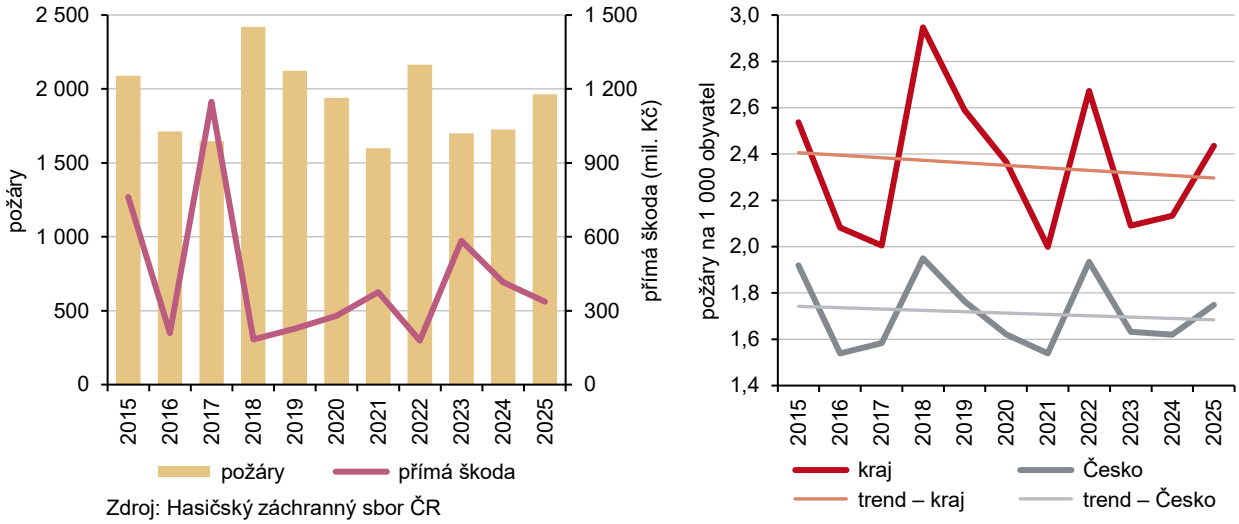
K 31. 12. 2025 bylo v kraji 37 172 bodovaných řidičů, na celkovém počtu řidičů v kraji se podílely ze 7,4 %. Podíl bodovaných řidičů v Ústeckém kraji patří dlouhodobě k nejvyšším v Česku. V období 2014 až 2018 byl nejvyšší v Česku a v letech 2020 a 2023 až 2025 se kraj umístil na pomyslném druhém místě. Podíl bodovaných řidičů byl v kraji každoročně nad průměrem Česka, tento rozdíl se ale v posledních letech snížil. Zatímco v letech 2014 až 2016 převyšoval podíl bodovaných řidičů v Ústeckém kraji průměr Česka o 2,0 p. b. a více, od roku 2019 tento rozdíl nepřesáhl 1,1 p. b. Nejčastěji měli bodovaní řidiči ve stavu ke konci roku 2025

celkem 2 body (35,0 % bodovaných řidičů), 26,6 % jich mělo 4 body a 11,5 % řidičů získalo plný počet, tedy 12 bodů.

Zvýšil se počet požárů.

Zdrojem statistiky požárů je Hasičský záchranný sbor příslušného kraje. V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji nahlášeno 1 963 požárů, meziročně jejich počet vzrostl o 237 (o 13,7 %). Z dlouhodobého pohledu má počet požárů sestupný trend. Vloni zaznamenaný počet požárů byl sedmý nejnižší od roku 2001. Nejvíce požárů za toto období bylo nahlášeno v roce 2003, a to 4 190. V porovnání s ostatními roky období 2001 až 2025 se ale jednalo o výrazně vyšší počet požárů, než je obvyklé. Druhý nejvyšší počet požárů byl zaznamenán v roce 2006, a to 2 747.

Graf 2.40 Požáry v Ústeckém kraji

Zdroj: Hasičský záchranný sbor ČR

Počet požárů patří k nejvyšším mezi kraji.

V přepočtu na 1 tis. obyvatel připadlo v kraji celkem 2,4 požáru, meziročně jejich počet vzrostl o 0,3 požáru. Jednalo se o osmou nejnižší hodnotu za uplynulých 26 let. Nejméně požárů v přepočtu na 1 tis. obyvatel bylo zaznamenáno v roce 2017 a 2021, a to 2,0. Počet požárů v kraji patří dlouhodobě k nejhorším v Česku. V uplynulých 26 letech byl počet požárů v kraji v přepočtu na 1 tisíc obyvatel nejčastěji nejvyšší mezi kraji s výjimkou let 2015, 2017, 2023 a 2025, kdy byl druhý nejvyšší. Nejméně požárů je dlouhodobě evidováno ve Zlínském kraji. V roce 2025 to bylo jen 1,4 požárů na 1 tisíc obyvatel, přičemž průměr Česka činil 1,7 požárů.

Snížila se přímá škoda vzniklá při požárech.

Při požárech v Ústeckém kraji vznikla v roce 2025 přímá škoda ve výši 336 535 tis. Kč, meziročně se snížila o 78 849 tis. Kč (o 19,0 %). Jednalo se o čtvrtou nejvyšší přímou škodu od roku 2019. V přepočtu na 1 požár připadala vloni přímá škoda ve výši 171 439,2 Kč, meziročně poklesla o 69 223,6 Kč (o 28,8 %). Uchráněné hodnoty při loňských požárech byly vyčísleny na 1 919 129 tis. Kč.

Snížil se také počet osob zemřelých v důsledku požárů.

Při požárech vloni v kraji zemřelo 9 osob, což je o 2 méně (o 18,2 %), než tomu bylo v roce 2024. Meziročně se také snížil počet osob zraněných při požárech, a to o 52 (o 28,3 %) na 132 osob v roce 2025. Počet zemřelých při požárech meziročně kolísá a z dlouhodobého pohledu posledních 26 let má tendenci k velmi mírnému poklesu až stagnaci. Naproti tomu počet zraněných osob při požárech z dlouhodobého pohledu roste. V období 2001 až 2014 vykazoval počet zraněných tendenci k mírnějšímu nárůstu, od roku 2015 již nárůst počtu zraněných meziročně zrychloval. Zatímco do roku 2016 nepřesáhl počet zraněných při požárech ročně hranici 100

osob, s výjimkou roku 2021 (90 zraněných osob) se v posledních 9 letech pohyboval v intervalu od 111 (rok 2017) do 184 osob (rok 2024).

3. Ekonomický vývoj

Makroekonomický rámec

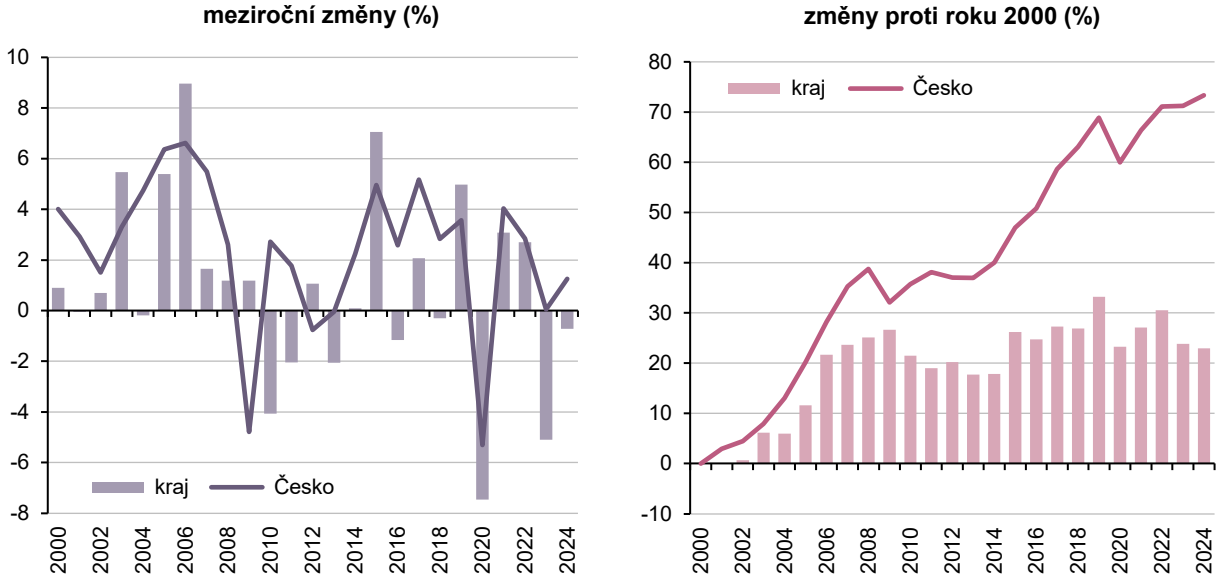
Vývoj po roce 2001 byl ovlivněn Velkou recesí, …

Makroekonomická data za rok 2024 vycházejí z notifikační verze ročních národních účtů, údaje za roky 2022 a 2023 z verze semi-definitivní. Vývoj regionálního hrubého domácího produktu hodnocený ve srovnatelných cenách (rok 2000 = 100 %) byl v období po roce 2001 výrazně ovlivněn vleklou hospodářskou krizí, která se v roce 2009 projevila ve většině krajů i celém Česku propadem HDP. Ta souvisela s tzv. Velkou recesí, která byla obdobím všeobecného ekonomického poklesu zaznamenaného na světových trzích zhruba mezi lety 2007 až 2015). Výjimkou byl pouze Ústecký kraj, kde v roce 2009 HDP meziročně vzrostl. V tomto roce dosáhl HDP v kraji úrovně 126,6 % roku 2000.

…následovalo oživení ekonomiky, …

V roce 2010 se dopad ekonomické krize projevil na propadu HDP v Ústeckém kraji. Dopady této krize se projevily poklesem HDP ještě v letech 2011 a 2013. V roce 2014 Česko zaznamenalo oživení ekonomiky a tento trend pokračoval až do roku 2019. Zatímco většina krajů zaznamenala v tomto období trvalý růst HDP, Ústecký kraj patřil k několika málo krajům, které zaznamenaly meziroční pokles HDP a Ústecký kraj byl jediným krajem, kde došlo k poklesu dvakrát (v roce 2016 a 2018; ve srovnatelných cenách, rok 2000 = 100 %). Regionální HDP dosáhl v roce 2019 úrovně 133,2 % (rok 2000 = 100 %), což bylo nejvíce za sledované období 2001–2024.

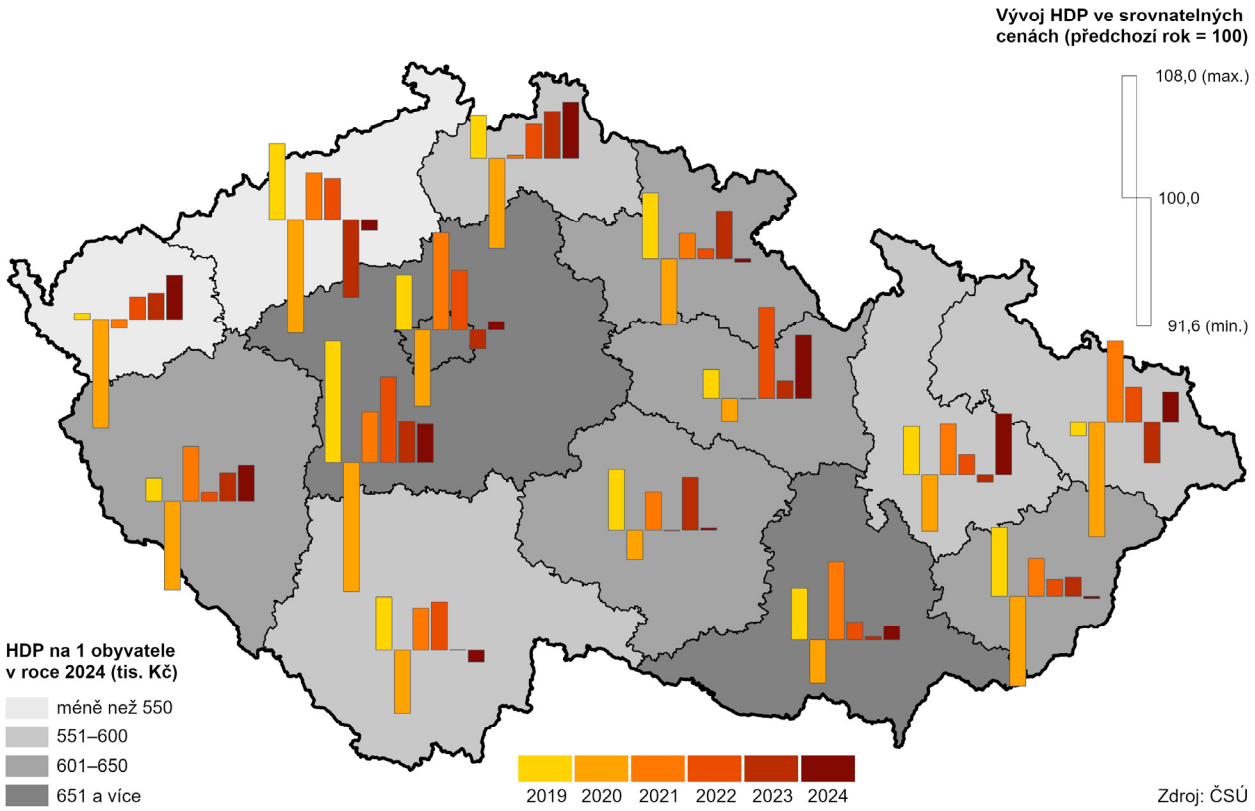
Graf 3.1 Hrubý domácí produkt ve srovnatelných cenách v Ústeckém kraji a Česku

…které bylo přerušeno pandemií covid-19, …

V roce 2019 svět zasáhla epidemie onemocnění covid-19. První případy onemocnění v Česku na počátku roku 2020 vyvolaly potřebu zavedení série protipandemických opatření a znamenaly zvýšenou nemocnost i úmrtnost. HDP v důsledku pandemické krize v roce 2020 poklesl jak celorepublikově, tak i na úrovni jednotlivých regionů. Ústecký kraj zaznamenal snížení a regionální HDP ve srovnatelných cenách dosažené v roce 2020 v Ústeckém kraji se dostalo pod úroveň HDP před krizí v roce 2009.

Regionální hrubý domácí produkt v krajích v letech 2019 až 2024

…a dopady geopolitického konfliktu na Ukrajině.

Po propadu v roce 2020 zaznamenala od roku 2021 většina krajů včetně Ústeckého kraje nárůst regionálního HDP. V Ústeckém kraji dosáhl v roce 2022 HDP úrovně 130,5 % ve srovnatelných cenách (rok 2000 = 100 %). Toto oživení ale netrvalo dlouho. Bylo narušeno ekonomickou krizí způsobenou geopolitickým konfliktem na Ukrajině. Tato krize doprovázená vysokou inflací a reálným poklesem spotřeby vedla v Ústeckém kraji v letech 2023 a 2024 k poklesu regionálního HDP ve srovnatelných cenách (rok 2000 = 100 %) a Ústecký kraj tak byl v roce 2024 jedním ze čtyř krajů (společně s Karlovarským, Zlínským a Moravskoslezským krajem), jejichž HDP nepřekonalo úroveň roku 2019. Ze jmenovaných krajů zaostával v roce 2024 Ústecký kraj za úrovní HDP z roku 2000 nejvíce, a to o 10,3 p. b. (ve srovnatelných cenách; rok 2000 = 100 %).

HDP rostl.

V běžných cenách dosáhl regionální hrubý domácí produkt v roce 2024 v kraji hodnoty 415 172 mil. Kč. Do jeho vývoje od roku 2001 výrazněji zasáhla pandemická krize v roce 2020 a také krize související s Velkou recesí v letech 2010, 2011 a 2013, kdy došlo k meziročním poklesům HDP v běžných cenách. Ústecký kraj také zaznamenal meziroční pokles HDP v roce 2016. Byl to jediný pokles HDP v běžných cenách zaznamenaný mezi kraji v období ekonomického růstu v letech 2014 až 2019.

Podíl kraje na celorepublikovém HDP se snižuje.

Na celkovém HDP Česka se Ústecký kraj v roce 2024 podílel z 5,2 %. Podíl kraje na celkovém HDP Česka se ve sledovaných letech 2001–2024 postupně snižoval. V letech 2001 až 2006 se podíl kraje na republikovém HDP pohyboval v rozmezí 6,4 až 6,5 % s tendencí k mírnému poklesu, od roku 2011 se již pohybuje pod 6procentní

hranicí, a i přes občasné meziroční nárůsty stále klesá. Podíl kraje na republikovém HDP, dosažený v roce 2024, byl nejnižší od roku 2001.

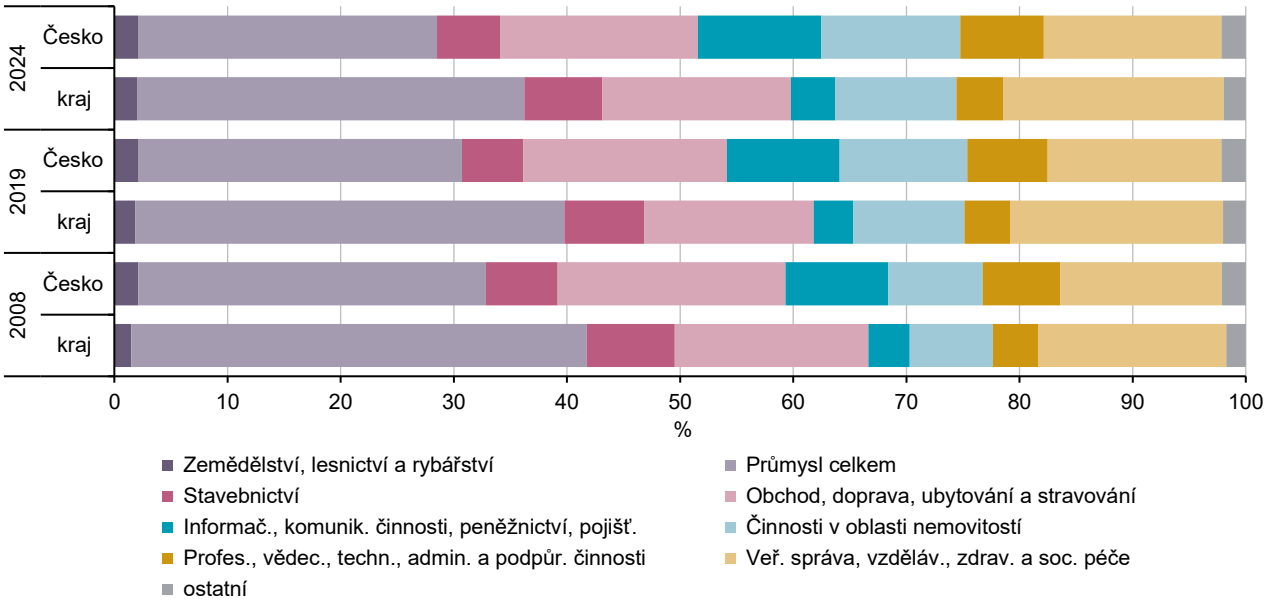
Na hrubé přidané hodnotě se nejvíce podílel terciární sektor, …

Regionální hrubá přidaná hodnota v Ústeckém kraji dosáhla v roce 2024 hodnoty 378 979 mil. Kč a jednotlivé sektory se na ní podílely následujícím způsobem: primární sektor 2,0 %, sekundární sektor 41,1 % a terciární sektor 56,9 %.

…podíl primárního sektoru dosáhl 2,0 %.

Podíl primárního sektoru na HPH je dlouhodobě nízký. V období 2001 až 2024 byl v kraji nejvyšší v roce 2001 a následně poměrně výrazně klesal až do roku 2010, kdy se primární sektor podílel na HPH jen z 1,3 %. V průběhu let 2011 až 2013 začal tento podíl narůstat a v roce 2014 dosáhl 2,3 %. V následujících letech opět docházelo k pozvolnému poklesu a v letech 2018 až 2022 se pohyboval v intervalu od 1,8 do 1,9 %. V letech 2023 a 2024 se primární sektor podílel na tvorbě hrubé přidané hodnoty z 2,1 %, resp. z 2,0 %.

Graf 3.2 Odvětvová struktura hrubé přidané hodnoty v Ústeckém kraji a Česku

Podíl terciárního sektoru od roku 2016 roste, …

Nejvyšší podíl na tvorbě hrubé přidané hodnoty měl v období 2001 až 2024 terciární sektor, s výjimkou let 2006 a 2015, kdy se na HPH více podílel sektor sekundární. V roce 2015 se terciární sektor podílel na HPH nejméně za sledované období, pouze z 47,5 %. Od roku 2016 význam terciárního sektoru v kraji roste na úkor sekundárního sektoru. Význam terciárního sektoru byl umocněn pandemickou krizí, kdy v roce 2020 došlo k meziročnímu poklesu podílu sekundárního sektoru na HPH ve prospěch terciárního sektoru o 3,3 p. b. V roce 2024 se terciární sektor podílel na HPH z 56,9 %, sekundární jen z 41,1 %.

…a to na úkor sekundárního sektoru.

Z pohledu odvětvové struktury byl pokles podílu sekundárního sektoru na HPH po roce 2015 ovlivněn především poklesem podílu průmyslu (B-E) včetně zpracovatelského (C), jehož pokles byl ale pomalejší. Největší meziroční pokles podílu průmyslu na tvorbě HPH byl zaznamenán v souvislosti s pandemickou krizí, kdy v roce 2020 podíl průmyslu celkem meziročně poklesl o 3,6 p. b., podíl zpracovatelského průmyslu o 3,1 p. b. V letech 2021 a 2022 význam průmyslu pro krajskou HPH vzrostl, avšak od roku 2023 opět klesá.

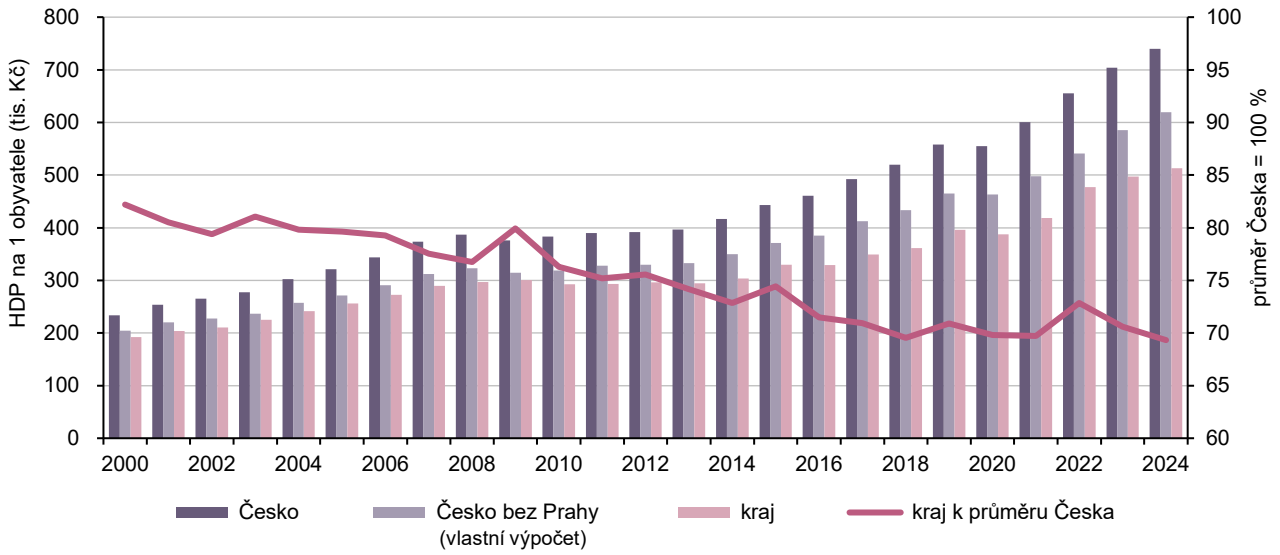
Nejvíce rostla HPH v oblasti Veřejné správy, vzdělávání, zdravotní a sociální péče.

Od roku 2015, kdy byl zjištěn nejnižší podíl terciárního sektoru na HPH v kraji, roste význam všech oblastí terciárního sektoru. Nejvyšší nárůst jsme zaznamenali v oblasti Veřejné správy, vzdělávání, zdravotní a sociální péče (O-Q; nárůst o 3,5 p. b.) a Činností v oblasti nemovitostí (L; nárůst o 2,3 p. b.). Podíl obou těchto odvětví na HPH výrazně vzrostl v roce 2020. Zaznamenali jsme rovněž nárůst u odvětví sdružených pod kódy G-I – Obchod, doprava, ubytování a pohostinství, a to především v letech 2023 a 2024.

HDP na 1 obyvatele bylo druhé nejnižší mezi kraji …

HDP na 1 obyvatele dosáhlo v roce 2024 v běžných cenách v Ústeckém kraji hodnoty 513 153 Kč. V mezikrajovém srovnání se jednalo o druhé nejnižší HDP na 1 obyvatele po Karlovarském kraji 460 940 Kč). Nejvyšší HDP na 1 obyvatele v běžných cenách vykázalo hl. m. Praha (1 567 946), které je však zvýhodněno velkým počtem dojíždějících zaměstnaných z jiných krajů (především ze Středočeského).

Graf 3.3 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v Ústeckém kraji a Česku

… a dosáhlo 69,3 % úrovně Česka.

HDP na 1 obyvatele ve vztahu k průměru Česka (Česko = 100 %) dosáhlo v roce 2024 v Ústeckém kraji úrovně 69,3 % a meziročně si pohoršilo o 1,3 p. b. Pod úrovní Česka se pohybovala většina krajů vyjma hl. m. Prahy, které dosáhlo 211,8 % (Česko = 100 %). K průměrnému HDP na 1 obyvatele v Česku se přiblížil Jihomoravský kraj (96,5 %). Nejhůře na tom byl Karlovarský kraj, kde HDP na 1 obyvatele odpovídalo 62,3 % úrovně Česka. HDP na 1 obyvatele (Česko = 100 %) v Ústeckém kraji dlouhodobě klesá. Zatímco v letech 2001 a 2003 se pohyboval nad 80 % úrovně Česka, v letech 2018, 2020, 2021 a 2024 nepřesáhl 70 %.

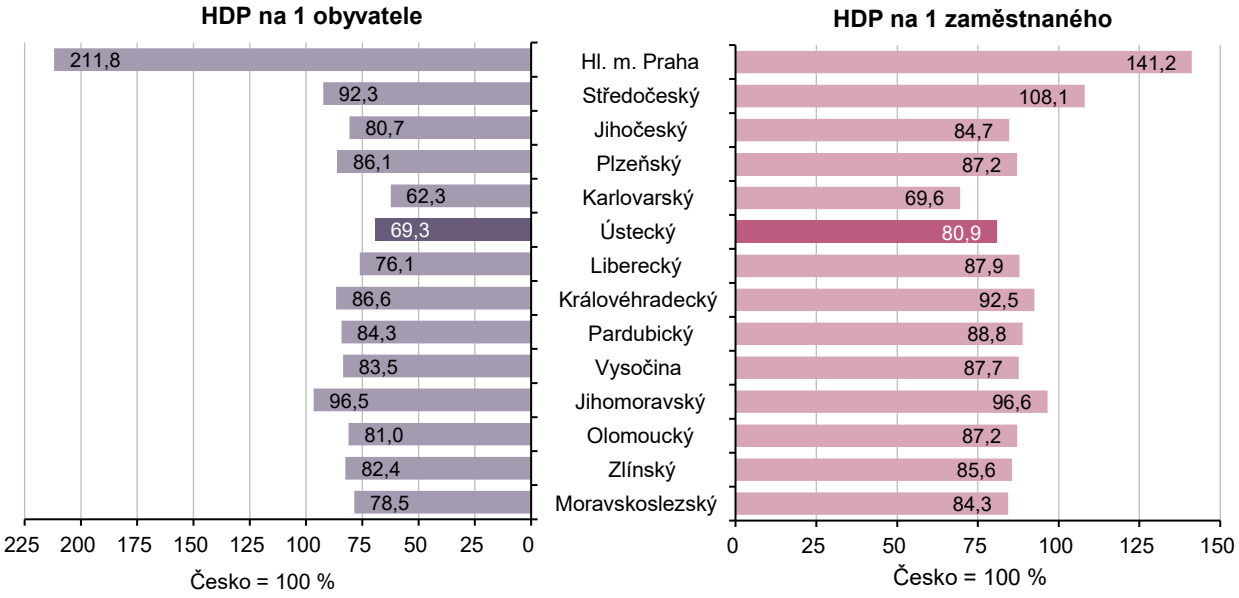
HDP v PPS na 1 obyvatele dosáhlo 62,8 % průměru EU 27.

HDP v PPS (standart kupní síly) na 1 obyvatele upravený na srovnatelnou cenovou hladinu a přepočtený k průměru EU 27 (EU 27 = 100 %) dosáhl vloni v kraji úrovně 62,8 %. Nad úrovní EU 27 se pohybovalo pouze hl. m. Praha (192,0 %), HDP v PPS na 1 obyvatele Česka odpovídala 90,6 % úrovně EU 27. V období 2001 až 2024 si Ústecký kraj vedl nejlépe v roce 2009, kdy dosáhl 68,7 % úrovně EU 27, druhá nejvyšší úroveň byla dosažena v roce 2019 (67,1 %). S nástupem pandemické krize se HDP na 1 obyvatele v PPS (EU 27 = 100 %) převážně snižoval.

HDP na 1 zaměstnaného dosáhlo 80,9 % úrovně Česka.

HDP na zaměstnaného zohledňuje počet osob, které produkt vytvořily. Ten v roce 2024 v Ústeckém kraji dosáhl hodnoty 1 196 585 Kč. Na 1 zaměstnaného (zaměstnaní v hlavní pracovním poměru včetně sebezaměstnaných podle kraje místa pracoviště) v Česku připadalo HDP ve výši 1 478 331 Kč a HPD na 1 zaměstnaného v Ústeckém kraji tak odpovídalo 80,9 % úrovně Česka.

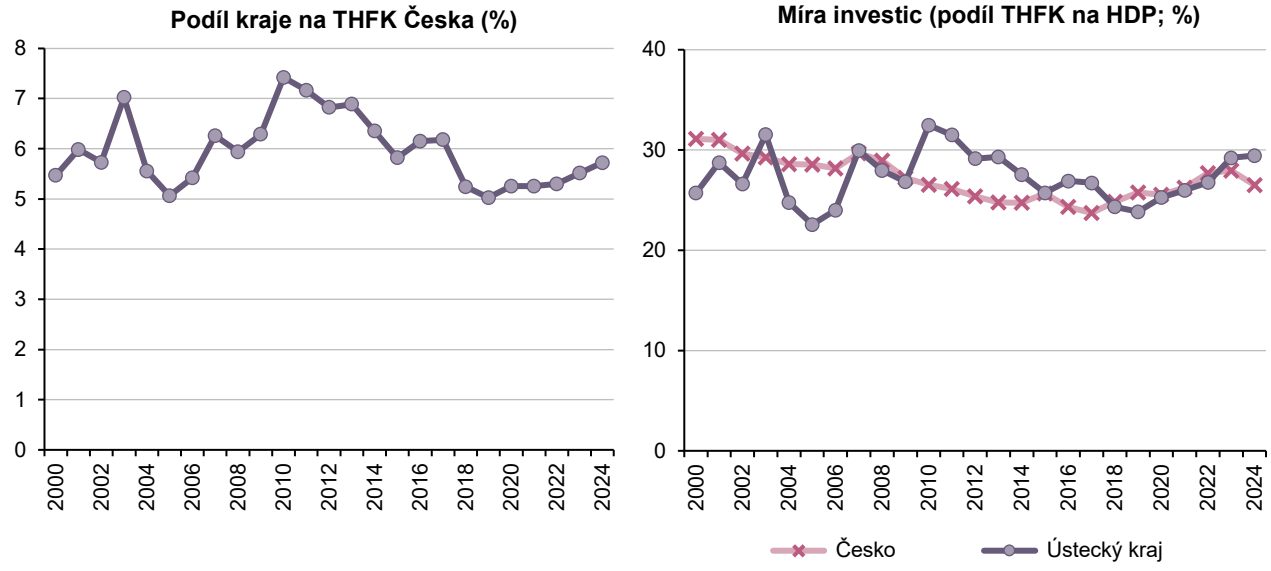
Graf 3.4 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele a na 1 zaměstnaného podle krajů v roce 2024

Na tvorbě hrubého fixního kapitálu Česka se kraj podílel 5,7 %.

Tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK) v běžných cenách dosáhla v roce 2024 hodnoty 122 150 mil. Kč a na celkovém THFK v Česku podílela se podílela z 5,7 %. V období 2001–2024 se nejvíce Ústecký kraj podílel na THFK Česka v roce 2010, a to ze 7,4 %. V následujících letech se tento podíl převážně snižoval až do roku 2019, kdy dosáhl 5,0 %, což bylo nejméně za sledované období. Od roku 2020 podíl kraje na THFK Česka roste.

Graf 3.5 Podíl Ústeckého kraje na THFK Česka a míra investic

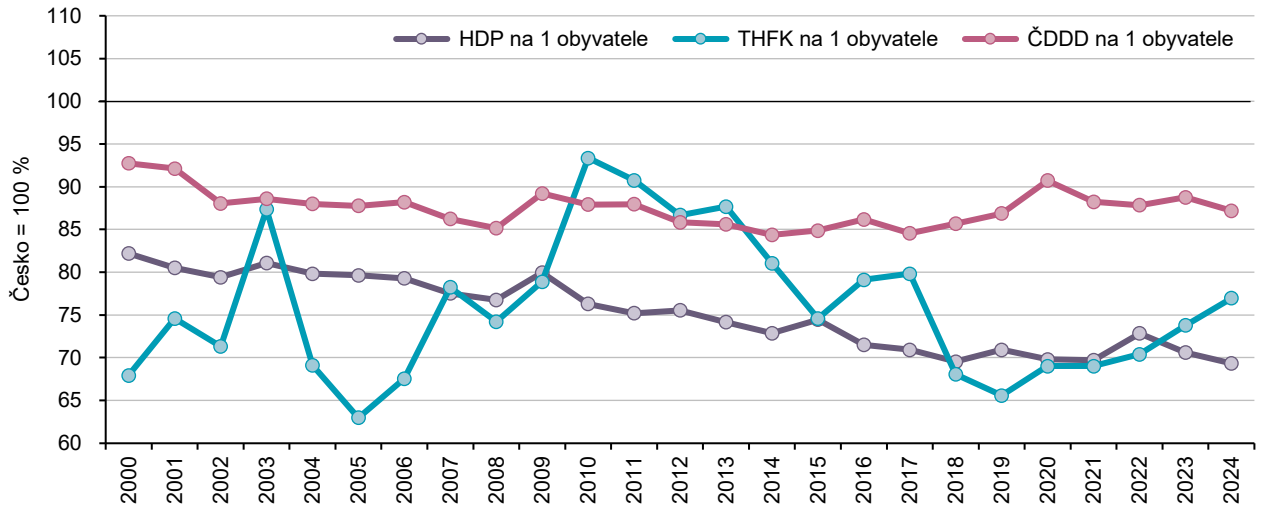
THFK na 1 obyvatele byla sedmá nejvyšší mezi kraji.

V přepočtu na 1 obyvatele dosáhla v roce 2024 THFK hodnoty 150 977 Kč a jednalo se o sedmou nejvyšší hodnotu v mezi kraji. Ve vztahu k průměru Česka (ČR = 100 %) odpovídala THFK na 1 obyvatele v kraji úrovni 77,0 %. Více jak 100 % bylo dosaženo pouze v hl. m. Praze (239,1 %). Nejnižší THFK byla zjištěna v Libereckém kraji, kde odpovídala pouze 65,4 % úrovně Česka. Ústecký kraj si meziročně polepšil.

THFK v letech 2010 a 2013 patřila k nejvyšším mezi kraji.

V letech 2018 až 2022 patřil Ústecký kraj ke krajům s nižší THFK, v mezikrajovém porovnání se umísťoval na 9 až 11 místě a úroveň jeho THFK ve vztahu k průměru Česka se pohybovala okolo 70 %. Naproti tomu v období 2010 až 2013 vykazoval kraj jednu z nejvyšších THFK mezi kraji, když se v mezikrajovém porovnání umístil na pomyslném 3 až 4 místě, přičemž úroveň THFK se v té době v kraji pohybovala nejvýše v období 2001 až 2024, a to v intervalu 87,7 % (rok 2013) a 93,4 % (rok 2010) úrovně Česka.

Graf 3.6 Základní makroekonomické ukazatele v Ústeckém kraji v přepočtu na 1 obyvatele v porovnání s Českem

Míra investic dosáhla 29,4 % a byla třetí nejvyšší mezi kraji.

Míra investic, vyjadřující podíl tvorby hrubého fixního kapitálu na hrubém domácím produktu, dosáhla v roce 2024 hodnoty 29,4 % a byla třetí nejvyšší mezi kraji. V porovnání s průměrem Česka (26,5 %) byla vyšší o 2,9 p. b. Nejnižší míra investic byla zjištěna v Kraji Vysočina (22,2 %), nejvyšší naopak v hl. m. Praze a Karlovarském kraji (shodně 29,9 %). Rok 2024 byl druhým rokem v řadě, kdy byla míra investic v Ústeckém kraji vyšší, než byl průměr Česka. V období 2018 až 2022 tomu bylo naopak. Z dlouhodobého pohledu byla míra investic v kraji nejvyšší v roce 2010, kdy dosáhla 32,5 % a průměr Česka převyšovala o 5,9 p. b. Následoval pokles až do roku 2019 na hodnotu 23,8 %. V následujících letech docházelo k pravidelným meziročním nárůstům podílu THFK na HDP.

Místní rozpočty

Příjmy územních rozpočtů se zvýšily.

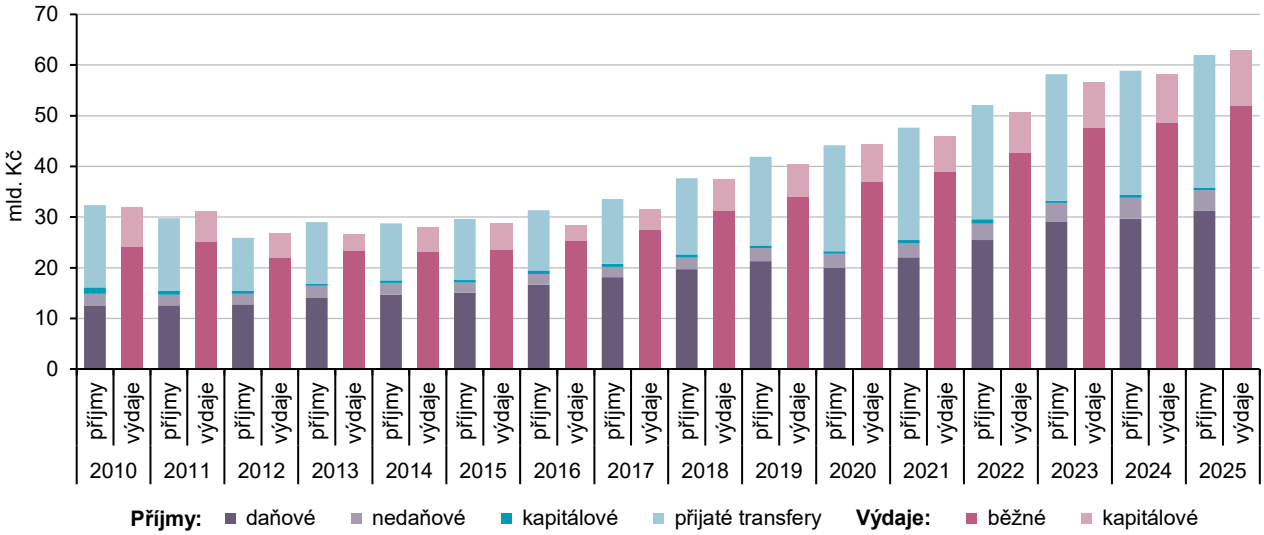
Příjmy územních rozpočtů Ústeckého kraje (souhrn za kraj, obce a dobrovolné svazky obcí po konsolidaci) dosáhly v roce 2025 v souhrnu 61 965 mil. Kč, meziročně se zvýšily o 3 095 mil. Kč (o 5,3 %). Daňové příjmy dosáhly v roce 2025 výše 31 224 mil. Kč a na celkovém objemu příjmů se podílely 50,4 %. Daňové příjmy tvoří většinu místních územních rozpočtů a ve většině let období 2015 až 2025 zaujímaly více jak 50procentní podíl. Výjimkou byly pouze roky 2020 až 2022. V roce 2022 jejich podíl klesl pod tuto hranici, ale stále tvořily největší složku příjmů

územních rozpočtů. V letech 2020 a 2021 zaujímaly největší podíl na příjmech přijaté transfery.

Přijaté transfery tvořily druhý největší podíl příjmů.

Přijaté transfery byly s výjimkou výše uvedených let 2020 a 2021 druhou nejvyšší položkou rozpočtů na straně příjmů. Jejich podíl se obvykle pohyboval mezi 38,0 % (roky 2016 a 2017) a 43,2 % (rok 2022). Výjimkou byly roky 2020 a 2021, kdy podíl přijatých transferů na celkových příjmech územních rozpočtů dosáhl 47,4 %, resp. 46,6 %. V roce 2025 dosáhly přijaté transfery hodnoty 26 120 mil. Kč.

Graf 3.7 Příjmy a výdaje místních rozpočtů v Ústeckém kraji (po konsolidaci)

Zdroj: Ministerstvo financí

Vzrostly i výdaje územních rozpočtů.

Výdaje územních rozpočtů v kraji dosáhly vloni částky 62 762 mil. Kč, meziročně se zvýšily o 4 600 mil. Kč (o 7,9 %). Výdaje územních rozpočtů v kraji jsou tvořeny převážně běžnými výdaji. Ty se vloni na celkových výdajích podílely z 82,7 %, když dosáhly 51 926 mil. Kč. Kapitálové výdaje územních rozpočtů v kraji dosáhly vloni částky 10 836 mil. Kč, na celkových výdajích se podílely ze 17,3 %.

Územní rozpočty hospodařily vloni v souhrnu se ztrátou.

Saldo příjmů a výdajů územních rozpočtů bylo vloni záporné, když výdaje převýšily příjmy o 797 mil. Kč. V období od roku 2015 se jednalo o druhé a nejvyšší záporné saldo územních rozpočtů. Výsledek hospodaření rozpočtů krajů, obcí a dobrovolných svazků obcí dosáhl záporné hodnoty ještě v roce 2020 (saldo -203 mil. Kč).

Věda, IT

Snížil se objem prostředků na výzkum a vývoj.

Do výzkumu a vývoje (VaV) se v roce 2024 v Ústeckém kraji investovalo celkem 1 596,0 mil. Kč, meziročně se objem investovaných prostředků snížil o 384,8 mil. Kč (o 19,4 %). Objem výdajů na výzkum a vývoj v kraji v období 2006 až 2024 převážně rostl, přičemž nejvyšší byl v roce 2023, kdy se na výzkum a vývoj vynaložilo 1 980,8 mil. Kč. Nejméně to naopak bylo v roce 2006 (587,1 mil. Kč).

Podíl výdajů na VaV na HDP je dlouhodobě jeden z nejnižších v Česku.

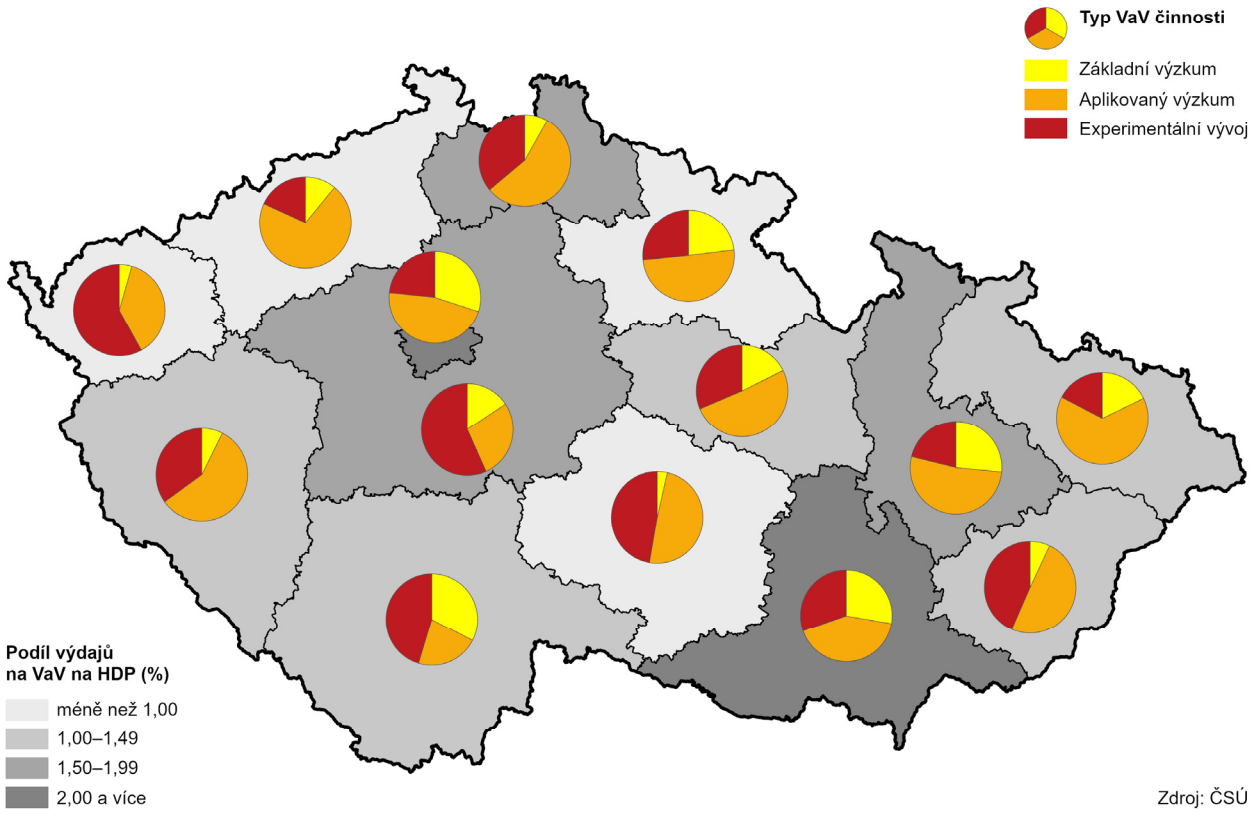
Na regionálním HDP se výdaje na výzkum a vývoj vloni podílely 0,4 %. Podíl výdajů na VaV na HDP v uplynulých letech v kraji mírně rostl. Zatímco se v letech 2005 až 2011 každoročně podílely na HDP z 0,3 %, od roku 2019 již tento podíl činil nejčastěji 0,4 % (v letech 2020 a 2023 to bylo 0,5 %). Podíl výdajů na výzkum a vývoj na HDP je v kraji dlouhodobě pod průměrem Česka a tento rozdíl se prohlubuje. Zatímco

v roce 2005 činil tento rozdíl 0,9 p. b. (Česko = 1,2 %), v roce 2024 to bylo již 1,4 p. b. (Česko = 1,8 %).

Největší podíl tvořily neinvestiční výdaje.

Z celkového objemu výdajů na výzkum a vývoj tvoří dlouhodobě největší podíl neinvestiční výdaje. Ty v roce 2024 dosáhly v kraji hodnoty 1 442,1 mil. Kč a na celkovém objemu výdajů se podílely z 90,4 %. Zbylých 9,6 % připadlo na investiční výdaje (154,0 mil. Kč). V období 2005 až 2024 zaujímaly neinvestiční výdaje nejvyšší podíl na celkovém objemu výdajů na VaV v roce 2017, a to 92,8 %. V následujících letech docházelo převážně k poklesu tohoto podílu až do roku 2023, kdy neinvestiční výdaje představovaly 74,0 % všech výdajů na VaV. Jednalo se o druhý nejnižší podíl za sledované období, nejméně to bylo v roce 2014, kdy neinvestiční výdaje tvořily 73,9 % všech výdajů.

Výdaje na výzkum a vývoj v krajích v roce 2024

Zdroj: ČSÚ

Převažuje financování z podnikatelských zdrojů.

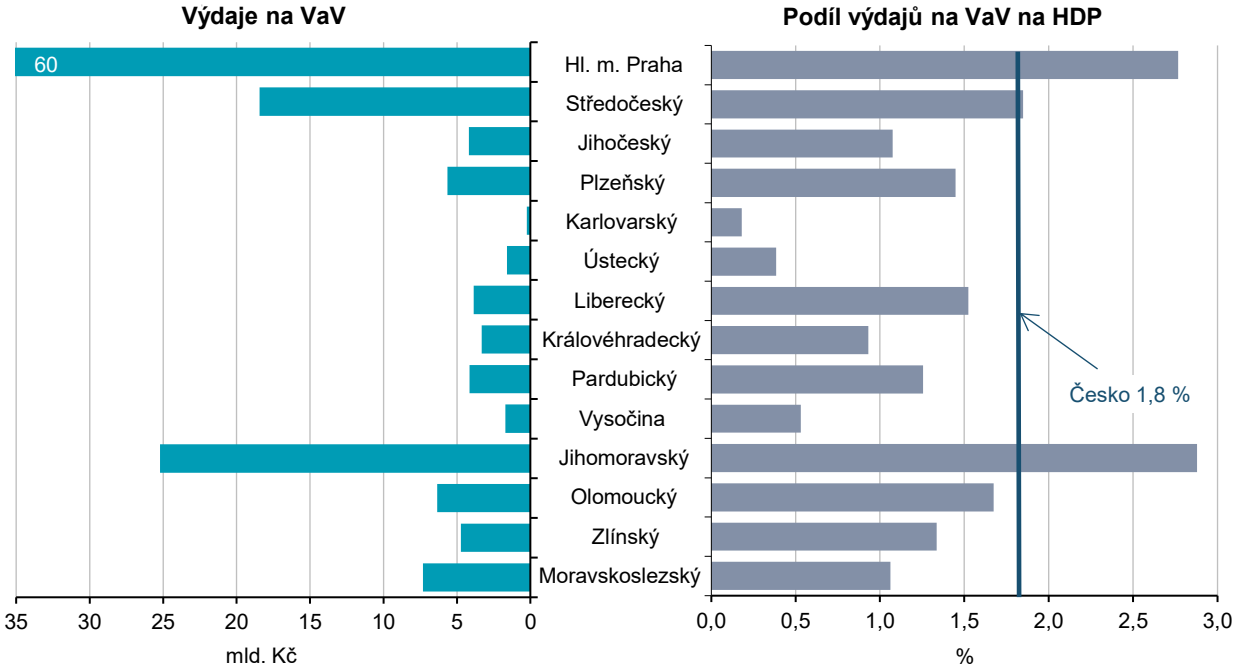
Výdaje na výzkum a vývoj v kraji jsou financovány převážně z podnikatelských zdrojů, z nich v roce 2024 pokryto 74,8 % výdajů na VaV. Z veřejných zdrojů ČR bylo uhrazeno 20,5 % a 4,4 % výdajů na VaV bylo zafinancováno z veřejných zdrojů v zahraničí. Podnikatelské zdroje mají na financování výdajů na výzkum a vývoj v kraji dlouhodobě nejvyšší podíl. V období 2005 až 2024 se tento podíl pohyboval v intervalu od 52,4 % (rok 2014) do 74,8 % (rok 2024). Z pohledu objemu prostředků byly ve sledovaném období druhým nejvýznamnějším zdrojem prostředků veřejné zdroje ČR, jejichž podíl se pohyboval od 19,0 % (rok 2023) po 36,0 % (rok 2009). Výjimkou byl rok 2014, kdy byl druhý největší podíl výdajů na VaV hrazen z veřejných zdrojů EU (25,3 %).

Největší podíl výzkumu je realizován v podnikatelském sektoru.

Z pohledu sektoru provádění je pro výzkum a vývoj dlouhodobě nejdůležitější podnikatelský sektor, kde se provedl výzkum a vývoj v hodnotě 1 354,0 mil. Kč, tj.

84,8 % všech prostředků vynaložených v kraji na výzkum a vývoj v roce 2024. Druhým v pořadí byl vysokoškolský sektor s výzkumem a vývojem za 194,6 mil. Kč (12,2 % všech výdajů). Ve vládním sektoru se provedl výzkum za 47,4 mil. Kč (3,0 % výdajů). V podnikatelském sektoru se každoročně realizuje většina výdajů na výzkum a vývoj. Nejméně to bylo v roce 2018, kdy se v podnikatelském sektoru provedl výzkum a vývoj odpovídající 73,6 % hodnoty celkových ročních výdajů na VaV. Nejvyšší podíl byl naopak zjištěn v roce 2005 (89,8 %).

Graf 3.8 Výdaje na výzkum a vývoj podle krajů v roce 2024

Většina prostředků byla vynaložena na aplikovaný výzkum.

Na celkovém objemu výdajů na výzkum a vývoj se v roce 2024 podílel aplikovaný výzkum. Na ten bylo vynaloženo celkem 1 131,0 mil. Kč, tj 70,9 % všech prostředků vynaložených na výzkum a vývoj v kraji. Druhý největší objem prostředků plynul do experimentálního vývoje (290,1 mil. Kč, tj. 18,2 %) a nejmenší objem výdajů na VaV směřoval do základního výzkumu (174 ,9 mil. Kč, tj. 11,0 % všech výdajů na VaV v kraji). Podíl výdajů vynaložených na aplikovaný výzkum na celkovém objemu výdajů na VaV roste. Zatímco v období 2005 až 2016 překročil padesátiprocentní hranici jen jednou v roce 2011, kdy se na celkových výdajích na VaV v kraji podílel 50,1 %, od roku 2017 tuto hranici překročil každoročně a jeho podíl se nadále zvyšoval. Nejvíce se do aplikovaného výzkumu investovalo v roce 2023, a to 1 445,5 mil. Kč, přičemž na celkovém objemu výdajů na VaV se aplikovaný výzkum podílel z 73,0 %, což byl nejvyšší podíl za uplynulých 20 let.

Snížil se počet pracovníků ve výzkumu a vývoji.

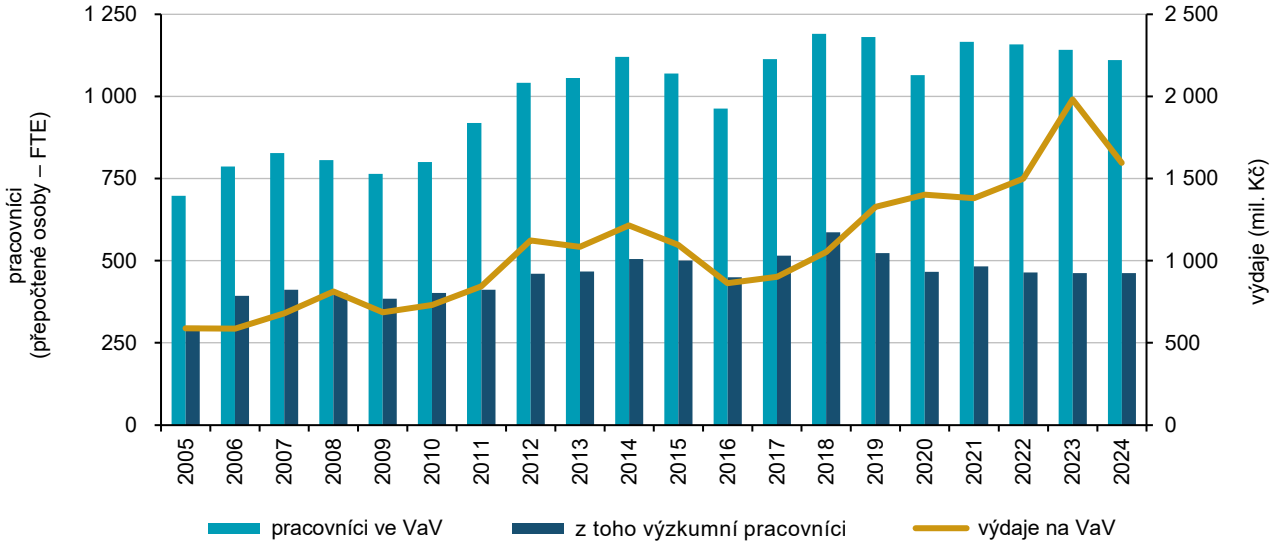
Ve výzkumu a vývoji působilo v roce 2024 celkem 1 110 pracovníků (přepočtené osoby), meziročně se jejich počet snížil o 32 osob (o 2,8 %). Počet pracovníků ve výzkumu a vývoji nejprve od roku 2005 převážně rostl, a to až do doku 2018, kdy ve výzkumu a vývoji pracovalo v kraji nejvíce pracovníků za sledované období, a to 1 191 (přepočtené osoby). Od roku 2019 jsme svědky pravidelného meziročního poklesu pracovníků ve výzkumu a vývoji s výjimkou roku 2021, kdy došlo k nárůstu. V porovnání s rokem 2019 byl v roce 2024 nižší o 70 osob (o 6,0 %). Pokud ale

porovnáme počet pracovníků s rokem 2005, pracovalo v roce 2024 v kraji ve výzkumu a vývoji o 413 pracovníků (o 59,3 %) více.

Ženy tvořily 34,2 % pracovníků.

Z celkového počtu pracovníků (přepočtené osoby) bylo v roce 2024 celkem 34,2 % žen. Jejich podíl mezi pracovníky ve výzkumu a vývoji z dlouhodobého pohledu spíše stagnuje. Podíl výzkumných pracovníků (přepočtené osoby) na celkovém počtu pracovníků ve výzkumu a vývoji dosáhl 41,6 % a technici tvořili 41,5 %.

Graf 3.9 Pracovníci ve výzkumu a vývoji a výdaje na výzkum a vývoj v Ústeckém kraji

Zvyšuje se počítačová gramotnost i vybavenost domácností počítačem i internetem.

Počítačová gramotnost a používání informačních a komunikačních technologií v domácnostech a u jednotlivců se neustále zvyšuje. V roce 2024 bylo vybaveno osobním počítačem 75,5 % (počítáno jako tříleté klouzavé průměry) domácností v kraji, meziročně došlo k nárůstu o 0,3 p. b. Od roku 2019 vzrostl tento podíl o 8,5 p. b. I přes postupný nárůst je podíl domácností vybavených osobním počítačem v Ústeckém kraji dlouhodobě nejnižší mezi kraji. Dlouhodobé prvenství patří hl. m. Praze, kde bylo v roce 2024 vybaveno osobním počítačem 88,8 % všech domácností. Za průměrem Česka (83,0 %) kraj v roce 2024 zaostával o 7,5 p. b.

Internet mělo 88,5 % domácností.

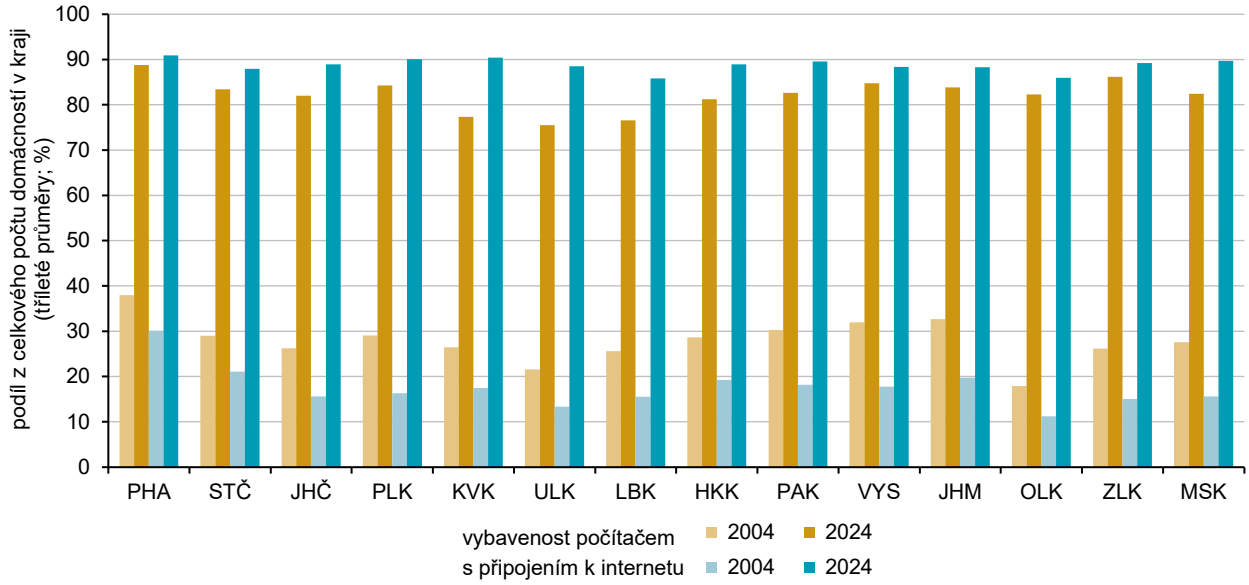
Připojením k internetu bylo v roce 2024 v Ústeckém kraji vybaveno 88,5 % všech domácností, v porovnání s rokem 2023 to bylo o 2,8 p. b. více a oproti roku 2019 došlo k navýšení o 13,7 p. b. Podíl domácností připojených k internetu v Ústeckém kraji patří, stejně jako podíl domácností vybavených počítačem, dlouhodobě k nejnižším v Česku. V roce 2024 se postavení kraje zásluhou třetího nejvyššího meziročního nárůstu mezi kraji zlepšilo a kraj vykázal až šestý nejnižší podíl. I v případě podílu domácností vybavených internetem Ústecký kraj zaostává za průměrem Česka, tento rozdíl se ale v posledních letech snížil. Zatímco v roce 2019 byl tento podíl v kraji nižší o 6,3 p. b., v roce 2024 to bylo jen o 0,4 p. b.

K připojení k internetu slouží domácnostem nejen počítače, ale i mobilní telefony.

Podíl domácností připojených k internetu je v kraji vyšší než podíl domácností vybavených počítačem. Uživatelé internetu mohou k připojení využít například mobilní telefony. Z celkového počtu obyvatel Ústeckého kraje ve věku 16 let a více využívalo v roce 2024 internet 87,5 % osob. I v případě tohoto ukazatele dochází v posledních letech ke zlepšování postavení kraje v rámci Česka. Rok 2024 byl

prvním rokem, kdy byl podíl uživatelů internetu v populaci kraje vyšší, než tomu bylo v průměru v Česku, a to o 0,1 p. b.

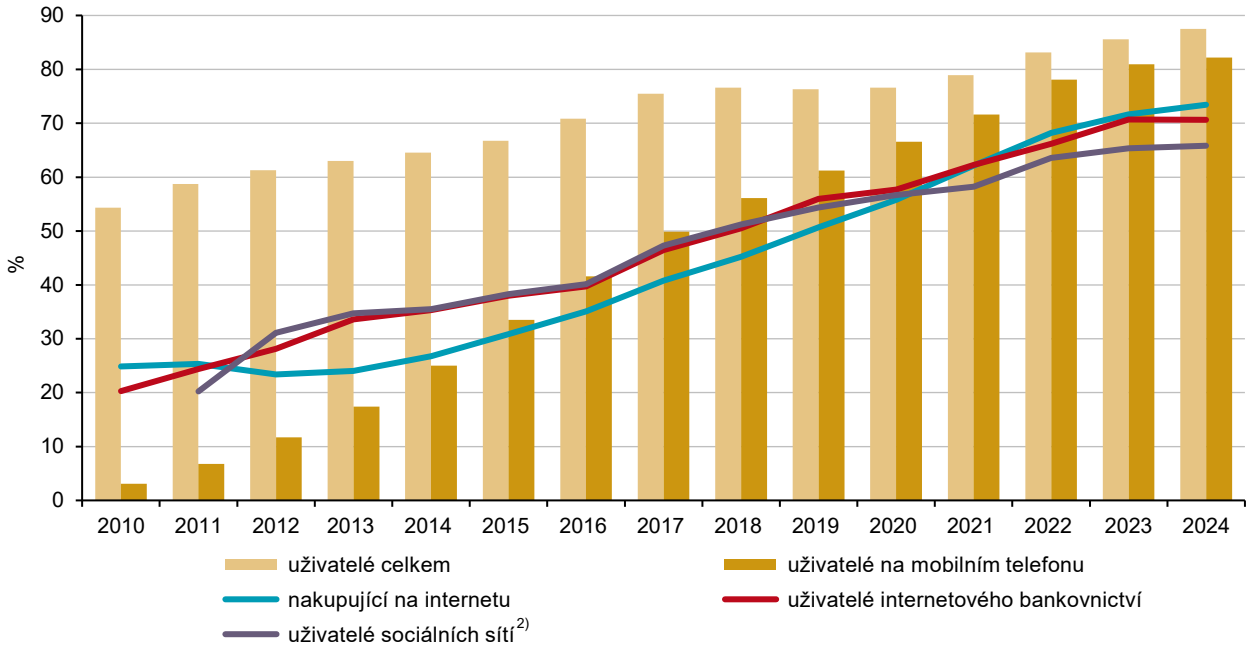
Graf 3.10 Domácnosti vybavené osobním počítačem a s připojením k internetu podle krajů

Zvyšuje se zájem o nákupy na internetu či používání internetového bankovnictví.

V posledních letech zaznamenáváme stále vyšší zájem o využívání internetu k nákupům či přístupu do internetového bankovnictví. Podíl uživatelů ve věku 16 let a více, kteří nakupují na internetu, dosáhl v roce 2024 hodnoty 73,4 % a v porovnání s rokem 2019 byl vyšší o 22,7 p. b. Zásluhou tohoto nárůstu se v posledních letech přiblížil republikovému průměru. Zatímco v roce 2019 byl podíl nakupujících na internetu na počtu obyvatel ve věku 16 let a více v kraji nižší v porovnání s průměrem Česka o 8,8 p. b., v roce 2024 to bylo jen o 0,4 p. b.

Graf 3.11 Uživatelé internetu ve věku 16 let a více v Ústeckém kraji[1)]

[1)] podíl z počtu obyvatel kraje ve věku 16 let a více; počítáno jako tříleté klouzavé průměry
[2)] srovnatelné údaje za uživatele sociálních sítí jsou k dipozici od roku 2011

V používání internetového bankovnictví obyvatelé kraje zaostávají za ostatními kraji, …

Podíl uživatelů internetového bankovnictví na populaci kraje ve věku 16 let a výše činil v roce 2024 70,6 % a oproti roku 2019 byl vyšší o 14,6 %. I přes tyto nárůsty zaostává obyvatelstvo našeho kraje ve využívání internetu k internetovému bankovnictví za obyvateli většiny ostatních krajů. Jejich podíl byl v roce 2024 nejnižší v Česku a za republikovým průměrem zaostával o 5,5 p. b.

…naproti tomu výrazně častěji obyvatelé kraje využívají sociální sítě.

Jak vyplývá z výše uvedeného, nevyužívá obyvatelstvo Ústeckého kraje informační technologie často v takovém rozsahu, jako je tomu v ostatních krajích. Z pohledu let 2022 až 2024 ale obyvatelstvo kraje dosahuje nadprůměrných výsledků v rámci Česka, a to v oblasti využívání sociálních sítí. V letech 2022 a 2024 byl v Ústeckém kraji zjištěn druhý nejvyšší podíl obyvatel ve věku 16 let a více využívajících sociální sítě a v roce 2023 byl tento podíl nejvyšší ze všech krajů. V roce 2024 bylo uživatelem sociálních sítí 65,8 % obyvatel kraje ve věku 16 let a více, přičemž průměr Česka činil 62,7 %.

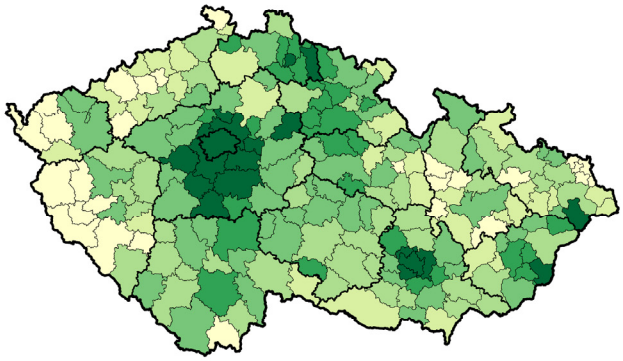
Ekonomické subjekty

Snížil se počet registrovaných subjektů.

V Ústeckém kraji bylo k 31. 12. 2025 registrováno 166 571 subjektů, meziročně jejich počet poklesl o 2 373 subjektů (o 1,4 %). Jednalo se o největší meziroční nárůst od roku 2014 (data do roku 2012 nejsou zcela srovnatelná z důvodu změny metodiky). Počet registrovaných subjektů po roce 2013 převážně meziročně rostl s výjimkou let 2019 a 2023, kdy došlo k poklesům počtu subjektů. Zatímco meziroční pokles v roce 2019 byl spíše mírnější (o 1,0 %), v roce 2023 činil 8,1 %. Tento výrazný pokles byl zapříčiněn ukončováním ekonomické činnosti ze strany fyzických osob z důvodu nově vzniklé povinnosti používat datovou schránku. Nejvíce ekonomických subjektů bylo v období 2014 až 2025 registrováno v roce 2022, a to 177 707 osob (ve stavu ke konci roku).

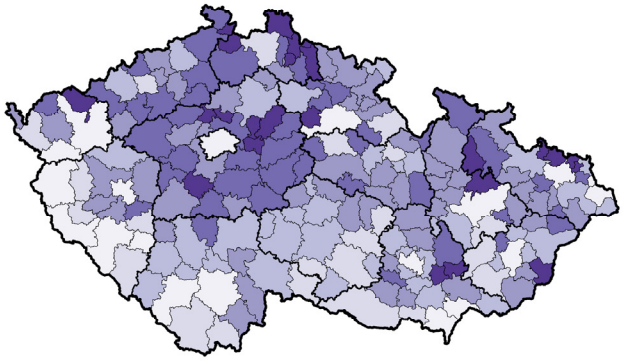
Živnostníci ve správních obvodech obcí s rozšířenou působností k 31. 12. 2025

Na 1 000 obyvatel ve věku 18 let a více

‰
- méně než 90,00
- 90,00–99,99
- 100,00–109,99
- 110,00–119,99
- 120,00–129,99
- 130,00 a více

Podíl na ekonomických subjektech se zjištěnou aktivitou

%
- méně než 61,50
- 61,50–63,99
- 64,00–66,49
- 66,50–68,99
- 69,00–71,49
- 71,50 a více

Zdroj: ČSÚ

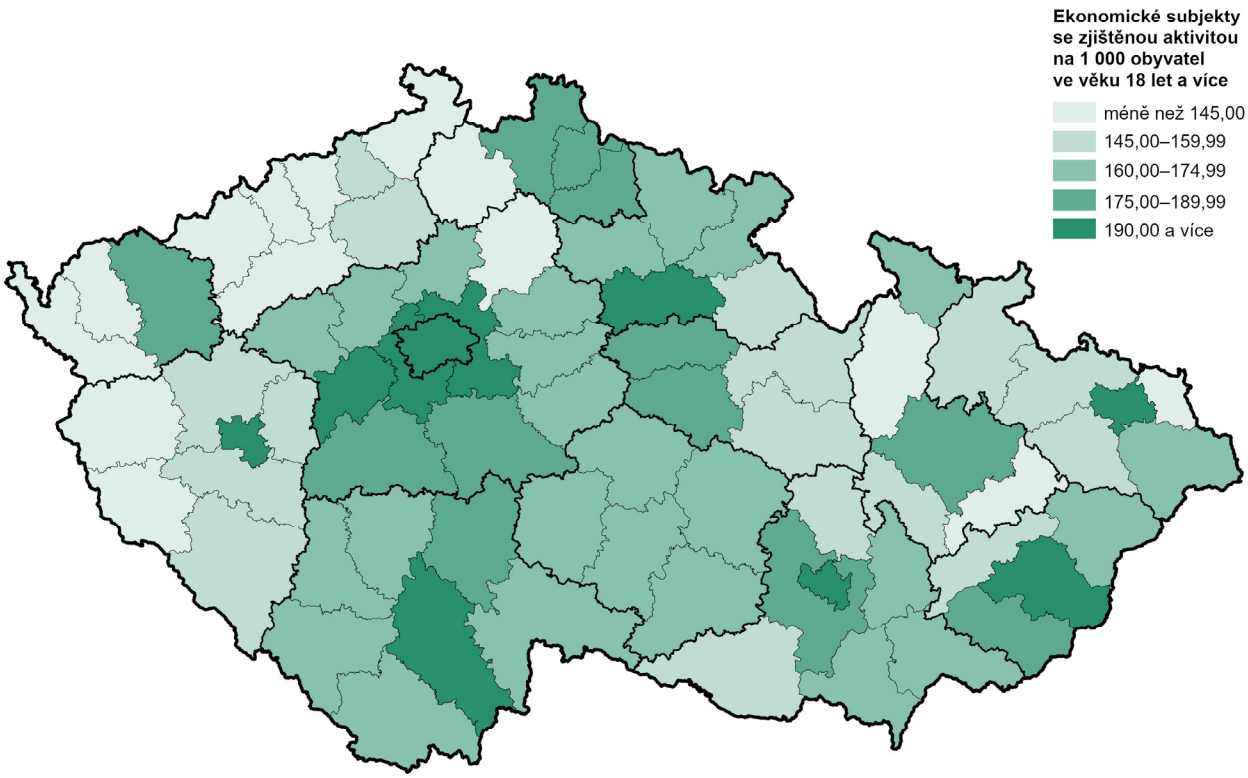
Podíl fyzických osob dosáhl 76,8 %.

Největší podíl registrovaných subjektů tvoří fyzické osoby, v roce 2025 se na celkovém počtu subjektů v kraji podílely ze 76,8 %. V období 2013 až 2025 byl podíl fyzických osob na celkovém počtu registrovaných subjektů nejvyšší v roce 2014, kdy dosáhl 80,6 %. V následujících letech převážně klesal, k nejvýraznějšímu meziročnímu poklesu došlo v roce 2023, a to z již zmíněné povinnosti používat datové schránky. V letech 2024 a 2025 se podíl fyzických osob na celkovém počtu ekonomických subjektů zvyšoval.

Živnostníci tvořili 69,8 % všech subjektů.

Nejrozšířenější právní formou je fyzická osoba podnikající podle živnostenského zákona. Ke konci roku 2025 jich bylo v Ústeckém kraji registrováno 116 291 a na celkovém počtu registrovaných osob v kraji se podílely 69,8 %. Počet živnostníků v kraji od roku 2014 pravidelně roste, stejně jako roste jejich podíl na celkovém počtu registrovaných subjektů. Výjimkou byl pouze rok 2023, kdy došlo k poklesu obou ukazatelů.

Intenzita podnikatelské aktivity v okresech k 31. 12. 2025

Zdroj: ČSÚ

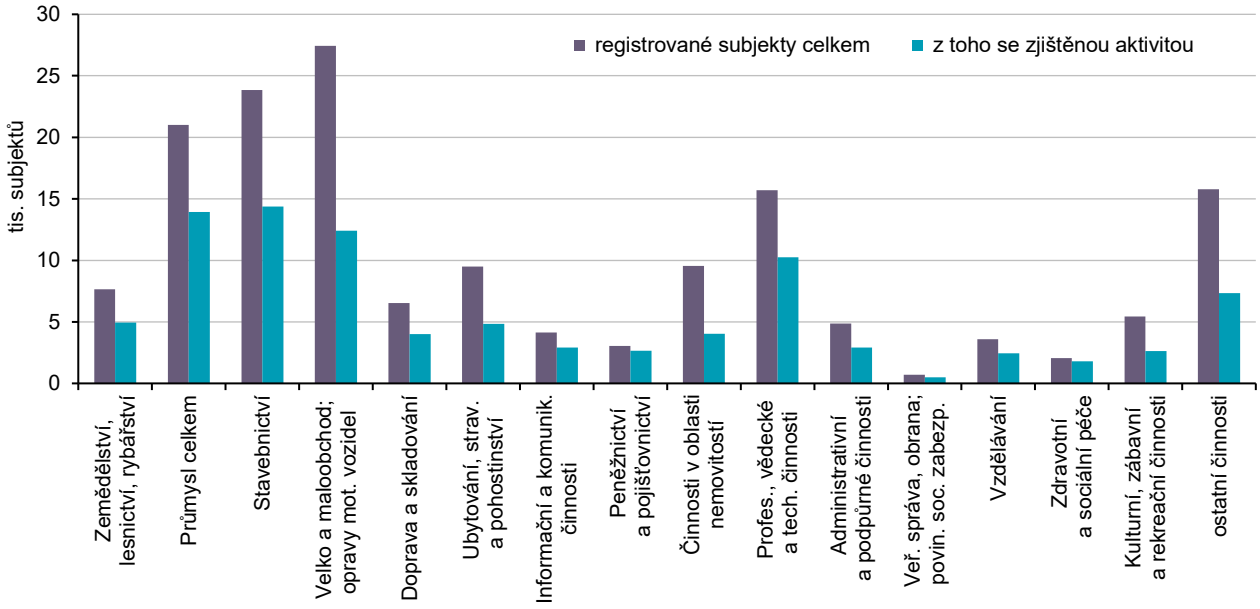
Z právnických osob dominují společnosti s ručením omezeným.

Druhý nejvýznamnější podíl na celkovém počtu registrovaných subjektů zaujímají dlouhodobě společnosti s ručením omezeným. V roce 2025 jich bylo v kraji registrováno 20 259 a na celkovém počtu registrovaných subjektů se podílely 12,2 %. Z velkého množství právních forem uvádíme dále ty, jejichž počty v kraji k 31. 12. 2025 přesáhly hranici 1 tis. subjektů a v závorce uvádíme jejich podíl na celkovém počtu registrovaných subjektů v kraji: 7 310 spolků (4,4 %), 6 178 fyzických osob ostatních (svobodná povolání; 3,7 %), 5 228 společenství vlastníků jednotek (3,1 %), 2 836 zahraničních fyzických osob (1,7 %), 2 545 zemědělských podniků fyzických osob (1,5 %) a 1 578 pobočných spolků (0,9 %).

Aktivitu vykazovalo 56,3 % registrovaných subjektů.

Z celkového počtu registrovaných subjektů jich v roce 2025 vykazovalo aktivitu 56,3 %. Podíl subjektů se zjištěnou aktivitou meziročně stále roste. Největší nárůst jsme zaznamenali v roce 2023, kdy se tento podíl v porovnání s rokem 2022 zvýšil o 5,3 p. b. Intenzita podnikatelské aktivity vyjádřená počtem ekonomických subjektů se zjištěnou aktivitou na 1 tis. obyvatel ve věku 18 a více let dosáhla v roce 2025 v kraji hodnoty 96,5. Nejvíce ekonomických subjektů na 1 tis. obyvatel ve věku 18 a více let připadalo v okrese Litoměřice (108,8), nejméně v okrese Most (89,1).

Graf 3.12 Ekonomické subjekty podle převažující ekonomické činnosti v Ústeckém kraji k 31. 12. 2025
(subjekty s uvedenou činností)

Nově vzniklo 7 123 subjektů.

V kraji vloni vzniklo celkem 7 123 subjektů, většina z nich byla založena jako osoby podnikající dle živnostenského zákona (74,5 %), druhou nejčastěji zakládanou právní formou byly společnosti s ručením omezeným (13,8 %). Nejvíce nových subjektů vzniklo v okrese Teplice (18,1 %), nejméně v okrese Louny (9,7 %). Pokud ale počet vzniklých subjektů přepočteme na 1 tisíc obyvatel ve věku 18 let a více, tak nejméně podnikatelských subjektů vzniklo vloni v okrese Děčín (6,9 subjektů), nejvíce v okrese Teplice (9,3 subjektů).

Struktura podle počtu zaměstnanců.

Z celkového počtu registrovaných subjektů jich 19 167 mělo alespoň jednoho zaměstnance. Z tohoto počtu mělo 88,0 % subjektů 1 až 19 zaměstnanců, 6,9 % subjektů zaměstnávalo 20 až 49 zaměstnanců, 4,4 % subjektů mělo 50 až 249 zaměstnanců a 0,7 % subjektů bylo zaměstnavatelem 250 a více zaměstnanců.

Nejčastějším odvětvím byl velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel.

Z pohledu převažující ekonomické činnosti spadá nejvíce subjektů se sídlem v Ústeckém kraji do odvětví velkoobchod a maloobchod; opravy a údržba motorových vozidel (27 419 subjektů, tj. 17,0 % z celkového počtu subjektů se zjištěnou činností). Druhou nejvíce zastoupenou činností je stavebnictví, kterým se zabývalo 14,8 % subjektů. Třetím nejvýznamnějším odvětvím co do počtu subjektů byl v kraji průmysl (13,1 % subjektů).

Zemědělství

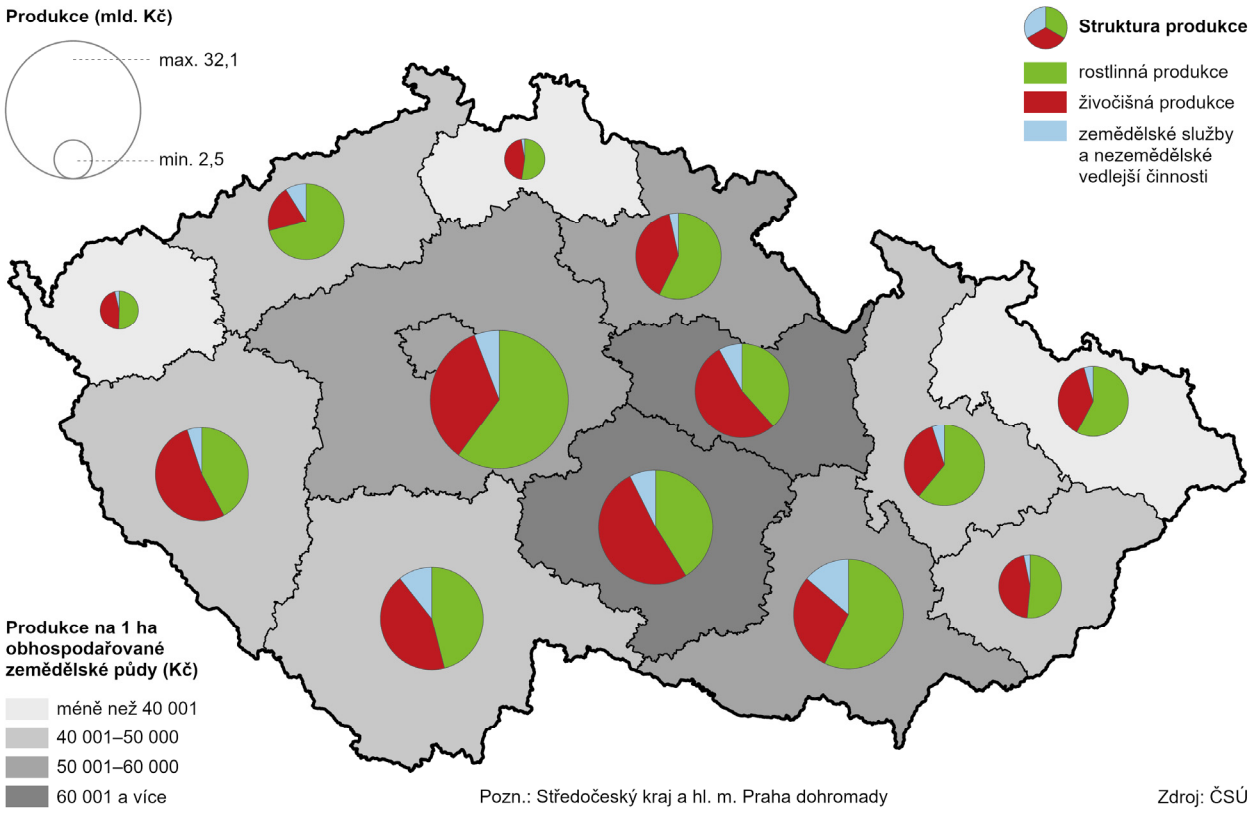
Produkce zemědělského odvětví se snížila, …

Produkce zemědělského odvětví je určována jak naturální produkcí, tak i vývojem běžných cen. Podle semidefinitivních výsledků dosáhla produkce zemědělského odvětví v Ústeckém kraji v roce 2024 hodnoty 9 725 mil. Kč (v běžných cenách). Meziročně došlo k poklesu o 307 mil. Kč (o 3,1 %). Jednalo se o již druhý meziroční pokles v řadě.

…a to z důvodu poklesu jak rostlinné produkce, …

Pokles celkové produkce byl významně ovlivněn poklesem rostlinné produkce, u které jsme v roce 2024 zaznamenali již druhé meziroční snížení. Celkem dosáhla rostlinná produkce v Ústeckém kraji 6 907 mil. Kč (v běžných cenách) a v porovnání s rokem 2023 byla nižší o 309 mil. Kč (o 4,3 %). Význam rostlinné produkce v kraji v uplynulých letech převážně rostl. Nejméně se v uplynulých 20 letech podílela rostlinná produkce na celkové zemědělské produkci v roce 2006, a to z 56,4 %, nejvíce naopak v roce 2021, a to ze 78,0 %. V následujících třech letech tento podíl klesal a v roce 2024 se rostlinná produkce podílela na celkové zemědělské produkci v kraji ze 71,0 %.

Produkce zemědělského odvětví v krajích v roce 2024 (semidefinitivní údaje)

Pozn.: Středočeský kraj a hl. m. Praha dohromady

Zdroj: ČSÚ

…tak i živočišné produkce.

Meziročně se mírně snížila i živočišná produkce v kraji, a to o 10 mil. Kč (o 0,5 %) na 1 945 mil. Kč (v běžných cenách). Na celkové zemědělské produkci Ústeckého kraje se podílela 20,0 %, což bylo nejvíce od roku 2015. I přes tuto skutečnost význam zemědělské produkce pro celkovou zemědělskou produkci v kraji z dlouhodobého pohledu klesá. Nejméně se živočišná produkce na celkové zemědělské produkci kraje podílela v roce 2021 (14,7 %), nejvíce to bylo v roce 2006 (38,8 %).

Meziročně se zvýšila výměra obhospodařované půdy, …

Obhospodařovaná půda zahrnuje obhospodařovanou ornou půdu, trvalé travní porosty, trvalé kultury (vinice, chmelnice, ovocné sady a od roku 2023 také školky) a ostatní trvalé kultury (do roku 2022 zahrnovala obhospodařovaná půda i zahrady). Její výměry v uplynulých dvaceti letech kolísaly, od roku 2016 převážně rostou. K 31. 5. 2025 bylo v kraji obhospodařováno 222 436 ha zemědělské půdy, meziročně se její výměry zvýšily o 1 761 ha (o 0,8 %). Jednalo se o největší výměru obhospodařované zemědělské půdy za období 2002 až 2025 (ve stavu k 31. 5. daného roku), přičemž více než 222 tis. ha bylo obhospodařováno ještě v letech 2008 a 2009. Naopak nejméně to bylo v letech 2002 a 2015, kdy bylo v kraji obhospodařováno 213 435 ha, resp. 214 512 ha.

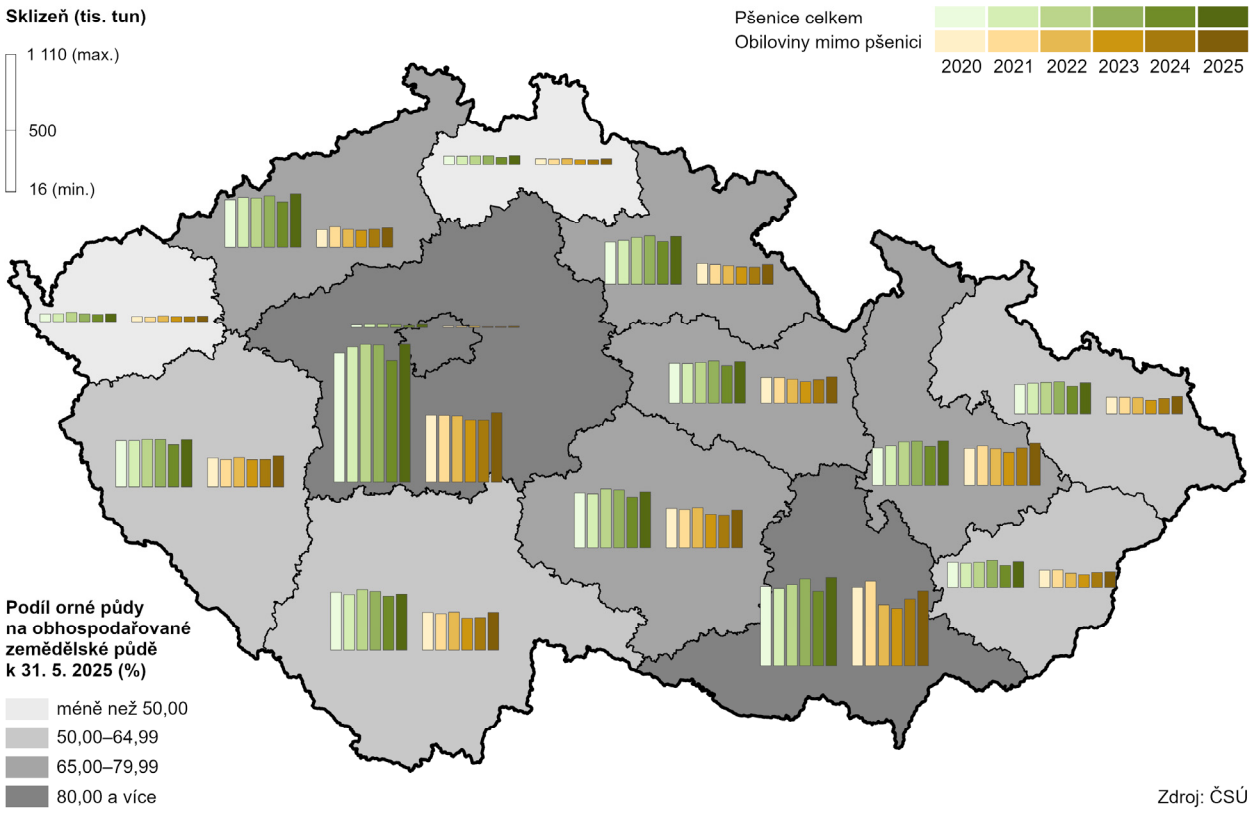
…výměra orné půdy ale poklesla.

Naproti tomu výměra obhospodařované orné půdy (ve stavu k 31. 5.) dlouhodobě klesá. V období počínaje rokem 2002 bylo v kraji nejméně orné půdy obhospodařováno v roce 2022 (147 736 ha). V následujících letech její výměry meziročně rostly až do roku 2025, kdy bylo v kraji obhospodařováno 152 631 ha orné půdy. Jednalo se o desátou nejvyšší výměru od roku 2002. Za sledované období se v kraji obhospodařovalo nejvíce orné půdy v roce 2003, a to 160 724 ha.

Sklizeň obilovin byla vyšší o téměř 15 %.

V kraji se vloni sklidilo 592 839 tun obilovin, meziročně byla sklizeň vyšší o 76 171 tun (o 14,7 %). Tento poměrně výrazný meziroční nárůst byl ovlivněn především vysokým hektarovým výnosem, který byl meziročně vyšší o 0,81 t/ha (o 13,6 %), méně už pak nárůstem sklizňových ploch o 886 ha (o 1,0 %). Hektarový výnos 6,77 tun, dosažený v roce 2025, byl nejvyšší od roku 2001 a překonal tak dosavadní krajský rekord z roku 2016 (6,64 t/ha).

Sklizeň obilovin v krajích v letech 2020 až 2025

Zdroj: ČSÚ

Téměř 3/4 sklizně obilovin tvořila pšenice.

Sklizeň obilovin byla v roce 2025 v kraji tvořena ze 73,5 % sklizní pšenice. Sklizeň pšenice dosáhla v roce 2025 v kraji objemu 435 948 tun (97,0 % sklizené pšenice byla pšenice ozimá) a meziročně objem sklizně pšenice vzrostl 65 848 tun (o 17,8 %). Hektarový výnos se přiblížil hranici sedmi tun (6,95 t) a byl třetí nejvyšší mezi kraji. Meziročně se zvýšil o 0,75 t/ha (o 12,1 %). Zvýšila se rovněž i sklizňová plocha pšenice, v porovnání s rokem 2024 byla vloni v kraji vyšší o 3 026 ha (o 5,1 %).

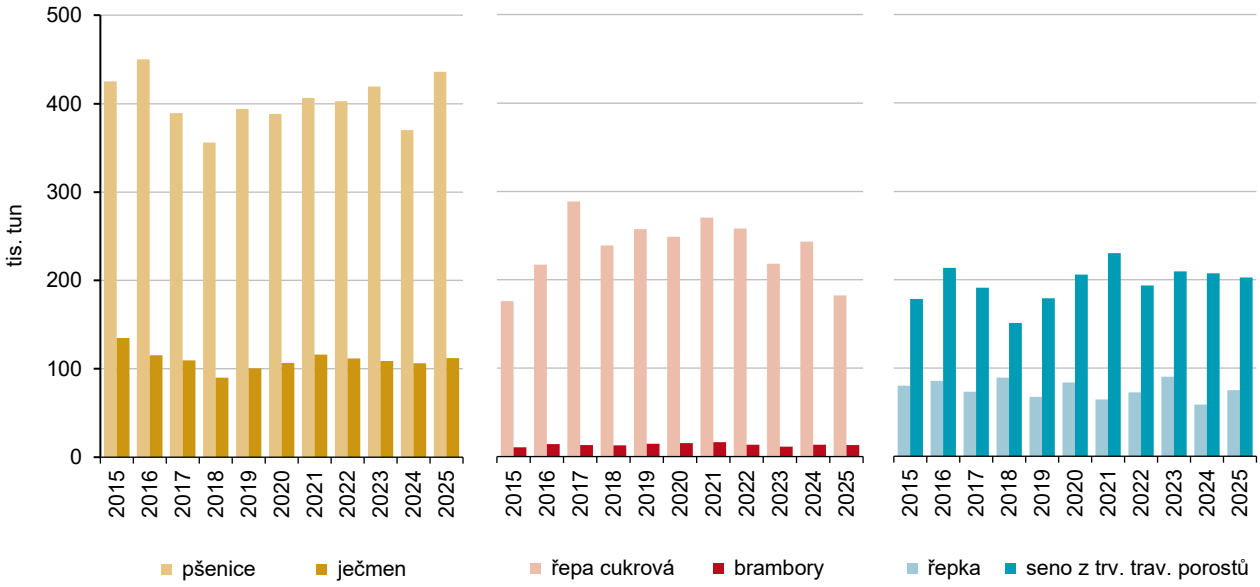
Zvýšila se sklizeň ječmene.

Ječmene se v Ústeckém kraji vloni sklidilo celkem 112 066 tun (z 58,9 % se jednalo o jarní ječmen). Meziročně se objem sklizně ječmene zvýšil o 5 655 tun (o 5,3 %), a to výhradně zásluhou vysokého hektarového výnosu. V průměru na hektar se v kraji sklidilo nadprůměrných 6,42 tun ječmene, což bylo o 1,05 t/ha (o 19,6 %) více než v předchozím roce. Naproti tomu sklizňové plochy meziročně poklesly o 2 364 ha (o 11,9 %) na 17 442 ha v roce 2025.

Sklizeň řepky byla vyšší o téměř 28 %.

Sklizeň řepky dosáhla vloni v kraji objemu 74 954 tun a byla o 16 334 tun (o 27,9 %) vyšší než v předešlém roce. Meziroční nárůst objemu sklizené řepky byl ovlivněn téměř výhradně nárůstem hektarového výnosu o 0,63 t/ha (o 24,9 %). Sklizňové plochy řepky meziročně vzrostly jen mírně (o 552 ha, tj. o 2,4 ha). Je vhodné doplnit, že v referenčním roce 2024 bylo dosaženo v důsledku nevhodných podmínek jak v kraji, tak celorepublikově, podprůměrného výnosu řepky. V kraji dosáhl hektarový výnos řepky v roce 2024 v průměru 2,52 t/ha a byl nejnižší od roku 2004.

Graf 3.13 Sklizeň vybraných plodin v Ústeckém kraji

Sklizeň řepy cukrové poklesla o 1/4.

Sklizeň řepy cukrové v kraji meziročně poklesla o 60 960 tun (o 25,1 %) na 182 217 tun v roce 2025. Příčinou byl pokles sklizňových ploch o 994 ha (o 28,4 %) na 2 503 ha, což byla nejnižší výměra sklizňových ploch cukrové řepy od roku 2010. Hektarový výnos se naproti tomu meziročně zvýšil o 3,26 tun (o 4,7 %) na 72,79 t/ha a překonal tak výnos roku 2014 (70,40 t/ha).

Sklizeň brambor se snížila jen mírně.

K poklesu došlo i v případě sklizně brambor. V roce 2025 se v kraji sklidilo 12 830 tun brambor ze 483 ha při výnosu 26,56 t/ha. Meziročně byl celkový výnos nižší o 300 tun (o 2,3 %) než v roce 2024. Příčinou tohoto poklesu byly především

meziročně nižší výměry sklizňových ploch o 10 ha (o 2,0 %) a i mírně nižší hektarový výnos (menší o 0,07 t/ha, tj. o 0,3 %).

O 6 % vzrostla produkce chmele.

Ústecký kraj je nejvýznamnějším producentem chmele v Česku, na celkové produkci Česka se vloni podílel 59,0 %. V roce 2025 se zde vypěstovalo 4 077 tun chmele, což bylo o 232 tun (o 6,0 %) více než v roce 2024. Meziročně došlo k nárůstu jak hektarového výnosu o 0,08 t/ha (o 5,8 %) na 1,47 t/ha, tak i rozšíření chmelnic o 7 ha (o 0,3 %) na 2 771 ha v roce 2025.

Sklidilo se 202 tis. tun sena.

Sklizeň sena z trvalých travních porostů byla meziročně nižší o 4 883 tun (o 2,4 %). Celkem se z trvalých travních porostů v roce 2025 sklidilo 202 267 tun sena, a to ze 63 293 ha sklizňových ploch. Dosažený výnos byl v loňském roce meziročně mírně nižší o 0,06 t/ha (o 1,7 %), když se z jednoho hektaru sklidilo 3,20 tuny sena. Sklizňové plochy byly vloni v porovnání s rokem 2024 nižší o 426 ha (o 0,7 %).

Snížily se stavy turů včetně krav.

Stavy turů (dříve skot, od roku 2025 zahrnuje navíc domácí zvířata druhu buvol domácí a jiné tury) dosáhly k 31. 12. 2025 v Ústeckém kraji 41 550 kusů, meziročně byly nižší o 1 076 kusů (o 2,5 %). V období 2003 až 2025 stavy turů meziročně kolísaly. V tomto období byly stavy turů nejvyšší v roce 2003 (43 346 kusů), nejméně jich v kraji bylo v letech 2010 až 2013, kdy se jejich stavy pohybovaly v rozmezí 36 447 kusů (rok 2012) až 37 124 kusů (rok 2011). Do roku 2017 došlo k nárůstu stavů až na 43 002 kusů. V následujících letech stavy turů opět klesaly. Největší oživení chovů jsme poté zaznamenali v roce 2024, kdy stavy vzrostly na 42 626 kusů.

Z celkového stavu turů (skotu) tvořily v roce 2025 krávy 40,8 %, když jejich stavy ke konci roku dosáhly počtu 16 945 kusů. Meziročně se jejich podíl snížil o 552 kusů, o 3,2 %. Podíl krav na celkovém stavu turů se dlouhodobě pohybuje okolo 40 %. Vývoj jejich stavů kopíruje vývoj celkového počtu turů v kraji. Dlouhodobě klesá podíl dojených krav. Zatímco v roce 2003 se dojené krávy na celkovém stavu krav podílely ze 70,4 %, v loňském roce to bylo již jen 17,1 % a jejich stavy v kraji byly vloni nejnižší za sledované období, když dosáhly počtu 2 892 kusů.

K poklesu došlo také ve stavech prasat i prasnic.

Stavy prasat v Ústeckém kraji dosáhly ke konci roku 2025 počtu 96 572 kusů, meziročně byly nižší o 7 672 kusů (o 7,4 %). Stavy prasat byly v uplynulých 22 letech nejvyšší v roce 2005, kdy dosáhly 140 958 kusů. Následoval poměrně prudký pokles až do roku 2009, kdy se chovy prasat v kraji dostaly na nejnižší počty za sledované období (51 561 kusů). Rokem 2010 se začaly stavy prasat v kraji opět zvyšovat až do roku 2019, kdy dosáhly 109 775 kusů. V posledních šesti letech dochází opět k jejich postupnému snižování.

Počty prasnic dosáhly k 31. 12. 2025 celkem 4 660 kusů, meziročně došlo ke snížení o 1 038 kusů, tj. o 18,2 %. Podíl prasnic na celkovém počtu chovaných prasat v kraji dlouhodobě klesá. V roce 2004 se prasnice na počtu prasat v kraji podílely 8,2 % a v roce 2005, kdy byly stavy prasat v kraji za posledních 22 let nejvyšší, dokonce 10,1 %. V loňském roce se prasnice na počtu prasat podílely jen ze 4,8 %.

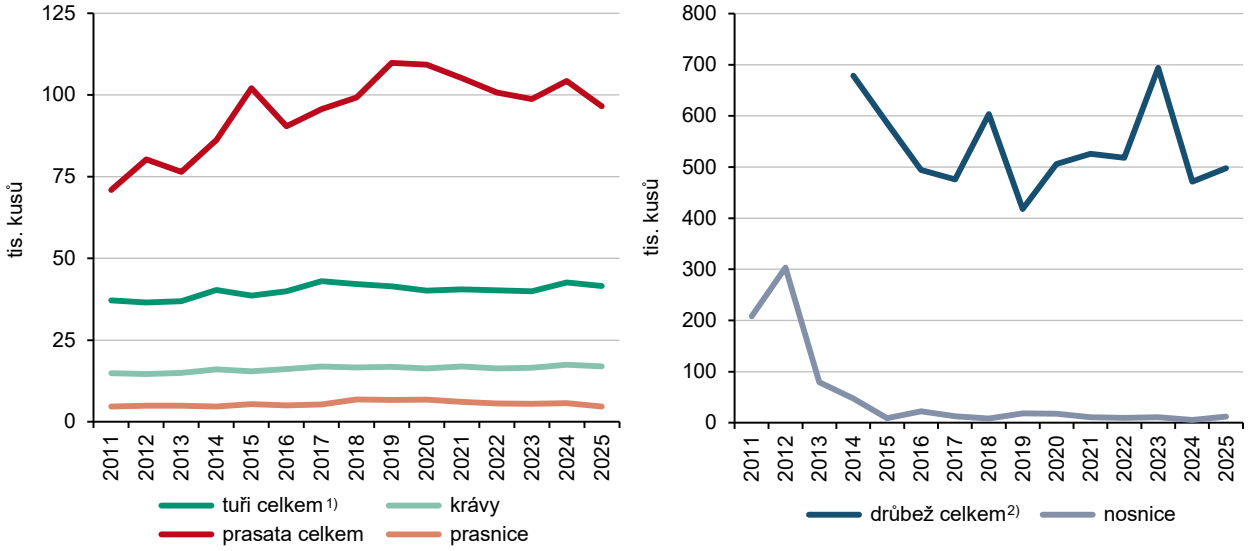
Snížily se stavy ovcí i koz.

Počínaje rokem 2001 docházelo v Ústeckém kraji k oživení chovů ovcí (vč. beranů). Zatímco v roce 2000 se v kraji chovalo 3 768 ovcí, v roce 2015 to bylo 16 089 ovcí. Stav zjištěný v roce 2015 byl rovněž nejvyšší od roku 2000. K 31. 12. 2025 se v kraji chovalo 13 223 ovcí a beranů, meziročně se jejich počet snížil o 283 kusů (o 2,1 %).

V porovnání s rokem 2015 to bylo o 2 866 kusů (o 17,8 %) méně, oproti roku 2000 byly stavy vloni vyšší o 9 455 kusů (o 250,9 %).

Stavy koz a kozlů byly v kraji za období 2001 až 2025 nejvyšší v roce 2019, kdy dosáhly počtu 2 376 kusů. Počínaje rokem 2000 dochází, s výjimkou roku 2022, k pravidelným meziročním poklesům jejich stavů. K 31. 12. 2025 se v kraji chovalo celkem 1 786 koz a kozlů, což bylo meziročně o 99 kusů (o 5,3 %) méně. V porovnání s rokem 2015 byly stavy vloni nižší o 355 kusů (o 16,6 %).

Graf 3.14 Hospodářská zvířata v Ústeckém kraji (k 31. 12.)

1) do roku 2024 skot celkem

2) údaje za drůbež celkem k dispozici od roku 2014

Stavy drůbeže se zvýšily.

Stavy drůbeže dosáhly ke konci roku 2025 počtu 497 970 kusů a meziročně vzrostly o 26 394 kusů (o 5,6 %; od roku 2014 zahrnuje drůbež kromě kurů, kachen, hus a krůt i pštrosy a ostatní drůbež jako křepelky, bažanty, perličky a holuby chované pro produkci masa). I přes meziroční výkyvy stavů drůbeže jsou z pohledu posledních 11 let tyto stavy spíše ustálené. Současné stavy drůbeže jsou však výrazně nižší, než tomu bylo v minulosti. V roce 2004 se zde chovalo 1 782 280 kusů drůbeže a nejvyšší stavy byly v období od roku 2004 zjištěny v roce 2006, kdy se v kraji chovalo 2 782 730 kusů drůbeže. V následujících letech stavy chovů drůbeže klesaly a milionovou hranici překročily naposledy v roce 2013, kdy se v kraji chovalo 1 031 936 kusů drůbeže.

Výrazně se zvýšily stavy nosnic.

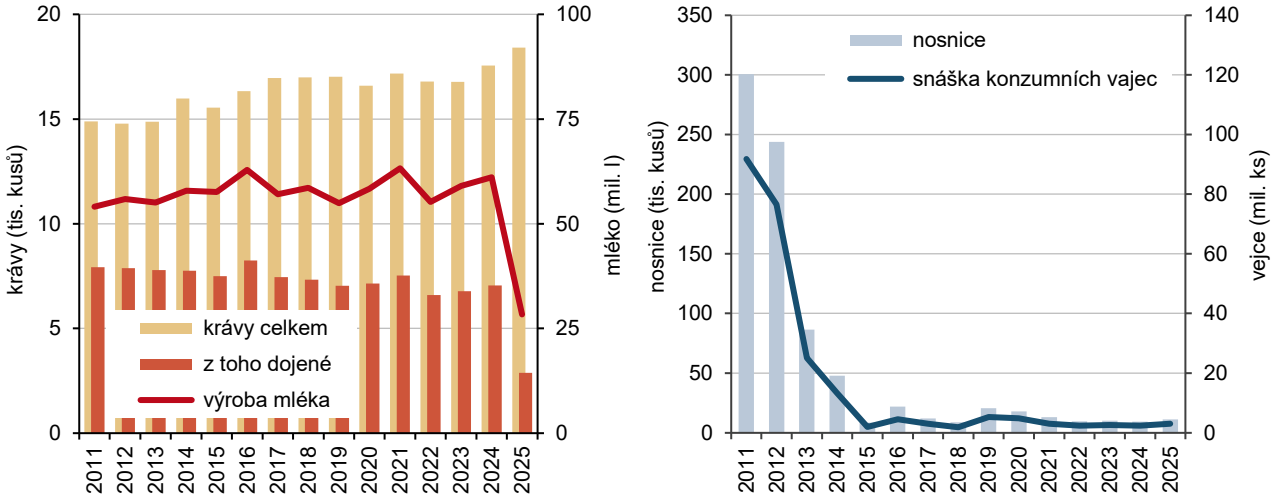
V roce 2025 jsme zaznamenali výrazný meziroční nárůst stavů nosnic. Jejich počty se rozrostly o 7 122 kusů (o 137,3 %) na celkových 12 311 kusů (stav ke konci roku). Jednalo se o pátý meziroční nárůst počtů drůbeže od roku 2010 a v absolutních číslech byl druhý nejmenší. Počty nosnic v kraji převážně klesají. V roce 2010 se v kraji chovalo 364 576 nosnic, následoval meziroční pokles na 207 988 kusů a v roce 2012 stavy opět překročily třísettisícovou hranici (303 687 kusů). Velmi prudký pokles stavů do roku 2013 následovaný dalšími meziročními propady byl příčinou, že stavy nosnic dosahovaly k 31. 12. 2015 pouhých 9 038 kusů.

O téměř 27 % vzrostla výroba jatečného skotu.

V roce 2025 se v kraji vyrobilo 6 393 tun živé hmotnosti jatečného skotu, což bylo nejvíce za sledované období 2007 až 2025. Meziročně se výroba jatečného skotu zvýšila o 1 356 tun (o 26,9 %), v porovnání s rokem 2019 byla vyšší o 1 170 tun živé hmotnosti (o 22,4 %). Výroba jatečných prasat byla naopak nejnižší od roku 2015,

když se vloni v kraji na trh za účelem porážky uvedlo 17 042 tun prasat v živé hmotnosti. Meziročně se výroba jatečných prasat snížila o 2 682 tun (o 13,6 %). V porovnání s rokem 2015, kdy byla výroba masa v kraji za posledních 11 let nejvyšší (20 516 tun ž. hm.) byla výroba vloni nižší o 3 474 tun (o 16,9 %). Nejnižší za uplynulých 11 let byla také výroba jatečné drůbeže, vloni se jí v kraji vyrobilo 5 171 tun v ž. hm. (shodně s rokem 2016). Meziroční výroba jatečné drůbeže poklesla o 1 602 tun (o 23,7 %), v porovnání s rokem 2015 byla o 3 482 t ž. hm. (o 40,2 %) nižší.

Graf 3.15 Průměrné stavy krav a výroba mléka, průměrné stavy nosnic a snáška konzumních vajec v Ústeckém kraji

Pokles stavu dojnic se projevuje v poklesu produkce mléka.

V souvislosti s poklesem dojnic zaznamenáváme v kraji pokles výroby mléka. Vloni se v kraji vyrobilo pouze 28 374 tis. litrů mléka, což je o 32 749 tis. litrů (o 53,6 %) méně, než v roce 2024. Jedná se o nejnižší produkci mléka od roku 2001. V letech 2001 až 2024 vykazovala produkce mléka v kraji sestupný trend, za celé sledované období se ale roční produkce mléka v kraji nepropadla pod hranici 54 tis. litrů.

O téměř 25 % vzrostla meziročně produkce vajec.

Vlivem poklesů stavů nosnic klesla v kraji v porovnání s obdobím před rokem 2015 i snáška konzumních vajec. Počínaje rokem 2015 nepřekročila roční krajská produkce vajec hranici 5 mil. kusů s výjimkou roku 2019 (5,3 mil. kusů), zatímco nejvyšší produkce bylo v kraji v období počínajícím rokem 2001 dosaženo v letech 2004 a 2006 (204,3 resp. 202,7 mil. kusů vajec). V roce 2025 snesly nosnice v kraji celkem 3 013 tis. kusů konzumních vajec, meziročně to bylo o 600 tis. kusů (o 24,9 %) více.

Lesnictví

Plocha lesních pozemků se rozšiřuje.

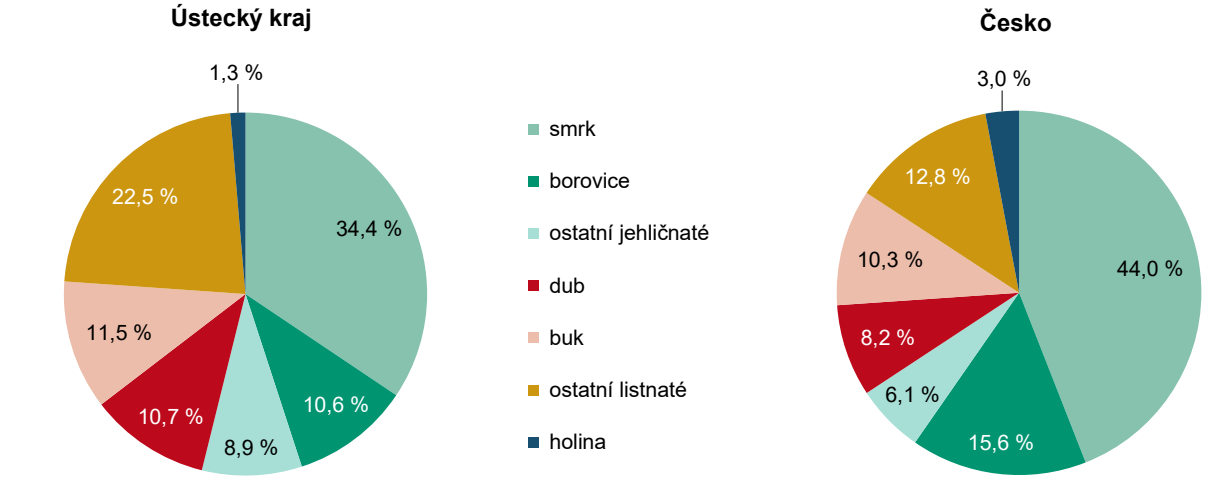
Lesní pozemky se ke konci roku 2025 rozkládaly na 165 073 ha a na celkové výměře kraje se podílely 30,9 %. Plocha lesních pozemků v kraji dlouhodobě roste. Od roku 2019 se zvýšila o 1 222 ha (o 0,7 %) a za období 2001 až 2025 se výměry lesních pozemků rozrostly o 6 608 ha (o 4,2 %). Současně se zvýšil i podíl lesních pozemků na výměře kraje, za období 2001–2025 to bylo o 1,2 p. b.

Pozvolna se mění struktura lesních porostů.

Plocha dřevin zaujímala ke konci roku 2025 celkem 157 134 ha, i jejich plochy se zvětšují. Od roku 2019 došlo k nárůstu výměry plochy dřevin o 220 ha (o 0,1 %) a za období 2001 až 2025 se jejich plochy rozšířily o 4 515 ha (o 3,0 %). Ve struktuře lesních porostů převažují jehličnaté dřeviny, ale jejich podíl se snižuje ve prospěch

listnatých dřevin. Zatímco v roce 2000 tvořily jehličnaté dřeviny 59,3 % ploch dřevin, v roce 2025 to bylo 54,6 % ploch. Dominantní dřevinou Ústeckého kraje zůstává smrk, který ke konci roku 2025 zaujímal 32,7 % celkové plochy dřevin. Z pohledu podílu na výměře ploch dřevin dále dominovaly buky (11,7 %), borovice (10,7 %), duby (10,6 %), břízy (8,0 %) a modříny (7,7 %).

Graf 3.16 Druhová skladba dřevin lesních porostů v Ústeckém kraji a Česku k 31. 12. 2025

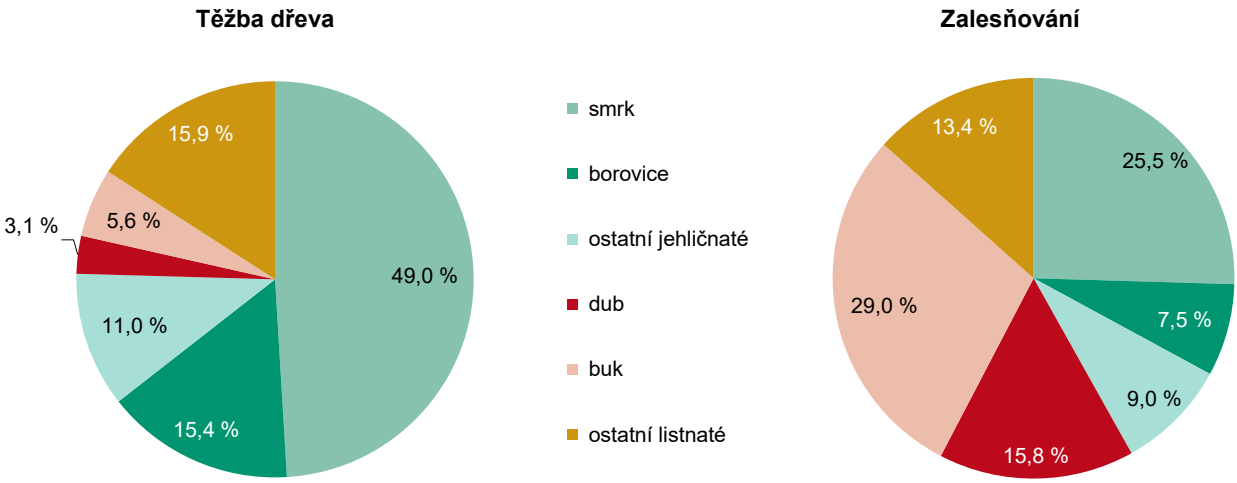

Zdroj: Národní lesnický institut

Nejčastěji je zalesňováno buky.

Vloni bylo v kraji zalesněno 1 386 ha, z toho 805 ha (58,1 %) bylo zalesněno listnatými stromy a zbývající plocha byla zalesněna jehličnany. Nejčastěji byly plochy zalesňovány buky, tento druh byl vysazen na 401 ha, tj. 29,0 % zalesněné plochy. Duby bylo zalesněno 218 ha (15,8 %). Mezi jehličnany dominoval smrk, který byl použit na zalesnění 353 ha, tj. 25,5 % z celkové zalesněné plochy a byl tak druhou nejčastější dřevinou použitou vloni k zalesňování. Borovicemi bylo zalesněno 103 ha.

Graf 3.17 Těžba dřeva a zalesňování podle dřevin v Ústeckém kraji v roce 2025

Pozn.: těžba v m³ bez kůry, zalesňování v ha

Objem těžby dřeva je ovlivňován nahodilými událostmi.

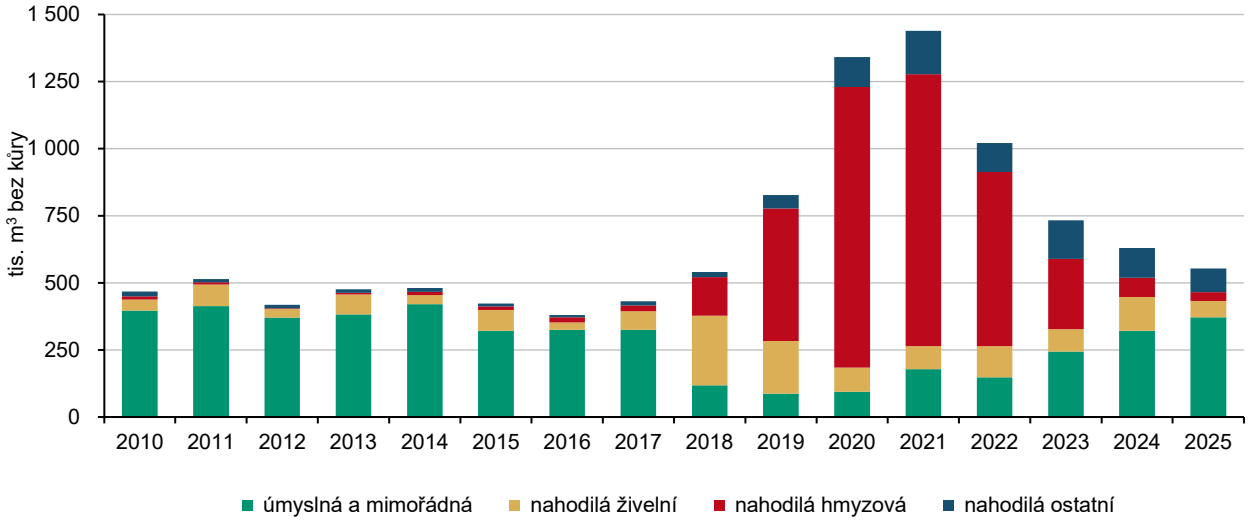
Objem vytěženého dřeva vykazoval v letech 2001 až 2017 tendenci k nárůstu, nepřesáhl však 500 tis. m³ ročně. Z údajů o nahodilé živelní a hmyzové těžbě, které

máme k dispozici od roku 2008, vyplývá, že v období 2008 až 2017 se podíl nahodilé živelní těžby na celkovém objemu těžby pohyboval v intervalu od 6,0 % (rok 2009) do 18,6 % (rok 2008) a v případě nahodilé hmyzové těžby od 0,7 % (rok 2012) do 13,7 % (rok 2008). V roce 2018 dosáhla roční těžba 540 697 m^3, přičemž z 48,1 % se jednalo o těžbu nahodilou živelní a z 26,7 % o těžbu nahodilou hmyzovou.

Kůrovcová kalamita byla v minulosti příčinou výrazného nárůstu těžby.

V letech 2019–2021 došlo k výrazným meziročním nárůstům objemu těžby dřeva. Příčinou byla kůrovcová kalamita, která výrazně ovlivnila objem těžby i skladu vytěžených dřevin. Podíl nahodilé hmyzové těžby dosáhl v roce 2019 podílu 59,7 % a v roce 2020 podílu 77,9 %. V následujících letech sice došlo k meziročním poklesům tohoto podílu, avšak v roce 2022 stále činil více jak 63 % a v roce 2023 více jak 35 %.

Graf 3.18 Těžba dřeva z hlediska vlivu nahodilé těžby v Ústeckém kraji

Nahodilá hmyzová těžba zvýšila podíl vytěžených jehličnanů.

Nahodilá hmyzová těžba v kraji se projevila ve skladbě vytěženého dřeva. Zatímco ve většině let období 2001 až 2018 podíl jehličnatých dřevin nepřesahoval 86,0 %, v letech 2019–2022 se pohyboval v intervalu od 90,7 až 95,0 %. Největší objem dřevin byl v Ústeckém kraji vytěžen v roce 2021, kdy těžba dosáhla 1,4 mil. m^3 a byla nejvyšší za posledních 26 let.

Těžily se převážně jehličnany.

Těžba dřeva dosáhla v roce 2025 v Ústeckém kraji celkového objemu 553 023 m^3 (bez kůry), z toho 417 238 m^3 (75,4 %) připadalo na jehličnaté dřeviny a 135 785 m^3 na listnaté dřeviny. Na celkové těžbě se vloni z 10,9 % podílela těžba nahodilá živelní (60 321 m^3 bez kůry) a ze 6,1 % těžba nahodilá hmyzová (33 634 m^3 bez kůry).

Průmysl

Podniky se 100 a více zaměstnanci.

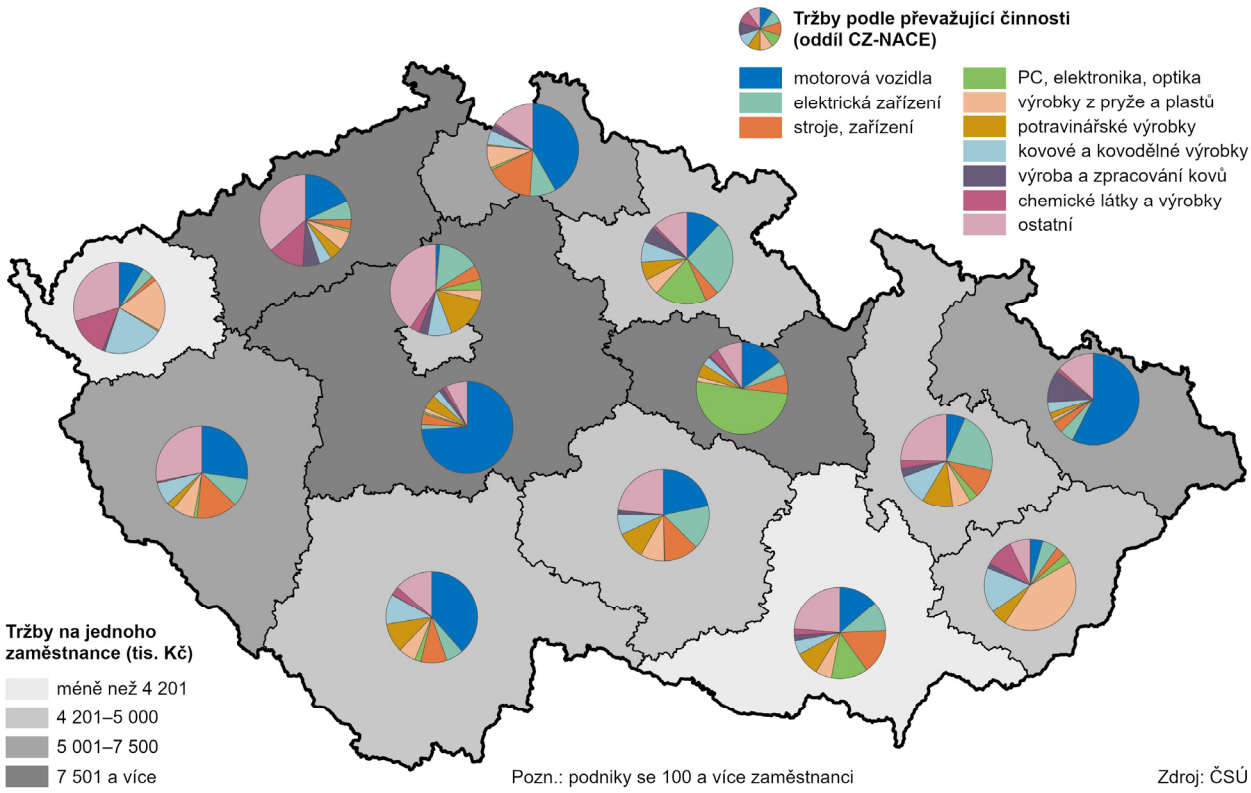
Statistika průmyslu je publikována za podniky se 100 a více zaměstnanci s převažující činností B – Těžba a dobývání, C – Zpracovatelský průmysl nebo D – Výroba a rozvod elektřiny, plynu, tepla a klimatizovaného vzduchu. V Ústeckém kraji bylo v roce 2025 161 takových podniků, meziročně se jejich počet snížil o 4.

Objem tržeb průmyslu se zvýšil.

Objem tržeb z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy (v běžných cenách, bez DPH) vloni dosáhl 483 270,6 mil. Kč. Meziročně se zvýšil o 20 318,0 mil. Kč (o 4,4 %). Na celkových tržbách průmyslu v Česku se podniky Ústeckého kraje

podílely z 9,9 %, což je druhý nejvyšší podíl za uplynulých 7 let. Nejvíce se tržby průmyslu v Ústeckém kraji na celkových tržbách průmyslu v Česku podílely v roce 2022 (ze 10,7 %), kdy bylo zároveň dosaženo nejvyšších tržeb za roky 2019 až 2025 (482 002,1 mil. Kč). Nejméně to naopak bylo v roce 2020, kdy v důsledku pandemické krize meziročně poklesly tržby průmyslu o 15,2 % na 304 966,6 mil. Kč a jejich podíl na celkových tržbách průmyslu v Česku tvořil jen 8,6 %.

Tržby z prodeje výrobků a služeb průmyslové povahy zpracovatelského průmyslu v krajích v roce 2025

Pozn.: podniky se 100 a více zaměstnanci

Zdroj: ČSÚ

Přímý vývoz se na tržbách podílel 49,2 %.

Tržby z přímého vývozu dosáhly vloni 237 724,5 mil. Kč a byly tak nejvyšší za uplynulých 7 let. Meziročně se zvýšily o 36 182,3 mil. Kč (o 18,0 %). Na celkovém objemu tržeb výrobků a služeb průmyslové povahy se tržby z přímého vývozu podílely 49,2 %, což byl druhý nejvyšší podíl od roku 2008. Meziročně se zvýšil o 5,7 p. b. Nejvyšší podíl byl zjištěn v roce 2020 (50,0 %). Podíl přímého vývozu na tržbách průmyslu je v Ústeckém kraji v posledních letech vyšší, než tomu bylo na počátku sledovaného období (počínaje rokem 2008). Zatímco v letech 2015–2025 neklesl pod hranici 42 %, v letech 2008–2014 nepřesáhl hranici 38 %.

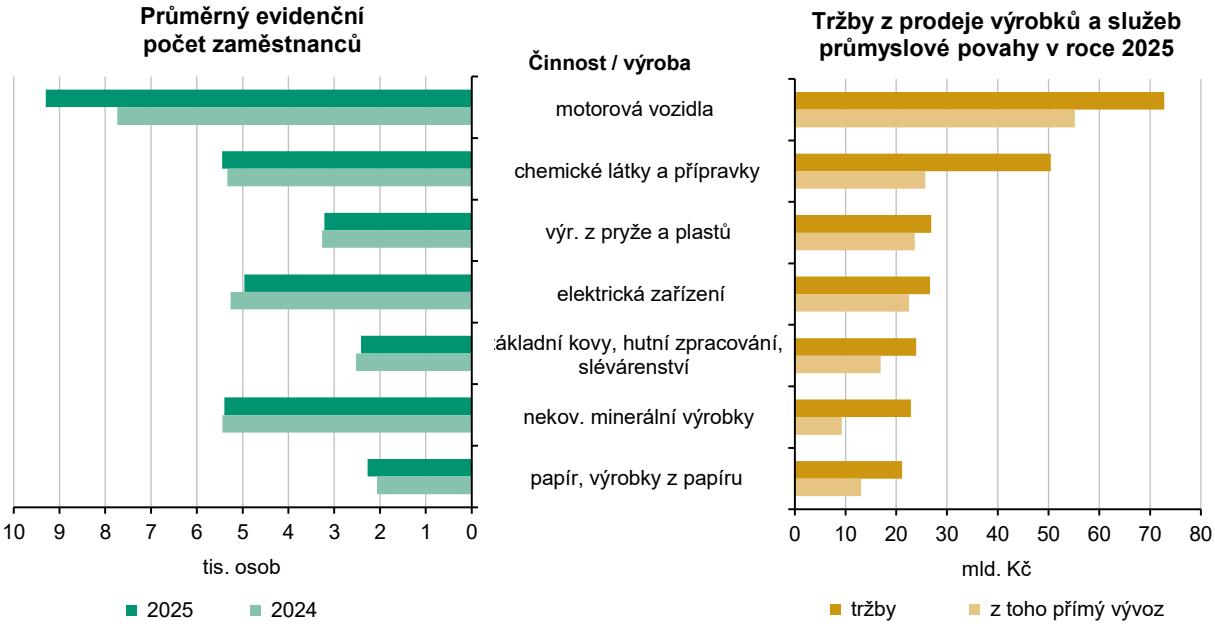
Zvýšil se počet zaměstnanců v průmyslu.

Průměrný evidenční počet zaměstnanců v průmyslu meziročně vzrostl o 766 (o 1,3 %) na 60 360 (fyzické osoby). V období 2000 až 2025 byl počet zaměstnanců nejvyšší v roce 2000 (66 283 osob). V následujících letech počty zaměstnanců v průmyslu meziročně kolísaly s tendencí k poklesu. Nejméně jich za sledované období bylo v průmyslu zaměstnáno v roce 2013, a to 49 539 fyzických osob. Od roku 2014 počet zaměstnanců rostl až do roku 2018, kdy bylo v kraji v průmyslu zaměstnáno 63 129 fyzických osob. Od roku 2019 ale počet zaměstnanců v průmyslu převážně klesal.

Vzrostla produktivita …

Produktivita, vyjádřená objemem tržeb výrobků a služeb průmyslové povahy v přepočtu na zaměstnance, dosáhla vloni 8 006 tis. Kč v běžných cenách, meziročně došlo k nárůstu o 238 tis. Kč (o 3,1 %). V mezikrajovém srovnání byla produktivita dosažená vloni v Ústeckém kraji druhá nejvyšší v Česku po Středočeském kraji 10 488 tis. Kč. Při porovnání s hodnotou za Česko byla produktivita v Ústeckém kraji vyšší o 1 658 tis. Kč na zaměstnance.

Graf 3.19 Zaměstnanci a tržby podle vybrané převažující činnosti zpracovatelského průmyslu v Ústeckém kraji (podniky se 100 a více zaměstnanci se sídlem v Ústeckém kraji)

…a zvýšila se i hrubá měsíční mzda.

Průměrná hrubá měsíční mzda v průmyslu dlouhodobě roste. Mezi roky 2024 a 2025 vzrostla o 3 209 Kč (o 6,3 %) na 54 414 Kč. V porovnání s rokem 2019 byla vyšší o 16 503 Kč (o 43,5 %). Hrubá mzda v průmyslu v Ústeckém kraji byla vloni třetí nejvyšší po Středočeském kraji (64 576 Kč) a hl. m. Praze (64 485 Kč). Nejnižší mzdu měli pracovníci v průmyslu v Karlovarském kraji (45 125 Kč).

Na tržbách se nejvíce podílel zpracovatelský průmysl.

Na celkovém objemu tržeb z průmyslu se nejvýrazněji podílel zpracovatelský průmysl. Jeho podíl na celkových tržbách v roce 2025 v Ústeckém kraji dosáhl 82,9 %. Celkové tržby z přímého vývozu byly zpracovatelským průmyslem tvořeny z 59,2 %. Největší objem tržeb zpracovatelského průmyslu plynul z výroby motorových vozidel (kromě motocyklů), přívěsů a návěsů (18,2 %) a z výroby chemických látek a chemických přípravků (12,6 %).

Energetika

Instalovaný výkon se zvýšil.

Zdrojem dat pro statistiku energetiky je Energetický regulační úřad. V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji instalováno celkem 5 506,9 MW výkonu elektrárenských soustrojí, meziročně došlo k navýšení o 82,3 MW (o 1,5 %). V Ústeckém kraji je dlouhodobě instalován nejvyšší výkon ze všech krajů. Na celkovém instalovaném výkonu Česka se Ústecký kraj v roce 2025 podílel 23,1 %.

V kraji se vyrobilo 27,1 % elektřiny vyrobené v Česku.

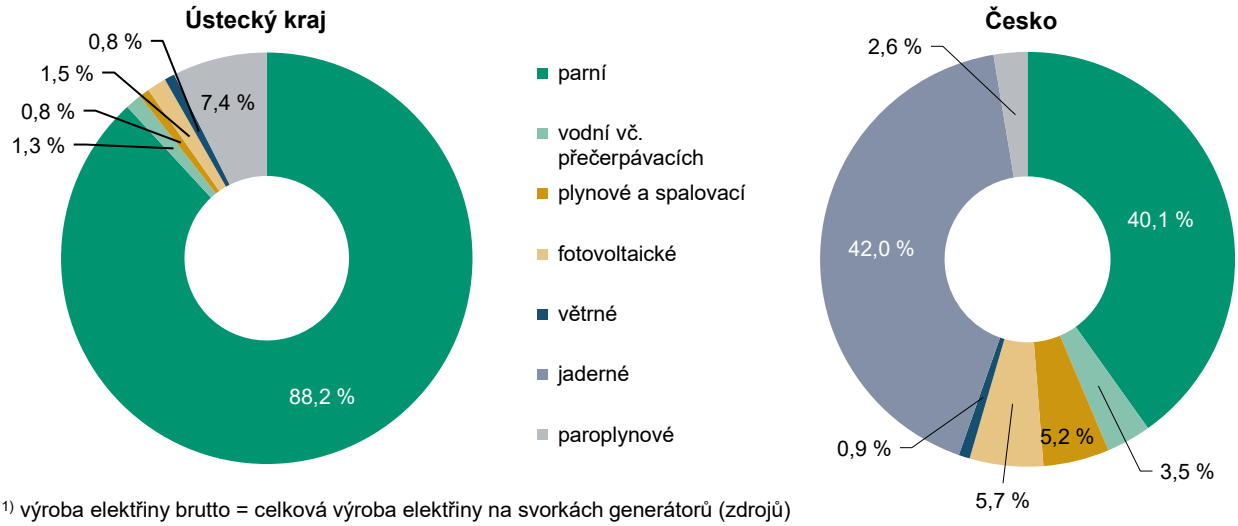
V loňském roce se v Ústeckém kraji vyrobilo 20 701,3 GWh elektřiny brutto, meziročně objem vyrobené elektřiny vzrostl o 595,1 GWh (o 3,0 %). V uplynulých 11 letech se nejvíce elektřiny v kraji vyrobilo v roce 2019, a to 25 598,0 GWh,

od následujícího roku objem vyrobené elektřiny spíše klesal. Nejvýrazněji se snížil v roce 2023, a to meziročně o 12,5 %. Na celkovém objemu vyrobené elektřiny v Česku se vloni Ústecký kraj podílel 27,1 %.

Více jak 88 % elektřiny pocházelo z parních elektráren.

Nejvyšší podíl na výrobě elektřiny v kraji měly v roce 2025 parní elektrárny, ve kterých se vyrobilo 88,2 % elektřiny, 7,4 % elektřiny se vyrobilo v paroplynových elektrárnách. Přínos ostatních typů elektráren v kraji byl spíše okrajový, 1,5 % elektřiny se vyrobilo ve fotovoltaických elektrárnách, 1,3 % výroby pocházela z vodních elektráren včetně přečerpávacích a v plynových a spalovacích elektrárnách a větrných elektrárnách se vyrobilo shodně 0,8 % elektrické energie vyrobené vloni v kraji.

Graf 3.20 Výroba elektřiny brutto[1)] podle technologie elektráren v roce 2025

[1)] výroba elektřiny brutto = celková výroba elektřiny na svorkách generátorů (zdrojů)

Zdroj: Energetický regulační úřad

Z obnovitelných zdrojů bylo vyrobeno 8,5 % elektřiny v kraji.

Obnovitelné zdroje se vloni na celkové výrobě elektřiny v kraji podílely 8,5 %. Tento podíl v kraji meziročně roste. V porovnání s rokem 2019 byl vloni vyšší o 3,2 p. b. V mezikrajovém porovnání byl podíl obnovitelných zdrojů na celkové výrobě elektřiny vloni v Ústeckém kraji třetí nejnižší. Menší podíl zaujímaly na výrobě elektřiny obnovitelné zdroje jen v Kraji Vysočina (4,8 %) a v Jihočeském kraji 6,0 %). Jihočeský kraj a Kraj Vysočina jsou zároveň kraji s druhou a třetí nejvyšší výrobou elektřiny brutto v Česku a většina jejich výroby pochází z jaderných elektráren. Pokud uvážíme výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů v absolutních číslech, byl objem vyrobené elektřiny v Ústeckém kraji vloni druhý nejvyšší (1 766,7 GWh) po Středočeském kraji (2 016,6 GWh).

Spotřeba elektřiny meziročně mírně poklesla.

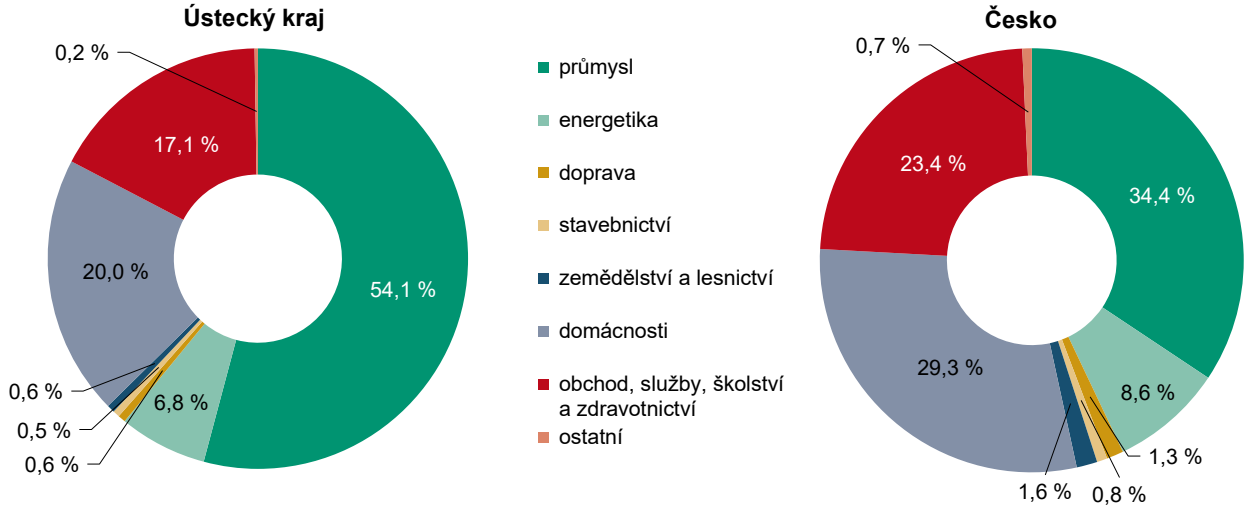
Celkem se v kraji vloni spotřebovalo 5 723,4 GWh elektřiny, meziročně došlo k poklesu o 21,1 GWh (o 0,4 %). Loňská spotřeba v kraji byla druhá nejmenší za posledních 7 let. Na celkové spotřebě elektřiny v Česku v roce 2025 se kraj podílel 10,1 %. Nejvíce elektřiny se spotřebovalo v průmyslu (54,1 % celkové spotřeby v kraji), druhý nejvyšší podíl elektřiny byl spotřebován v domácnostech (20,0 %) a v obchodě, službách, školství a zdravotnictví se spotřebovalo 17,1 % elektřiny vyrobené v kraji.

Naproti tomu spotřeba elektřiny v domácnostech se zvýšila.

V domácnostech se v přepočtu na 1 obyvatele v Ústeckém kraji v roce 2025 spotřebovalo 1 419,8 kWh elektřiny, meziročně došlo k nárůstu o 103,8 kWh

(o 7,9 %). V mezikrajovém srovnání bylo množství spotřebované elektřiny v domácnostech na 1 obyvatele osmé nejvyšší. Nejvíce vloni spotřebovávaly elektřinu domácnosti ve Středočeském kraji, kde na jednoho obyvatele připadala spotřeba ve výši 2 077,2 kWh, nejnižší spotřebu měly naopak domácnosti v hl. m. Praze (1 191,1 kWh).

Graf 3.21 Spotřeba elektřiny netto[1)] podle odvětví spotřeby v roce 2025

[1)] spotřeba elektřiny netto = spotřeba elektřiny v odběrných místech provozovatelů regionálních distribučních soustav a spotřeba subjektů přímo napojených na danou výrobu

Zdroj: Energetický regulační úřad

Zvýšila se celková spotřeba zemního plynu v kraji …

Objem spotřebovaného zemního plynu dodaného konečným zákazníkům dosáhl vloni v Ústeckém kraji 1 009 526 tis. m^3, na celkové spotřebě Česka se kraj podílel 14,2 %. Spotřeba plynu v kraji rostla druhým rokem, po předchozích čtyřech letech (2020–2023) meziročních poklesů. Meziroční nárůst v roce 2025 činil 6 201 tis. m^3 (0,6 %). V Ústeckém kraji se od roku 2016 spotřebovává nejvíce plynu ze všech krajů.

…i spotřeba zemního plynu v domácnostech.

V domácnostech v Ústeckém kraji bylo vloni v přepočtu na 1 odběratele (domácnost) spotřebováno 591 m^3 zemního plynu, meziročně došlo k nárůstu o 58 m^3 (o 11,0 %). Po roce 2019 spotřeba zemního plynu v domácnostem nejprve rostla a v letech 2022 až 2024 docházelo k jejímu poklesu. V období 2019 až 2025 spotřebovaly domácnosti v Ústeckém kraji v přepočtu na 1 odběratele nejvíce plynu v roce 2021 (757 m^3), v porovnání s tímto rokem byla vloni spotřeba v kraji nižší o 167 m^3 (o 22,0 %). Oproti roku 2019 spotřebovaly domácnosti vloni v kraji o 33 m^3 (o 5,3 %) méně plynu.

Spotřeba plynu v domácnostech patří k nejnižším mezi kraji.

Spotřeba plynu v domácnostech na 1 odběratele v Ústeckém kraji patří dlouhodobě k nejnižším v Česku, od roku 2019 je každoročně třetí nejnižší mezi kraji. Nejvyšší spotřebu měly vloni domácnosti ve Středočeském kraji (1 032 m^3), nejnižší v Moravskoslezském kraji (557 m^3).

Stavebnictví, stavební povolení

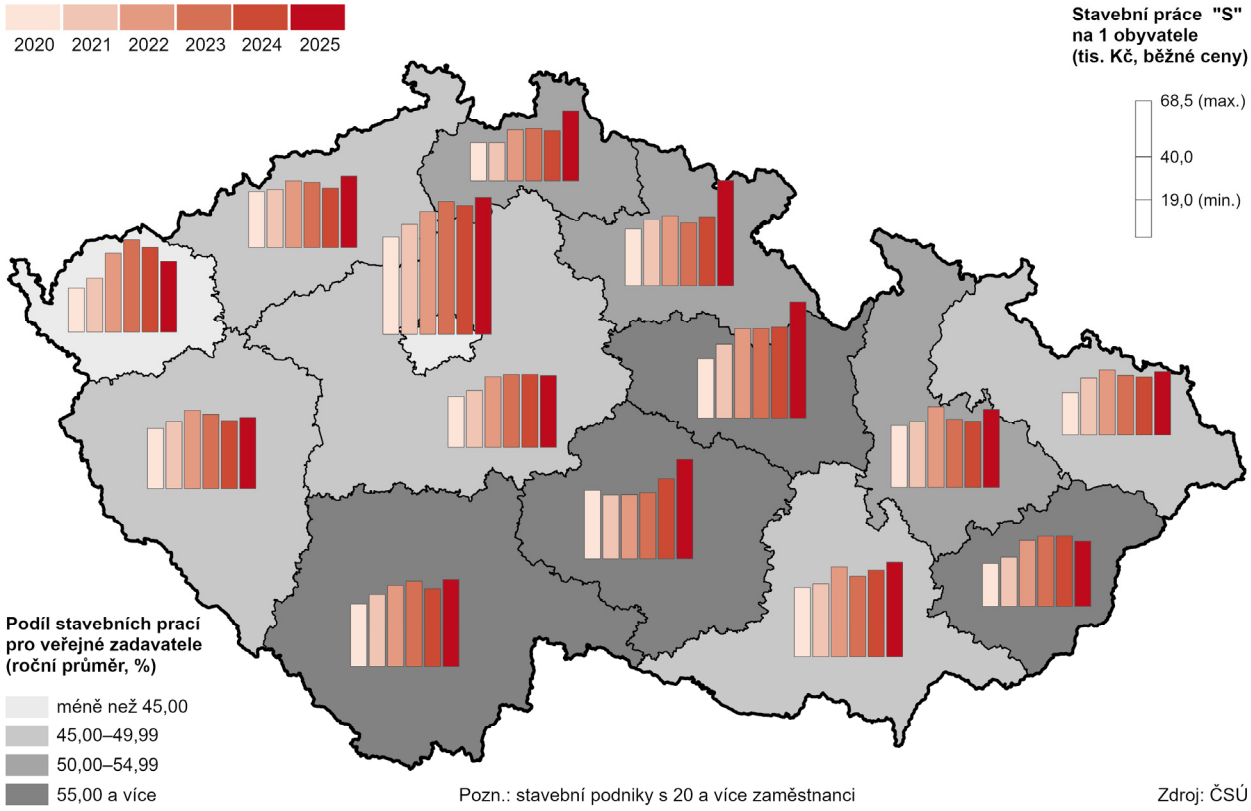
Snížil se počet stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci.

V Ústeckém kraji mělo v roce 2025 sídlo 31 stavebních podniků s 50 a více zaměstnanci. Meziročně se jejich počet snížil o 2, v porovnání s rokem 2019 jich v kraji sídlilo vloni o 11 méně.

Hodnota základní stavební výroby se zvýšila o 3,8 %.

Základní stavební výroba dosáhla v roce 2025 v podnicích s 50 a více zaměstnanci, sídlících v Ústeckém kraji, hodnoty 13 992 mil. Kč (běžné ceny), meziročně se zvýšila o 515 mil. Kč (o 3,8 %). V období 2019–2025 byla základní stavební výroba v kraji nejvyšší v roce 2023, kdy dosáhla hodnoty 15 558 mil. Kč. V porovnání s rokem 2023 byla vloni nižší o 1 566 mil. Kč (o 10,1 %). Nejnižší byla v roce 2019, kdy dosáhla 12 396 mil. Kč.

Stavební práce "S" podle místa stavby v krajích v letech 2020 až 2025

Pozn.: stavební podniky s 20 a více zaměstnanci

Zdroj: ČSÚ

Hodnota inženýrského stavitelství, které se na ZSV podílelo z více jak 3/4, poklesla.

Na základní stavební výrobě podniků s 50 a více zaměstnanci se sídlem v Ústeckém kraji se dlouhodobě nejvíce podílí inženýrské stavitelství. To vloni dosáhlo hodnoty 10 706 mil. Kč, meziročně došlo k poklesu o 27 mil. Kč (o 0,3 %). Na celkové hodnotě základní stavební výroby se inženýrské stavitelství vloni podílelo 76,5 %. Z dlouhodobého pohledu význam inženýrského stavitelství v kraji roste, v porovnání s rokem 2019 byl jeho podíl na základní stavební výrobě vyšší o 13,1 p. b. Rok 2019 byl zároveň rokem, kdy byl podíl inženýrského stavitelství na celkové základní stavební výrobě v kraji nejnižší od roku 2014. Od roku 2021 zaujímá podíl inženýrského stavitelství každoročně 75,0 % a více.

Naproti tomu hodnota pozemního stavitelství se zvýšila.

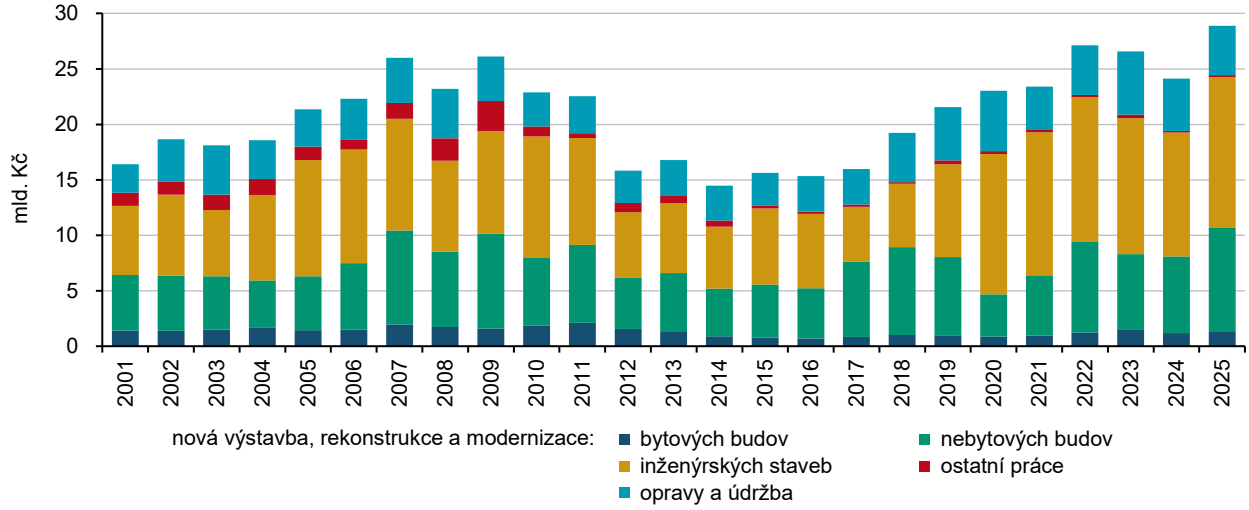
Pozemní stavitelství se na základní výrobě vloni podílelo 21,4 %, když dosáhlo hodnoty 2 997 mil. Kč. Meziročně došlo k nárůstu o 610 mil. Kč (o 25,6 %) a podíl na celkové základní stavební výrobě se zvýšil o 3,7 p. b. V období 2019–2025 se pozemní stavitelství nejvíce podílelo na základní stavební výrobě podniků s 50 zaměstnanci a více v roce 2019, a to z 34,2 %. Nejméně to naopak bylo v roce 2024 (17,7 %).

Zvýšila se hodnota stavebních prací podniků s 20 a více zaměstnanci.

Stavební podniky s 20 a více zaměstnanci v Ústeckém kraji (podle místa stavby) provedly stavební práce v celkové hodnotě 28 897 mil. Kč (běžné ceny), meziročně

došlo k nárůstu o 4 772 mil. Kč (o 19,8 %). V období 2019 až 2025 hodnota stavebních prací provedených v Ústeckém kraji rostla s výjimkou let 2023 a 2024, kdy došlo k meziročním poklesům. V porovnání s rokem 2019 byla hodnota stavebních prací provedených vloni v kraji vyšší o 7 335 mil. Kč (o 34,0 %). V přepočtu na 1 obyvatele vloni v kraji provedly podniky s 20 a více zaměstnanci stavební práce v hodnotě 35,8 tis. Kč. Meziročně tato hodnota vzrostla o 6,0 tis. Kč na 1 obyvatele (o 20,2 %).

Graf 3.22 Stavební práce "S" provedené na území Ústeckého kraje

Pro veřejného zadavatele byly provedeny práce v hodnotě 13,5 mld. Kč.

Z celkové hodnoty stavebních prací provedených v Ústeckém kraji podniky s 20 a více zaměstnanci byly pro veřejného zadavatele vloni provedeny práce v hodnotě 13 530 mil. Kč (běžné ceny). Meziročně se jejich objem zvýšil o 3 230 mil Kč (o 31,4 %). Nejnižší hodnota stavebních prací pro veřejného zadavatele v kraji byla vykázána v roce 2024, a to ve výši 10 300 mil. Kč, přičemž oproti roku 2023 to znamenalo meziroční pokles o 2 623 mil. Kč (o 20,3 %). V porovnání s rokem 2019 byla hodnota stavebních prací vloni provedených v kraji pro veřejného zadavatele podniky s 20 a více zaměstnanci vyšší o 2 533 mil. Kč (o 23,0 %).

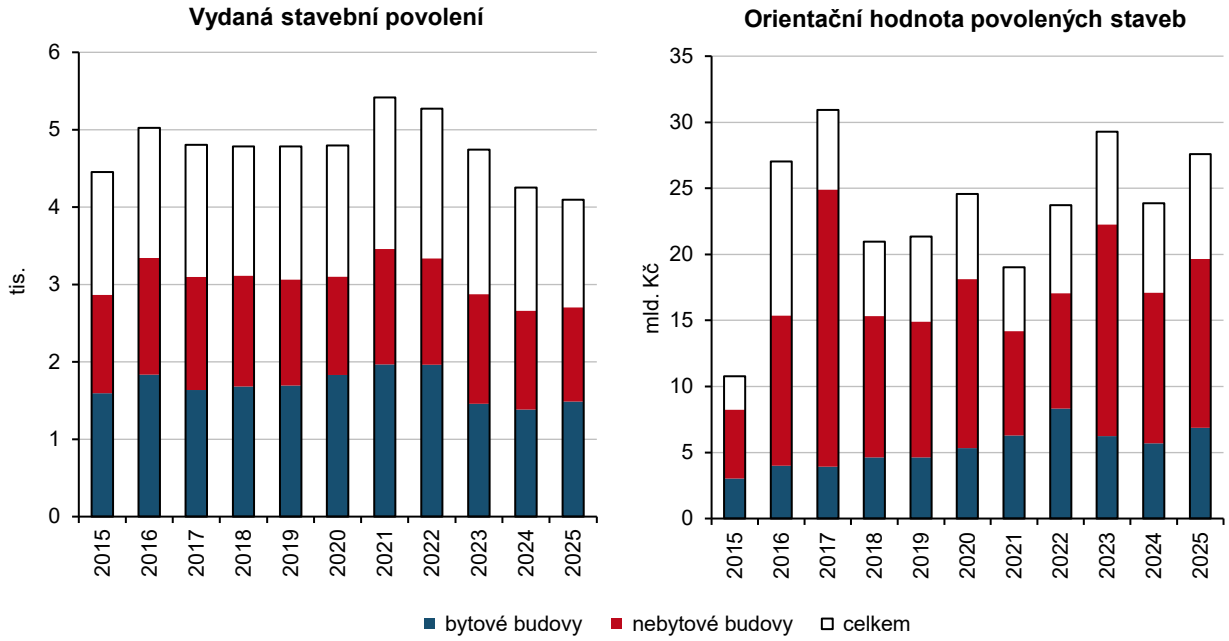
Nejnižší počet stavebních povolení od roku 2001.

Stavební úřady Ústeckého kraje vydaly v roce 2025 celkem 4 094 stavebních povolení, což bylo nejméně od roku 2001. Meziročně se jejich počet snížil o 155 (o 3,6 %). V období 2019–2025 bylo nejvíce stavebních povolení v kraji vydáno v roce 2021, a to 5 417. Z vnitrokrajového pohledu meziročně nejvíce poklesl počet vydaných stavebních povolení v okrese Teplice, a to o 127 povolení (o 22,2 %). Počet vydaných stavebních povolení se meziročně snížil i v okresech Děčín a Ústí nad Labem. Ve zbývajících okresech naopak vzrostl. Absolutně nejvíce v okrese Litoměřice (o 59 povolení, tj. o 7,6 %). Největší relativní nárůst jsme zaznamenali v okrese Most (o 8,4 %, o 33 povolení).

Vzrostla orientační hodnota povolených staveb.

Orientační hodnota (OH) povolených staveb byla odhadnuta na 27 600 mil. Kč, meziročně se zvýšila o 3 724 mil. Kč (o 15,6 %). V období 2019–2025 orientační hodnota staveb meziročně kolísala s tendencí k nárůstu. Nejvyšší byla v roce 2023, kdy dosáhla 29 293 mil. Kč, nejnižší naopak v roce 2021 (19 025 mil. Kč). Nejvyšší orientační hodnota staveb byla vloni zjištěna v okrese Most (6 511 mil. Kč; 23,6 % na OH povolených staveb v kraji), nejnižší v okrese Teplice (1 981 mil. Kč; 7,2 % na OH povolených staveb v kraji).

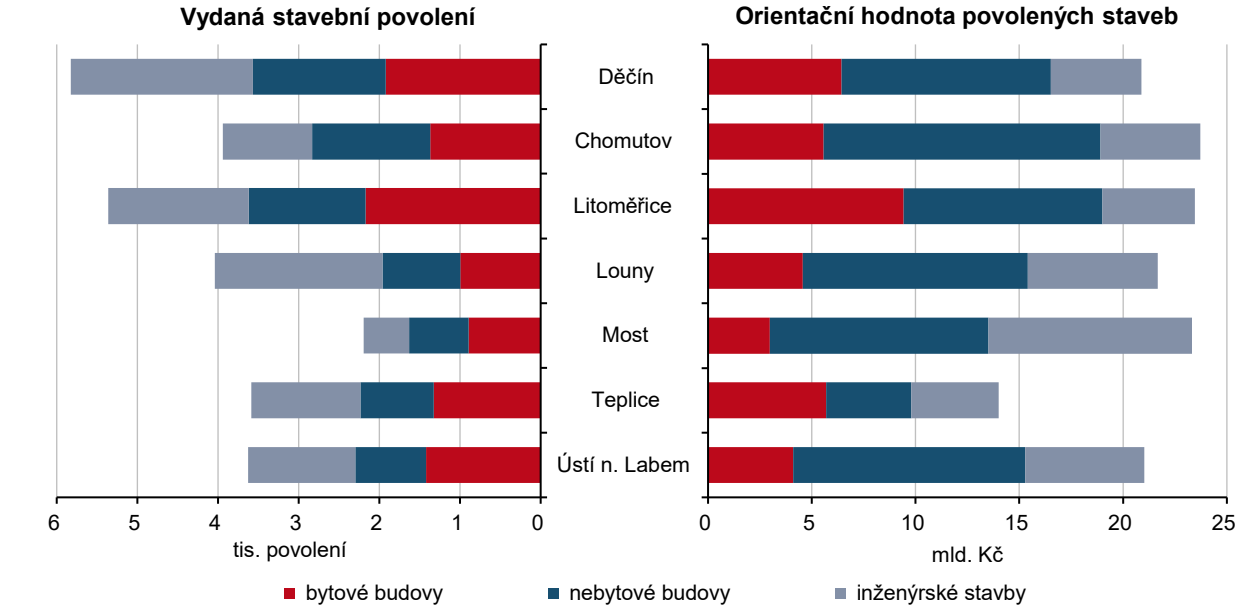
Graf 3.23 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby v Ústeckém kraji

Nejvyšší byla orientační hodnota povolených budov v okrese Děčín.

S výstavbou budov vloni v kraji souviselo 2 705 vydaných stavebních povolení, což bylo meziročně o 44 stavebních povolení (o 1,7 %) více než v roce 2024. Orientační hodnota těchto povolených staveb budov dosáhla 19 662 mil. Kč, tj. o 2 554 mil. Kč (o 14,9 %) více než v předešlém roce. Nejvyšší byla orientační hodnota staveb budov v okrese Děčín (4 342 mil. Kč; 22,1 % na OH povolených staveb v kraji), nejnižší v okrese Teplice (1 492 mil. Kč; 7,6 % na OH povolených staveb v kraji).

Graf 3.24 Vydaná stavební povolení podle druhu stavby a okresů v letech 2020 až 2025

Meziročně vzrostl počet povolených staveb bytových budov i jejich orientační hodnota.

Na stavbu bytových budov bylo vloni v kraji vydáno celkem 1 488 stavebních povolení s celkovou orientační hodnotou staveb dosahující 6 867 mil. Kč. Meziročně došlo jak k nárůstu počtu vydaných stavebních povolení ke stavbě bytových budov o 105 (o 7,6 %), tak i k nárůstu celkové orientační hodnoty těchto povolených

bytových budov o 1 163 mil. Kč (o 20,4 %). Nejvyšší orientační hodnota bytových budov byla vloni zjištěna v okrese Litoměřice (1 390 mil. Kč; 20,2 % na OH povolených staveb bytových budov v kraji), nejnižší v okrese Ústí nad Labem (516 mil. Kč; 7,5 % na OH povolených staveb bytových budov v kraji).

Počet povolených nebytových budov se snížil, jejich orientační hodnota ale vzrostla.

K výstavbě nebytových budov se vztahovalo 1 217 vloni vydaných stavebních povolení, což bylo meziročně o 61 povolení (o 4,8 %) méně než v roce 2024. Jejich orientační hodnota se meziročně zvýšila o 1 391 mil. Kč (o 12,2 %). Orientační hodnota povolených staveb nebytových budov byla nejvyšší v okrese Chomutov (3 265 mil. Kč; 25,5 % na OH povolených staveb nebytových budov v kraji), nejnižší v okrese Ústí nad Labem (697 mil. Kč; 5,4 % na OH povolených staveb nebytových budov v kraji).

Vzrostl počet povolené nové výstavby bytových budov.

Nové výstavby bytových budov se týkalo 575 stavebních povolení vydaných v roce 2025, meziročně došlo k nárůstu o 14 povolení (o 2,5 %). Orientační hodnota povolené nové výstavby bytových budov dosáhla 5 000 mil. Kč a meziročně se zvýšila o 27,8 %. Nejvyšší orientační hodnota staveb nových bytových domů byla zjištěna u vloni povolených staveb v okrese Louny (1 159 mil. Kč; 23,2 % na OH povolených nových staveb bytových budov v kraji), nejnižší naopak v okrese Ústí nad Labem (329 mil. Kč; 6,6 % na OH povolených nových staveb bytových budov v kraji).

O 20 % se zvýšila průměrná hodnota stavby na 1 stavební povolení.

Průměrná hodnota na jedno stavební povolení dosáhla vloni částky 6 742 tis. Kč, meziročně došlo k nárůstu o 1 122 tis. Kč (o 20,0 %). Za období 2019–2025 se jednalo o nejvyšší průměrnou hodnotu stavby na 1 stavební povolení. Nejnižší byla naopak v roce 2021, kdy na jedno stavební povolení připadala průměrná orientační hodnota ve výši 3 512 Kč.

Bytová výstavba

Vzrostl počet zahájených bytů, nejvíce jich bylo zahájeno v okrese Louny.

Počet zahájených bytů v Ústeckém kraji po roce 2015 převážně rostl. Meziroční poklesy jsme zaznamenali v letech 2017, 2019, 2023 a 2024, přičemž v posledních dvou zmíněných letech byly tyto poklesy velmi výrazné, když meziročně dosáhly 22,0 % v roce 2023 a 34,1 % v roce 2024. V roce 2025 byla v Ústeckém kraji zahájena výstavba celkem 1 437 bytů, což bylo meziročně o 437 bytů (o 43,7 %) více, než tomu bylo v roce 2024. Nejvíce bytů bylo zahájeno v okrese Louny (320), nejméně v okrese Ústí nad Labem (98).

Podíl zahájených bytů v rodinných domech poklesl na 45,6 %.

Byty byly v uplynulých letech nejčastěji zahajovány v rodinných domech, v letech 2019–2022 a 2024 neklesl jejich podíl na celkovém počtu zahájených bytů pod 60,0 %. Naproti tomu v letech 2023 a 2025 byl tento podíl za uplynulých 7 let nejmenší, když dosáhl 47,1 %, resp. 45,6 %. Celkem byla vloni v rodinných domech zahájena výstavba 655 bytů. Nejvíce bytů v rodinných domech se v roce 2025 zahájilo v okrese Litoměřice a Děčín, a to 137 bytů, resp. 128 bytů. Nejméně to bylo v okresech Louny a Ústí nad Labem, a to 55 bytů, resp. 57 bytů.

V průměru bylo v kraji na 1 tis. obyvatel zahájeno 1,78 bytu.

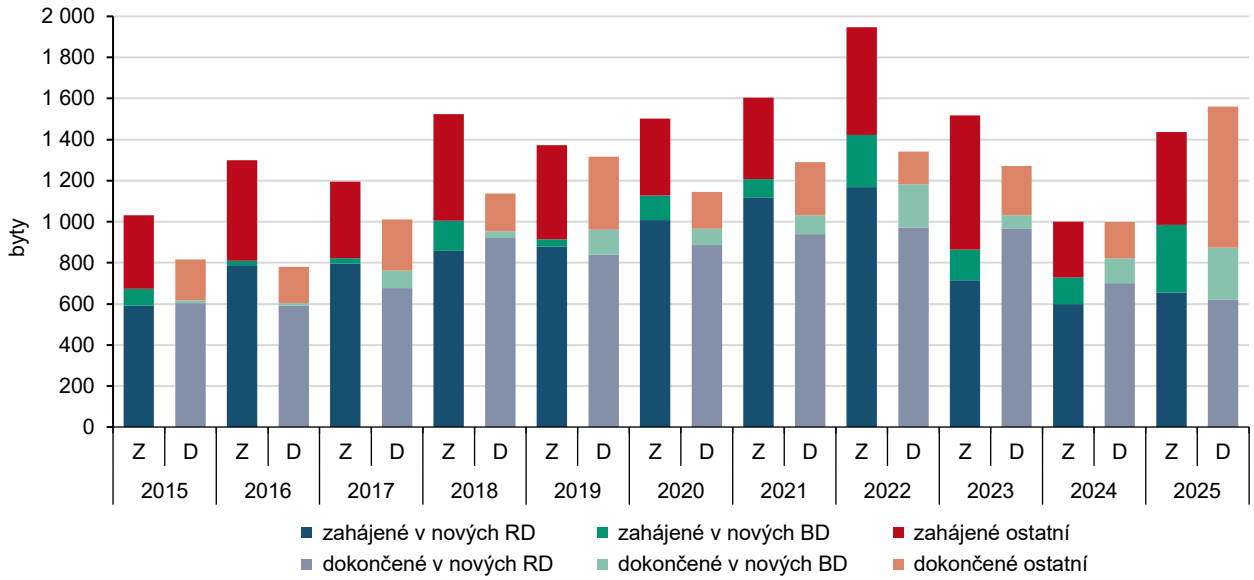
V přepočtu na 1 tis. obyvatel středního stavu bylo vloni v kraji zahájeno 1,78 bytu, meziročně došlo k nárůstu o 0,55 bytu na 1 tis. obyvatel. V přepočtu na 1 tisíc obyvatel se vloni zahájilo nejvíce bytů v okrese Louny, a to 3,69 bytů. Nejméně to naopak bylo v okrese Ústí nad Labem (0,83 bytů).

Druhý nejnižší počet zahájených bytů mezi kraji.

V mezikrajovém porovnání počtu zahájených bytů se náš kraj vloni umístil na pomyslném předposledním místě, když se v něm zahájil druhý nejnižší počet bytů

na 1 tis. obyvatel. Nejvíce bytů se zahájilo v hl. m. Praze, kde hodnoty tohoto ukazatele dosáhly 5,28 bytu na 1 tis. obyvatel. V průměru v Česku vloni bylo zahájeno 3,29 bytu.

Graf 3.25 Bytová výstavba v Ústeckém kraji

Pozn.: Z = zahájené, D = dokončené

Výrazný meziroční nárůst dokončených bytů.

V Ústeckém kraji bylo vloni dokončeno 1 560 bytů, což bylo nejvíce od současného uspořádání krajů vzniklého v roce 2000. Meziročně bylo dokončeno o 562 bytů (o 56,3 %) více. Tento nárůst následoval po výrazném meziročním poklesu zaznamenaném v roce 2024, kdy se meziročně dokončilo o 21,5 % bytů méně. Nejvíce bytů se vloni dokončilo v okrese Teplice (384), nejméně v okrese Most (88).

Výrazně nižší podíl bytů dokončených v rodinných domech.

Nejvíce bytů je dlouhodobě dokončováno v rodinných domech. V letech 2015 až 2024 se podíl bytů dokončených v rodinných domech na celkovém počtu dokončených bytů v kraji pohyboval v intervalu od 63,8 % (rok 2019) po 80,9 % (rok 2018). V roce 2025 však jejich podíl na celkovém počtu dokončených bytů v kraji činil jen 39,8 %. Vloni bylo v kraji dokončeno 621 bytů v rodinných domech, což byl třetí nejnižší počet od roku 2015, meziročně došlo k poklesu o 80 bytů (o 11,4 %). Jednalo se již o třetí meziroční pokles v řadě.

Na 1 obyvatele bylo dokončeno 1,93 bytu.

V přepočtu na 1 tis. obyvatel se v Ústeckém kraji v roce 2025 dokončilo 1,93 bytu. I přes to, že se jednalo o nejvyšší hodnotu od roku 2001, v mezikrajovém porovnání to bylo nejméně. Druhý nejmenší počet dokončených bytů zaznamenali v Moravskoslezském kraji (2,21 bytu). Nejvíce bytů v přepočtu na 1 tisíc obyvatel se vloni dokončilo ve Středočeském kraji (4,30 bytu). V rámci Ústeckého kraje bylo nejvíce bytů na 1 tis. obyvatel vloni dokončeno v okrese Teplice (3,01), nejméně v okrese Most (0,82).

Investiční náklady na výstavbu obytné plochy bytů v nových bytových domech poklesly.

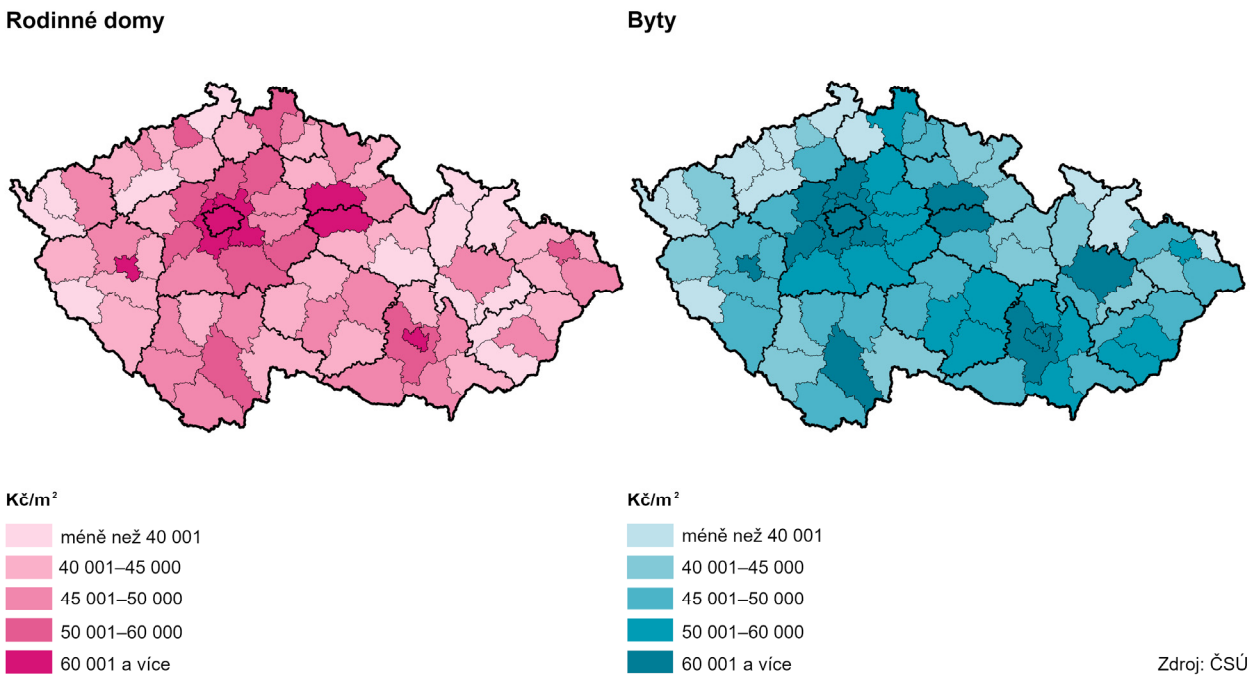
Investiční náklady na výstavbu 1 m^2 obytné plochy bytů dokončených v nových rodinných domech dosáhly v roce 2025 výše 56 158 Kč, meziročně došlo k nárůstu o 4 372 Kč (o 8,4 %). Naproti tomu investiční náklady na výstavbu bytů dokončených v nových bytových domech poklesly, a to o 12 812 Kč (o 13,9 %) na 79 538 Kč za 1 m^2 obytné plochy.

Ceny nemovitostí

Jedny z nejnižších cen nemovitostí mezi kraji.

Průměrné kupní ceny rodinných domů dosáhly v roce 2025 částky 45 623 Kč za m^2. Průměrná jednotková kupní cena bytů byla o něco nižší, a to 42 375 Kč/m^2. Průměrné ceny domů i bytů v Ústeckém kraji patří k nejnižším v Česku. Průměrná cena za m^2 rodinného domu v Ústeckém kraji byla vloni čtvrtá nejnižší mezi kraji, v případě bytů pak druhá nejnižší. Nejdražší nemovitosti jsou dlouhodobě v hl. m. Praze, kde průměrná cena rodinného domu vloni dosahovala 119 239 Kč/m^2 a bytu 131 520 Kč/m^2. Nejnižší kupní ceny nemovitostí byly v roce 2025 v Karlovarském kraji, a to u rodinných domů 43 071 Kč/m^2 a v případě bytů 41 915 Kč/m^2. Náš kraj byl společně s Karlovarským a Středočeským krajem jedinými kraji, kde byly průměrné kupní ceny za m^2 u rodinných domů vyšší než u bytů.

Průměrné kupní ceny rodinných domů a bytů v okresech v období let 2023–2025

Zdroj: ČSÚ

Nejvyšší ceny byly v okrese Ústí nad Labem.

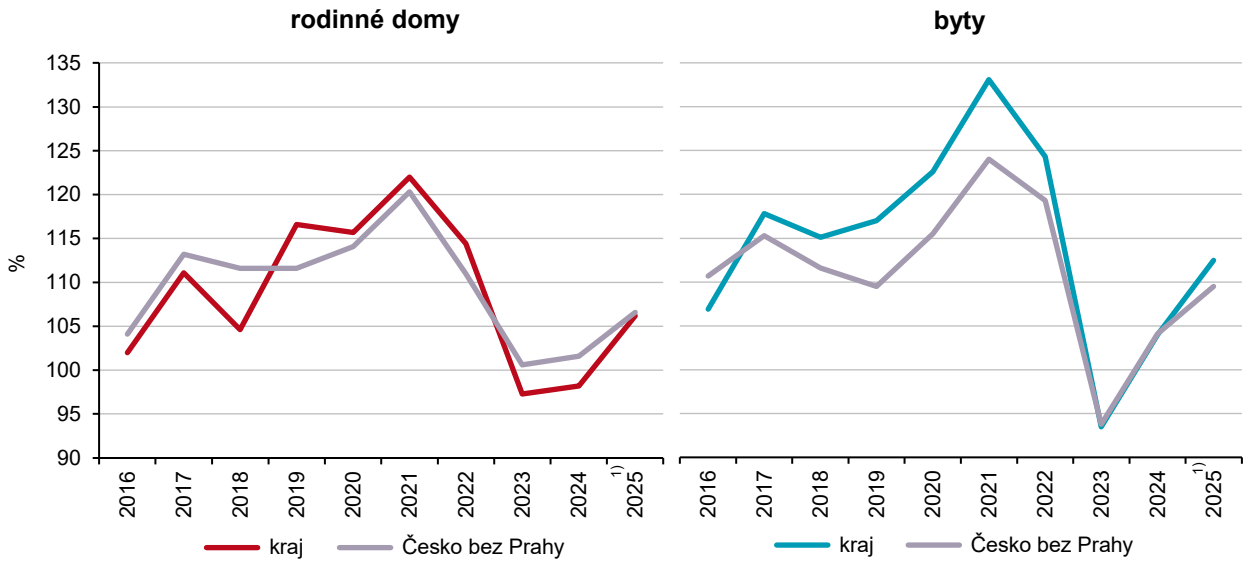
Z vnitrokrajového pohledu byly průměrné jednotkové kupní ceny rodinných domů počítané za tříleté období 2023–2025 nejvyšší v okrese Ústí nad Labem, kde dosáhly 55 380 Kč/m^2, což bylo o 12 938 více, než činil krajský průměr (42 442 Kč/m^2). Nejméně platili na m^2 kupující v okrese Děčín, a to 37 402 Kč, což bylo o 5 040 Kč/m^2 pod krajským průměrem. Jednotková kupní cena bytů byla za stejné období nejvyšší v okrese Litoměřice, kde dosáhla 48 654 Kč/m^2, tj. v porovnání s krajským průměrem (38 148 Kč/m^2) o 10 506 Kč/m^2 více. Nejmenší prostředky museli vynaložit kupující v okrese Chomutov, kde v období 2023–2025 kupní ceny bytů dosahovaly 32 266 Kč/m^2, což bylo o 5 882 Kč/m^2 méně, než činil krajský průměr.

Nejdražší nemovitosti jsou v největších městech.

Z pohledu velikostních skupin obcí Ústeckého kraje byly jednotkové kupní ceny nemovitostí rodinných domů v období 2023–2025 nejvyšší v obcích s 50 000 a více obyvateli (62 950 Kč/m^2; obce této velikosti se nacházejí pouze v okresech Most a Ústí nad Labem), druhou nejvyšší kupní cenu za m^2 platili kupující za rodinné domy v obcích s 10 000 až 49 999 obyvateli (44 524 Kč/m^2). Nejnižší kupní cena rodinných

domů za m^2 byla zjištěna v obcích od 2 000 do 9 999 obyvatel (39 087 Kč/m^2), přičemž v obcích do 1 999 obyvatel se platilo o něco více (40 666 Kč/m^2). V případě bytů rostla cena za m^2 s velikostní skupinou obcí. Nejnižší kupní cenu měly v období 2023–2025 byty v obcích do 1 999 obyvatel (31 816 Kč/m^2), druhá nejnižší kupní cena byla v obcích s 2 000 až 9 999 obyvateli (34 750 Kč/m^2), následovaly obce s 10 000 až 49 999 obyvateli (36 821 Kč/m^2 bytu) a nejdražší byty byly v obcích s 50 000 a více obyvateli (44 657 Kč/m^2).

Graf 3.26 Indexy cen nemovitostí v Ústeckém kraji a Česku bez Prahy (předchozí rok = 100)

1) údaje za rok 2025 jsou předběžné

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Ceny bytů rostly v uplynulých letech rychleji než ceny rodinných domů.

Indexy cen bytů i rodinných domů se v Ústeckém kraji v období 2016 až 2025 vyvíjely obdobně, ceny bytů však v porovnání s rodinnými domy rostly rychleji. V období 2016–2022 ceny rodinných domů i bytů meziročně rostly. Nejvyšší meziroční nárůst cen rodinných domů i bytů byl zaznamenán v roce 2021, kdy meziroční index dosáhl u bytů hodnoty 133,1 % a v případě rodinných domů 122,0 %. Do roku 2022 ceny bytů i rodinných domů poklesly a v případě rodinných domů pokračoval pokles cen i do roku 2024. V roce 2025 (v případě bytů již v roce 2024) překonaly ceny úroveň předchozího roku. Bazický index cen bytů (rok 2015 = 100 %) dosáhl v případě rodinných domů v roce 2025 hodnoty 226,6 %. U bytů to bylo výrazně více, a to 375,9 %.

Doprava

4 242 km silnic a dálnic.

Celková délka pozemních komunikací v Ústeckém kraji k 1. 1. 2026 činila 4 242,3 km, z toho bylo 116,1 km dálnic (68,7 km dálnic I. třídy a 47,4 km dálnic II. třídy) a 4 126,2 km silnic. Z celkového počtu km silnic bylo 469,6 km silnic I. třídy, 907,1 km silnic II. třídy a 2 749,6 km silnic III. třídy. Meziročně se délka dálnic a silnic v kraji nezměnila.

Třetí nejvyšší hustota silniční sítě.

Hustota silniční sítě, tj. počet kilometrů silnic a dálnic (ve stavu k 1. 1. 2026) na 100 km^2 výměry kraje (ve stavu k 31. 12. 2025), dosáhla v Ústeckém kraji hodnoty 79,5. V mezikrajovém srovnání se jednalo o třetí nejhustější silniční síť v Česku (shodnou hustotu silniční sítě měli i v Královéhradeckém kraji). Hustější

silniční síť měli už jen ve Středočeském a Pardubickém kraji (88,7 resp. 80,8 km silnic a dálnic na 100 km^2 výměry kraje).

Počet osobních automobilů včetně dodávkových neustále roste.

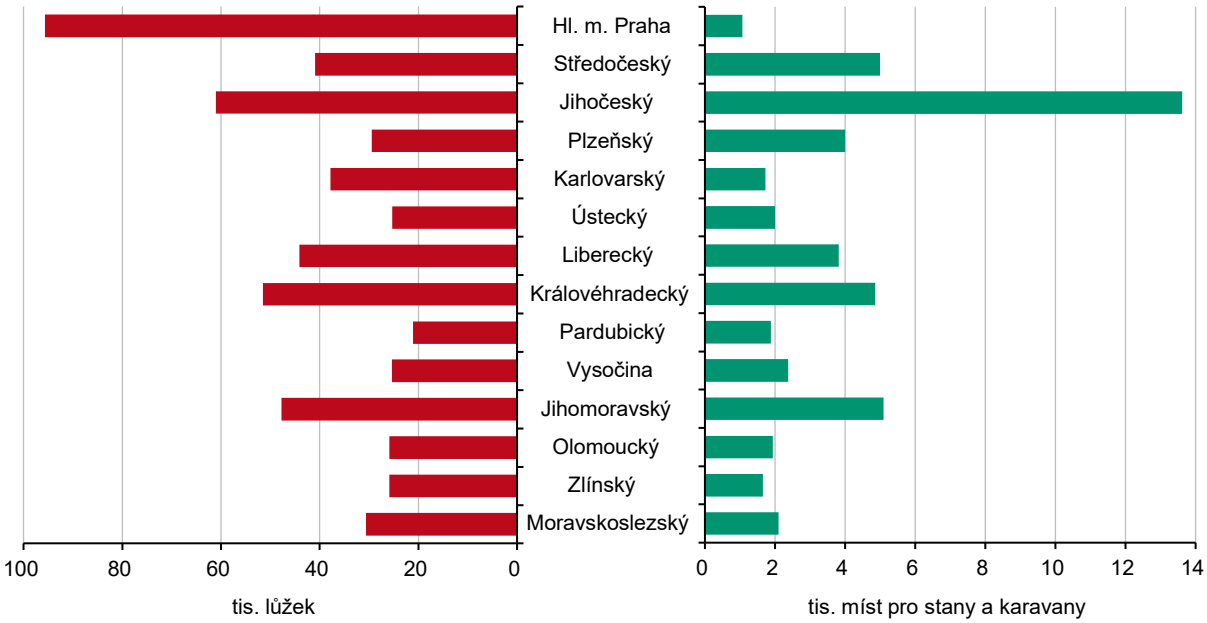
V kraji bylo v roce 2025 registrováno 485 789 osobních automobilů včetně dodávkových. Jejich počet od roku 2001 neustále roste s výjimkou roku 2009, kdy došlo k meziročnímu poklesu o 0,9 %. Za období 2020 až 2025 se jejich počet zvýšil o 54 792 (o 12,7 %). Roste i počet nákladních automobilů. Meziročně se počet nákladních automobilů zvýšil o 480 vozidel (o 0,9 %), v porovnání s rokem 2019 byl vloni vyšší o 3 833 vozidel (o 8,1 %).

Cestovní ruch

Počet ubytovacích zařízení se výrazně neměnil, …

V Ústeckém kraji se v roce 2025 nacházelo 494 hromadných ubytovacích zařízení, meziročně se jejich počet zvýšil o 1 (o 0,2 %). V období 2012 až 2025 počet hromadných ubytovacích v kraji nejprve do roku 2014 klesal. V roce 2014 bylo v kraji v provozu nejméně hromadných ubytovacích zařízení za posledních 14 let, a to 446. Následně jejich počet převážně meziročně rostl a nejvíce jich bylo v kraji v letech 2020 (535 zařízení) až 2022 (538 zařízení). V následujících letech jejich počet opět převážně klesal.

Graf 3.27 Kapacity hromadných ubytovacích zařízení podle krajů v roce 2025

… mírně se zvýšila kapacita jejich lůžek.

Obdobný vývoj, jako v případě počtu hromadných ubytovacích zařízení, byl zaznamenán i v případě počtu lůžek v těchto zařízeních. Nejméně lůžek bylo hostům Ústeckého kraje k dispozici v roce 2014 (22 047 lůžek), nejvíce v roce 2020 (27 288 lůžek). Hranice 27 tisíc lůžek byla překonána i v roce 2022, kdy provozovatelé hromadných ubytovacích zařízení v kraji vykázali 27 070 tisíc lůžek. V roce 2025 bylo v hromadných ubytovacích zařízeních 25 290 lůžek, což bylo meziročně o 389 lůžek (o 1,6 %) více.

Nejvíce lůžek bylo k dispozici v okrese Děčín.

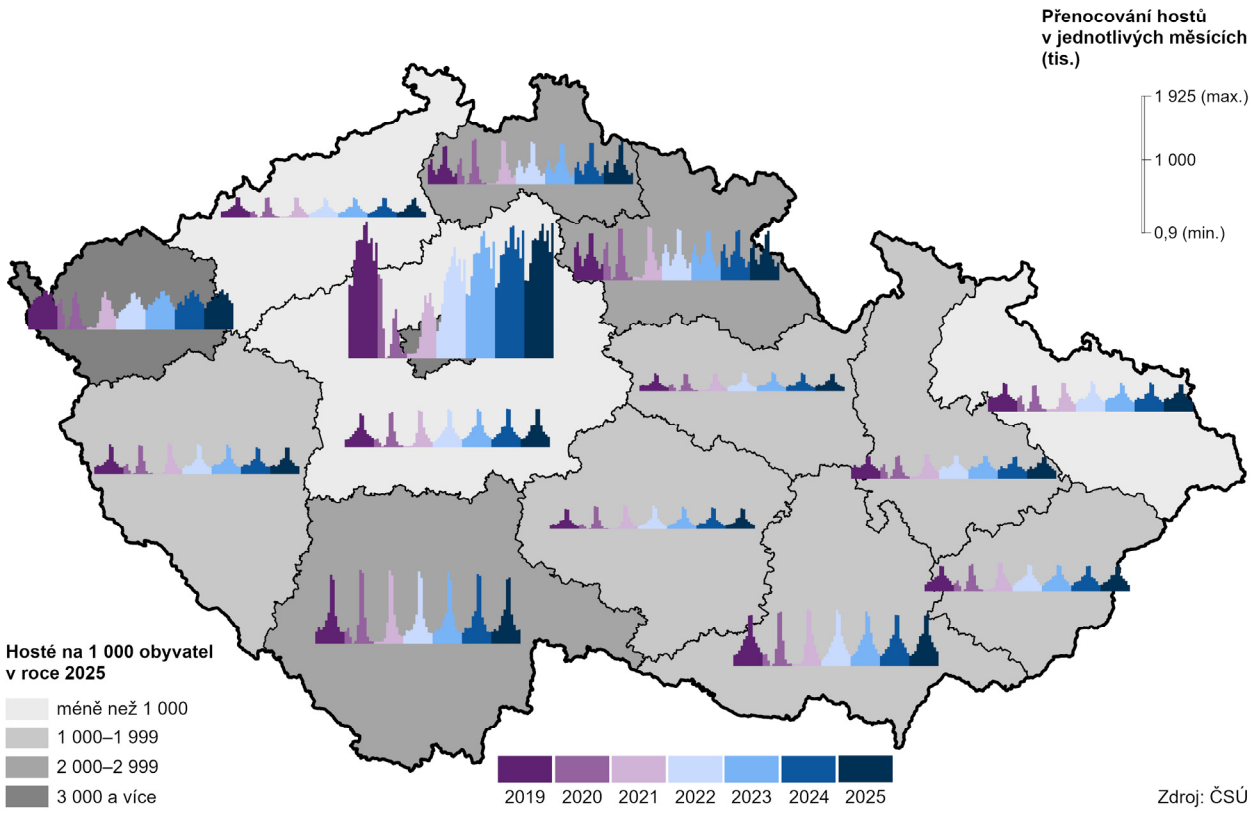
Z vnitrokrajového pohledu bylo nejvíce lůžek soustředěno do okresu Děčín, a to 27,9 % (7 065 lůžek), nejméně jich naopak bylo v okresech Louny a Most (6,4 resp. 6,3 %). Počet lůžek meziročně poklesl ve třech okresech kraje, a to Chomutov, Litoměřice a Ústí nad Labem, přičemž v posledním jmenovaném byl tento pokles

nejvýraznější (o 117 lůžek, tj. o 3,8 %). Největší meziroční nárůst počtu lůžek jsme meziročně zaznamenali v okrese Děčín, kde se jejich počet zvýšil o 445 (o 6,7 %).

Počet lůžek na 1 tisíc obyvatel byl třetí nejnižší mezi kraji.

V přepočtu na 1 tisíc obyvatel středního stavu připadalo v roce 2025 v Ústeckém kraji 31,4 lůžek, což bylo o 20,3 lůžka na 1 tisíc obyvatel méně, než tomu bylo v průměru v Česku. Počet lůžek na 1 tisíc obyvatel byl v Ústeckém kraji vloni třetí nejnižší po Moravskoslezském (26,0 lůžek) a Středočeském kraji (27,9 lůžek). Z vnitrokrajového pohledu byl počet lůžek v přepočtu na 1 tisíc obyvatel nejvyšší v okrese Děčín (56,4 lůžek), nejnižší v okrese Most (14,8 lůžek).

Hosté v hromadných ubytovacích zařízeních v krajích v letech 2019 až 2025

Mírně poklesl počet míst pro stany a karavany.

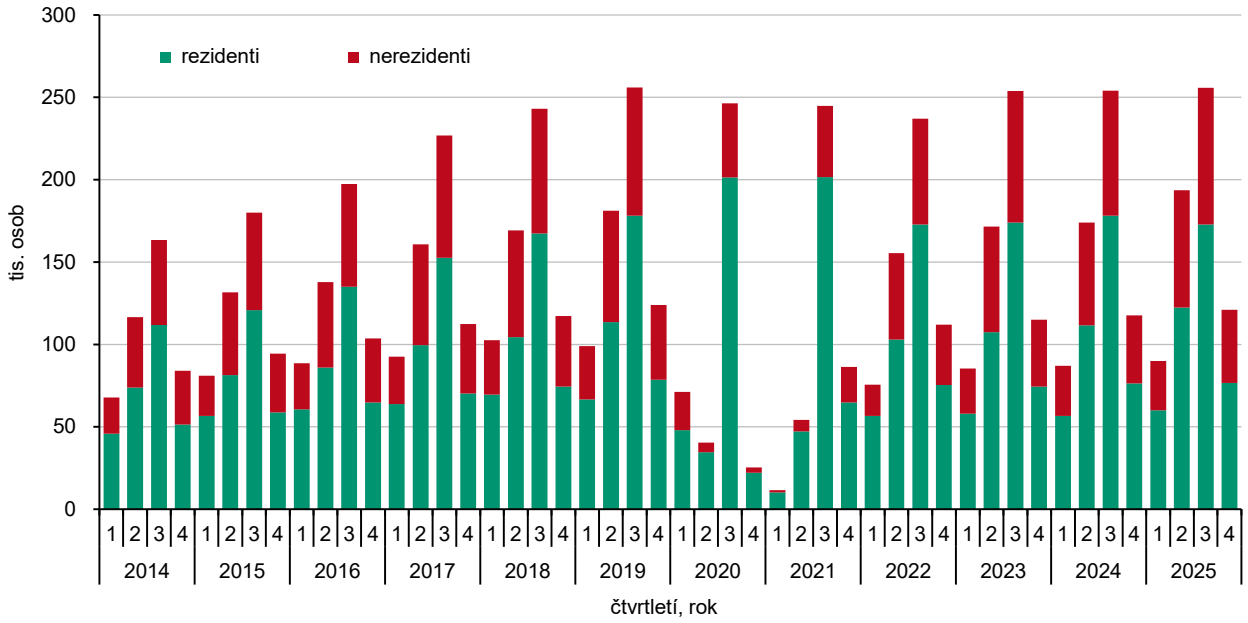
V hromadných ubytovacích zařízeních se v roce 2025 nacházelo celkem 2 002 míst pro stany a karavany, jejich počet meziročně poklesl o 11 (o 0,5 %). Za období 2012–2025 se v kraji nacházelo nejvíce míst pro stany a karavany v letech 2018 a 2019, a to 2 235 resp. 2 266. V roce 2025 byl počet míst pro stany a karavany v hromadných ubytovacích zařízeních šestý nejvyšší za posledních 14 let.

Vloni byla poprvé překonána návštěvnost z roku 2019.

Na cestovní ruch měla v uplynulých letech negativní vliv pandemie koronaviru a s ní související protipandemická opatření zahrnující i omezení pohybu osob. Zatímco v období 2013 až 2019 návštěvnost Ústeckého kraje meziročně pravidelně rostla, v roce 2020 byl zaznamenán meziroční pokles o 41,9 % a v tomto roce přivítal Ústecký kraj nejméně návštěvníků od roku 2012 (383 341 hostů). Mírný meziroční nárůst 3,5 % v roce 2021 znamenal jen velmi mírné oživení cestovního ruchu v kraji. Až rok 2022 přinesl výrazný nárůst návštěvníků, a to meziročně o 46,1 % na 580 023 hostů a celkový počet návštěvníků Ústeckého kraje se tak výrazněji přiblížil hodnotám z roku 2019, kdy kraj navštívilo 659 902 hostů. V následujících letech 2023 až 2025 docházelo pravidelně každoročně k nárůstu počtu hostů v Ústeckém

kraji, ale teprve roce 2025 byla překonána návštěvnost z roku 2019. V roce 2025 navštívilo Ústecký kraj 660 406 hostů, což bylo meziročně o 27 577 hostů (o 4,4 %) více.

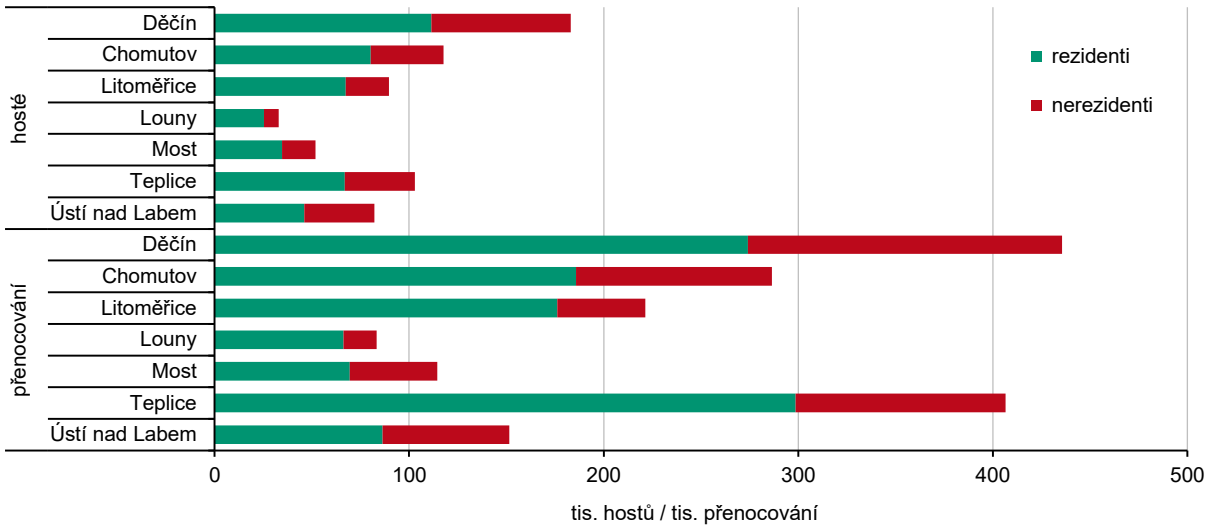
Graf 3.28 Hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle čtvrtletí v Ústeckém kraji

Téměř 2/3 tvořili návštěvníci z Česka.

Mezi hosty, kteří vloni navštívili Ústecký kraj, bylo 228 378 nerezidentů, tj. 34,6 % všech hostů. V letech 2012 až 2025 se podíl nerezidentů na celkovém počtu návštěvníků kraje pohyboval v intervalu od 33,2 % (rok 2024) po 34,8 % (shodně rok 2015 a 2017). Výjimkou byly roky 2020 a 2021, kdy kraj navštívilo nejméně nerezidentů od roku 2017 (77 443, resp. 73 175 nerezidentů), kteří se na celkovém počtu hostů v kraji podílely 20,2 %, resp. 18,4 %. Rok 2022 přinesl oživení v návštěvnosti Ústeckého kraje ze strany zahraničních hostů. Do kraje jich v roce 2022 zavítalo 172 281 a na celkovém počtu hostů v kraji se podílely 29,7 %.

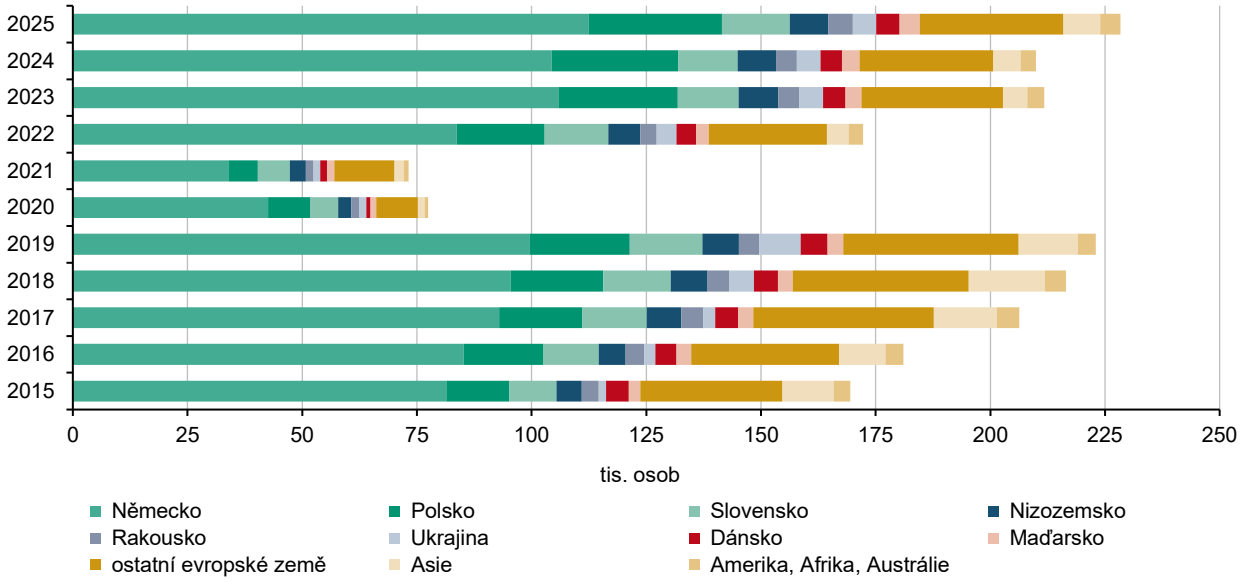
Graf 3.29 Návštěvnost hromadných ubytovacích zařízení podle okresů v Ústeckém kraji v roce 2025

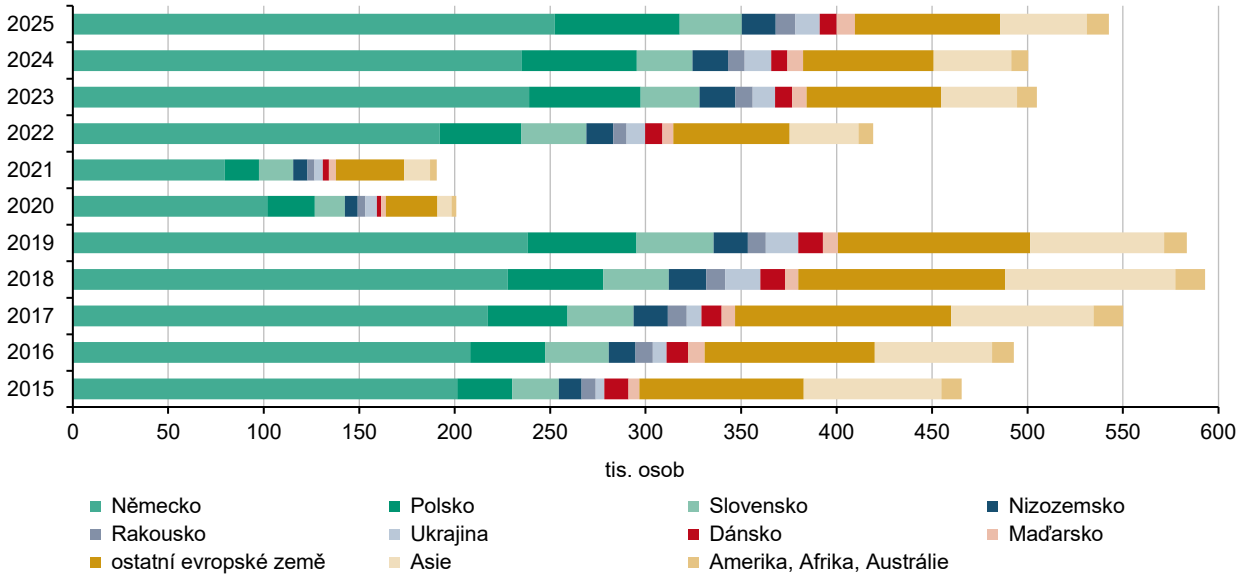
Nejvíce návštěvníků mířilo do kraje ve 3. čtvrtletí

Nejvíce hostů navštíví Ústecký kraj každoročně během 3. čtvrtletí, nejslabší je naopak z hlediska návštěvnosti sezóna v 1. čtvrtletí. V letech nepoznamenaných pandemií covid, tj. roky 2012 až 2019 a 2022 až 2025, se podíl hostů, kteří navštívili Ústecký kraj ve 3. čtvrtletí daného roku, na celkovém počtu hostů kraje v daném roce pohyboval v intervalu od 37,0 % (rok 2015) po 40,9 % (rok 2022). V roce 2021 a 2022 nedošlo, i přes výrazné snížení celkového počtu návštěvníků kraje, k výraznému meziročnímu poklesu návštěvnosti ve 3. čtvrtletí daného roku. V roce 2020 se návštěvnost kraje ve 3. čtvrtletí meziročně snížila o 3,8 % a ve stejném období roku 2021 byla meziročně nižší jen o 0,7 %. Příčinou nižší návštěvnosti kraje během pandemie covid byl především meziroční pokles počtu hostů v obdobích 1., 2. a 4. čtvrtletí 2020 a 1. čtvrtletí roku 2021.

Graf 3.30 Zahraniční hosté ubytovaní v hromadných ubytovacích zařízeních podle země původu v Ústeckém kraji

Graf 3.31 Přenocování zahraničních hostů ubytovaných v HUZ podle země původu v Ústeckém kraji

Ze zahraničních hostů převažovali hosté z Německa, Polska a Slovenska.

Z pohledu struktury zahraničních návštěvníků podle zemí patřili v letech 2012 až 2025 především Němci, Poláci a Slováci. Nejvýznamnější zemí je z tohoto pohledu Německo, jehož obyvatelé tvořili v uplynulých 14 letech největší podíl všech návštěvníků, jejich podíl se na celkovém počtu hostů nerezidentů pohyboval v intervalu od 44,0 % (rok 2013) do 54,9 % (rok 2020). Ústecký kraj se stává stále častěji cílem návštěvníků z Polska. Zatímco v roce 2012 jich Ústecký kraj navštívilo 8 680 (6,0 % všech zahraničních hostů), v roce 2025 to bylo 29 130 návštěvníků (12,8 % všech zahraničních hostů). Třetí významnou skupinou jsou Slováci, kteří se vloni na celkovém počtu hostů nerezidentů podíleli 6,5 %.

Mírně vzrostla doba, po kterou hosté v kraji setrvali.

Hosté strávili vloni v kraji v průměru 2,57 nocí, což bylo v průměru déle, než jak tomu bylo v roce 2024, kdy hosté v kraji strávili v průměru 2,54 nocí. V období 2012 a 2025 byla doba, po kterou hosté setrvali na návštěvě v kraji nejdelší v letech 2020 a 2021, a to 2,87 nocí, resp. 2,84 nocí. Nerezidenti, tj. zahraniční hosté, strávili vloni v kraji v průměru 2,38 nocí (stejně jako v roce 2023 a 2024). Délka pobytu nerezidentů v kraji od roku 2014 převážně meziročně klesala. Nejdéle se zde zahraniční hosté zdrželi v roce 2013 a 2014 (2,92 nocí, resp. 2,89 nocí).

Hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu vzrostla …

Hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu dosáhla v kraji v roce 2024 podle předběžných údajů 7 615 mil. Kč, meziročně se zvýšila o 772 mil. Kč (o 11,3 %). Na celkové hrubé přidané hodnotě cestovního ruchu v Česku se Ústecký kraj v roce 2024 podílel ze 4,2 % a hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu v kraji se na celkové hrubé přidané hodnotě regionu podílela ze 2,0 %. V letech 2011–2024 hrubá přidaná hodnota cestovního ruchu převážně rostla, výjimkou byly pouze roky 2014 a 2020, kdy došlo k meziročnímu poklesu. Zatímco pokles v roce 2014 byl mírný, v roce 2020 dosáhl 40,8 %.

…zvýšil se i počet zaměstnanců v cestovním ruchu.

V cestovním ruchu bylo podle předběžných údajů v roce 2024 zaměstnáno 12 396 osob, meziročně jejich počet vzrostl o 243 (o 2,0 %). V období 2011–2021 se počet zaměstnanců v cestovním ruchu vyvíjel různě. Zatímco v letech 2011 až 2015 převážně klesal, v letech 2016 až 2018 naopak rostl. Následovaly tři roky, ve kterých docházelo k meziročnímu poklesu počtu zaměstnanců, přičemž v letech 2019 a 2021 se snížil počet zaměstnanců meziročně v jednotkách, v roce 2020 došlo k poklesu o 531 osob (o 4,3 %). Od roku 2022 počty zaměstnanců v cestovním ruchu každoročně rostou.

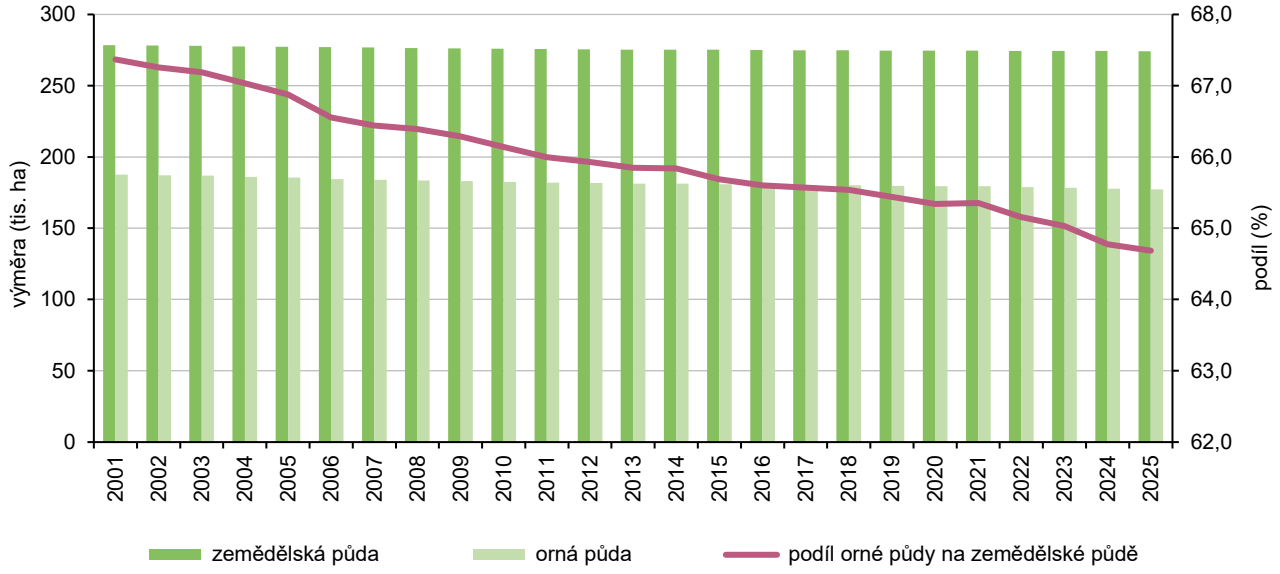
4. Životní prostředí

Půdní fond

Klesá výměra zemědělské půdy.

Ústecký kraj se k 31. 12. 2025 rozkládal na 533 870 hektarech, z toho 51,4 % (274 179 ha) tvořila zemědělská půda. Její celková výměra však z dlouhodobého pohledu klesá a snižuje se tak její podíl na celkové výměře kraje. Za období 2001 až 2025 klesla výměra zemědělské půdy o 4 177 ha (o 1,6 %) a její podíl na celkové výměře kraje se za stejné období zmenšil o 0,9 p. b. Celková výměra kraje se za stejné období naopak zvětšila o 445 ha v důsledku územních změn.

Graf 4.1 Výměra zemědělské a orné půdy v Ústeckém kraji

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Dlouhodobě se snižuje výměra orné půdy.

Největší podíl na zemědělské půdě má v kraji půda orná. Ta se v roce 2025 rozkládala na 177 358 ha a zaujímala tak 64,7 % veškeré zemědělské půdy v kraji. Mezi kraji byl tento podíl sedmý nejvyšší. Na celkové výměře kraje se podílela z 33,2 %. Stejně jako ostatní kraje se i Ústecký kraj potýká s úbytkem orné půdy. Za období 2001 až 2025 bylo na jiný typ pozemku převedeno 10 638 ha orné půdy, což představuje pokles o 5,7 %.

Snížily se rovněž výměry ovocných sadů a chmelnic.

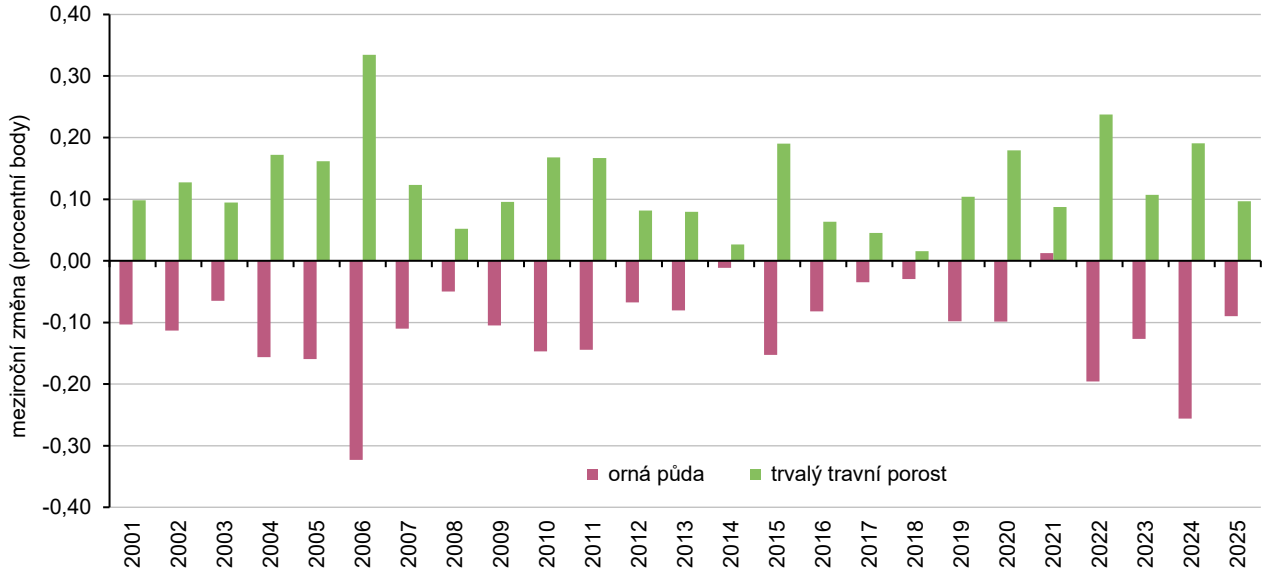
Dalšími typy pozemků spadajících do kategorie zemědělské půdy, jejichž výměra v kraji klesla, jsou chmelnice a ovocné sady. Ústecký kraj je tradiční oblastí pro pěstování chmelu. Důkazem jsou největší výměry chmelnic v Česku. V roce 2025 se zde rozkládaly na 4 709 ha a na celkové výměře chmelnic v Česku se podílely z 56,0 %. Jak již ale bylo zmíněno, jejich výměry klesají. V porovnání s 31. 12. 2000 byly výměry chmelnic v kraji vloni menší o 1 801 ha (o 27,7 %) a jejich podíl na zemědělské půdě v kraji klesl ve stejném období z 2,3 % na 1,7 %. Výměra ovocných sadů se v průběhu období 2001 až 2025 snížila do roku 2025 o 1 627 ha (o 25,0 %) na celkových 4 889 ha. Jejich podíl na zemědělské půdě v kraji za stejné období poklesl o 0,6 p. b. na 1,8 %.

Plocha chmelnic je největší ze všech krajů.

Výměra chmelnic je ve vztahu k velikosti území v Ústeckém kraji nejvyšší v Česku. Chmelnice ke konci roku 2025 zaujímaly 0,9 % území kraje. Na pomyslném druhém místě se umístily Středočeský a Olomoucký kraj, kde chmelnice tvořily shodně 0,2 % území. Rovněž výměra ovocných sadů je vyšší, než činí republikový průměr. Ovocné

sady se ke konci roku 2025 rozkládaly na 0,9 % území Ústeckého kraje (shodně jako ve Středočeském kraji), vyšší podíl ve struktuře půdního fondu měly ovocné sady jen v hl. m. Praze a Jihomoravském kraji (1,1 %).

Graf 4.2 Meziroční změna podílu orné půdy a trvalých travních porostů na zemědělské půdě v Ústeckém kraji

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Rozrůstaly se plochy trvalých travních porostů, zahrad i vinic.

Mezi druhy pozemků spadajících pod zemědělskou půdu, jejichž výměry v uplynulých 25 letech rostly, patřily vinice, zahrady a trvalé travní porosty. Absolutně nejvíce se rozrostly výměry trvalých travních ploch, a to o 7 403 ha (o 10,8 %) na celkových 75 966 ha. Jejich podíl na celkové výměře zemědělské půdy se zvýšil z 24,6 % v roce 2000 na 27,7 % v roce 2025. U ploch vinic a zahrad nebyl absolutní nárůst tak velký, relativní nárůst byl však vyšší. Výměry zahrad se za stejné období zvýšily o 24,7 % (o 2 140 ha) na 4 889 ha a vinic o 20,3 % (o 74 ha) na 437 ha. Změny výměry vinic se ve struktuře půdního fondu projevily jen mírně, v roce 2025 byl při porovnání s rokem 2000 vyšší o 0,1 p. b., když se zvýšil na 0,2 %. Podíl zahrad za stejné období vzrostl o 0,8 p. b. na 3,9 %.

Zvýšil se podíl lesních pozemků na výměře kraje.

Z nezemědělských ploch se absolutně nejvíce rozrostly lesní pozemky. Jejich výměra dosáhla v roce 2025 celkem 165 073 ha, v průběhu období 2001 až 2025 se rozšířila o 6 608 ha (o 4,2 %). Podíl lesních pozemků na celkové výměře kraje překonal 30procentní hranici, když v roce 2025 dosáhl 30,9 %. Za uplynulých 25 let se zvýšil o 1,2 p. b.

Vodní plochy zaujímají 2,0 % plochy kraje.

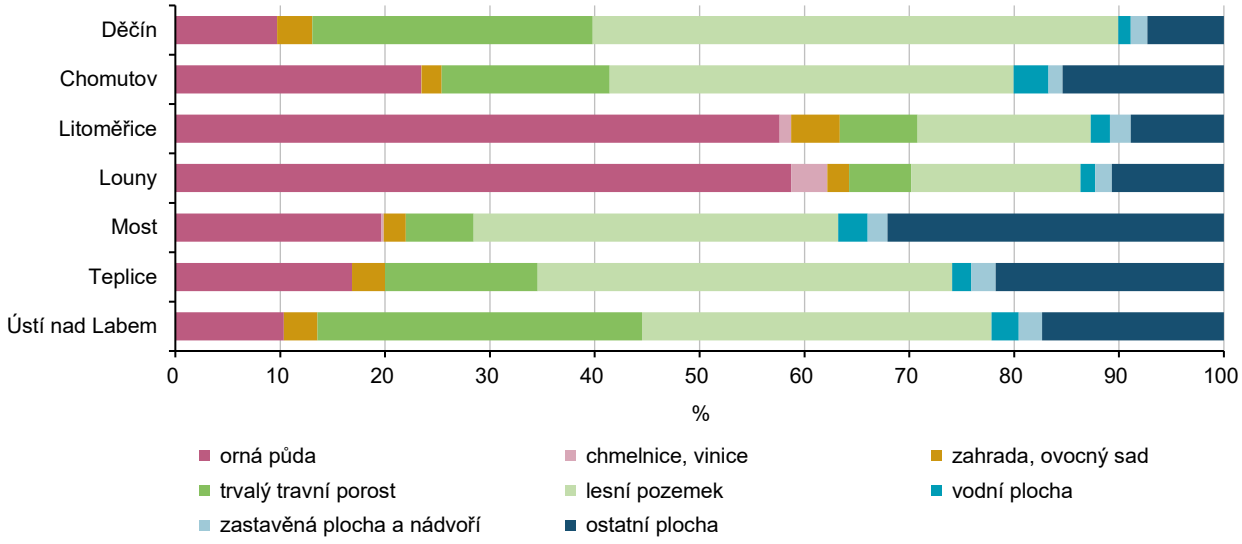
Výrazně se rozrostly také vodní plochy, a to především zásluhou rekultivace těžbou dotčeného území spojené se zatápěním důlních jam. Vodní plochy se během období 2001 až 2025 rozrostly o 959 ha (o 9,7 %) na celkových 10 839 ha. V roce 2025 se tak vodní plochy podílely na celkové výměře kraje ze 2,0 %

Snížila se výměra ostatních ploch i zastavěných ploch a nádvoří.

Mírný pokles jsme za uplynulých 25 let zaznamenali u zastavěných ploch a nádvoří. Jejich výměra se za tuto dobu snížila o 48 ha (o 0,5 %) na celkových 9 422 ha a jejich podíl na celkové výměře kraje činil 1,8 %. U ostatních ploch došlo ve sledovaném období k poklesu výměry, a to o 2 691 ha (o 3,5 %) na celkových 74 357 ha v roce

2025. Jejich podíl na celkové rozloze kraje dosáhl v loňském roce 13,9 % a byl o 0,5 p. b. nižší, než v roce 2000.

Graf 4.3 Struktura půdy podle okresů Ústeckém kraje k 31. 12. 2025

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Okresy rozkládající se podél severní hranice okresu jsou více zalesněny.

Mezi okresy Ústeckého kraje panují rozdíly ve struktuře půdního fondu vycházející z geomorfologického členění kraje. Okresy Děčín, Chomutov, Most, Teplice a Ústí nad Labem, rozkládající se podél severní hranice kraje, vykazují ve struktuře půdy větší podíl lesních pozemků a s výjimkou okresu Most i trvalých travních porostů v porovnání s okresy Litoměřice a Louny. Nejvíce zalesněným okresem je okres Děčín, kde podíl lesních pozemků vloni dosáhl 50,1 %.

Graf 4.4 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře okresů Ústeckého kraje za období 2001–2025

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Na Litoměřicku a Lounsku převládá orná půda.

Naproti tomu okresy Litoměřice a Louny jsou typickými zemědělskými oblastmi s velkou výměrou orné půdy, dosahující téměř 60 % výměry okresu (okres Louny

58,7 % a okres Litoměřice 57,6 %). V součtu za oba okresy se zde nachází 99,7 % všech chmelnic v kraji, v okrese Louny zaujímají 3,4 % výměry okresu, v okrese Litoměřice 1,1 % výměry okresu. Oba zmíněné okresy vykazují nejnižší podíl lesních pozemků (16,2 %, resp. 16,5 %) a rovněž jednu z nejnižších výměr trvalých travních ploch (5,9 %, resp. 7,4 %).

Ostatní plocha tvoří významné podíly v okresech dotčených těžbou uhlí.

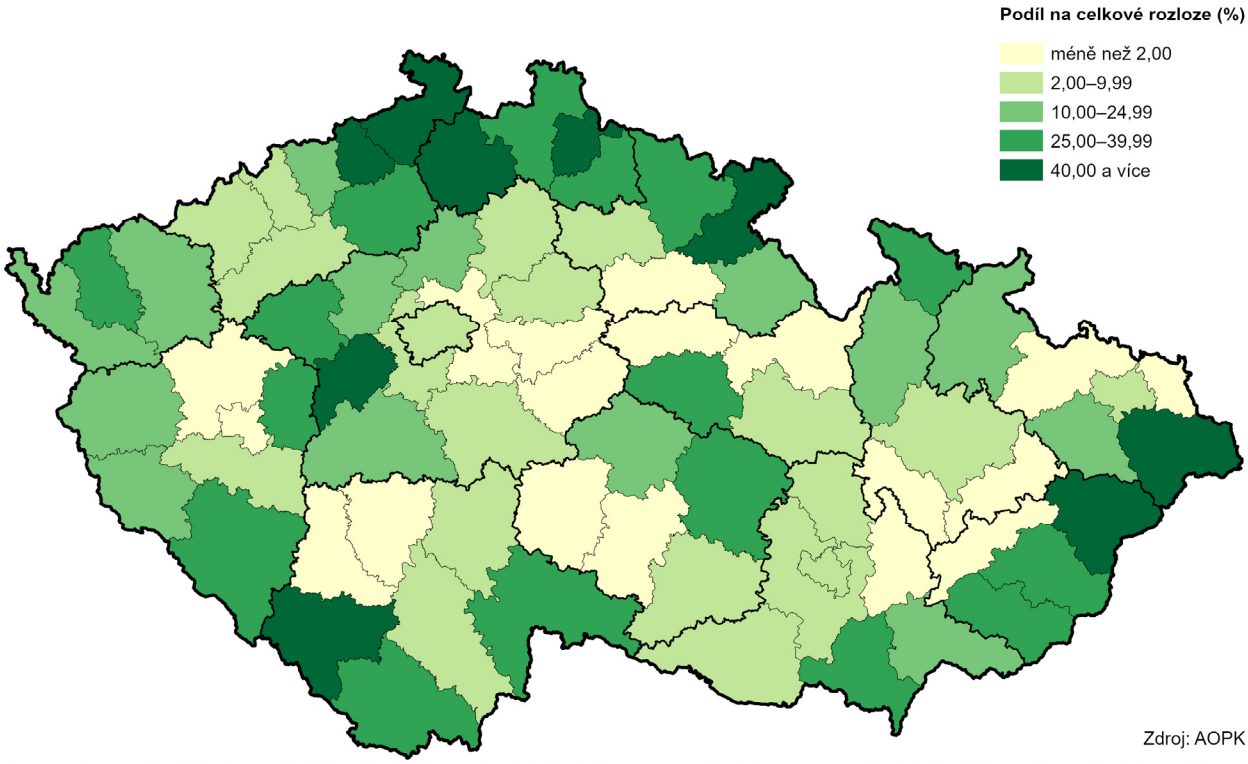
Ústecký kraj vykazuje v porovnání s republikovým průměrem vyšší podíl ostatních ploch. Zatímco v roce 2025 zaujímaly ostatní plochy na celkové výměře Česka 8,9 %, v Ústeckém kraji to bylo 13,9 %. Vyšší podíl ostatních ploch měli vloni jen v Karlovarském kraji (14,9 %) a v hl. m. Praze (37,9 %). Jako ostatní plochy se v katastru nemovitostí evidují i pozemky, na kterých se nachází hnědouhelné doly. Nejvyšší podíly ostatních ploch v Ústeckém kraji vykazují právě okresy nejvíce dotčené těžbou uhlí, a to v roce 2025 okresy Most (32,1 %), Teplice (21,8 %), Ústí nad Labem (17,3 %) a Chomutov (15,4 %).

Chráněná území

Téměř 29 % kraje náleží do chráněných území.

Z celkové výměry Ústeckého kraje spadalo k 31. 12. 2025 celkem 150 972 ha do některé z kategorií zvláště chráněného území, tj. 28,6 % území kraje. Jednalo se celkem o 197 různých chráněných území, z toho 1 národní park České Švýcarsko, 4 chráněné krajinné oblasti České středohoří, Labské pískovce, Lužické hory a Kokořínsko – Máchův kraj, 15 národních přírodních památek, 13 národních přírodních rezervací, 106 přírodních památek a 58 přírodních rezervací.

Zvláště chráněná území v okresech k 31. 12. 2025

Pozn.: zahrnuty národní parky, chráněné krajinné oblasti, národní přírodní rezervace, přírodní rezervace, národní přírodní památky a přírodní památky; se zohledněním vzájemných překryvů chráněných území (bez započtení maloplošných ZCHÚ ležících na území velkoplošných ZCHÚ)

5 ptačích oblastí na více než 84 tis. ha.

Na území Ústeckého kraje se dále k poslednímu dni roku 2025 nacházelo 5 ptačích oblastí o výměře 84 221 ha, 8 smluvně chráněných oblastí o rozloze 985 ha a 108

evropsky významných lokalit zaujímajících plochu 55 647 ha. Evidováno rovněž bylo celkem 425 památných stromů, z toho bylo 358 solitérních stromů, 7 alejí a 60 skupin památných stromů.

Třetí největší podíl chráněných území mezi kraji.

Podíl rozlohy kraje vyhlášených jako zvláště chráněné území je v Ústeckém kraji třetí nejvyšší mezi kraji. Největší rozloha ve vztahu k výměře kraje náleží do zvláště chráněných území v Libereckém kraji (36,8 %), druhý nejvyšší podíl zvláště chráněných území na rozloze kraje vykazují ve Zlínském kraji (30,8 %). V rámci Česka je některým ze zvláště chráněných území 17,0 % rozlohy republiky.

Za uplynulých 20 let se plocha chráněných území rozšířila o 8,8 tis. ha.

Za uplynulých 20 let došlo v Ústeckém kraji k nárůstu počtu zvláště chráněných území o 52, a to o 2 národních přírodní památky, 2 národní přírodní rezervace, 44 přírodních památek a 4 přírodní rezervace. Celková plocha zvláště chráněných území se tak od roku 2005 do roku 2025 rozšířila o 8 804 ha a podíl zvláště chráněných území na území kraje vzrostl o 1,7 p. b.

CHKO zaujímaly plochu 132,6 tis. ha.

Největší plochu zaujímaly čtyři zmíněné chráněné krajinné oblasti, které měli k 31. 12. 2025 výměru v součtu 132 653 ha, z toho největší plochu tvořilo CHKO České Středohoří, jehož celého území o výměře 106 892 ha se na území Ústeckého kraje rozkládalo 89,2 % (95 306 ha). Zbylý podíl náleží do Libereckého kraje. Na území Ústeckého kraje zasahuje CHKO České Středohoří do všech okresů s výjimkou okresu Chomutov. Rovněž CHKO Lužické hory se rozkládá jak na území našeho kraje, tak i na území Libereckého kraje. Z jeho celkové výměry 27 072 ha náleželo vloni do Ústeckého kraje 41,2 % (11 156 ha). Území CHKO Labské pískovce náleží do Ústeckého kraje v celé výměře 24 262 ha. Výměra čtvrtého CHKO Kokořínsko – Máchův kraj spadá převážně do Libereckého a Středočeského kraje. Do Ústeckého kraje zasahovalo vloni pouze 4,7 % své výměry (1 929 ha z celkových 41 037 ha).

Do chráněných oblastí náleží více než 75 % okresu Děčín.

Z vnitrokrajového pohledu tvořily k 31. 12. 2025 největší podíl zvláště chráněná území v okrese Děčín, na celkové výměře okresu se zde podílely 75,3 %. V okrese Ústí nad Labem patřilo do rozlohy zvláště chráněných území 57,5 % výměry okresu, téměř třetinu území (32,1 %) zaujímaly tyto plochy v okrese Litoměřice. Z výměry okresu Teplice náleželo do zvláště chráněných území 18,1 % výměry okresu a ve třech okresech se zvláště chráněná území podílela svou výměrou na celkové výměře okresu z 10 % a méně, a to v okrese Most (10,0 %), v okrese Louny (7,9 %) a v okrese Chomutov (6,4 %).

Ekologické zemědělství

Výměra ekologicky obhospodařované půdy roste.

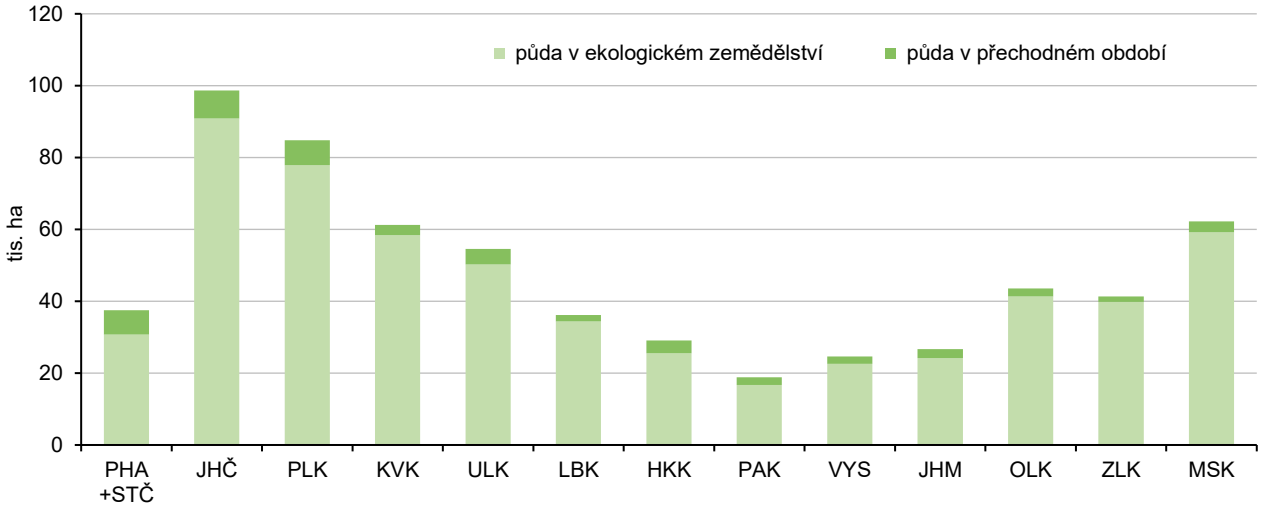
Výměra půdy obhospodařované způsoby šetrnými k přírodě roste. Od roku 2011 do roku 2025 se celková výměra ekologicky obhospodařované půdy (půda v ekologickém zemědělství a v přechodném období) v kraji zvýšila o 11 607 ha (o 27,0 %). Samotná výměra půdy v ekologickém zemědělství (bez půdy v přechodném období) vzrostla za stejné období o 12 439 ha (o 32,9 %). Nárůst výměry půdy v ekologickém zemědělství je v kraji při porovnání vývoje v Česku pomalejší. Zatímco v roce 2011 se Ústecký kraj podílel na celkové výměře půdy v ekologickém zemědělství v Česku 10,3 %, v roce 2025 to bylo jen 8,8 %.

Vloni se v kraji ekologicky obhospodařovalo téměř 55 tisíc ha půdy.

Podle údajů Ministerstva zemědělství dosáhla v roce 2025 výměra půdy v ekologickém zemědělství 50 252 ha, meziročně došlo k nárůstu o 3 400 ha (o 7,3 %). Naproti tomu se meziročně snížila výměra půdy v přechodném období o 2 191 ha (o 33,7 %) na 4 312 ha. Celkem tak bylo vloni ekologicky

obhospodařováno 54 565 ha půdy v kraji, což představovalo meziroční nárůst o 1 209 ha (o 2,3 %).

Graf 4.5 Výměra půdy v ekologickém zemědělství podle krajů k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Od roku 2019 se její výměra v kraji zvýšila o více než 10 %.

Výměra půdy v ekologickém zemědělství roste v celém Česku. Celorepublikově se meziročně zvýšila o 5,3 %, v porovnání s rokem 2019 byla výměra půdy v ekologickém zemědělství vloni vyšší o 15,8 %. Relativně nejvíce se za uplynulých 6 let zvýšila výměra půdy v ekologickém zemědělství ve Středočeském kraji (o 63,6 %, o 11 916 ha), k absolutně nejvyššímu nárůstu došlo v Plzeňském kraji (o 17 926 ha, o 29,9 %). V Ústeckém kraji se za stejné období zvýšila výměra půdy v ekologickém zemědělství o 10,4 % (o 4 753 ha).

Vodovody a kanalizace

Zvýšil se podíl osob zásobovaných vodou z vodovodu.

V Ústeckém kraji bylo v roce 2025 zásobováno vodou 804 141 osob, meziročně se jejich počet zvýšil o 13 741 osob (o 1,7 %). Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů se meziročně zvýšil o 2,0 p. b. na 99,7 % a byl třetí nejvyšší mezi kraji. Vyšší podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů vloni vykázalo pouze hl. m. Praha (100,0 %) a Moravskoslezský kraj (99,8 %).

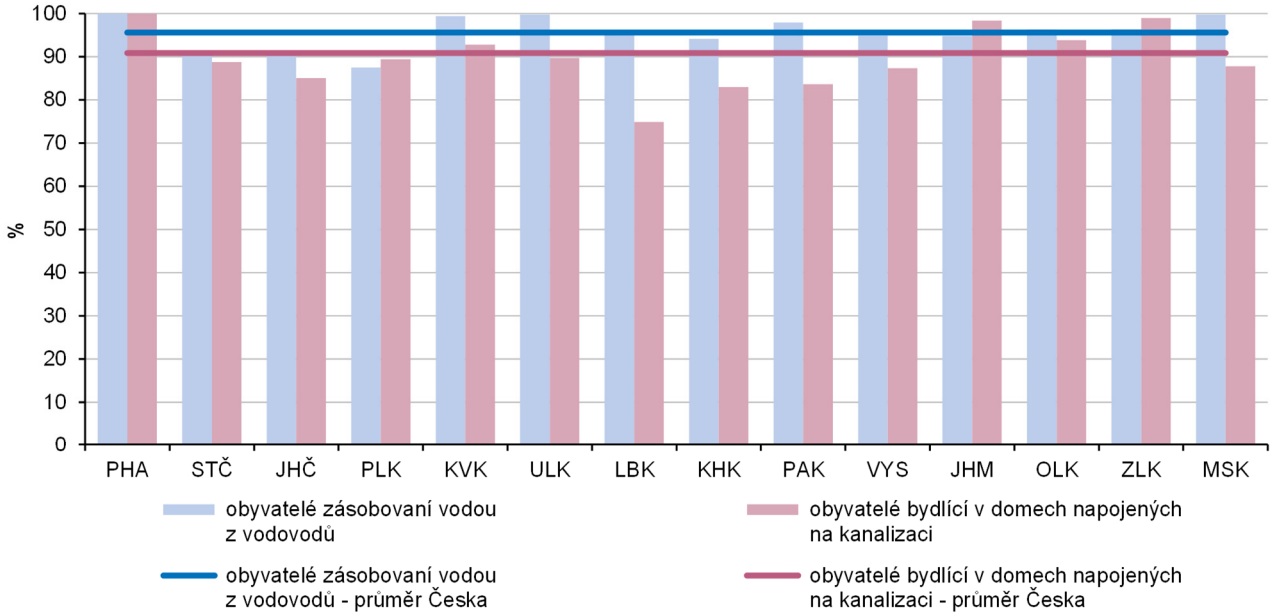
Vzrostl objem fakturované pitné vody.

Odběratelům v Ústeckém kraji byla vloni fakturována pitná voda o celkovém objemu 36 986 tis. m^3, z toho 26 849 tis. m^3 bylo fakturováno domácnostem. U obou ukazatelů došlo k meziročnímu nárůstu, u fakturované pitné vody celkem o 172 tis. m^3 (o 0,5 %), u fakturované pitné vody domácnostem o 240 tis. m^3 (o 0,9 %).

Třetí nejvyšší množství fakturované pitné vody domácnostem na osobu a den mezi kraji.

Specifické množství vody fakturované celkem dosáhlo objemu 126,0 litrů na osobu a den, meziročně došlo k poklesu o 1,2 l (o 1,0 %) na os/den. Domácnostem bylo fakturováno specifické množství vody o objemu 91,5 l/os/den, v porovnání s předešlým rokem to bylo o 0,5 l/os/den (o 0,5 %) více. V mezikrajovém porovnání bylo specifické množství vody fakturované domácnostem v Ústeckém kraji třetí nejvyšší mezi kraji, vyšší množství bylo fakturováno domácnostem jen v hl. m. Praze (106,8 l/os/den) a v Jihomoravském kraji (93,5 l/os/den).

Graf 4.6 Podíl obyvatel zásobovaných vodou a napojených na kanalizaci pro veřejnou potřebu podle krajů v roce 2025

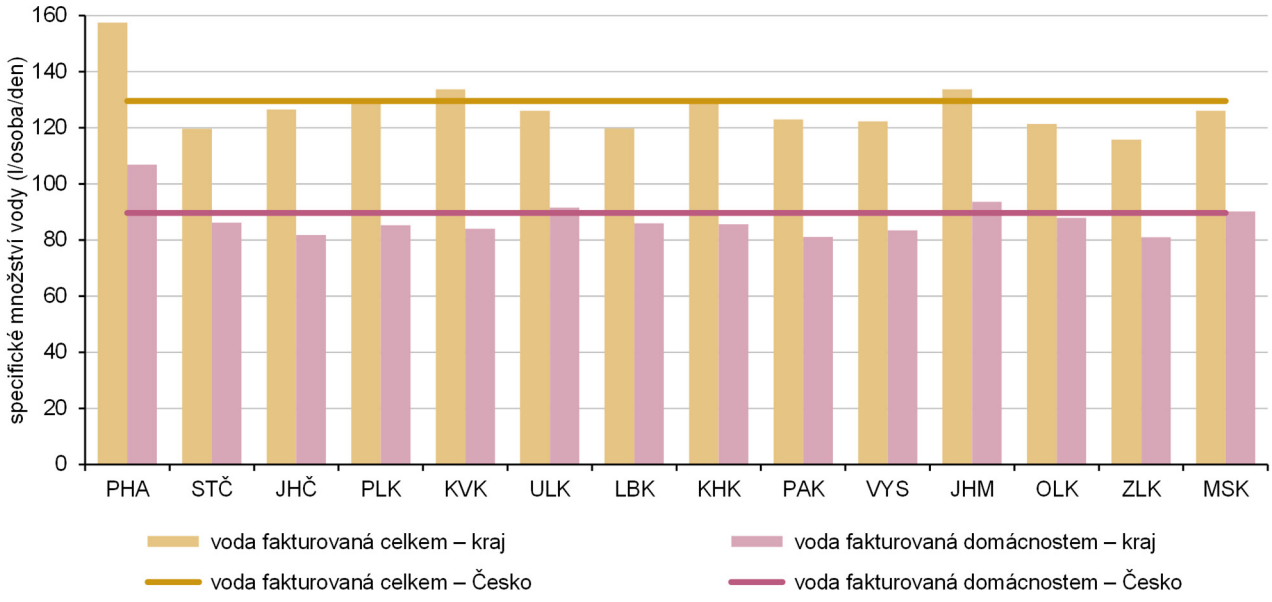

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Na kanalizaci bylo připojeno 89,3 % obyvatel kraje.

Na kanalizaci bylo v Ústeckém kraji v roce 2025 napojeno 723 213 osob, z toho 720 328 osob bylo připojených na kanalizaci zaústěné do čistírny odpadních vod. Z celkového počtu obyvatel Ústeckého kraje jich bylo na kanalizaci připojeno 89,7 %, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,4 p. b. Na kanalizaci s koncovou ČOV bylo připojeno 89,3 % obyvatel kraje, jejich podíl se meziročně zvýšil o 0,5 p. b.

Graf 4.7 Specifické množství fakturované vody podle krajů v roce 2025

Zdroj: Ministerstvo zemědělství

Šestý nejvyšší podíl osob napojených na kanalizaci mezi kraji.

Jak podíl obyvatel napojených na kanalizaci, tak i podíl obyvatel napojených na kanalizaci zaústěné do koncové ČOV byl v Ústeckém kraji šestý nejvyšší mezi kraji. Nejvyšší byl v hl. m. Praze, kde dosáhl 100,0 %. Nejhůře na tom byl Liberecký

kraj, kde bylo vloni napojeno na kanalizaci jen 74,9 % obyvatel a na kanalizaci zaústěné do koncové ČOV bylo napojeno 73,7 % obyvatel.

Vyčištěno bylo 99,4 % vypouštěných vod.

Z celkového množství vypouštěných vod jich bylo vloni v kraji vyčištěno 99,4 %, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,1 p. b. Pouze ve dvou krajích bylo vyčištěno 100,0 % všech vypouštěných vod a to v hl. m. Praze a Karlovarském kraji. Naproti tomu nejnižší podíl vykázal Pardubický kraj (90,8 %). Podíl vyčištěných vod v Ústeckém kraji byl čtvrtý nejvyšší mezi kraji. Republikový průměr dosáhl podílu 97,6 %.

Zvýšil se počet čistíren i jejich celková kapacita.

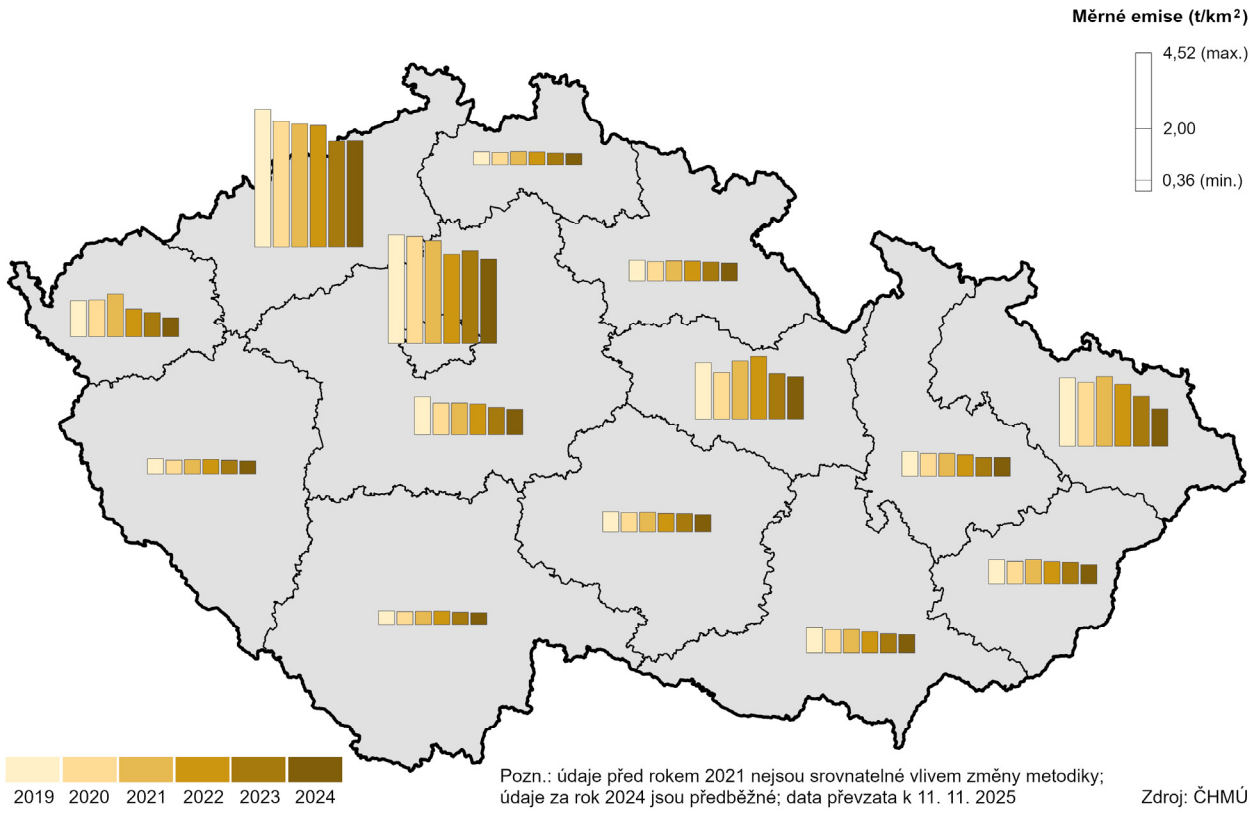
V roce 2025 bylo v Ústeckém kraji provozováno celkem 238 čistíren odpadních vod, meziročně jejich počet vzrostl o 3 (o 1,3 %). Jejich celková kapacita dosáhla vloni 398 972 m^3/den, což bylo o 555,3 m^3/den (o 0,1 %) více než v předešlém roce. Čistírny odpadních vod v roce 2025 vyprodukovaly 30 245 tun kalů (v sušině), v porovnání s rokem 2024 to bylo o 1 359,3 tun (o 4,3 %) méně než v předchozím roce.

Emise

Zdroj data a metodika.

Údaje o emisích na území jednotlivých krajů přebírá Český statistický úřad od Českého hydrometeorologického ústavu (údaje za rok 2024 jsou předběžné). Měrné emise jsou vypočteny z objemu jednotlivých emitovaných látek (t/rok) přepočtených na 1 km^2 výměry.

Emise oxidů dusíku (REZZO 1–3) v krajích v letech 2019 až 2024

Pozn.: údaje před rokem 2021 nejsou srovnatelné vlivem změny metodiky; údaje za rok 2024 jsou předběžné; data převzata k 11. 11. 2025

Zdroj: ČHMÚ

Jeden z nejvíce znečištěných krajů.

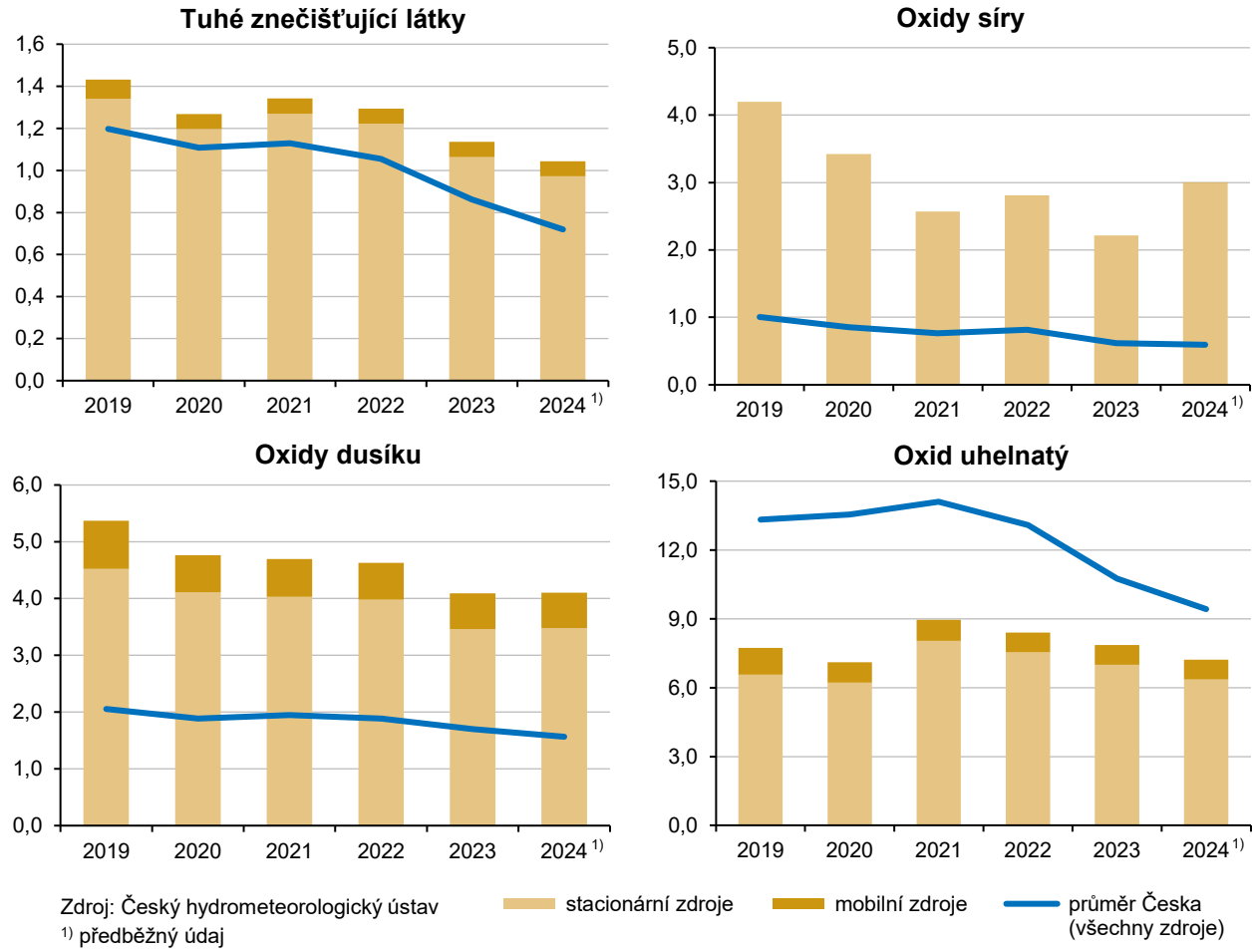
Ústecký kraj patří k jedněm z nejvíce znečištěných krajů Česku, přičemž kvalitu ovzduší v kraji nejvíce znečišťují stacionární zdroje (REZZO 1–3). V součtu za stacionární zdroje jsou v Ústeckém kraji dlouhodobě nejvyšší měrné emise oxidu

siřičitého a oxidů dusíků ze všech krajů a k nejvyšším patří také emise tuhých znečišťujících látek.

Vyšší emise stacionárních zdrojů než činil republikový průměr byly u tří ze čtyř sledovaných znečišťujících látek.

Podle předběžných údajů bylo na území kraje v roce 2024 ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) emitováno 3,00 tun oxidu siřičitého na 1 km^2, přičemž republikový průměr dosáhl (0,59 t/km^2). Měrné emise oxidů dusíku dosáhly v roce 2024 objemu 3,47 t/km^2, republikový průměr činil 0,94 t/km^2. Emise tuhých znečišťujících látek ze stacionárních zdrojů byla v kraji druhá nejvyšší (0,97 t/km^2) po hl. m. Praze (1,19 t/km^2), republikový průměr dosáhl 0,64 t/km^2. Emise oxidu uhelnatého byly v kraji v roce 2024 až páté nejvyšší, když dosáhly 6,36 t/km^2, přičemž u jako jediné sledované znečišťující látky byly pod průměrem Česka (8,56 t/km^2). Nejvyšší byly emise oxidu uhelnatého v Moravskoslezském kraji (25,72 t/km^2), tato hodnota byla výrazně nad hodnotami ostatních krajů. Druhý nejvyšší objem měrných emisí oxidu uhelnatého byl emitován v Libereckém kraji (7,14 t/km^2).

Graf 4.8 Měrné emise základních znečišťujících látek podle zdroje znečištění v Ústeckém kraji (t/km^2)

Zdroj: Český hydrometeorologický ústav
1) předběžný údaj

Znečištění mobilními zdroji odpovídá průměru Česka nebo je mírně nižší.

Měrné emise mobilních zdrojů (REZZO 4) u všech sledovaných látek, tuhých znečišťujících látek, oxidů dusíku, oxidu siřičitého a oxidu uhelnatého, byly v roce 2024 v porovnání s průměrem Česka stejné nebo v případě tuhých znečišťujících látek i nižší. Měrné emise oxidu siřičitého se v Ústeckém kraji, stejně jako v ostatních krajích, pohybovaly v řádech jednotek kilogramů na km^2. Emise tuhých znečišťujících látek dosáhly v roce 2024 0,07 t/km^2, byly čtvrté nejvyšší mezi kraji a v porovnání s průměrem Česka byly nižší o 0,01 t/km^2. Emise oxidů dusíků dosáhly 0,63 t/km^2, což byla stejná hodnota jako na úrovni Česka a v mezikrajovém

porovnání byly šesté nejvyšší. Čtvrté nejvyšší mezi kraji byly emise oxidu uhelnatého, které v roce 2024 dosáhly v kraji 0,86 t/km^2, tj. stejně, jako činil průměr Česka.

Emise sledovaných látek klesají.

Při porovnání s rokem 2015 došlo v případě stacionárních zdrojů (REZZO 1–3) v Ústeckém kraji k poklesům měrných emisí u všech sledovaných znečišťujících látek. Nejvíce se snížily emise oxidu siřičitého (o 54,0 %), emise tuhých znečišťujících látek se snížily o 37,5 %, emise oxidů dusíku poklesly o 35,6 % a emise oxidu uhelnatého byly v porovnání s rokem 2015 nižší o 13,1 %. Měrné emise mobilních zdrojů za stejné období poklesly v případě oxidu uhelnatého o 38,9 %, oxidů dusíků o 34,6 % a tuhých znečišťujících látek o 12,1 %.

Souhrnně za stacionární a mobilní zdroje (REZZO 1–4) došlo ke snížení měrných emisí na území Ústeckého kraje v porovnání s rokem 2015 o 54,0 % u oxidu siřičitého, o 36,2 % u tuhých znečišťujících látek, o 35,5 % u oxidů dusíku a o 23,9 % u oxidu uhelnatého.

Odpady

Produkce odpadů meziročně vzrostla.

Produkce odpadů v Ústeckém kraji v letech 2017–2024 meziročně rostla s výjimku let 2022 a 2023, kdy byl zaznamenán pokles. Zatímco v roce 2022 byl meziroční pokles mírný (3,3 %), v roce 2023 došlo k meziročnímu poklesu o 15,0 % a zásluhou tohoto výrazného poklesu byl nejnižší roční objem vyprodukovaného odpadu od roku 2017. Meziroční nárůst v roce 2024 o 5,7 % sice zvýšil v porovnání s rokem 2023 celkovou produkci odpadu, ale i přesto zůstal objem vyprodukovaného odpadu v kraji v tomto roce druhý nejnižší za období 2017–2024.

Roste i produkce komunálních odpadů.

Produkce nebezpečných odpadů vykazovala ve sledovaném období i přes výrazné meziroční nárůsty v letech 2019 a 2024 (19,8 % resp. 19,9 %) tendenci k poklesu. Vlivem meziročního nárůstu v roce 2024 ale bylo při porovnání roku 2024 s rokem 2017 v kraji vyprodukováno o 3,5 % nebezpečného odpadu více. Naproti tomu produkce komunálních odpadů v kraji spíše roste. Za období 2017–2024 jsme zaznamenali tři meziroční poklesy, v letech 2018 a 2020 se ale jednalo o poklesy mírné (0,1 %, resp. 1,7 %). Výraznější pokles byl zaznamenán pouze v roce 2022 (9,2 %), zásluhou kterého byl objem vyprodukovaného komunálního odpadu v roce 2022 nejnižší za sledované období. Vlivem meziročních nárůstů v následujících letech však byl objem odpadu vyprodukovaného v roce 2024 vyšší v porovnání s rokem 2017 o 7,8 %.

V roce 2024 vyprodukoval 1 obyvatel v přepočtu 3 555 kg odpadu, …

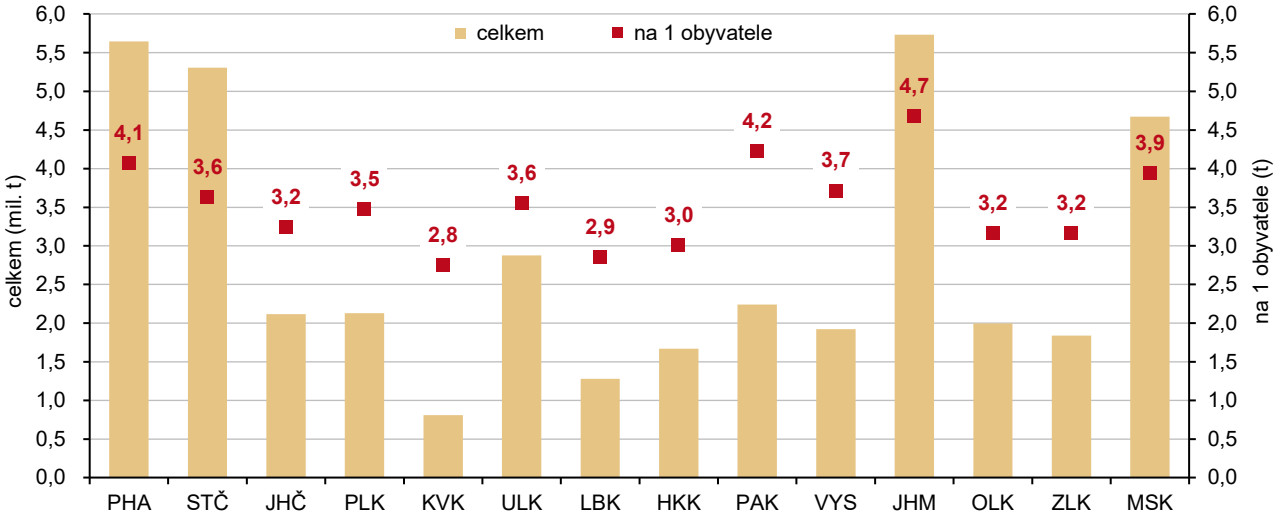
V Ústeckém kraji se v roce 2024 celkem vyprodukovalo 2 876 tis. tun odpadu. Meziroční nárůst činil 155,1 tis. tun odpadu (5,7 %). V přepočtu na 1 obyvatele dosáhla celková produkce odpadů v kraji 3 555 kg, přičemž se jednalo o třetí nejnižší roční objem za období 2017–2024. Nejméně odpadu na 1 obyvatele bylo v kraji vyprodukováno v roce 2023 (3 348 kg). Nejvíce to naopak bylo v roce 2021 (4 139 kg). V mezikrajovém porovnání se co do objemu vyprodukovaného odpadu na obyvatele Ústecký kraj v letech 2017–2023 zařazoval na 3 až 6 místo. Objem odpadu vyprodukovaný v roce 2024 na jednoho obyvatele byl sedmý nejvyšší mezi kraji. Nejvíce odpadu se v roce 2024 vyprodukovalo v Jihomoravském kraji (4 678 kg), nejméně v Karlovarském kraji (2 756 kg). Republikový průměr činil 3 697 kg.

…165 kg nebezpečného odpadu…

Produkce nebezpečných odpadů v kraji dosáhla v roce 2024 objemu 133,8 tis. tun, meziročně se zvýšila o 22,2 tis. tun (o 19,9 %). V přepočtu na 1 obyvatele se v kraji

vyprodukovalo 165 kg nebezpečného odpadu. Více nebezpečného odpadu na 1 obyvatele se v kraji vyprodukovalo jen v letech 2019 a 2020 (178 kg, resp. 174 kg). Nejméně to naopak bylo v roce 2022 (134 kg). V mezikrajovém porovnání se Ústecký kraj v jednotlivých letech období 2017–2024 umísťoval z pohledu objemu vyprodukovaného nebezpečného odpadu na 1 obyvatele různě. Nejlépe se mezi kraji umístil v roce 2021, kdy vyprodukoval páté nejnižší množství nebezpečného odpadu, nejhůře naopak v letech 2017 a 2024, když se v kraji vyprodukoval čtvrtý nejvyšší objem nebezpečného odpadu na 1 obyvatele. Nejméně nebezpečného odpadu na 1 obyvatele se v roce 2024 vyprodukovalo v Plzeňském kraji (91 kg), nejvíce v Kraji Vysočina (221 kg). Republikový průměr činil 140 kg.

Graf 4.9 Produkce odpadů celkem podle krajů v roce 2024

…a 523 kg komunálního odpadu.

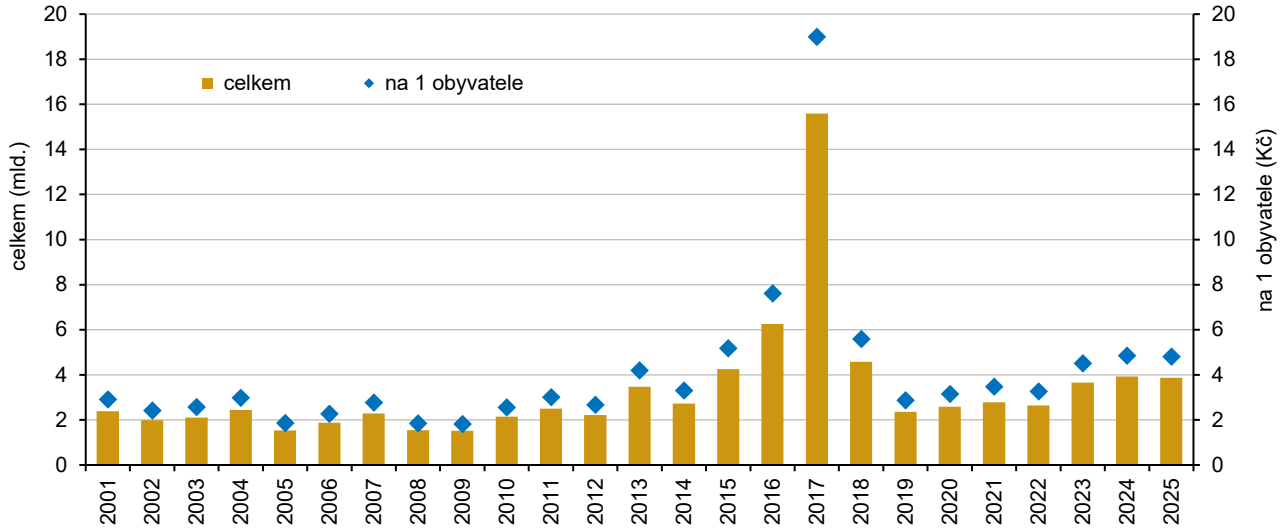
V roce 2024 se v Ústeckém kraji vyprodukovalo 422,9 tis. tun komunálního odpadu, meziroční nárůst činil 20,7 tis. tun (5,2 %). V přepočtu na 1 obyvatele se v kraji vyprodukovalo 523 kg komunálního odpadu. Jak celková produkce komunálního odpadu, tak i v přepočtu na 1 obyvatele byla v roce 2024 v kraji nejvyšší za období 2017–2024. I přes to se kraj umístil v mezikrajovém porovnání produkce komunálního odpadu přepočtené na 1 obyvatele až na osmém místě. Nejvíce komunálního odpadu v přepočtu na obyvatele se vyprodukovalo v roce 2024 v Moravskoslezském kraji (651 kg), nejméně naopak v Libereckém kraji (482 kg). Republikový průměr činil 541 kg. Z dlouhodobého pohledu se Ústecký kraj v mezikrajovém porovnání drží pravidelně na 8 až 9 místě. Výjimkou byl rok 2023, kdy se v kraji vyprodukoval sedmý nejvyšší objem komunálního odpadu na 1 obyvatele mezi kraji a rok 2022, kdy obyvatelé v průměru v kraji naopak vyprodukovali třetí nejnižší objem komunálního odpadu.

Výdaje na ochranu životního prostředí

Objem investic do životního prostředí poklesl.

V Ústeckém kraji bylo vloni do životního prostředí (podle místa investice) investováno 3 873,7 mil. Kč, meziročně se objem investic v kraji snížil o 51,0 mil. Kč (o 1,3 %). Na celkovém objemu investic do životního prostředí vynaložených v Česku (41 150,0 mil. Kč) se investice realizované v Ústeckém kraji podílely 9,4 %. V období 2019–2025 se do životního prostředí v kraji investovalo nejvíce prostředků v roce 2024, kdy jejich objem dosáhl 3 924,7 mil. Kč, nejméně naopak v roce 2019 (2 346,5 mil. Kč).

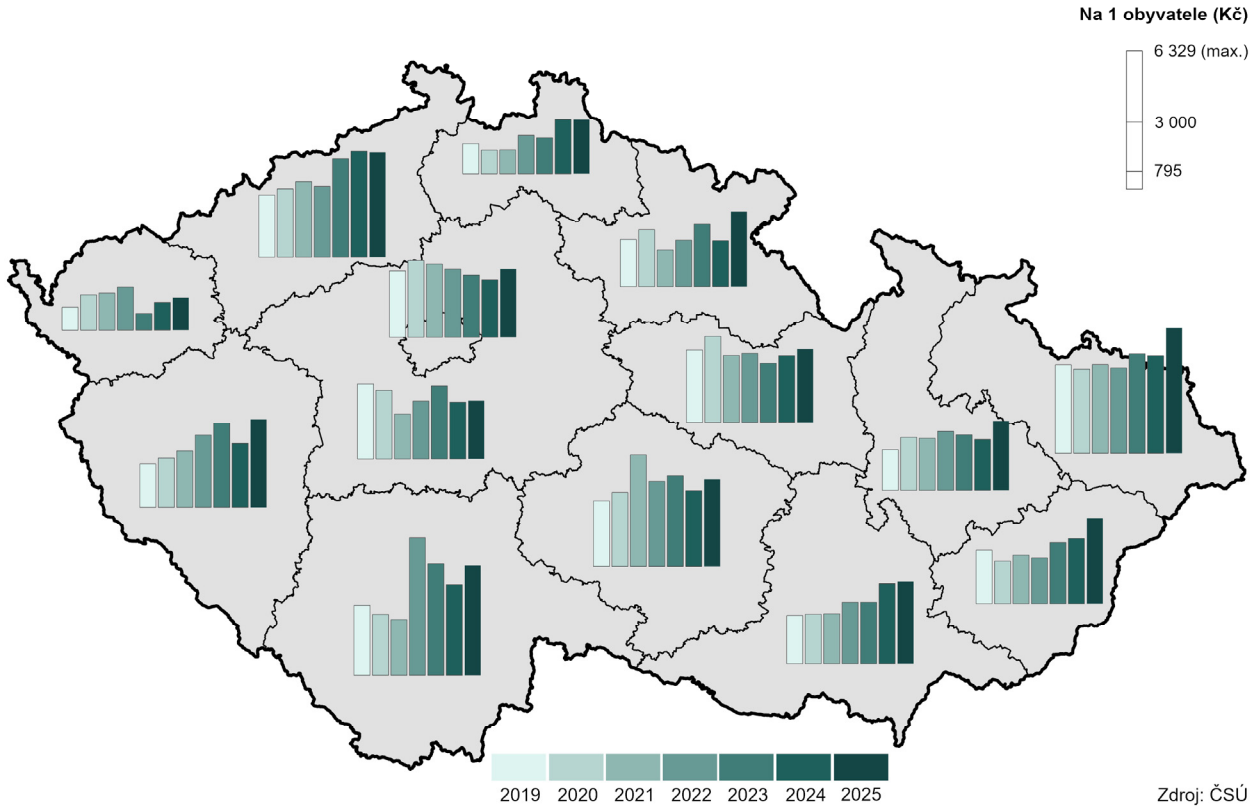
Graf 4.10 Investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v Ústeckém kraji

Třetí nejvyšší investice na ochranu životního prostředí v přepočtu na 1 obyvatele mezi kraji.

V přepočtu na 1 obyvatele činily investice do životního prostředí v roce 2025 v kraji 4 805 Kč a v mezikrajovém porovnání byly třetí nejvyšší. Nejvíce se vloni investovalo do životního prostředí Moravskoslezského kraje, kde objem investic v přepočtu na 1 obyvatele dosáhl 5 763 Kč. Nejméně to bylo v Karlovarském kraji (1 535 Kč).

Pořízené investice na ochranu životního prostředí podle místa investice v krajích v letech 2019 až 2025

5,2 % všech investic do ochrany životního prostředí v Česku

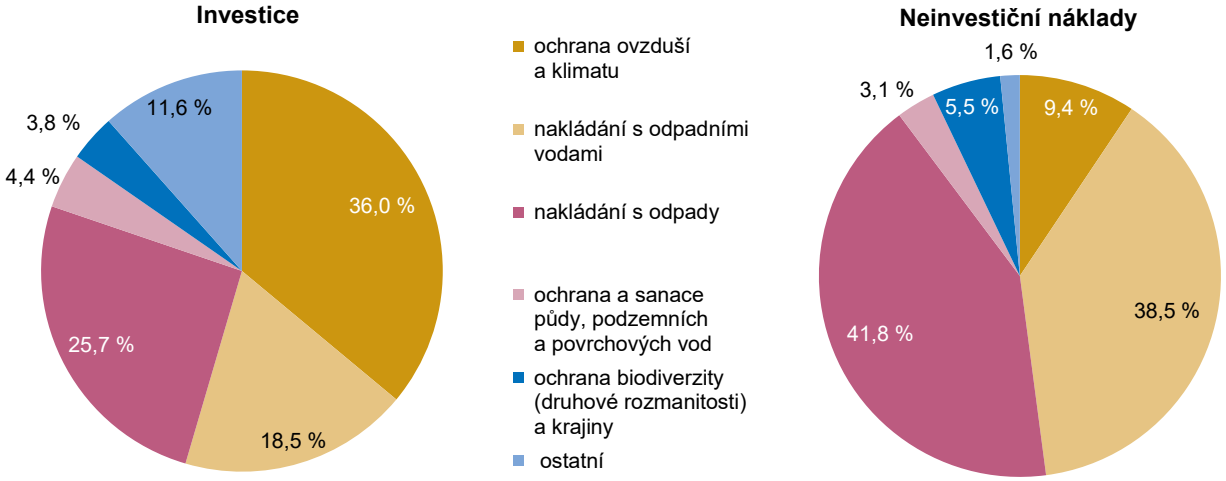
Investoři se sídlem v Ústeckém kraji vloni investovali do životního prostředí částku 2 130,8 mil. Kč, tj. 5,2 % z celkového objemu investic v Česku. Meziročně došlo k poklesu o 559,2 mil. Kč (o 20,8 %). V období 2019–2025 investoři se sídlem

v Ústeckém kraji nejméně investovali do životního prostředí v roce 2022 (1 251,4 mil. Kč), nejvíce naopak v roce 2024 (2 690,0 mil. Kč).

Nejvíce výdajů plynulo do nakládání s odpady.

Na celkovém objemu prostředků investovaných v roce 2025 do životního prostředí investory se sídlem v Ústeckém kraji se nejvíce podílely investice do nakládání s odpady (652,5 mil. Kč, tj. 30,6 %), druhý největší podíl plynul do ochrany ovzduší a klimatu (609,3 mil. Kč, tj. 28,6 %), do nakládání s odpadními vodami bylo investováno 270,4 mil. Kč (12,7 %), do ochrany biodiverzity a krajiny směřovalo 107,0 mil. Kč (5,0 %) a na ochranu a sanaci půdy, podzemních a povrchových vody bylo v kraji vynaloženo 9,6 mil. Kč (0,4 % prostředků vynaložených investory v Ústeckém kraji).

Graf 4.11 Investice a neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora a podle účelu v Ústeckém kraji (průměr let 2019–2025)

V předchozích letech měla nejvyšší prioritu ochrana ovzduší a klimatu.

V uplynulých letech 2019 až 2024 měla u investorů se sídlem v Ústeckém kraji nejčastěji nejvyšší prioritu ochrana ovzduší a klimatu, plynul na ní nejvyšší podíl z investovaných prostředků v letech 2019 až 2021 a 2023. V roce 2022 investoři se sídlem v Ústeckém kraji nasměřovali nejvíce prostředků do nakládání s odpadními vodami a v roce 2024 plynul nejvyšší objem prostředků do nakládání s odpady.

Pokud budeme hodnotit objem investic podle jednotlivých programových zaměření za celé období 2019 až 2025, směřoval největší objem prostředků plynoucích od investorů se sídlem v Ústeckém kraji do ochrany ovzduší (36,0 %), 25,7 % investic směřovalo do nakládání s odpady, 18,5 % bylo vynaloženo na nakládání s odpadními vodami, 4,4 % všech investic bylo vynaloženo na ochranu a sanaci půdy, podzemních a povrchových vod a 3,8 % plynulo do programových zaměření spojených s ochranou biodiverzity a krajiny.

Neinvestiční náklady se mírně zvýšily.

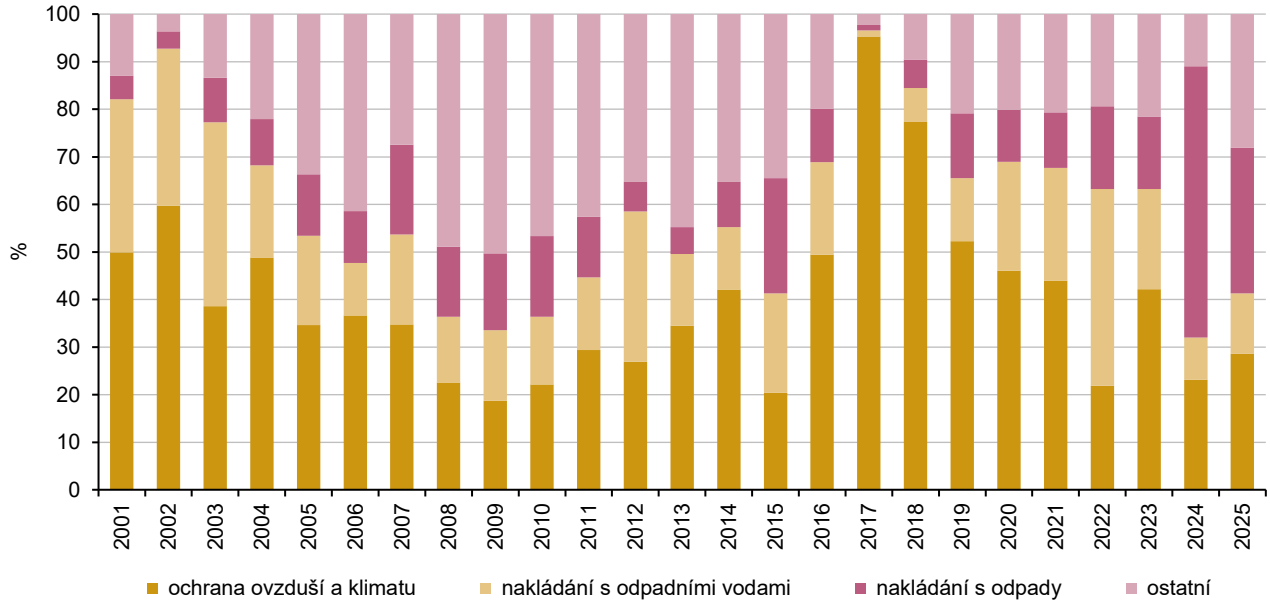
Neinvestiční náklady na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora dosáhly v roce 2025 v Ústeckém kraji objemu 9 442,1 mil. Kč, meziročně se jejich objem zvýšil o 51,5 mil. Kč (o 0,5 %). Za období 2019 až 2025 se jednalo o nejvyšší objem nákladů na ochranu životního prostředí. Nejméně neinvestičních nákladů bylo na ochranu životního prostředí vynaloženo v roce 2020, a to 7 175,4 mil. Kč. Na celkovém objemu nákladů na ochranu životního prostředí vynaložených v roce

2025 v Česku se náklady vynaložené investory se sídlem v Ústeckém kraji podílely 8,6 %.

Nejvyšší prioritu mělo nakládání s odpady.

Neinvestiční náklady investorů se sídlem v Ústeckém kraji v roce 2025 souvisely převážně s nakládáním s odpady (48,3 % neinvestičních nákladů), druhý největší podíl zaujímalo nakládání s odpadními vodami (36,1 %), ochrany ovzduší se týkalo 9,5 % neinvestičních nákladů, s ochranou biodiverzity a krajiny souviselo 3,0 % nákladů a v souvislosti s ochranou a sanací půdy, podzemních a povrchových vod bylo vynaloženo 1,6 % všech neinvestičních nákladů.

Graf 4.12 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v Ústeckém kraji

V minulých letech souvisel největší objem neinvestičních výdajů s nakládáním s odpadními vodami.

V letech 2019 a 2020 se na celkovém objemu neinvestičních nákladů vynaložených investory se sídlem v Ústeckém kraji nejvíce podílelo nakládání s odpadními vodami, od roku 2021 souvisí nejvíce neinvestičních nákladů s nakládáním s odpady. Třetí největší objem neinvestičních nákladů v období 2019 až 2024 každoročně souvisel s ochranou ovzduší a klimatu, čtvrtý největší podíl nákladů zaujímaly náklady na ochranu biodiverzity a krajiny a pátý největší podíl tvořily náklady související s ochranou a sanací půdy, podzemních a povrchových vod.

5. Mezikrajské srovnání

Krajské uspořádání v současné podobě bylo ustanoveno v roce 2000. V průběhu let doznalo jen mírných územních změn. Na začátku roku 2005 přešlo 25 obcí z Kraje Vysočina do Jihomoravského kraje a 3 obce z Moravskoslezského kraje do Olomouckého. A počátkem roku 2016 se mírně změnilo území několika krajů v souvislosti s úpravou území vojenských újezdů.

Demografický, sociální i ekonomický vývoj v tomto období do značné míry kopíroval republikové trendy, ale mezi kraji docházelo k rozdílům. Ve většině krajů došlo k výrazným demografickým změnám, prodloužila se naděje dožití a pokračovalo stárnutí populace. Růst populace se nicméně týkal především Středočeského kraje, hl. m. Prahy a Jihomoravského kraje. V posledních letech lze napříč kraji pozorovat také nárůst počtu osob v předčasném starobním důchodu. Z pohledu struktury hrubé přidané hodnoty dochází dlouhodobě ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu. Z pohledu životního prostředí lze konstatovat, že kvalita ovzduší se za posledních 25 let všeobecně zlepšila.

Demografický vývoj

Počet obyvatel nejvýrazněji vzrostl ve Středočeském kraji a v Praze.

Populační růst zaznamenalo v letech 2001 až 2025 deset ze čtrnácti krajů. Nejvyšší přírůstky zaznamenaly kraj Středočeský (o 381,0 tis. osob) a hl. m. Praha (o 335,4 tis.), jejichž společný podíl na populaci Česka vzrostl z 22,4 % na 26,4 %. S výrazným odstupem následoval kraj Jihomoravský (o 100,6 tis.). Naopak největší úbytek postihl kraj Moravskoslezský (o 71,2 tis.). Méně obyvatel než v roce 2001 měly na konci sledovaného období také kraje Zlínský, Olomoucký a Karlovarský.

Rozdíly mezi kraji určovalo především stěhování.

Přirozená měna měla v celém čtvrtstoletí kladnou bilanci pouze v hl. m. Praze a kraji Středočeském. V souhrnu za Česko zemřelo o 157,0 tis. lidí více, než se narodilo. Naproti tomu migrace zvýšila počet obyvatel země o 1,09 mil. osob a kladné migrační saldo vykázaly všechny kraje s výjimkou Moravskoslezského. Nejvyšší přírůstky stěhováním náležely kraji Středočeskému (374,7 tis. osob) a hl. m. Praze (316,6 tis. osob). Demografický vývoj v závěru sledovaného období výrazně ovlivnily epidemie koronaviru a válka na Ukrajině. První z nich se projevila zejména ve statistice zemřelých, kdy v roce 2021 zemřelo nejvíce obyvatel od konce 2. světové války, druhá především mimořádným růstem imigrace, kdy vlivem přílivu uprchlíků z Ukrajiny vzrostl počet obyvatel ve všech krajích.

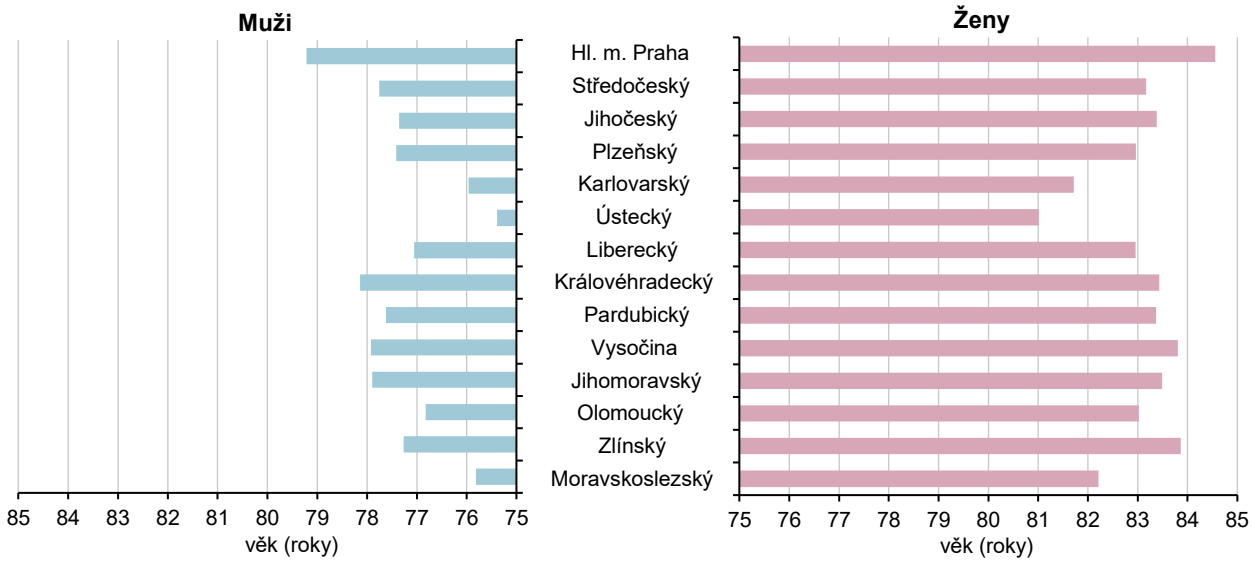
V roce 2025 přirozeně ubylo obyvatel ve všech 14 krajích.

V závěru sledovaného období se záporný přirozený přírůstek stal společným rysem všech regionů. Výrazně se na něm podílel pokles porodnosti, který v roce 2025 vyústil v historicky nejnižší počet 77,6 tis. živě narozených dětí. V témže roce zemřelo v Česku o 35,7 tis. osob více, než se narodilo. Celkový počet obyvatel přesto vzrostl o 6,3 tis., protože kladné saldo stěhování dosáhlo 42,0 tis. osob. Populační růst tak byl stále více závislý na migraci; bez ní by počet obyvatel klesal ve všech krajích.

Nejvyšší naději dožití mají muži i ženy v Praze.

Prodlužování života je jeden z nejvýraznějších pozitivních trendů posledního čtvrtstoletí. Naděje dožití při narození se zvýšila ve všech krajích u mužů i žen, přičemž rychleji rostla u mužů a rozdíl mezi pohlavími se mírně zmenšil. V letech 2024 až 2025 byla nejvyšší v hl. m. Praze: 79,2 roku u mužů a 84,6 roku u žen. Nejnižší hodnoty vykázal kraj Ústecký (75,4 roku u mužů a 81,0 roku u žen). Nízké hodnoty charakterizují dlouhodobě také kraje Moravskoslezský a Karlovarský.

Graf 5.1 Naděje dožití při narození podle pohlaví v krajích v letech 2024−2025

Nejrychleji stárla populace kraje Karlovarského a Moravskoslezského.

Stárnutí obyvatelstva zůstalo trvale působícím trendem napříč celým obdobím. Průměrný věk se mezi roky 2001 a 2025 zvýšil ve všech krajích, a to o 0,7 až 6,3 roku. Nejrychleji rostl v Karlovarském a Moravskoslezském kraji, tedy v regionech s dlouhodobě nepříznivou migrační bilancí. Nejpomaleji stárly populace v hl. m. Praze a kraji Středočeském.

V roce 2025 byla nejstarší populace ve Zlínském kraji, nejmladší ve Středočeském kraji a Praze.

V roce 2025 dosáhl průměrný věk obyvatel Česka 43,3 roku. Nejvyšší byl v kraji Zlínském (44,4 roku), následovaly kraje Karlovarský, Královéhradecký a Moravskoslezský. Na opačném pólu se nacházely se shodnou hodnotou 42,0 roku kraj Středočeský a hl. m. Praha. Ještě na začátku období přitom hlavní město patřilo k nejstarším regionům; to změnila zejména dlouhodobě intenzivní migrace mladších věkových skupin.

Index stáří vzrostl téměř ve všech krajích; nejvyšší je v kraji Karlovarském.

Proměnu věkové struktury dobře vystihuje index stáří, tedy počet osob ve věku 65 a více let na 100 dětí ve věku 0 až 14 let. V roce 2025 dosáhl nejvyšší hodnoty v kraji Karlovarském (159,7), zatímco nejnižší zůstal v kraji Středočeském (113,0). Právě zde senioři početně převýšili děti až v roce 2015 jako v posledním kraji republiky. Výjimečný vývoj zaznamenala Praha, kde se index stáří za celé čtvrtstoletí zvýšil jen nepatrně ze 122,3 na 123,1.

Populační růst se stále více koncentruje do zázemí velkých center.

Dlouhodobé změny zvýraznily rozdíly mezi jednotlivými částmi republiky. Největší populační zisky se soustředily do Prahy, jejího středočeského zázemí a do Jihomoravského kraje, zatímco zejména východní regiony čelily úbytku obyvatel a rychlejšímu stárnutí. Kraje s kladnou bilancí jsou ale v růstu populace závislé na kladném migračním saldu, které kompenzuje stále méně příznivý vývoj přirozené měny obyvatelstva.

Všechny kraje spojuje prodlužování lidského života.

Přes rozdílné populační trendy mají kraje jeden společný pozitivní rys: lidé se dožívají vyššího věku než na začátku tohoto století. Pro další demografický vývoj však bude zásadní, zda se podaří zmírnit dlouhodobý pokles porodnosti a jak se budou vyvíjet migrační proudy. Právě jejich kombinace bude rozhodovat o budoucím počtu obyvatel i tempu stárnutí jednotlivých regionů.

Sociální vývoj

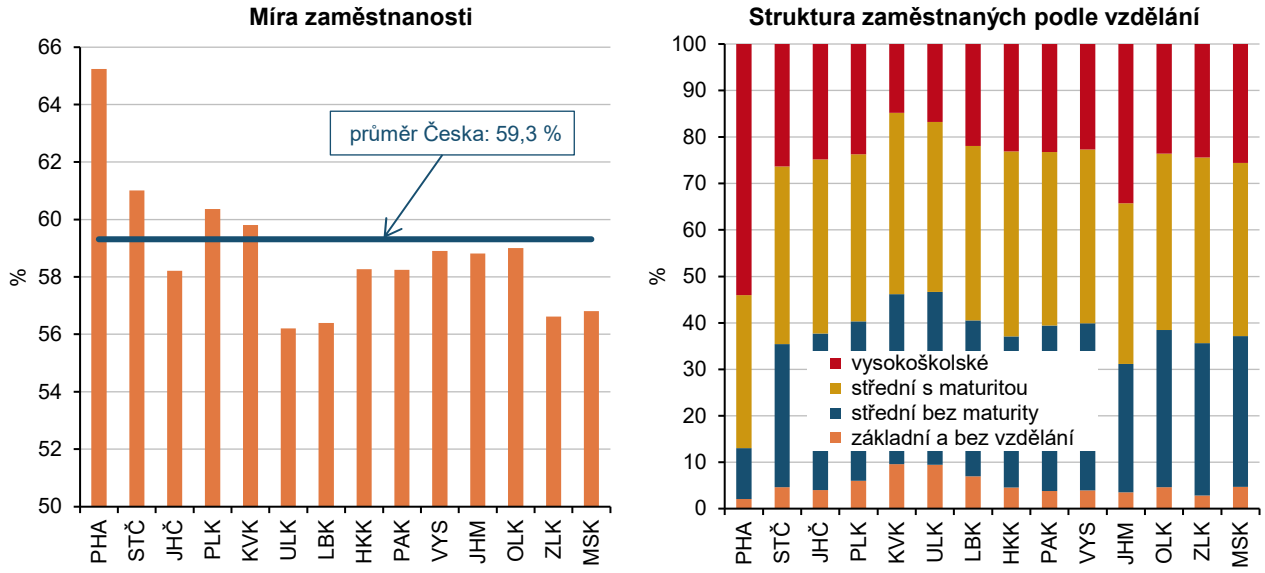
Oživení trhu práce a růst míry zaměstnanosti pokračuje, v čele je opět hl. město Praha a Středočeský kraj.

Mezi ekonomickým, demografickým vývojem a trhem práce existuje velmi úzká souvislost a jakákoliv změna v jedné z těchto oblastí ovlivní po určité době oblasti ostatní. Růst zaměstnanosti v letech 2014–2019 přerušila v roce 2020 rozsáhlá protiepidemická opatření. Celková míra zaměstnanosti tehdy meziročně klesla o 0,9 p. b., na propadu se podílely výrazněji ženy (pokles o 1,1 p. b.) než muži (pokles o 0,8 p. b.).

Postupné uvolňování restrikcí v roce 2021 přineslo oživení, které se však projevilo v jednotlivých regionech různě. Zatímco v osmi krajích zaměstnanost stále klesala (nejvíce v Karlovarském o 1,7 p. b.), Jihočeský kraj zaznamenal nárůst o 0,8 p. b. Růstový trend pokračoval i v dalších letech.

Data z roku 2025 pozitivní vývoj potvrzují, míra zaměstnanosti vzrostla o 0,3 p. b. na 59,3 %. Za tímto výsledkem stály především ženy s průměrným meziročním nárůstem o 1,5 p. b., zatímco zaměstnanost mužů klesla o 1,0 p. b. Z regionů vykázalo nejvyšší míru zaměstnanosti tradičně hl. město Praha (65,2 %) a Středočeský kraj (61,0 %), naopak nejnižší hodnoty zaznamenal kraj Ústecký (56,2 %) a Liberecký (56,4 %).

Graf 5.2 Míra zaměstnanosti a struktura zaměstnaných osob podle vzdělání v krajích v roce 2025

Zdroj: ČSÚ – Výběrové šetření pracovních sil

Podíl zaměstnaných se středoškolským vzděláním s maturitou roste, podíl zaměstnaných bez maturitní zkoušky má klesající tendenci.

Úroveň dosaženého vzdělání přímo určuje míru ekonomického zapojení obyvatel, což významně ovlivňuje celkovou zaměstnanost. Za uplynulou dekádu prošla vzdělanostní struktura zaměstnaných ve všech krajích výraznou proměnou. Podíl pracovníků se základním vzděláním a středním vzděláním bez maturity dlouhodobě klesá ve prospěch maturitních a vysokoškolských oborů. Nejnovější data z roku 2025 potvrzují pokračující úbytek zaměstnaných osob se středním vzděláním bez maturity. Ten se nejvýrazněji projevil v Libereckém kraji (o 4,0 p. b.), který zároveň zaznamenal největší nárůst zaměstnaných s maturitou (o 2,3 p. b.). Naopak podíl vysokoškoláků na trhu práce v Česku mírně vzrostl, a to nejvíce ve Středočeském kraji (o 2,9 p. b.). Zcela opačný trend vykázal v roce 2025 Karlovarský kraj, kde podíl zaměstnaných osob s vysokoškolským diplomem poklesl oproti roku 2024 o téměř 4 procentní body.

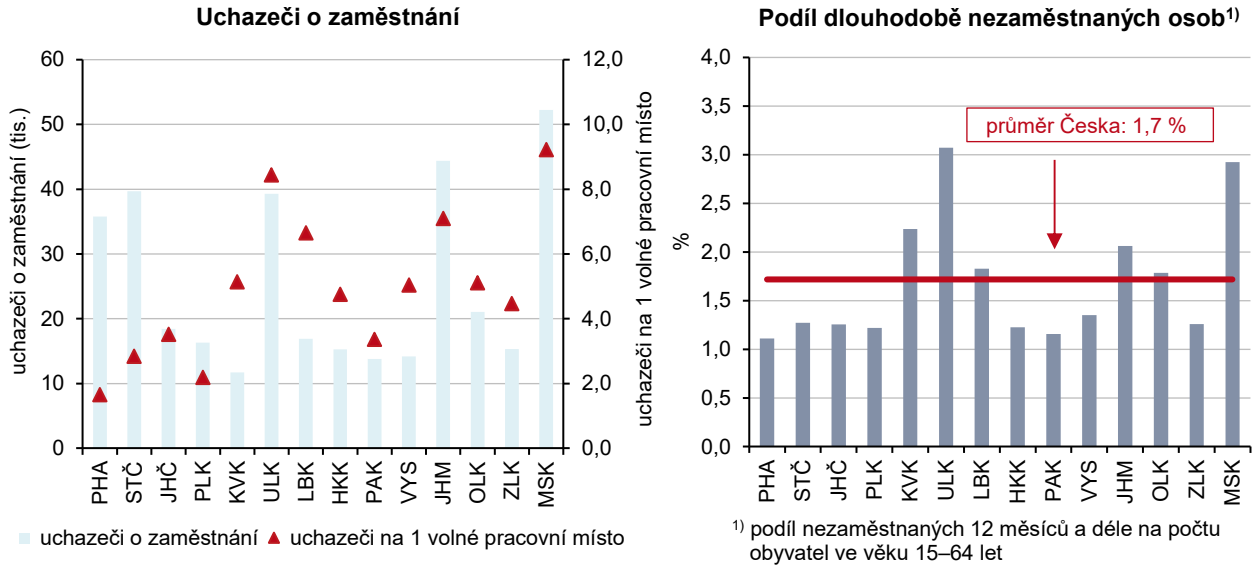
Zaměstnanost v sektoru služeb se dlouhodobě zvyšuje.

Vývoj celkové zaměstnanosti v Česku byl provázen pokračujícími změnami v odvětvové skladbě pracujících. Klíčovým sektorem z hlediska zaměstnanosti zůstávají služby (terciér), jejichž podíl na celkovém počtu pracujících dlouhodobě roste, regionální rozdíly jsou však výrazné. Významný vliv na průměrnou zaměstnanost ve službách v Česku má zejména hl. město Praha, kde dlouhodobě pracuje ve službách více než 80 % zaměstnaných osob (85,1 % v roce 2025). V ostatních krajích působila ve službách více než polovina zaměstnaných. V primárním sektoru, zaměřeném na zemědělství, lesnictví a rybářství zaznamenal nejvyšší podíl zaměstnaných Kraj Vysočina (7,3 %). Nejvyšší podíl zaměstnaných v sekundárním sektoru, tj. v průmyslu a stavebnictví, evidoval Zlínský a Pardubický kraj (43,1 %; resp. 42,5 %).

Nezaměstnanost v krajích v roce 2025 rostla.

Z dlouhodobého hlediska podíl nezaměstnaných osob v Česku rostl od roku 2007 a maxima dosáhl v roce 2013. Následně se ve všech krajích snižoval a ve většině z nich dosáhl minimálních hodnot v letech 2018 a 2019. Od roku 2022 lze opět sledovat postupný růst nezaměstnanosti. Ke konci roku 2025 činil podíl nezaměstnaných osob v Česku 4,78 %. V mezikrajském srovnání se pohyboval od 3,58 % v hl. m. Praze po 7,11 % v Ústeckém kraji. Nadprůměrný podíl nezaměstnaných osob vykázaly rovněž Moravskoslezský či Karlovarský kraj. Pod celorepublikovým průměrem se pohybovalo celkem 8 krajů, například Plzeňský, Pardubický nebo Středočeský kraj.

Graf 5.3 Uchazeči o zaměstnání v evidenci úřadu práce a dlouhodobá nezaměstnanost v krajích k 31. 12. 2025

Zdroj: Ministerstvo práce a sociálních věcí

Dlouhodobě nezaměstnaní tvořili 1,7 % obyvatel v produktivním věku.

Dlouhodobě nezaměstnaní, tedy osoby s délkou evidence na úřadu práce delší než 12 měsíců, tvořili v roce 2025 v Česku 1,7 % obyvatel ve věku 15–64 let. Nejvyšší podíl dlouhodobě nezaměstnaných evidovaly kraje Ústecký (3,1 %) a Moravskoslezský (2,9 %). Naopak nejnižší podíl dlouhodobě nezaměstnaných osob vykázalo hl. m. Praha (1,1 %) a pouze o desetinu procentního bodu vyšší hodnoty zaznamenaly kraje Pardubický, Plzeňský a Královéhradecký.

Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání.

Ke konci roku 2025 bylo v Česku evidováno 87 422 volných pracovních míst. Na jedno volné pracovní místo připadalo v průměru 4,1 uchazeče o zaměstnání. Nejpříznivější situace byla v hl. m. Praze, kde na jedno volné pracovní místo

připadalo 1,6 uchazeče, zatímco v Moravskoslezském kraji 9,2 uchazeče. Vysoký počet uchazečů na jedno volné pracovní místo vykazovaly také Ústecký a Jihomoravský kraj.

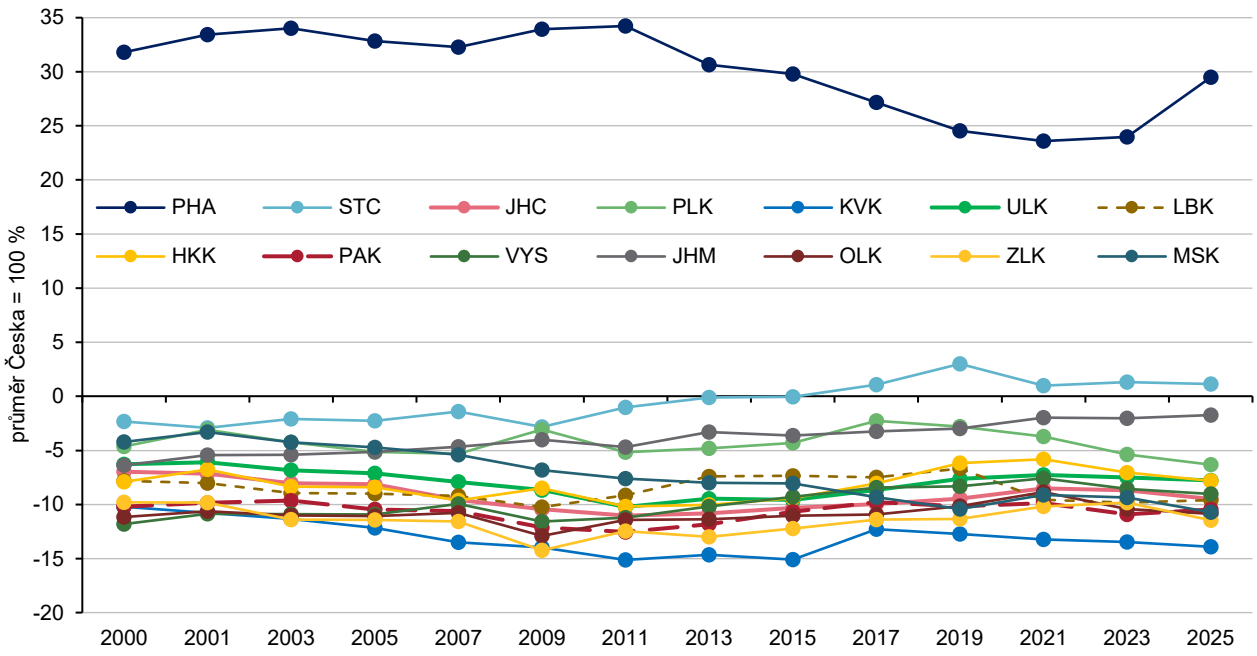
Čistý disponibilní důchod domácností v roce 2024 rostl.

Čistý disponibilní důchod domácností na 1 obyvatele dosáhl podle posledních dostupných údajů v roce 2024 v Česku 399,7 tis. Kč a ve všech krajích meziročně vzrostl. Nejvyšší hodnoty dlouhodobě vykazovalo hl. m. Praha, kde dosáhl 528,3 tis. Kč na obyvatele a převyšoval republikový průměr o 32,2 %. Nadprůměrnou hodnotu vykázal kromě Prahy pouze Středočeský kraj (431,3 tis. Kč na obyvatele). Naopak nejnižší čistý disponibilní důchod na 1 obyvatele měly domácnosti v Ústeckém (348,6 tis. Kč) a Karlovarském kraji (352,7 tis. Kč). Rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší hodnotou činil téměř 180 tis. Kč na obyvatele.

Vývoj mezd odráží změny v národním hospodářství.

Mzdový vývoj v letech 2000–2025 ovlivnila období konjunktury i hospodářské recese. Krize na globálních finančních trzích, která se následně přelila i do celého hospodářství, se v Česku naplno projevila až v roce 2009, její sekundární dozvuky byly ovšem patrné ještě v roce 2013. Druhá hlubší recese na samém počátku současné dekády souvisela s hospodářskými restrikcemi zavedenými v souvislosti s šířením viru covid-19. Navázalo na ni prudké zvýšení cen a zbrzdění růstu ekonomiky v důsledku války na Ukrajině.

Graf 5.4 Mzdová úroveň krajů oproti průměru Česka

V roce 2000 činila průměrná hrubá měsíční mzda zaměstnance v Česku nominálně 13 219 Kč, až do roku 2008 rostla meziročním tempem od 5,0 % (2005) až do 8,8 % (2001). V následujících letech se tempo růstu snižovalo až do roku 2013, kdy došlo dokonce k nepatrnému meziročnímu poklesu výše mezd. V následujícím období se výdělky opět postupně zvyšovaly a jejich růstové tempo vystoupalo až k 8 % (2018 až 2019). Také v dalších letech docházelo k růstu mezd i přes restrikce spojené s pandemií covidu-19 (v některých profesích důležitých pro chod státu se mzdy zvyšovaly výrazněji).

Nejvyšší průměrné mzdy dostávají zaměstnaní v Praze, nejnižší mzdy jsou vypláceny v Karlovarském kraji.

V roce 2025 byla průměrná mzda v Česku na úrovni 48 670 Kč. Nejvyšších mezd dosáhly hlavní město Praha (63 022 Kč), sousední Středočeský kraj (49 220 Kč) a kraj Jihomoravský (47 831 Kč). Nejmenší úrovně mezd zaznamenaly Karlovarský (41 903 Kč), Zlínský (43 091 Kč) a Olomoucký kraj (43 381 Kč).

Regionem s nejvyšší průměrnou mzdou zůstala po celé hodnocené období Praha, s odstupem následovaná Středočeským krajem. Třetí nejvyšší mzdu měl na začátku tisíciletí Moravskoslezský kraj. Ten se ale postupně svou úrovní výdělků propadal níže a v roce 2025 tak disponoval pouze čtvrtou nejnižší průměrnou mzdou ze všech regionů Česka. Na jeho místě se postupně střídaly kraj Plzeňský a Jihomoravský. Nejnižší průměrnou mzdu měl v letech 2000 až 2002 kraj Vysočina, jehož pozice se posléze začala zlepšovat. Poté zaujímal poslední příčku zpravidla pouze Karlovarský kraj. Na předposledních pozicích se v průběhu let střídal Olomoucký, Zlínský a Pardubický kraj.

Mzdové rozdíly mezi kraji se nepatrně snižují.

V celém období 2002 až 2015 byl rozdíl mezi krajem s nejvyšší a nejnižší mzdou na úrovni 50 až 58 %, v období 2016 až 2024 byl menší než poloviční (42 až 49 %). V roce 2025 měl kraj s nejvyšší mzdou (Praha) o 50 % vyšší mzdu než kraj, kde jsou zaměstnanci odměňováni nejhůře (Karlovarský). V roce 2025 si oproti roku 2000 nejvíce polepšili zaměstnanci v Jihomoravském a Středočeském kraji a dále také na Vysočině, když jejich mzda překročila republikový průměr nebo se k němu významně přiblížila. Naopak relativně nejvíce si pohoršili zaměstnanci ve strukturálně postižených regionech (Moravskoslezském a Karlovarském kraji) a dále též v Jihočeském kraji.

Nejvíce důchodců žije ve Středočeském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

Obecně lze říct, že v delším časovém horizontu počet příjemců důchodů v návaznosti na demografický vývoj a stárnutí populace spíše roste. Dlouhodobý trend nárustu počtu důchodců také ovlivňovalo postupné zvyšování věkové hranice pro odchod do důchodu, která v současné době činí 65 let.

Nejvyšší absolutní počty důchodců bez ohledu na druh důchodu dlouhodobě vykazují Středočeský kraj, Moravskoslezský kraj, Jihomoravský kraj a hl. město Praha, zatímco nejnižší počty evidují Karlovarský a Liberecký kraj. Rozdíly mezi kraji však odrážejí především jejich velikost a počet obyvatel.

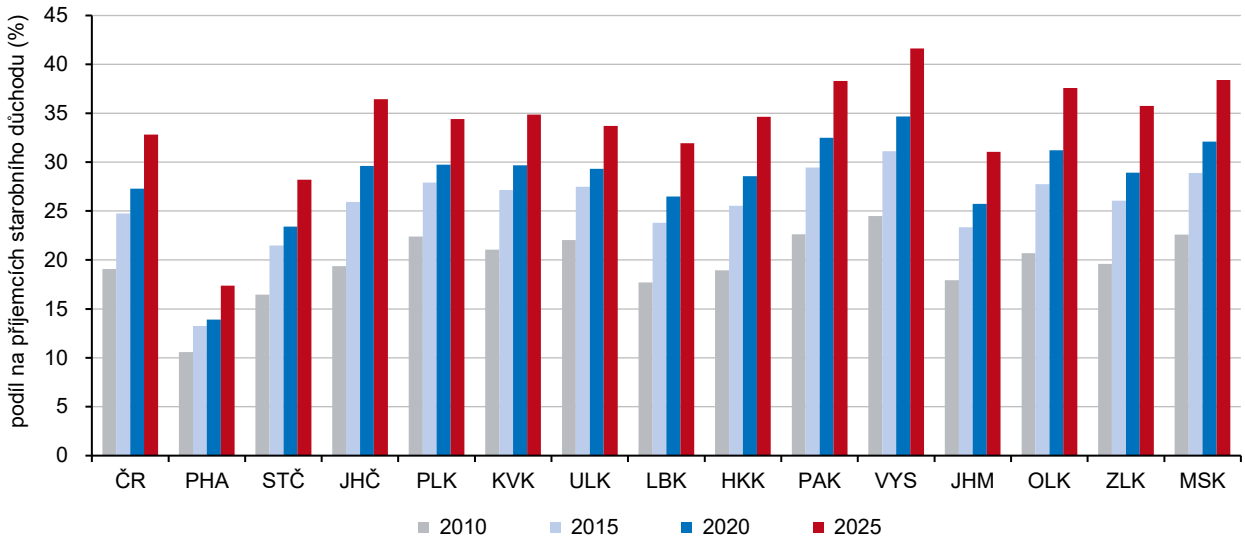
V roce 2025 pobíralo některý z důchodů 2,38 milionu osob.

Na konci roku 2025 pobíralo v Česku některý z důchodů 2,83 milionu osob, což bylo o 9,5 % více než v roce 2001. Růst počtu důchodců se očekává i nadále, a to v důsledku stárnutí silných populačních ročníků narozených v 60. a 70. letech 20. století.

Zvyšuje se počet osob, které odcházejí do předčasného starobního důchodu.

Významným trendem posledních let je růst počtu osob, které se rozhodly odejít do předčasného starobního důchodu. Důvody souvisí se zvyšováním hranice pro odchod do důchodu a s obtížnějším uplatněním starších osob na trhu práce, od konce roku 2022 také s mimořádnými valorizacemi důchodů.

Graf 5.5 Příjemci předčasného starobního důchodu v krajích v prosinci daného roku

Zdroj: Česká správa sociálního zabezpečení

Nejvíce důchodců v předčasném starobním důchodu žije v Moravskoslezském kraji, nejméně v Karlovarském kraji.

V prosinci roku 2025 bylo v Česku evidováno 765,4 tis. osob v předčasném starobním důchodu, což bylo téměř o 80 % více než v roce 2010. Nejvyšší počet důchodců v předčasném starobním důchodu byl zjištěn v Moravskoslezském (105,0 tis. osob) a Jihomoravském kraji (81,0 tis. osob), nejnižší počet v Karlovarském (22,2 tis. osob) a Libereckém kraji (31,3 tis. osob). Nejvyšší relativní nárůst počtu důchodců v předčasném starobním důchodu od roku 2010 vykázal Jihočeský kraj (+106,8 %) a nejnižší Ústecký kraj (+52,6 %).

Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy.

Nejvyšší podíl příjemců předčasného starobního důchodu ze všech příjemců starobních důchodů dlouhodobě vykazuje Kraj Vysočina, Moravskoslezský a Pardubický kraj; naopak nejnižší podíl je evidován v hl. městě Praze a Středočeském kraji. Častěji odcházejí do předčasného důchodu muži než ženy. Pro obě pohlaví byl nejvyšší podíl osob v předčasném starobním důchodu v roce 2025 evidován v Kraji Vysočina (44,3 % ze všech starobních důchodců – mužů v kraji a 39,7 % žen), nejnižší podíl byl zjištěn v Praze (18,7 % mužů a 16,5 % žen).

Průměrná výše starobních důchodů roste, regionální rozdíly zůstávají.

Od roku 2001 se průměrná výše starobních důchodů ve všech krajích Česka výrazně zvýšila, a to především vlivem pravidelných valorizací, růstu mezd a změn v důchodovém systému. Rozdíly mezi kraji přetrvávají. Nejvyšší důchody dlouhodobě pobírají starobní důchodci v Praze a ve Středočeském kraji, nižší průměrné důchody jsou typické zejména pro Karlovarský či Olomoucký kraj.

V prosinci 2025 činila průměrná výše starobního důchodu (plného, bez pozůstalostního) v Česku 21 175 Kč, v rámci krajů se pohybovala od 22 386 Kč v hl. městě Praze po 20 329 Kč v Karlovarském kraji.

Rozdíl mezi důchody podle pohlaví se zmírňuje.

Muži pobírají ve všech krajích vyšší starobní důchody než ženy. Tento rozdíl souvisí především s vyššími celoživotními výdělky mužů a kratšími pracovními přerušeními. Přesto se rozdíl mezi důchody mužů a žen v posledních letech postupně zmírňuje, protože do nově přiznávaných důchodů se promítá vyšší ekonomická aktivita i příjmy žen.

Poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy dosáhl maxima v roce 2023, v letech následujících klesal.

Od roku 2001 se ve všech krajích Česka poměr průměrného starobního důchodu a mediánu hrubé měsíční mzdy snižoval vlivem rychlejšího růstu mezd, avšak po mimořádných valorizacích důchodů v letech 2022 až 2023 se tento poměr zvýšil a v roce 2023 ve všech krajích kromě hl. města Prahy (46,3 %) překročil 50 %. V letech následujících se poměr starobního důchodu a mediánu mezd snižoval a v roce 2025 se pohyboval v rozmezí od 49,9 % ve Zlínském kraji až po 42,4 % v hl. městě Praze.

Mezi regiony s nižší kriminalitou se řadí kraj Zlínský, Pardubický a Vysočina.

Počet registrovaných trestných činů se v prvním desetiletí 21. století v krajích Česka udržoval na vysoké úrovni, přičemž nejvyšší kriminalita byla dlouhodobě zaznamenávána v hl. městě Praze, Ústeckém a Moravskoslezském kraji. Následoval pozvolný pokles celkové kriminality ve všech krajích s výrazným propadem v důsledku restrikcí v období pandemie. Regionální rozdíly však přetrvávají a kraje s vyšší koncentrací obyvatel a ekonomických aktivit na daném území vykazují nadprůměrnou kriminalitu, zatímco kraje jako Zlínský, Vysočina nebo Pardubický se dlouhodobě řadí mezi bezpečnější regiony s nižším počtem registrovaných trestných činů v přepočtu na obyvatele.

Klesá počet dopravních nehod se zraněním nebo usmrcením osob.

Vývoj dopravní nehodovosti v čase se vyznačuje značnými výkyvy. Do roku 2005 se počet evidovaných dopravních nehod v krajích většinou zvyšoval, následně došlo k výraznému poklesu, který souvisel mimo jiné se změnou metodiky evidence nehod od roku 2009 a následně i postupným zvyšováním bezpečnosti silničního provozu. Nejvyšší počet dopravních nehod spojených se zraněním nebo usmrcením osob se soustřeďuje do Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje, zatímco nejnižší hodnoty vykazují zpravidla Karlovarský a Liberecký kraj. Přestože se počet dopravních nehod v posledních letech opět zvyšoval, počet usmrcených a těžce zraněných osob v důsledku dopravních nehod se ve všech krajích postupně snižuje, což ukazuje na postupné zlepšování bezpečnosti silničního provozu.

Ekonomický vývoj

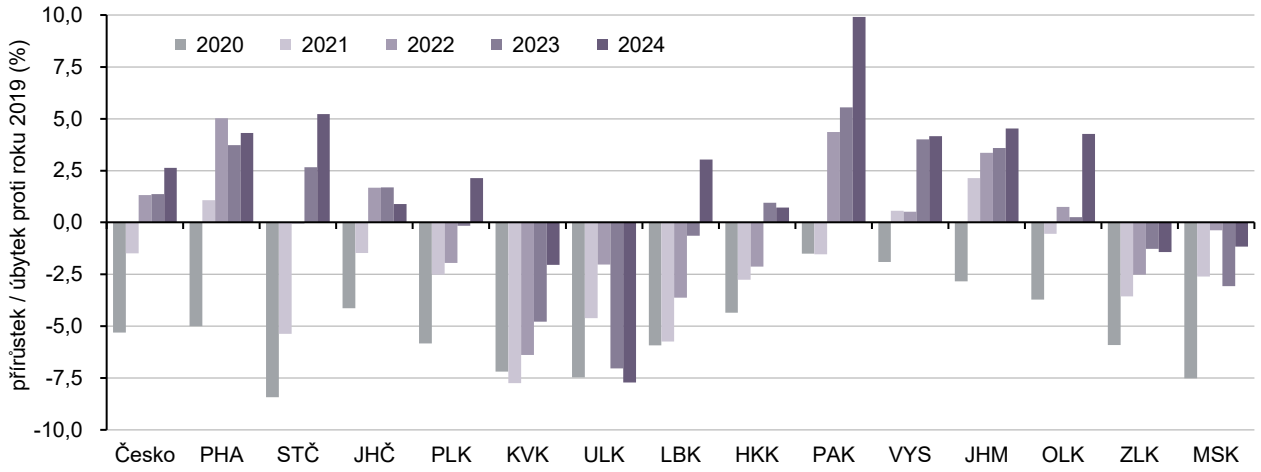
Ekonomika reálně rostla, ale ne ve všech krajích.

Po období stagnace začala česká ekonomika v roce 2024 opět reálně růst, hrubý domácí produkt (HDP) ve srovnatelných cenách se v Česku meziročně zvýšil o 1,3 %. Nejlepších výsledků v roce 2024 dosahovaly kraje Pardubický (nárůst o 4,1 %), Olomoucký (o 4,0 %) a Liberecký (o 3,7 %), nedařilo se regionálním ekonomikám v Jihočeském (pokles o 0,8 %), Ústeckém (o 0,7 %), Královéhradeckém (o 0,2 %) a Zlínském kraji (o 0,1 %). Po vypuknutí pandemie covidu-19 v roce 2020 se HDP ve srovnatelných cenách propadl ve všech regionech, v průměru o 5,3 %. Rok poté již ale krajské ekonomiky většinou rostly. Během posledních let postupně téměř všechny regiony překonaly hospodářské výsledky z roku 2019, jen čtyřem krajům (Ústeckému, Zlínskému, Karlovarskému a Moravskoslezskému) se to zatím nepodařilo.

K tvorbě HDP přispěly nejvíce Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj.

V Česku byl v roce 2024 vytvořen HDP ve výši 8 058,2 mld. Kč. Nejvíce k tomu přispěly ekonomicky nejsilnější regiony, a to hl. město Praha (27,0 %), Středočeský (12,4 %) a Jihomoravský kraj (10,9 %). Podíly těchto regionů se dlouhodobě postupně navyšují, nejzásadněji v Praze. Naopak svůj vliv v průběhu let pomalu ztrácí Ústecký a Moravskoslezský kraj. U ostatních regionálních ekonomik se tyto podíly příliš nemění, respektive nepatrně klesají.

Graf 5.6 Změny regionálního HDP ve srovnatelných cenách v krajích (rok 2019 = 100)

Dlouhodobě dochází ve všech regionech k vzestupu služeb zejména na úkor průmyslu.

Odvětvovou strukturu hospodářství můžeme sledovat prostřednictvím hrubé přidané hodnoty (HPH), ze které se následně HDP odvozuje. Je dána rozdílem mezi celkovou produkcí a mezispotřebou a v roce 2024 činila 7 355,7 mld. Kč v běžných cenách. Dlouhodobý růst HPH byl přerušen naposledy v covidovém roce 2020, kdy se její hodnota snížila o 0,3 %. Pokles se týkal osmi krajů a nejvíce byla zasažena odvětví ubytování, stravování a pohostinství (pokles o 39,6 %), kulturních, zábavních a rekreačních činností (o 12,9 %), administrativních a podpůrných činností (o 11,8 %) a zpracovatelského průmyslu (o 7,0 %). O rok později už pak přidaná hodnota opět rostla ve všech regionech. V průběhu let sledujeme ve struktuře přidané hodnoty vzestup služeb především na úkor průmyslu. Tato tendence je patrná napříč všemi kraji.

Zemědělství dominuje na Vysočině…

Zastoupení primárního sektoru (zemědělství, lesnictví a rybářství) na HPH dlouhodobě klesá. V roce 2000 dosahovalo 3,5 %, v roce 2024 už jen 2,1 %, nejvíce jeho význam klesal na Vysočině, v Olomouckém a Jihočeském kraji. I přesto mají Vysočina a Jihočeský kraj nejvyšší podíly primárního sektoru a jsou považovány za naše tradiční zemědělské regiony.

…průmysl ve Zlíně…

Propad sekundárního sektoru, který zahrnuje veškerý průmysl včetně stavebnictví, je patrný za dobu existence krajů. Jeho podíl, jenž v roce 2024 v Česku dosáhl 32,0 %, se během této doby snížil o 4,5 p. b., v Karlovarském kraji dokonce o 13 p. b. Sekundární sektor má nejvyšší zastoupení na Zlínsku (44,6 %) a Pardubicku (42,3 %), přes 50 % hrubé přidané hodnoty tvořil naposledy v roce 2017 ve Zlínském kraji.

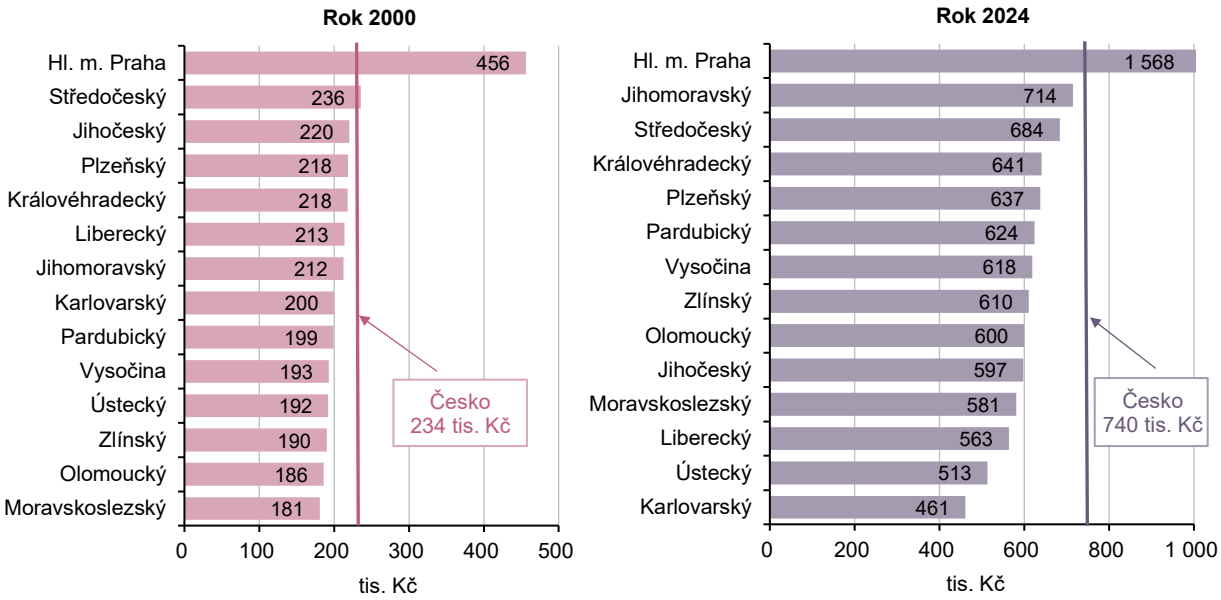
…a služby v Praze.

Na tvorbě HPH se rozhodující měrou podílí terciární sektor, tedy tržní a netržní služby. Jeho význam neustále roste a od roku 2020 je jeho zastoupení ve všech regionech Česka více než 50%. Ve sledovaném období se služby nejvíce rozvíjely na Karlovarsku a v Jihomoravském kraji. A zatímco v Praze, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji rostl také význam odvětví informačních a komunikačních činností, v ostatních regionech to byla především oblast zdravotní a sociální péče. Největší podíl terciární sféry má s velkým odstupem Praha (83,7 %), dále pak Karlovarský (69,6 %) a Jihomoravský kraj (68,8 %). Nejnižší je naopak na Vysočině (52,5 %) a na Zlínsku (53,2 %).

Ekonomicky nejsilnějším regionem je Praha, nejslabším Karlovy Vary.

Ekonomickou výkonnost jednotlivých krajů lze vzájemně porovnávat prostřednictvím hrubého domácího produktu přepočteného na 1 obyvatele, který dosáhl v roce 2024 v Česku 740,2 tis. Kč. Tato průměrná hodnota je ovšem zásadním způsobem ovlivněna výší tohoto ukazatele v hl. městě Praze a celorepublikové hodnoty nedosahuje kromě naší metropole žádný jiný kraj. Praha patří v rámci EU k regionům s výkonnější ekonomikou (HDP na 1 obyvatele převyšuje průměr zemí EU o 92 %), na které se podílí nejen pracovní síla s vyšší kvalifikací a vzděláním, ale i obyvatelstvo z ostatních krajů, které do hlavního města za prací dojíždí. Pokud do republikového průměru HDP na 1 obyvatele nezahrneme Prahu, klesne hodnota tohoto ukazatele zhruba o 120 tis. Kč. V tomto případě pak průměr Česka vedle Jihomoravanů a Středočechů přesahují ještě kraje Královéhradecký, Plzeňský a Pardubický. Na opačné straně žebříčku se nachází Karlovarský, Ústecký, Liberecký a Moravskoslezský kraj.

Graf 5.7 Hrubý domácí produkt na 1 obyvatele v krajích

Přepočet HDP na 1 zaměstnaného zohledňuje počet osob, které produkt vytváří.

Výrazný náskok Prahy před ostatními kraji se o něco sníží, pokud vezmeme v úvahu počet osob, které produkt vytvořily. HDP na 1 zaměstnaného dosáhl v roce 2024 v Česku 1,5 mil. Kč. Produktivita práce se neustále zvyšuje, i když v posledních dvou letech tempo růstu postupně zpomaluje především díky Praze, která vykázala mezi regiony nejnižší růst, v roce 2024 spíše téměř stagnaci. Republikový průměr překročili kromě Pražanů ještě Středočeši, přes 90% hranici se dostali ještě Jihomoravané a Hradečané. Nejnižší HDP na 1 zaměstnaného mají v Karlovarském kraji, kde nedosáhl ani 70 % průměrné hodnoty v Česku, a dále v Ústeckém kraji (81 % průměru). Aby produktivita práce i nadále rostla, je potřeba podporovat výzkum a vývoj a efektivně investovat do inovací.

THFK se poprvé od covidového roku 2020 meziročně snížila.

Investiční aktivity (např. nové investice, rekonstrukce, modernizace) popisuje tvorba hrubého fixního kapitálu (THFK), která v Česku dosáhla v roce 2024 hodnoty 2 135,6 mld. Kč v běžných cenách a poprvé od covidového roku 2020 meziročně poklesla. Investice slábly v polovině regionů, nejvíce ve Středočeském kraji (o 6,0 %). Čtvrtina peněžních prostředků směřovala do činností v oblasti nemovitostí, 22,4 % do průmyslu a 15,6 % do odvětví obchodu, dopravy, ubytování a pohostinství. Investice do průmyslu dominovaly v Ústeckém, Středočeském, Moravskoslezském, Zlínském a Pardubickém kraji. Odvětví obchodu, dopravy,

ubytování a pohostinství bylo zase nejdůležitější pro Karlovarský a Jihočeský kraj. Praha na rozdíl od ostatních regionů Česka vkládá méně prostředků do průmyslu, ale více do informačních a komunikačních činností nebo do profesních, vědeckých, technických a administrativních činností.

Dlouhodobě je míra investic nejvyšší v Praze a Středočeském kraji, nejnižší v kraji Královéhradeckém.

Republiková míra investic vyjádřená podílem THFK na HDP měla od roku 2000 klesající tendenci, svého minima dosáhla v roce 2017 a od té doby s občasnými výkyvy roste. V roce 2024 směřovalo do THFK v Česku 26,5 % HDP, v rámci regionů se toto procento pohybovalo mezi 22 a 30 %. Dlouhodobě mají vyšší míru investic Praha a Středočeský kraj, v posledních pěti letech k nim ještě přibyl Karlovarský kraj. Nejnižší míru vykazují na Královéhradecku a Vysočině.

Počet jednotek zapsaných v Registru ekonomických subjektů nadále roste.

Počet jednotek zapsaných v registru ekonomických subjektů se od roku 2019 ve všech krajích zvolna zvyšoval. V roce 2023 však došlo k narušení tohoto trendu vlivem zhruba desetiprocentního úbytku počtu fyzických osob, který byl pravděpodobně vyvolaný povinností využívat datové schránky. Z vývoje počtu subjektů se zjištěnou ekonomickou aktivitou, který i v roce 2023 rostl, se můžeme domnívat, že svou činnost ukončily především tzv. „spící“ subjekty.

Nejvíce ekonomických subjektů má sídlo v Praze.

Nejvíce ekonomických subjektů mělo své sídlo k 31. 12. 2025 v hlavním městě Praze (23,9 % z celorepublikového počtu), ve Středočeském (12,2 %) a Jihomoravském (11,4 %) kraji.

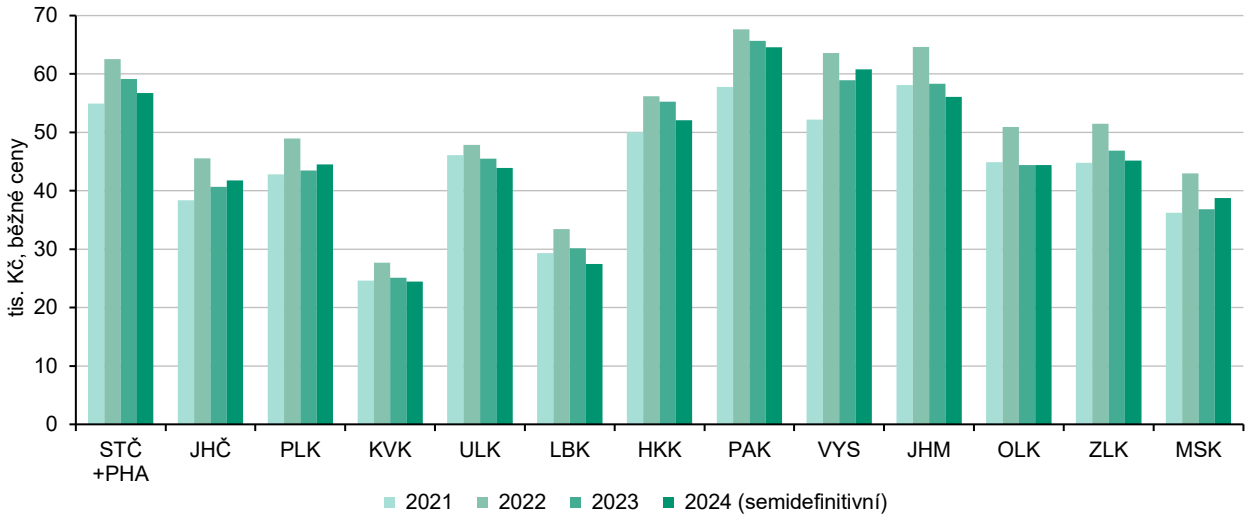
Zemědělská produkce až do roku 2022 rostla, od té doby se snižuje, především vlivem rostlinné produkce.

Zemědělská produkce v běžných cenách v letech 2019 až 2022 ve všech krajích meziročně rostla, v roce 2022 dosáhla nevyšší hodnoty a v letech 2023 a 2024 naopak poklesla, a to zejména vlivem snížení objemu rostlinné produkce. K poklesu došlo v roce 2023 ve všech krajích a v roce 2024 (podle semidefinitivních výsledků) ve většině krajů, pouze ve 4 krajích bylo zaznamenáno mírné zvýšení objemu produkce. Ve stálých cenách roku 2000 dosáhla zemědělská produkce nejvyšší hodnoty v roce 2021, od té doby se objem ve většině krajů snižuje. V roce 2024 byla nižší ve všech krajích, s výjimkou Jihočeského kraje a Kraje Vysočina, kde zůstala prakticky na stejné úrovni. Ve struktuře zemědělské produkce převládala ve většině krajů rostlinná produkce, která až do roku 2021 zvyšovala svůj podíl na zemědělské produkci (v Česku tehdy její podíl dosáhl 62,0 %), ale v posledních 3 letech její podíl na produkci v běžných cenách klesal. Přesto ve většině krajů i převládala – nejvíce v Ústeckém a Olomouckém kraji s tříčtvrtinovým, resp. dvoutřetinovým podílem. V dlouhodobém pohledu za posledních 20 let převažovala živočišná produkce nad rostlinnou většinou jen v Pardubickém kraji a zhruba v polovině roků také v Kraji Vysočina a v Plzeňském kraji. V roce 2024 byl nejnižší podíl rostlinné produkce v Pardubickém kraji a Kraji Vysočina (38 %, resp. 41 %), kde byl naopak nejvyšší podíl živočišné produkce.

Největší část produkce dlouhodobě vytváří ve Středočeském a Jihomoravském kraji, v přepočtu na hektar je pak nejúspěšnější Pardubický kraj.

Produkci zemědělského odvětví České republiky dlouhodobě vytvářejí více než z poloviny kraje s největší výměrou obhospodařované zemědělské a orné půdy, Středočeský, Jihomoravský, Kraj Vysočina a Jihočeský. Po přepočtu zemědělské produkce na 1 hektar obhospodařované zemědělské půdy se v čele regionálního žebříčku držel od roku 2012 většinou Pardubický kraj díky drůbežářství, jen v roce 2021 ho těsně předstihl Jihomoravský kraj zásluhou vynikajících výsledků v rostlinné produkci. Na konci žebříčku se dlouhodobě umisťoval Karlovarský kraj, jehož produkce na 1 ha nedosahovala hodnot Pardubického kraje ani z poloviny.

Graf 5.8 Produkce zemědělského odvětví na 1 ha obhospodařované zemědělské půdy v krajích

V roce 2025 byla sklizeň obilovin, brambor i řepky meziročně vyšší, ale sklizeň řepky pětiletého průměru nedosáhla.

Celorepublikově byly v uplynulých pěti letech z hlediska objemu sklizně obilovin na zrno úrodnější roky 2022, 2023 a 2025, sklizeň brambor a pícnin na orné půdě byla nadprůměrná v letech 2021 a 2025, sklizeň řepky v roce 2022 a 2023, sklizeň řepy cukrové v letech 2021 a 2024 a sklizeň sena byla nadprůměrná v roce 2021 (srovnáno s 5letými průměry sklizně). Největší objem sklizně produkovaly kraje s největší výměrou orné půdy. Více než třetina sklizně obilovin Česka pocházela v předchozích pěti letech ze Středočeského a Jihomoravského kraje, více než třetina z celorepublikové sklizně brambor z Kraje Vysočina, 44 % sklizně řepky z krajů Středočeského, Jihočeského a Kraje Vysočina a téměř dvě třetiny sklizně řepy cukrové ze Středočeského, Královéhradeckého a Olomouckého kraje.

Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let.

V živočišné výrobě stavy turů a krav kolísaly, jejich chov byl nejrozšířenější v Jihočeském kraji a v Kraji Vysočina (zde chovali zhruba třetinu z celorepublikového počtu). Ve struktuře stád krav tvořily krávy dojené v Jihočeském kraji zhruba polovinu a v Kraji Vysočina dokonce 82,2 %. Výroba mléka se dlouhodobě zvyšovala, v roce 2024 byla nejvyšší za posledních 30 let, ale v roce 2025 došlo k mírnému poklesu. Dojivost se však nadále zvyšovala. Nejvíce mléka se produkuje v Kraji Vysočina. Výroba jatečného skotu od roku 2010 kolísala, v letech 2019 až 2021 se snižovala, ale od roku 2022 ve většině krajů opět rostla. Nejvíce jatečného skotu bylo tradičně vyprodukováno v Kraji Vysočina a v Jihočeském kraji.

Stavy prasat v krajích už neklesají, ale spíše kolísají. Největšími producenty jatečných prasat byly Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Stavy prasat strmě klesaly až do roku 2012, od té doby klesaly jen mírně; jsou ale kraje ve kterých stavy kolísaly s rostoucím trendem (Kraj Vysočina a Středočeský kraj). Významněji stavy prasat klesaly např. v Jihočeském, Olomouckém, Jihomoravském a Moravskoslezském kraji. Výroba jatečných prasat po výrazném poklesu v první dekádě tohoto století od roku 2013 již spíše jen kolísala. V posledních letech opět mírně klesala, ale v samotném roce 2025 se znovu zvýšila. Největšími producenty jatečných prasat byl Středočeský kraj a Kraj Vysočina.

Snáška konzumních vajec se v posledních 2 letech zvyšovala.

Chov drůbeže je nejrozšířenější ve Středočeském, Jihomoravském a Pardubickém kraji (56 % z republikového počtu), což jsou kraje s největší výrobou jatečné drůbeže (62 % z republikové produkce). Snáška konzumních vajec v zemědělských podnicích (nezahrnuje snášku vajec v malochovech v domácnostech, která je s ní prakticky srovnatelná) měla do roku 2021 dlouhodobě spíše rostoucí trend, který se v roce 2022 otočil, ale v posledních dvou letech se snáška opět zvýšila. Nejvíce

konzumních vajec bylo v roce 2025 vyprodukováno ve Středočeském, Pardubickém a Plzeňském kraji (74 % celorepublikové produkce).

Těžba dřeva po několika letech dramatického růstu od roku 2021 klesala.

Těžba dřeva v letech 2018 až 2020 dramaticky rostla v souvislosti s likvidací následků kůrovcové kalamity a polomů. Od roku 2021 sice již v Česku klesala, ale stále dosahovala vysokých hodnot, v roce 2023 srovnatelných s těžbou z roku 2007, kdy byly odstraňovány polomy po orkánu Kyrill. V roce 2025 bylo vytěženo 16,7 mil. m^3 dřeva (bez kůry), z toho 86 % tvořily jehličnaté dřeviny (hlavně smrk) a 14 % listnaté dřeviny (hlavně buk a dub).

Nejvíce dřeva se vytěžilo v Kraji Vysočina, kde se jednalo hlavně o nahodilou těžbu vlivem polomů nebo poškození porostů hmyzem.

Nejvíce dřeva se v uplynulých pěti letech vytěžilo v Kraji Vysočina, 16 % z celorepublikového objemu, kdy se z 88 % jednalo o nahodilou těžbu (především hmyzovou). Nahodilá těžba ve většině krajů v posledních pěti letech představovala více než 60 % z celkového objemu těžby. Nejméně byly kůrovcem a polomy zasaženy lesy v Jihočeském a Karlovarském kraji, ve kterých podíl nahodilé těžby tvořil 48 %, resp. 42 %.

Po kůrovcové kalamitě se od roku 2019 intenzivně zalesňovalo, ale od roku 2021 výměra ploch klesá a opět převažují jehličnaté dřeviny.

Plocha zalesňování byla nejvyšší v roce 2021 (40,7 tis. ha). Od té doby se každoročně zmenšuje, v roce 2025 bylo zalesněno o 43 % plochy méně. Ve struktuře na rozdíl od roku 2022 opět převažovaly jehličnaté dřeviny, v roce 2025 jejich podíl dosáhl 56,3 %. V roce 2025 se nejvíce zalesňovalo v Kraji Vysočina (ze 39 % listnáči). Podíl listnatých dřevin na zalesnění byl mezi kraji v posledních pěti letech nejvyšší v Moravskoslezském kraji (64 %) a nejnižší v Jihočeském kraji (36 %).

Regionální data z průmyslu jsou za průmyslové podniky se 100 a více zaměstnanci a sídlem v kraji.

Z oblasti průmyslu má statistika do úrovně krajů k dispozici údaje za podniky, které v daném roce zaměstnávaly 100 a více zaměstnanců a sídlily v příslušném kraji. Výsledky a zejména jejich srovnání v čase mohou být ovlivněny tím, že se zařazení podniku do souboru vykazujících subjektů na základě neměnných kritérií může rok od roku lišit. Přepočty na srovnatelnou organizační strukturu se neprovádějí, a proto se v této části omezíme pouze na vývoj počtu subjektů a jejich zaměstnanců.

Počet průmyslových podniků i jejich zaměstnanců dlouhodobě klesá.

Z vývoje posledních 25 let je zřejmé, že průmysl negativně ovlivnila globální hospodářská krize z roku 2008. V Česku se recese projevila zejména v průběhu roku 2009 prudkým propadem zaměstnanosti ve velkých průmyslových podnicích a následně i snížením počtu těchto subjektů. Postupné oživení, které probíhalo až do roku 2018, vystřídal v letech 2020 až 2021 vlivem dopadů koronavirových opatření mírný pokles počtu velkých průmyslových podniků i jejich zaměstnanců ve většině krajů. Ačkoliv počet průmyslových subjektů v následujících dvou letech mírně rostl, vývoj zaměstnanosti už tak příznivý nebyl. V roce 2022 se počet zaměstnanců zvýšil jen v polovině regionů, v roce 2023 už ve většině krajů klesal. Od roku 2024 se k pokračujícímu snižování počtu zaměstnanců přidává také úbytek velkých průmyslových podniků. V loňském roce zaměstnávalo 2 143 velkých průmyslových podniků celkem 770 tisíc osob. Od roku 2019 do roku 2025 opustilo velké průmyslové podniky přes 80 tisíc pracovníků a počet podniků se snížil o 201. Ve sledovaném období počet těchto subjektů klesl ve všech krajích, nejvíce ve Středočeském a Jihočeském. Zaměstnanost se zvýšila jen v kraji Jihomoravském.

Nejvíce osob bylo zaměstnáno ve velkých průmyslových firmách středních Čech.

Do roku 2017 byl největším průmyslovým zaměstnavatelem mezi regiony Moravskoslezský kraj (88,8 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 11,5 %), od roku 2018 ho na druhé místo posunuli Středočeši (108,5 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 14,1 %). Dlouhodobě nejméně zaměstnanců ve velkém

průmyslu pracuje na Karlovarsku (13,7 tis. zaměstnanců v roce 2025, podíl na Česku 1,8 %).

Objem stavebních prací „S“ (v běžných cenách) v krajích většinou rostl, největší část prací byla provedena v Praze.

Největší stavební aktivita dlouhodobě probíhala v hlavním městě, a to jak z pohledu celkového objemu stavebních prací, tak po jejich přepočtu na obyvatele. Zhruba pětina stavebních prací podle dodavatelských smluv (hodnota „S“) v tuzemsku byla v posledních 5 letech provedena v Praze (20,2 %). Druhý největší objem byl v tomto období realizován v Jihomoravském kraji (12,2 %). Po přepočtu na obyvatele se v posledních 5 letech intenzivněji stavělo také v Pardubickém a Jihočeském kraji. V dlouhodobějším pohledu (od roku 2001) se po přepočtu na obyvatele realizovaly nadprůměrné objemy stavebních prací každoročně v Praze a převážně v Jihočeském a Jihomoravském kraji. Naopak podprůměrné zůstaly hodnoty tohoto ukazatele dlouhodobě ve Středočeském, Libereckém a Zlínském kraji. Ve struktuře stavebních prací podle směru výstavby měla v posledních 5 letech Praha největší podíl bytových budov (více než jednu třetinu) a naopak nejmenší podíl inženýrských staveb (28,9 %) z objemu prací provedených v kraji. Největší podíl inženýrských staveb byl naopak zaznamenán ve Zlínském (55,2 %), Pardubickém a Ústeckém kraji (v obou téměř 49 %).

V úhrnu let 2021 až 2025 dosahoval podíl prací pro veřejné zadavatele více než 48 %.

Z celkového objemu stavebních prací „S“ v posledních pěti letech tvořily v Česku práce pro veřejné zadavatele 48,1 %, přitom nejvyšší (51 %) byl jejich podíl při pandemické krizi v roce 2020. Většinou se jednalo o inženýrské a vodohospodářské stavby, které v Česku z objemu prací pro veřejné zadavatele v úhrnu let 2021 až 2025 tvořily 64,3 %. Regionálně byl podíl prací pro veřejné zadavatele z objemu prací provedených na stavbách v kraji nejvyšší ve Zlínském a Pardubickém kraji (60,6 %, resp. 60,3 %) a nejnižší v Karlovarském kraji a v hlavním městě Praze (32,7 %, resp. 37,0 %).

Pozastavení a odložení výstavby v době pandemie se v Česku v roce 2021 promítlo do rekordního počtu zahájených bytů. Od roku 2023 je každoročně zahajována výstavba cca 23 tis. bytů.

Od roku 2001 byla v Česku zahájena výstavba nejvíce bytů v roce 2021 (téměř 45 tis. bytů), což bylo zřejmě ovlivněno tím, že pandemická krize v předchozím roce bytovou výstavbu téměř zastavila. Výraznější počet bytů byl dále zahájen v letech 2006–2008 (každoročně téměř 44 tis. bytů) a v roce 2022 (42 tis. bytů). Od roku 2023 je ročně zahajována výstavba cca 36 tis. bytů. Na zahajování výstavby bytů se dlouhodobě nejvíce podílely kraje s největším počtem obyvatel, tedy hlavní město Praha, Středočeský a Jihomoravský kraj. Počet zahájených bytů v nových rodinných domech dosáhl maxima v roce 2021, kdy byla zahájena výstavba 21 271 bytů, což byl za posledních 25 let druhý největší počet (v roce 2008 bylo zahájeno 22 918 bytů). Od roku 2022 počet zahájených bytů v nových rodinných domech klesá, a to jak v celém Česku, tak ve většině krajů, zřejmě v souvislosti s rostoucími cenami a problémy s dodávkami stavebních materiálů. Ale v roce 2025 došlo proti roku 2024 v 8 krajích ke zvýšení. Počet bytů zahájených v nových bytových domech dosáhl maxima za posledních 25 let v roce 2021 (17 098 bytů), těsně následovaném rokem 2024 (17 079 bytů). Zhruba polovina bytů v nových bytových domech byla zahájena v Praze nebo v Brně.

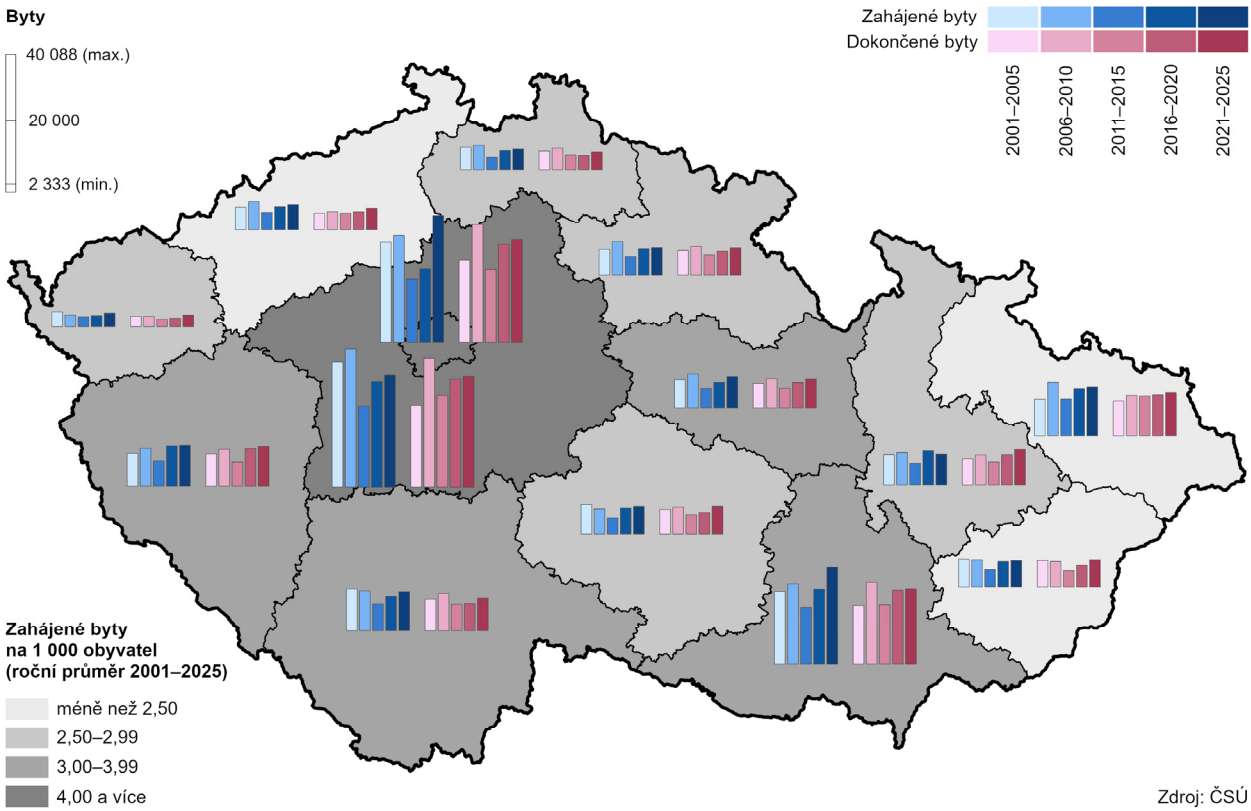
Počet dokončených bytů dosáhl maxima v roce 2022, především vlivem bytů v nových bytových domech. Téměř polovina bytů byla dokončena ve 3 krajích.

V návaznosti na zahajování bytové výstavby bylo v Česku po roce 2001 dokončeno nejvíce bytů v roce 2007 (téměř 42 tis. bytů), dále v roce 2022 (39 tis. bytů) a v letech 2008, 2009 a 2023 (38 tis. bytů). Na počtu dokončených bytů se dlouhodobě podílely stejné kraje jako na počtu bytů zahájených. V těchto 3 krajích bylo od roku 2001 dokončeno 392,6 tis bytů z celkového počtu 798,1 tis. bytů, tedy téměř polovina.

Nejvyšší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém kraji, a naopak nejmenší v Praze.

V roce 2025 bylo dokončeno 33,4 tis. bytů, z toho bylo 13,9 tis. bytů v nových rodinných domech a 10,8 tis. bytů v nových bytových domech. Podíl bytů v nových rodinných domech se mezi kraji samozřejmě liší, což je mimo jiné ovlivněno charakterem osídlení příslušného kraje. Největší podíl bytů v nových rodinných domech byl v roce 2025 dokončen v Pardubickém (62,1 %) a Středočeském (53,4 %) kraji, naopak nejmenší podíl zaznamenala Praha (7,5 %).

Bytová výstavba v krajích v letech 2001 až 2025

Zdroj: ČSÚ

V přepočtu na obyvatele se nejvíce bytů se stavělo ve Středočeském kraji, v hlavním městě Praze a v Jihomoravském kraji.

Výše uvedené 3 kraje byly na špici také v intenzitě bytové výstavby (po přepočtu na 1 tis. obyvatel), když se mezi ně zařadil ještě Plzeňský kraj s nadprůměrnou intenzitou dokončování bytové výstavby za uplynulých pět let. V ostatních krajích byla intenzita podprůměrná, nejnižší v Ústeckém kraji. V dlouhodobém pohledu od roku 2001 měl každoročně nadprůměrnou intenzitu dokončování Středočeský kraj, hlavní město Praha a s výjimkou 1 roku Jihomoravský kraj. Naopak podprůměrnou intenzitu dokončování bytové výstavby každým rokem vykazovaly kraje Ústecký a Moravskoslezský a s výjimkou 1 roku také Karlovarský kraj.

V roce 2025 byl počet hostů ve všech krajích vyšší než v předpandemickém roce 2019, ale v počtu přenocování 3 kraje této úrovně nedosáhly.

Vývoj cestovního ruchu byl ve všech krajích velmi výrazně ovlivněn pandemií koronaviru, která ve 2. čtvrtletí roku 2020 zvrátila do té doby rostoucí trend návštěvnosti a toto odvětví v podstatě ochromila téměř na 2 roky. Pouze letní sezóna (3. čtvrtletí roku 2020 a roku 2021), kdy došlo k uvolnění opatření, byla srovnatelná se stejnými sezónami před pandemií, i když s rozdílnou skladbou hostů, kdy výpadek hostů ze zahraničí alespoň částečně nahradili hosté z Česka. Od roku 2022 již došlo k oživení a ve 4 krajích byl překonán předpandemický počet hostů i počet přenocování v hromadných ubytovacích zařízeních. V roce 2025 již počet hostů převýšil návštěvnosti z roku 2019 ve všech krajích, ale počet přenocování ve 3 krajích úrovně roku 2019 nedosáhl (v Ústeckém, Moravskoslezském a Olomouckém kraji).

Cestovnímu ruchu jednoznačně dominuje Praha, druhý největší počet hostů se ubytoval v Jihomoravském kraji a druhý největší počet přenocování patřil díky lázeňství Karlovarskému kraji.

Počtu hostů ubytovaných v hromadných ubytovacích zařízeních dlouhodobě a jednoznačně dominuje hlavní město Praha (v roce 2025 sem směřovalo 35,2 % ze všech hostů a uskutečnilo se zde 32,1 % ze všech přenocování). S velkým odstupem v podílu na počtu hostů následuje Jihomoravský kraj (9,6 %) a v počtu přenocování Karlovarský kraj (9,2 %), především vlivem delších pobytů hostů v lázeňských zařízeních. Struktura hostů není ve všech krajích stejná. Největší podíl hostů ze zahraničí dlouhodobě vykazuje Praha, v roce 2025 to bylo 81,0 % všech hostů, a Karlovarský kraj (54,2 %), obdobné byly podíly na přenocování. Ve všech ostatních krajích naopak převažují hosté z Česka, nejvíce v Kraji Vysočina, kde tvoří 87,5 % všech hostů.

Do Prahy dlouhodobě směřuje nejvíce hostů, kteří přijeli ze zahraničí, ale také hostů, kteří přijeli z Česka.

Hosty ze zahraničí přitahuje zejména Praha, kam v roce 2025 směřovalo 61,5 % z hostů, kteří do Česka přijeli a 61,2 % z jejich přenocování. Hosté ze zahraničí dále směřovali do Karlovarského kraje (7,2 %) a Jihomoravského kraje (7,1 %). Pokud jde o hosty z Česka, také oni nejvíce směřovali do Prahy (12,5 %), ale vzhledem ke kratším pobytům dosáhl jejich podíl na počtu přenocování jen 8,1 %. Druhý největší podíl hostů z Česka se ubytoval v Jihomoravském kraji (11,6 %), třetí pak v Jihočeském kraji (9,8 %). Nejvíce přenocování zaznamenali hosté z Česka v Královéhradeckém kraji a v Jihočeském kraji.

Životní prostředí

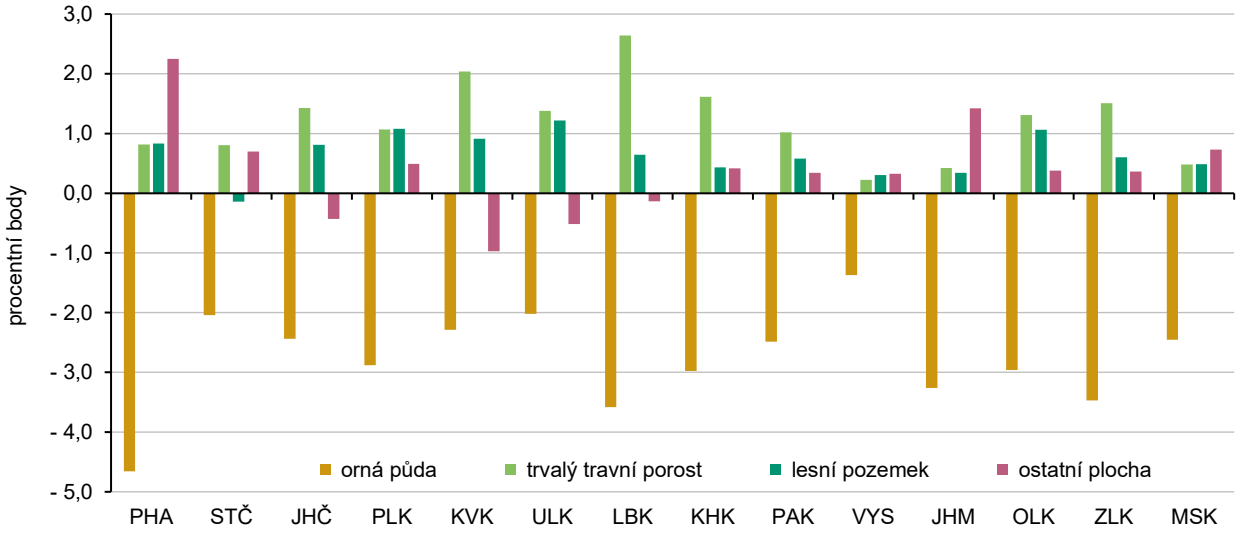
Výměra orné půdy klesá, …

V období let 2001 až 2025 docházelo v Česku k postupnému úbytku zemědělské půdy. Příčinou je dlouhodobý trend úbytku orné půdy, jejíž výměry v Česku za sledované období poklesly o 201,2 tis. ha (o 6,5 %). Podíl orné půdy na celkové výměře Česka se za stejné období snížil o 2,6 p. b. K poklesu došlo ve všech krajích, nejvíce v hl. m. Praze (o 4,7 p. b.). Ve většině krajů rovněž došlo k poklesu výměry ovocných sadů, s výjimkou Libereckého a Moravskoslezského kraje, kde se naopak plochy ovocných sadů v průběhu sledovaného období rozšířily. Snižují se rovněž výměry chmelnic. V Ústeckém, Středočeském a Olomouckém kraji, odkud pochází každoročně více než 99 % veškeré produkce chmele v Česku, se výměry chmelnic snížily v souhrnu za období 2021 až 2025 o 24,7 %. Ve srovnání se změnami orné půdy se změny ve výměře ovocných sadů a chmelnic s ohledem na jejich nižší výměry neprojevují ve struktuře pozemků tak výrazně.

…a to především ve prospěch trvalých travních porostů.

Ve většině krajů se výše uvedené poklesy výměr uskutečnily především ve prospěch trvalých travních porostů. Především ve prospěch ostatních ploch se naproti tomu podíl orné půdy snížil v hl. m. Praze, Jihomoravském kraji a Kraji Vysočina. Podíl trvalých travních porostů stejně jako zahrad a vodních ploch rostl ve všech krajích. Podíl trvalých travních porostů na celkové výměře vzrostl v průběhu období 2001 až 2025 nejvíce v Libereckém kraji (o 2,6 p. b.), celorepublikově se zvýšil o 1,1 p. b. Podíl zahrad se zvýšil nejvíce ve Zlínském kraji (o 0,8 p. b.). Podíl lesní půdy se zvýšil ve všech krajích Česka s výjimkou Středočeského, kde došlo v porovnání s rokem 2001 k poklesu o 0,1 p. b. Největší nárůst podílu lesních ploch na celkové výměře zaznamenali v Ústeckém kraji (o 1,2 p. b.). Podíl ostatních ploch a zastavěných ploch a nádvoří se nejvíce zvýšil v hl. m. Praze, a to o 2,3 p. b., resp. o 0,7 p. b. Podíl vodních ploch na celkové výměře území nejvíce vzrostl v Jihočeském kraji (o 0,4 p. b.). Výše uvedené změny byly ovlivněny rovněž územními změnami.

Graf 5.9 Změna podílů vybraných druhů půdy na celkové výměře kraje za období 2001–2025

Zdroj: Český úřad zeměměřický a katastrální

Výměry ekologicky obhospodařované půdy se rozšiřují.

Dlouhodobě se rozšiřuje plocha obhospodařovaná šetrně k životnímu prostředí. Nejvíce se takové půdy v letech 2011 až 2025 soustředilo v Jihočeském kraji, v roce 2025 to bylo 98 722 ha. Nejrychleji se v uplynulých pěti letech rozšiřovaly plochy v ekologickém zemědělství ve Středočeském kraji a také v hl. m. Praze. Ta ale disponuje v porovnání s ostatními kraji výrazně menší výměrou zemědělské půdy a nárůst výměry v absolutním vyjádření je tak zanedbatelný. K největšímu absolutnímu nárůstu došlo od roku 2011 v Plzeňském kraji, kde se plochy ekologicky obhospodařované půdy rozšířily o 35 664 ha (o 72,5 %).

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů vzrostl.

Podíl obyvatel zásobovaných vodou z veřejných vodovodů byl v roce 2025 nejvyšší v hl. m. Praze, kde v jako jediném kraji dosáhl 100 %. V porovnání s ostatními kraji vykázaly vloni vysoký podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů ještě Moravskoslezský kraj (99,8 %), Ústecký kraj (99,7 %) a Karlovarský kraj (99,4 %). Naopak nejméně obyvatel bylo vodou z vodovodů zásobováno v Plzeňském kraji (87,5 %). Meziročně se podíl obyvatel zásobovaných vodou z vodovodů zvýšil ve většině krajů s výjimkou Karlovarského a Jihomoravského, kde došlo k poklesu, a Moravskoslezského, kde meziročně stagnoval.

Nejvíce vody spotřebují domácnosti v hl. m. Praze.

Specifické množství vody fakturované domácnostem na 1 obyvatele meziročně rostlo. V porovnání s rokem 2024 vzrostla spotřeba vody v roce 2025 ve většině krajů, nejvíce v Olomouckém kraji (o 6,8 %). K poklesu spotřeby došlo meziročně jen ve dvou krajích, a to v Ústeckém a v hl. m. Praze (o 0,5 %, resp. 0,2 %). Největší spotřebu vody měly v roce 2025 domácnosti v hl. m. Praze, kterým bylo vloni v průměru fakturováno 106,8 litrů/osobu/den. Naopak nejméně to bylo ve Zlínském kraji, a to 81,0 litrů/osobu/den. Celorepublikově byla spotřeba vody v domácnostech vloni při porovnání s rokem 2024 vyšší o 1,4 litru/osobu/den (o 1,6 %).

Zvýšil se podíl obyvatel napojených na kanalizaci.

Na kanalizaci v Česku bylo v roce 2025 připojeno 90,8 % všech obyvatel, meziročně se tento podíl zvýšil o 0,5 p. b. Nejmenší podíl obyvatel připojených na kanalizaci vykázal vloni Liberecký kraj, a to 74,9 %. Naproti tomu v hl. m. Praze bylo na kanalizaci připojeno 100 % obyvatel. Z celkového množství vypouštěných odpadních vod jich bylo v roce 2025 v Česku čištěno 97,6 %. Nejmenší podíl čištěných odpadních vod byl zjištěn v Pardubickém kraji, kde dosáhl 90,8 %, naopak

v hl. m. Praze a Karlovarském kraji bylo čištěno 100,0 % odpadních vod a ve Středočeském kraji to bylo 99,9 %.

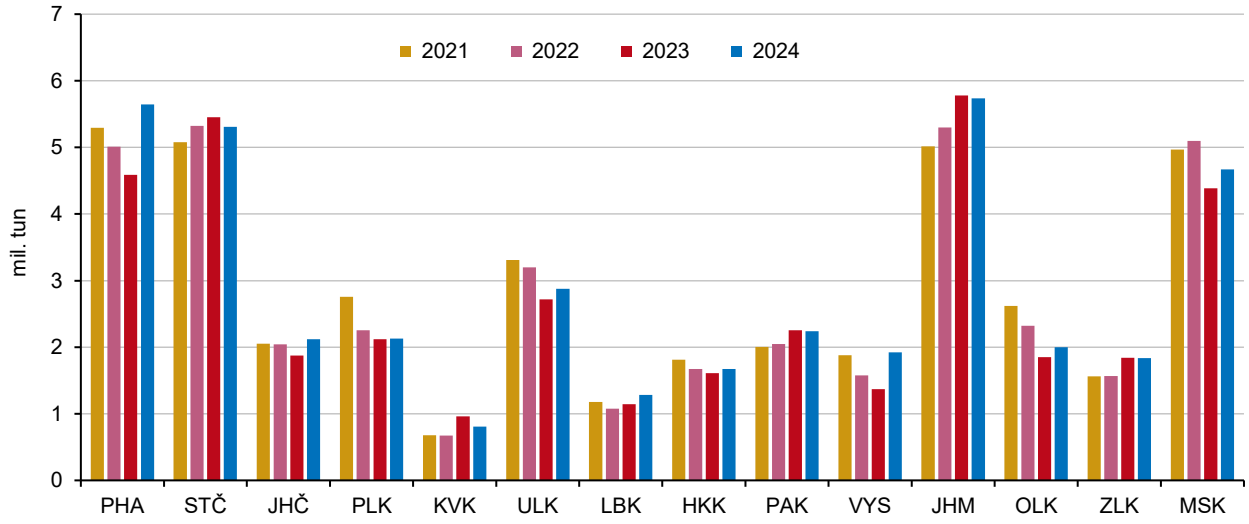
Nejvíce znečištěné ovzduší má hl. m. Praha, Ústecký a Moravskoslezský kraj.

Nejvíce znečištěné ovzduší bylo v letech 2015 až 2024 v hl. m. Praze především vlivem mobilních zdrojů (REZZO 4), v Ústeckém a Moravskoslezském kraji byly příčinou vysoké měrné emise převážně ze stacionárních zdrojů (REZZO 1–3). Z dlouhodobého pohledu bylo celkové znečištění (REZZO 1–4) nejvyšší v případě tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku v hl. m. Praze. Emisemi oxidu siřičitého byl nejvíce zasažen Ústecký kraj a emise CO byly nejvyšší v Moravskoslezském kraji. V porovnání s ostatními kraji byly emise CO rovněž výrazně vyšší i v hl. m. Praze.

Nejrychleji klesají emise v nejvíce znečištěných krajích.
.

Objem emisí sledovaných znečišťujících látek (TZL, SO_X, NO_X, CO) pocházejících ze stacionárních zdrojů i mobilních zdrojů REZZO 1–4 v Česku z dlouhodobého pohledu klesá. Emise tuhých znečišťujících látek a oxidů dusíku nejrychleji klesaly v Moravskoslezském kraji, kde byly v roce 2024 při porovnání s rokem 2015 emise tuhých znečišťujících látek nižší o 57,2 % a emise oxidů dusíku byly nižší o 55,2 %. Emise oxidu siřičitého za stejné období nejvíce poklesly v Karlovarském kraji (o 85,8 %), v případě oxidu uhelnatého byl největší pokles zaznamenán v hl. m. Praze (o 70,0 %).

Graf 5.10 Produkce odpadů v krajích

Celková produkce odpadů nejvíce vzrostla v Pardubickém kraji.

Produkce odpadů se v období 2019 až 2024 zvýšila v jedenácti krajích, nejvíce v Pardubickém kraji (o 31,8 %), což se projevilo i v nejvýraznějším nárůstu produkce odpadů v přepočtu na 1 obyvatele (o 29,7 %). Nejnižší celková produkce odpadů byla v Olomouckém kraji, v porovnání s rokem 2019 byla v roce 2024 nižší o 8,7 %. V přepočtu na jednoho obyvatele činil tento pokles 8,6 %. Pomyslného prvenství z pohledu produkce odpadu na obyvatele dosáhl v letech 2019 a 2022 až 2024 Jihomoravský kraj, v roce 2024 se zde vyprodukovalo 4 678 kg odpadu na obyvatele. Naproti tomu nejnižší objemy odpadu jsou dlouhodobě vykazovány v Libereckém kraji, který byl v letech 2019 až 2024 krajem s nejnižší nebo druhou nejnižší produkcí odpadů na obyvatele. Méně odpadu vykázal v letech 2021, 2022 a 2024 pouze Karlovarský kraj, kde v roce 2024 připadalo na obyvatele 2 756 kg odpadu.

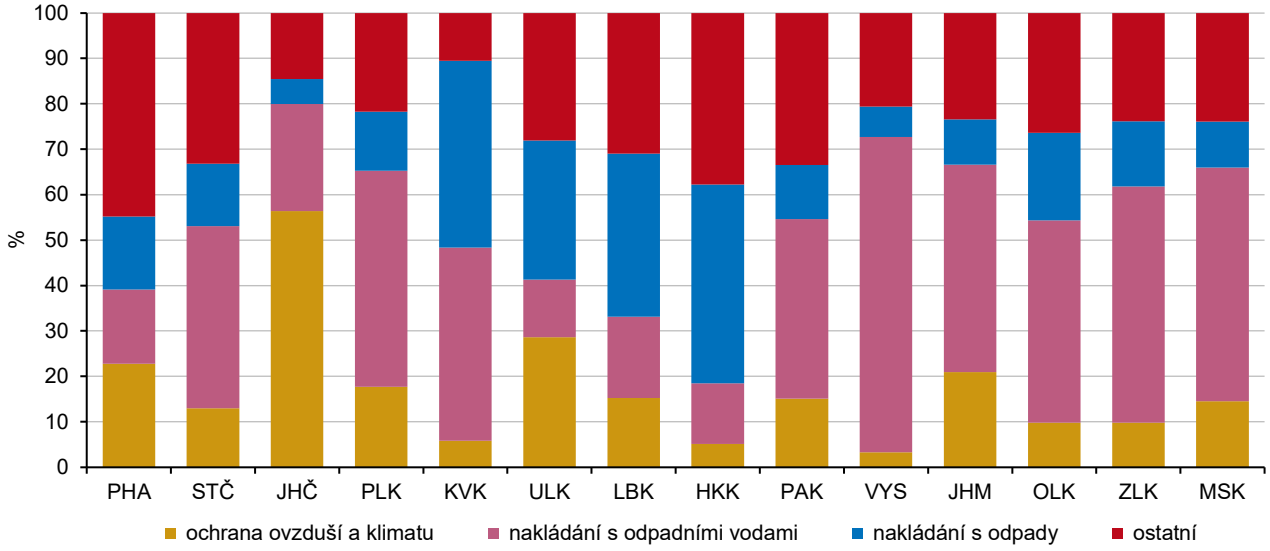
Objem vyprodukovaného komunálního odpadu nejrychleji rostl v Moravskoslezském kraji.

Stejně jako celková produkce odpadů vzrostla za sledované období celorepublikově i produkce komunálního odpadu. Nejvyšší nárůst zaznamenali v Moravskoslezském kraji, kde byla produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele v roce 2024 v porovnání s rokem 2019 vyšší o 27,5 %. Ve třech krajích produkce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele poklesla, a to v hl. m. Praze (o 4,7 %), Královéhradeckém kraji (o 2,7 %) a Kraji Vysočina (o 1,4 %). V období 2019 až 2023 se nejvíce komunálního odpadu v přepočtu na 1 obyvatele vyprodukovalo nejčastěji ve Středočeském kraji, s výjimkou roku 2022. Tehdy bylo více odpadu vyprodukováno jen v Olomouckém kraji, v roce 2024 měl nejvyšší produkci komunálního odpadu na obyvatele jen Moravskoslezský kraj (651 kg). Nejméně komunálního odpadu naopak produkovali v letech 2019 až 2023 obyvatelé Karlovarského kraje, v roce 2024 byla produkce nejnižší v Libereckém kraji (482 kg).

Nejvíce se investovalo do životního prostředí Moravskoslezského kraje.

Celkové investice na ochranu životního prostředí vynaložené v roce 2025 v Česku dosáhly hodnoty 41 150,0 mil. Kč, v přepočtu na 1 obyvatele Česka připadaly investice ve výši 3 778 Kč. Z pohledu posledních sedmi let patřily v přepočtu na obyvatele k nejvyšším investice do ochrany životního prostředí Moravskoslezského kraje. Vloni zde bylo na 1 obyvatele investováno 5 763 Kč, následoval Jihočeský kraj (5 067 Kč) a Ústecký kraj (4 805 Kč). Nejméně se v letech 2019 až 2025 v přepočtu na obyvatele investovalo do životního prostředí v Karlovarském a Libereckém kraji, v roce 2025 to bylo 1 535 Kč, resp. 2 464 Kč.

Graf 5.11 Investice na ochranu životního prostředí podle kraje sídla investora v roce 2025

Největší objem prostředků pocházel od investorů z hl. m. Prahy.

Z pohledu sídla investora investovali nejvíce do životního prostředí investoři se sídlem v hl. m. Praze. V jednotlivých letech období 2019 až 2025 se tento podíl na celkovém objemu vynaložených investic v Česku pohyboval v intervalu od 24,9 % (rok 2025) po 32,1 % (rok 2023). Nejméně naopak investovali do ochrany životního prostředí investoři se sídlem v Karlovarském a Libereckém kraji.

Nejvyšší prioritu mělo nakládání s odpadními vodami.

V souhrnu za období 2019 až 2025 směřovali investoři z jednotlivých krajů finanční prostředky nejčastěji do nakládání s odpadními vodami. Tento účel měl nejvyšší prioritu investorů z osmi krajů, přičemž největší podíl prostředků do něj směřovali investoři se sídlem v Kraji Vysočina, a to 70,3 %. Ve třech krajích, Jihočeském, Ústeckém a Pardubickém, měla vyšší prioritu ochrana ovzduší a klimatu, nejvyšší u investorů se sídlem v Jihočeském kraji, kteří směřovali do této oblasti 56,6 %

investic. Investoři se sídlem v Královéhradeckém a Libereckém kraji investovali největší objem prostředků do nakládání s odpady (37,5 %, resp. 30,2 % všech výdajů v kraji). Ochrana a sanace půdy, podzemních a povrchových vod měla nejvyšší prioritu u investorů v hl. m. Praze, v průběhu období 2019 až 2025 do ní směřovali 22,1 % všech prostředků jimi investovaných do ochrany životního prostředí. Obdobně vysoký podíl investovali do ochrany a sanace půdy, podzemních a povrchových vod investoři se sídlem v Libereckém kraji, a to 21,4 % všech vynaložených prostředků.

Největší objemy neinvestičních prostředků směřovaly do nakládání s odpady.

V případě neinvestičních nákladů převažovaly u investorů ve všech krajích náklady spojené s nakládáním s odpady. V souhrnu za období 2019 až 2025 se jejich podíl na celkovém objemu vynaložených nákladů pohyboval v intervalu od 41,8 % (Ústecký kraj) po 84,6 % (Královéhradecký kraj). Programovým zaměřením, kam směřoval druhý největší objem nákladů investorů v jednotlivých krajích, bylo nakládání s odpadními vodami. V souvislosti s ním vykázali druhý největší objem výdajů investoři ve dvanácti krajích. Pouze v Libereckém kraji byl vynaložen druhý největší objem výdajů v souvislosti s ochranou a sanací půdy, podzemních a povrchových vod a v hl. m. Praze to byly neinvestiční náklady programového zaměření spojené s ochranou ovzduší a klimatu.